

**C. Petri Antonii Michelii. Catalogvs plantarvm Horti Caesarei Florentini
opvs postvmvm ivssv Societatis Botanicae editvm, continvatvm / et ipsivs
horti historia locvpletatvm ab Io. Targionio Tozzettio.**

Contributors

Micheli, Pier Antonio, 1679-1737.
Targioni Tozzetti, Giovanni, 1712-1783.

Publication/Creation

Florentiae : Ex typographia B. Paperinii, 1748.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/zpse93zm>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

36686/c

111 447

1751

2003

1/12/03

1/12/03

Jan. 12 -

125

380

CATALOGVS
PLANTARVM

HORTI CAESAREI FLORENTINI.

CATALOGVS
P. L. AN. TAR. V. M.
MOTTI CAESAREI FLORNTINI

CL. PETRI ANTONII MICHELII
CATALOGVS PLANTARVM
 HORTI CAESAREI FLORENTINI
 OPVS POSTVMVM
IVSSV SOCIETATIS BOTANICAE
 EDITVM, CONTINVTVM,
 ET IPSIVS HORTI HISTORIA LOCVPLETATVM
AB IO. TARGONIO TOZZETTIO FLOR. MED. D.
 REI HERBARIAE PROF. PVB.
 BIBLIOTHECAE PVB. MAGLIABECHIANAE PRAEFECTO,
 ET S. R. I. ACADEMIAE NATVRAE CVRIOSORVM
 COLLEGA.

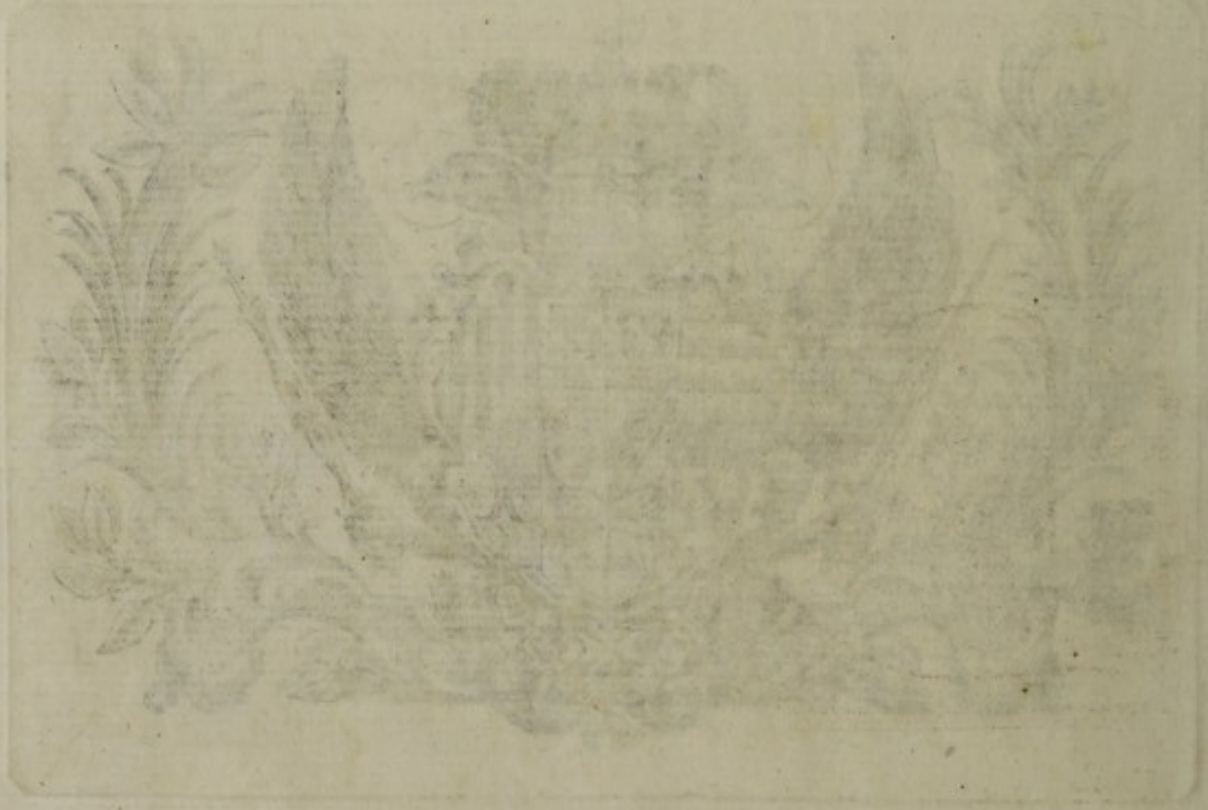

FLORENTIAE. A. M.D.CC.XLVIII.
 EX TYPOGRAPHIA BERNARDI PAPERINII.

CVM ADPROBATIONE.

WELLS
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

OP PETRI ANTONII MICHIELII
CATALOGVS PARS PRIMA
HORTI CAESAREI FLORENTINI
OLVS BOSSIVM VM
IVSSV SOCIETATIS HORTICOLAE
EDITVM, CONTINVTVM,
ET PRIME HISTORIA LOCVRATVM
AB IO. TARGIONIO TOXNETO FLORENTINO MED. D.
VBI HERBARIAE PROT. PVD.
SIBI OFFICIAE PVR MAGISTRORVM TRACTO,
ATQVE A. I. ACCIDIMIAE HORTICOLARVM
COLLEGA.

VENETIAE A. M. D. C. C. L. V. II.
EX TYPOGRAPHIA BERNARDI PASCALII.
CVM APPROBATIONE

IMPERATORI CAESARI
FRANCISCO

PIO, FELICI, AVGVSTO,
PRINCIPI OPTIMO INVICTISSIMOQVE,
PATRI PATRIAE,
ADSSERTORI VIGILANTISSIMO QUIETIS
ET SECVRITATIS PVBLICAE,
GERMANIAE, ET HIEROSOLYMORVM REGI,
LOTHARINGIAE, BARRII, ET MAGNO
ETRVRIAE DVCI

cc. cc. cc.

IO. TARGIONIVS TOZZETTIVS
NVMINI MAIESTATIQVE EIVS DEVOTISSIMVS
PERENNEM INCOLVMITATEM.

DU multumque exoptaveram
devotissimae subiectionis meae testimonium aliquod,
& gratissimi simul animi, ac fidelissimi servitii
Speci-

specimen ad Pulvinar Tuum deferre, CAESAR AUGUSTISSIME; sed ingenii mei tenuitatis conscius, non ausus sum rudibus meis lucubratiunculis Tua Tempora morari, & in publica commoda peccare. Voti tandem compotem factum me gratulor, quando a Societate Botanica iussus sum ad editionem parare, & CAESARAE MAIESTATI TUAE humillima veneratione offerre Catalogum Plantarum quibus modo confitus est vetustissimus, elegantissimusque Tuus Hortus Florentinus. Non indignum siquidem MAIESTATE TUA munusculum istud Societati visum est, eo potissimum quod Tuis Auspiciis, Tuaque Munificentia in lucem prodeat; quod Horti Tui decora exponat; quod plures Plantarum novas species Eruditis exhibeat; quod tandem Celeberrimi Michellii praecipua opera comparatum sit, qui Botanicis studiis incredibili diuturnoque labore excultis ita inclaruit, ut nemini secundus, plurimis ingenii laude, & inventorum gloria longe praestet.

Haec igitur fiduciam mihi inspirarunt, ut provolutus ad Sacros Pedes Tuos, POTENTISSIME IMPERATOR, auderem venerabundus offerre exilia

etiam

etiam studiorum meorum specimina Micheliano Operi adsuta, quae si Clementissima, Solitaque Tua Aequanimitate excipere non dedignaberis, CAESAR AUGUSTISSIME, quemadmodum humillima, qua par est, veneratione rogo, atque supplico, praecipuum laboris mei fructum consequutum me fuisse laetabor. Addidit illud etiam mihi audendi animum, quod innumeras inter sublimesque Animi Tui Dotes, summus ut in reliquas omnes Optimas Disciplinas, ita in iucundissimam quoque, & praestantissimam Rerum Naturalium Scientiam Amor excellat. Omnis profecto aetas, quae quidem Litteras amabit, meritis laudum praeconiis efferet Comitatem illam Tuam Incomparabilem, qua summos quoslibet in Physicis studiis Viros excepisti, Diligentiam qua Philosophicis consessibus interesse voluisti, Jucunditatem qua Hortos Medicos, Musaea, & Bibliothecas visitasti in memorando illo Itinere per florentissimas Europae Provincias peracto, ut quaecumque ad Optimum Principem formandum prodesse possent observares. Profecto non sine voluptate mecum recolo quae Vir summus, & Fautor meus Hermannus Boërhaavius

ad

ad me perscripsit in Epistola d. ad d. 3. Kal. Aprilis A. 1738. qua mecum gratulatus est Etruriae sortem, cui Rex & Pater Divino Munere paulo pridem obtigeras; postquam enim Laudes Tuas iustissimo praeconio extulit: florebunt, ait, apud vos Rerum Naturalium cultus & studia, sub Principe cui a Natura, cultura, & affectu omnes Dotes insitae, quae Musageten perficiunt; subditque, coram stupefactus admirabar, quando SERENISSIMUS HEROS Domi meae ultra bihorium impendit spectandis & sapientissime considerandis Rebus Naturalibus. Verum quid externis testimoniis indigemus, quum Etruria nostra universa abunde experta sit, & satis depraedicare non valeat Paternum Tuum Animum in Optimas quasque Disciplinas, & praecipue erga Naturalem Historiam? Societas quidem Botanica erit Augustae Tuae Clementiae monumentum aere perennius, quod illam Gratosissimo Patrocinio nobilitaveris, & Munificentia fulseris; quodque illi Horti Tui Florentini curam commiseris, & praeclarum munus demandaveris conscribendae Historiae Naturalis Etruriae, unde maior semper (quod

unice optamus) *Sacratissimo Tuo Nomini Claritas & Celebritas, Etruriae splendor & fama, Populis tandem Tuis certum commodum atque emolumentum proficiscatur.*

Quae quum ita sint, accipies spero, CAESAR POTENTISSIME, Sereno Vultu librum hunc, tamquam specimen sedulitatis Societatis Botanicae in Jussis Tuis implendis, ut ipsamet Societas Augusta Approbatione recreata alacrius in Horti sibi commissi curam & splendorem incumbat, breviq[ue] illum ceteris vel celebratissimis Hortis Medicis aequiparandum reddat.

Utinam vero Clementissima Aequanimitate excipere non graveris, INVICTISSIME IMPERATOR, studiorum quoque meorum exhiles has primitias, quas venerabundus Tibi offerro! Utinam non iniucunda Tibi accidat Dissertatiuncula, qua non sine labore Horti Tui Historiam Litterariam ab oblivione Hominum, atque ab interitu vindicavi! Atque utinam in Appendice ad Catalogum Michelianum probare digneris diligentiam meam in Rei Herbariae studiis pro iniuncto Publicae Professionis munere excolendis, & curam impensam in eodem Horto Caesareo cu-

stodien-

stodiendo ac locupletando, vel institutis tribus laboriosis excursionibus, tum ut Plantas variores in ipsum Hortum deferrem, tum etiam ut Naturalem Etruriae Historiam melius addiscerem, & illustrare aliquando possem!

Si haec pro voto successerint, acriores mihi stimulos ad laudem & gloriam addi sentiam, & quum dedicata iam Tuo Iussu, Tuisque Auspiciis Bibliotheca Magliabechiana, cuius Praefecturam mihi benignissime commiseras, liberatus sim gravi labore quem per novennium impendi in digerenda, & ad publicos usus paranda ipsamet Bibliotheca, nil mihi erit antiquius, quam ut otia, quae mihi, CAESAR MUNIFICENTISSIME, fecisti, ponam omnia in studiis, & lucubrationibus. Conatibus itaque meis Benignus adspires, quemadmodum suppliciter & humillime rogo, ut Te Auctore, Te Auspice reliqua maiorisque momenti Micheliana Opera postuma, tandiu Eruditorum votis expetita, edere possim, & nonnullas meas commentationes de Etruriae Naturali Historia in ordinem redigere, inque Tui Populi utilitatem exhibere aliquando valeam.

Quod

*Quod superest, DEUM OPTIMUM MAXIMUM
ardentissimis precibus oro, ac per totius Christiani
Orbis salutem & tranquillitatem obtestor, ut
SACRAM CAESAREAM MAIESTATEM TUAM simul
cum AUGUSTISSIMA CONIUGE, & REGIA SOBOLE
salvam conservet & incolumem, omnique prosperi-
tatis genere in dies magis ac magis cumulet.*

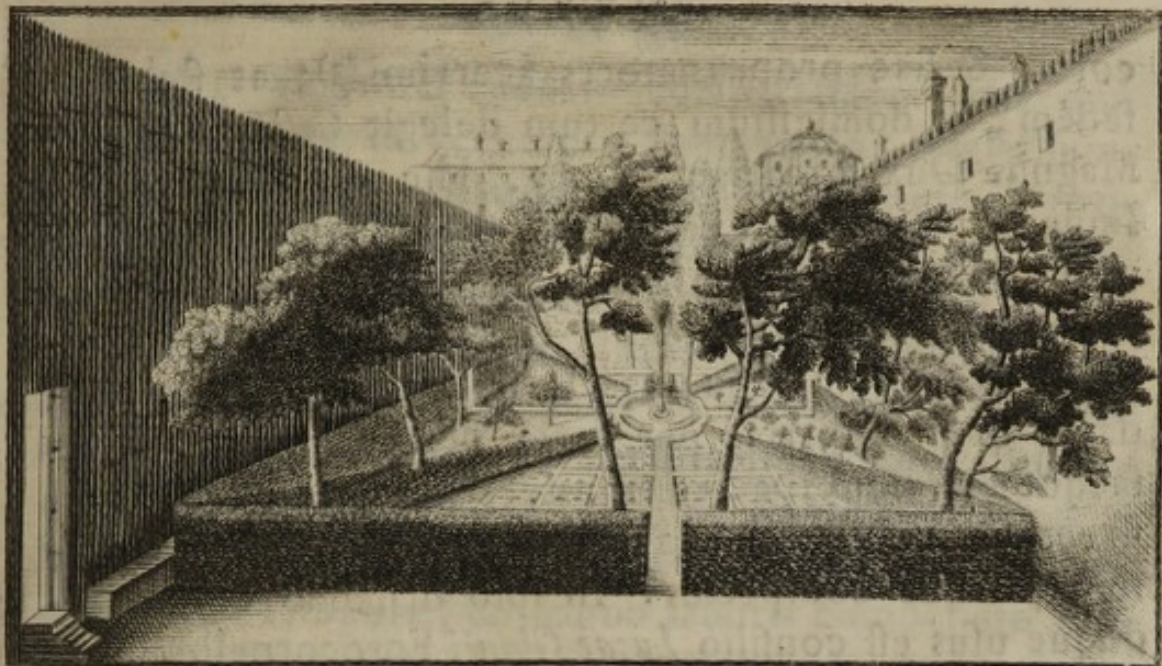
Florentiae Cal. Sextilibus A. MDCCXLVIII.

Quod Japtes, Deum OPTIMUM MAXIMUM
arctissimis precibus ero, ac per totius Christiani
Ordinis Joannem & tranquillitatem obsecro, ut
SACRAM. CAESAREAM MAJESTATEM TUAM SIMUL
cum AUGUSTISSIMA CONIUGE, & REGIA SEDE
solum conservet & incolumem, omnique prosperi-
tatis genere in dies magis ac magis commulet.

Floruit in Cal. Sextilibus A. MDCCXVIII.

Antonius Falleri fecit

Marcus Ant. Goffi. sculp. flo.

IOANNIS TARGIONII TOZZETTII
P R A E F A T I O

QUA CAESAREI HORTI MEDICI FLORENTINI
 HISTORIAM COMPLECTITUR.

R EI Herbariae studium in Urbe no-
 stra, Bonarum quarumcumque Ar-
 tium Matre vel Altrice, Fautores
 & Amplificatores eximios semper
 invenit. Facem ei praetulere *An-
 gelus Politianus* (1), & *Marcellus
 Virgilius* (2), exornarunt, ut de
 ceteris taceam, *Petrus Franciscus Paulius*, *Leonardus
 Iachinus*, *Iacobus Minius*, & *Athanasius Galenicæ Medi-
 corum*

(1) V. Elegantissimam eius Sylvam quam *Rusticus* inscripsit in Hesiodi Virgiliique *Georgicorum* enarratione pronunciatam, in qua magnam Agricoltationis universae peritiam ostendit. Vide sis praeterea quae de Cisso, Cistoque *Pliniana* erudite

solideque cum *Nicolas Leoniceno* disputavit, & ea quae de *Gnaphalio*, *Gallicaque Nardo* ad *Pandulphum Collentium* conscripsit Lib. 2. & 7. suarum *Epistolarum*.

(2) *Tournefort* Isag. in *Rem Herb.* pag. 23.

corum Sectae propugnatores acerrimi (3); at stabilem sedem, & domicilium certum delegit *Cosmus Medices Magnus Dux Etruriae Primus*. Hic enim inter ipsa Imperii primordia, difficillimisque temporibus, Pisanam Academiam instaurare aggressus (4), Rei Herbariae Cathedram in ea constituit, & Veneti Amplissimi Senatus exemplum sequutus (5), Publicum Hortum fundavit in quo sparsae per varia Terrarum loca, diffusaeque Stirpium species transferrentur, & colerentur, fieretque veluti quaedam universalis Plantarum epitome, atque conspectus. In ipso ornando construendoque usus est consilio *Lucae Ghinii Forocorneliensis* (6), quem idcirco A. MDXLIV. (7) in Pisanam, perhonorifice, amploque stipendio invitavit, e Bononiensi Academia, in qua iam inde ab A. MDXXVII. Botanici praestantissimi famam sibi comparaverat.

Paucis tamen post Annis probe perspexit *Cosmus* ex unico Pisano Horto Scholasticos eam, quam secum animo proposuerat, utilitatem capere nequaquam posse. Pisani siquidem Caeli & Soli genius Plantis Alpini, Frigidarumque Regionum propriis non favet; praeterea Anni Scholastici ratio paucarum tantummodo Plantarum integram observationem Studiosis concedit, illarum scilicet, quae Verno tempore florent; at reliquarum omnium invidet Aestate, & Autumno ad maturitatem pervenientium. Eapropter, optimo sane consilio, magnoque discentium bono, alium Publicum Hortum Medicum Florentiae in Urbe Principe funda-

(3) V. Anonymi Dialogum qui *Barbaromastix* sive *Medicus* inscribitur, impresusque est primo loco inter Nova Florentinae Academiae Opuscula adversus Avicennam & Medicos Neotericos, qui Galeni disciplina neglecta Barbaros colunt.

(4) Gio. Bat. Adriani Ist. de' suoi tempi L. 3. pag. 185, ed. Ven. 1587.

(5) Thomasinus de Gymn. Patav. 84. & Papadopolus Hist. Gymn. Patav. T. 1. 13.

(6) Pet. Andr. Matthiolus Praef. in Dioscoridem suum Edit. Valgrit. in F. 1185.

(7) A. 1544 Ghino in Bononiensi Cathedra successit, & praelectiones suas publicas auspicatus est Caesar Odonus, quemadmodum per Litteras certiore me fecit Cl. idemque Humanis. Joseph Montius tantorum Virorum successor.

fundavit, elegantia paucis comparandum, in quo tamquam Naturae Vegetantis compendio, Regiis sumptibus colerentur Plantae variarum Regionum propriae, & quarum frequentior usus est apud Medicos. Ita Patriae suae ornamenta auxit, & Horti Pisani inopiam abunde supplevit. Medicinae siquidem Candidati per Ferias Academicas in celeberrimo Florentino D. Mariae Novae Valetudinario Clinicae sedulam operam navantes, & Chirurghi, ac Pharmacopoei saluberrimarum Artium tyrocinia deponentes, per ocium, opportuno tempore, & magno laboris compendio Fruticum Herbarumque formas, variationes, & facultates in Horto Florentino addiscere possent, & deinde in publicam utilitatem illas usurpare.

Quoniam Anno facinus id exorsus sit, nondum compertum habeo: illud solummodo certum est Hortum Florentinum absolutum fuisse ante Annum MDLVII. quo Senensium Rerum potitus est *Cosmus*, & *Florentiae ac Senarum Dux* appellari coepit. In Epigraphe siquidem in supero limine maioris Horti Portae, *Cosmus Medicus Florentiae Dux II.* tantummodo nuncupatur.

In Horto Florentino extruendo, ornandoque *Cosmus*, quemadmodum & in Pisano fecerat, usus est consilio *Lucae Ghinii* (8) superius memorati, nullisque sumptibus pepercit, ut elegantioribus Etruriae Viridariis Hortus hic accenseri posset, quae tamen Viridariorum per diversas Europae partes tunc temporis usitatorum elegantissima erant (9).

Architecton quisquis (10) Horti ornatui praefuit, sollers certe fuit: Topiariis enim Porticibus, Sylvisque inaequalitatem Areae laterum occultavit; Aream ipsam

(8) Leopoldo del Migliore Firenze Illustrata pag. 238.

(9) Bellonius de neglecta cultura stirpium Probl. 20. 21. & 22.

(10) Num fuit Nicolaus *Tribolo* nuncupatus, quo *Cosmus* in ornando Viri-

dario Regiae Villae Castellii usus est V. Vasari in eius Vita & Baldinucci Decen. 1. della P. 2. del sec. 4. numero Bernardus Bontalentius, qui paulo post Regium Boboleum Viridarium instruxit? V. Baldinuc. in eius Vita.

ipsam in spatia, ac pulvillos daedaleos variis ambulacris distinxit; Colossaeis *Aesculapii*, & *Dioscoridis* marmoreis, ac porphyreticis Protomis decoravit; Hydrophylacium satis amplum, Insulamque in centro amoenissimam fecit, quam Fonte, variisque Avium e rostro aquam iaculantium marmoreis statuis ornavit, ab *Antonio Gini Laurentii* Septimianensi⁽¹¹⁾ affabre sculptis. Ut aqua Plantis irrigandis opportuna, largaque copia adesset, *Cosmus* Mynionem fluvium⁽¹²⁾, Lanariorum commoditati respiciens, intra Florentiam derivaturus, per Hortum deduci curavit, idem quoque facturus de Fonte uberrimo, quem e Fesulanis Collibus Florentiam perducere aggressus est⁽¹³⁾.

Nec exiguum Horto huic decus accedit, quod haud obscuris indiciis coniecere licet ipsum constructum fuisse super aliqua parte soli, in quo immortalis

(11) Giorgio Vasari Vite de' Pittori P. 3. 289.

(12) Inter Sanleolinii Actiones Cosmianas pag. 53. recensetur *Mynio Fluvius intra Florentiam occultis canalibus ductus*. F. Agostino del Riccio Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 33. ait: *Il Granduca Cosimo volendo condurre una gran copia d'Acque alla Città di Firenze, fece fare una gran Pescaia sopra il Ponte alla Badia in Mugnone, & in far questa Pescaia si tenne quest'ordine, che si tagliò il Fiume a tagliaporro, e così si entrò ne canti de dua Campi più braccia, & fassi un Muro a traverso, e poi sopra detto Muro profondo più che non è il letto del Fiume, vi si fa una volta forte, che ad ogni due braccia abbia una buca a uso di coda di Rondine, come sono le feritoie che si fanno agli Archibusi, ed Artiglierie ne' Muri, che in verso i Muri sono strette, e in bocca son più larghe. Così son quelle buche, che si fanno nel fondo della volta, acciocchè l'Acque possin passare purgate, e entrare in quella Volta, e di quella Volta poi si mandano al Condotto. = Così facevano gli Antichi Romani, e così ordinò il suo Condotto il Granduca Cosimo, con una Volta tanto al-*

ta, che vi va un' Uomo, & ha due muricciuoli dove possono andare su su per il Condotto due Uomini ritti, e per il mezzo poi vi ha fatto murare le docce aperte, che conducono per il Condotto un mezzo braccio d'Acqua. Et pag. 25. de Horto nostro ait: Quel che poi gli dà grand'ornamento è che è abbondante d'Acque, che vengono dal fiume Mugnone; ma molto più sarà quando il Condotto sarà fornito, e l'Acque Cristalline che verranno del fiume sopraddetto Mugnone, che comincio a farlo venire la felice memoria del Granduca Cosimo, e poi fu seguitato dal suo Figliuolo il Granduca Ferdinando. Ma è stato gran danno a i poveri Giardini di Firenze, che detto Condotto non sia fornito, poichè è sì appo la Città fatto, cioè a tre Visi. Io sono stato dentro a detto Condotto con molto mio piacere, poichè è stato fatto con tanta grandezza e magnificenza, non perdonando a spesa, eccetto, che molte braccia appresso a tre Visi, che fanno certi che guastano quel bell'ordine delle volte teneva Messer Jacopo Biondi Fiorentino, ec.

(13) Baccio Baldini Vita del Granduca Cosimo I. pag. 70.

lis *Nicolaus Uzzanius* ⁽¹⁴⁾ de Patria sua Florentia egregie meritus amplissimum Lycaeam construi supremis Tabulis iusserat ⁽¹⁵⁾.

Quamvis Hortus Florentinus quartum inter Hortos Medicos locum antiquitatis ordine sibi iure merito vindicet, post Patavinum nempe, Bononiense, & Pisanum; Nullam tamen de ipso mentionem invenies apud Scriptores Historiae Hortorum Medicorum. Contigit id fortasse quia Hortus noster alicui Lycaeo additus non fuit; Demonstratorem Botanicum assidue non habuit; eius Catalogum nemo edidit; vel tandem quia *Mediceorum* Principum deliciis tantummodo inservire creditus est. Scriptoribus quidem externis succensere iniquum esset, si illum non norunt; at Nostrates, & ii praesertim plurimi, qui *Cosmi I.* gesta litteris consignarunt, culpa non vacant, quod inter praeclaras illius actiones Horti Florentini foundationem non recensuerint, quae tamen, si tempora respicias, Regium plane, & summa laude dignum facinus extitit. Fortasse Scriptores hi omnes ex illorum Censorum genere fuere, quos reprae- hendit *Augustinus Riccius* ⁽¹⁶⁾, qui per ea tempora floruit, & diserte foundationis huius gloriam *Cosmo* tribuit ⁽¹⁷⁾.

†

Parum

(14) Ab Uzzano Vallis Pefanae Pago nomen Patriciae huius Familiae deductum est.

(15) In Codice inscripto: *Stratto dal Libro de' Testamenti, e dal Quaderno de' Ragionieri fatto nel 1495. e da altri Libri dell'Arte de' Mercatanti detta di Calimala*, qui Ms. adservatur in Bibl. Pub. Magliabechiana, Pag. 18. sub die 17. Sept. A. 1430. legitur: *Niccolò di Giovanni de' Cattani da Uzzano per Testamento lasciò una Casa nominata la Sapienza accanto a' Servi, alla quale per finirla una entrata di Fiorini 1505. per anno in credito di Crediti di Monte del Comune di Firenze, per spesare i poveri Scolari; della qual Sapienza volse la cura esser commessa all'Arte e Università di Calimala, e che si facessero quattro Provveditori del Collegio di detta Arte, e che duri l'Officio loro a Vita.* De Hereditatis huius fato vide sis Leop. del Migliore Firenze Illu-

strata pag. 103. & Vasari Vita di Lorenzo di Bicci, & Vita di Filippo Brunelleschi, & Segni Istoria Fiorentina lib. 6.

(16) Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 26. *E grand' errore di certi, che ragionano qualche volta, che questo Giardino delle Stalle non rende utilità, e che bisognerebbe mettervi Pianta da Ortolani: Questi tali non mostrano aver caro che il Padrone di questo Giardino, e d' altri Giardini, abbiano lode, & onore nella Città e fuori; poichè detto Giardino è nominato, e quel di Pisa per tutto il Mondo, si di bellezza, si di abbondanza di Pianta &c.*

(17) Ibid. T. 2. 330. & 332. *In particolare una specie di Ciliegie non guari di tempo che furono portate da Messer Giuseppe Bene in casa Fiammingo nel Semplicista delle Stalle Ducale, il qual fu fatto dal Granduca Cosimo, e poi abbellito da' suoi Figliuoli &c.*

Parum autem erat constructioni & ornatui confu-
luisse, nisi cultui quoque & usui prospectum fuisset.
Eapropter *Cosmus* annuam dotem Horto largitus est;
rarissimas Plantas *Ghini* ductu e longinquis regionibus in
ipsum transferri curavit, ac expertis Viris stipendium
constituit, ut Studiosis Plantarum formas facultatesque
indicarent (18).

Quinam fuerint primi in Horto nostro Plantarum
Demonstratores, latet; sed quum nullum reperire con-
tigerit ad Annum usque MDLVII. quo nempe e vivis
excessit *Lucas Ghinus*, conicere licet ipsum duplici Rei
Herbariae Professoris munere functum esse, Pisis scili-
cet, & Florentiae, adeout Herbarium curriculum Pisis
incohatum in Florentino Horto per Ferias Academicas
absolvere consueverit: scimus enim ipsum tunc tem-
poris Florentiae in Aula plerumque commorari soli-
tum fuisse (19).

Ghino e vivis sublato, unum tantummodo Horti Flo-
rentini Praefectum Regnante *Cosmo I.* detexi; *Aloysium*
nempe *Leonium* Bellunensem, *Ghini* fortasse discipulum.
Quandiu tali munere perfunctus ille sit, non liquet:
solummodo ab A. MDLVII. ad MDLXIII. eius nomen
in *Albis Familiarium Magni Ducis* legitur, adscripto
titulo, *Simplicistae*, seu *Simpliciarum Generalis* (20). Reti-
cendum non est in *Albis* quibusdam *Simplicistam Gene-
ralem Studii Pisani* appellari *Leonium*, quamvis dubio
procul non Horti Academici Pisani, sed huius Floren-
tini, & omnium fortasse Regionum Viridariorum cura
commissa ipsi fuerit. Certe inter Academiae Pisanae
Botanicos nullatenus a *Vigna* (21) recensetur, & an-
num

(18) Migliore, Firenze Illustrata pag. 239.

(19) V. Epistolam Io. Hessi ad Matthio-
lum editam in Lib. 3. Epistolarum Me-
dicinalium Petri Andr. Matthioli, Lugd.
1564. pag. 324.

(20) Estratto de' Ruoli de' Salarjati del
Granduca Cosimo I.

— 1559. Messer Luigi Lioni da Belluno
Semplicista Generale Scudi 200. l'anno.

— 1557. e 1559. Messer Luigi Lioni Ge-
nerale Semplicista dello Studio di Pisa &c.

— 1563. Messer Luigi Lioni Semplicista
Scudi 16. il Mese.

(21) Praef. in Animadversiones in Theophr.

num stipendium satis amplum, non ex Aerario quod Pisana Academia peculiare habet⁽²²⁾, sed ex Aerario Publico Florentino⁽²³⁾ ipsi persolvebatur. Quamvis nullam de *Leonio* mentionem factam invenerim apud Scriptores Botanicos; instar tamen omnium esse poterit luculentum quod de illo praebuit testimonium ipse Magnus *Cosmus*: *Vincentio* siquidem *Fidelio* Reip. Venetae a Secretis, & apud se Ablegati munere fungenti, *Leonii* Herbariam peritiam splendido extulit elogio, subdiditque se illum in Indiam mittere constituisse ad perquirendas deportandasque Plantas, periculum facturus ipse, an Indicae Plantae aequales cum Italicis vires ad depellendos morbos fortitae essent⁽²⁴⁾.

Ab A. MDLXIII. ad dimidium & quod excedit *Francisci I.* Regnum, qui nam Horto nostro praefuerit, non liquet. *Franciscus* sane Patris exemplis insitens, peculiari erga Rem Herbariam amore flagravit, adeo ut Botanicum in Aula sua habuerit *Franciscum Mazzeranghium* Bargaeum, qui Plantarum conquirendarum gratia plura itinera suscepit, in quibus, praeter cetera, *Iaspidis Bargaei* celebratissimi Metalla detexit⁽²⁵⁾. Italicis tamen Plantis non contentus Magnus Dux, nullis impensis pepercit, ut ex omnibus fere

† 2

Terrae

(22) Vulgo *Decime Ecclesiastiche*.

(23) Vulgo *Monte Comune*.

(24) In Codice inscripto: *Relazione di Messer Vincenzio Fidele Segretario della Signoria di Venezia ritornato dal Duca di Firenze (nel 1561) Ms. in Biblioth. P. Magliabechiana, sic de Cosmo Magno Duce legitur. Or chi dirà delle Erbe, & de i Semplici ne have Egli una grandissima cognizione, e ne ha i Giardini pieni, facendone Egli tenere una particolar cura, con grandissima sua dilettazone in farli piantare, governare, & sperimentare, avendo appreso di se Huomini eccellentissimi di questa Professione, e tra gli altri uno di Civald suddito della Serenità Vostra, che in ragionare di queste cose me l'ha molto lodato, dicendo che per*

la grande Scientia sua lo voleva mandare nelle Indie, per riportare de i Semplici da quelle parti, per farne prova se sono dell' istessa virtù, e se ve ne sono altre sorti di maggiori che non sono nelle nostre bande, & in quelle di Levante.

(25) F. Agostino del Riccio Trattato delle Pietre Ms. Cap. 101. de *Diaspri*, inter caetera ait: *Diaspri di Barga son di color rosso buio, così vi si vede vene rosse accese con pezzi di Calcedonii bianchi, che gli danno gran bellezza. Si trovano pezzi grandi, come quelli che faceva condurre il Granduca Francesco in Firenze: pigliano gran lustro, e sono sodissimi. Detti Diaspri gli trovò Maestro Francesco Mazzeranghi da Barga Semplicista del Granduca Francesco.*

Terrae partibus stirpes vel florum elegantia, vel fructuum suavitate, vel medicis facultatibus praestantissimas obtineret. Immensis propterea, & undique conquisitis Naturae muneribus non tantum elegantissima Viridaria sua mirifice illustravit, sed Floram, & Pomonam Etruscam splendida accessione primus locupletavit (26). Hortum quidem Medicum habuit cultissimum a latere septemtrionali Regii Palatii, seu verius Musaei (27) quod ad D. Marci est, cuius curam *Dominico Boschio* Hortulano expertissimo commisit: nec diu post Hortum hunc, aliumque e latere eiusdem Palatii Meridionali, rarioribus Plantis ornandum commendavit *Iosepho Casabonae* Belgae Botanico eximio. Non tamen propterea Hortum Medicum cuius Historiam atteximus derelictui habuit, & sordere passus est; quinimmo annuam Dotem ei dixit ex Aerario Aedilium Florentinorum (28); *Casabonam* superius laudatum ipsi praefecit (29), & pristino splendori restituere eum meditabatur, nisi haec & alia tanti Principis incoepta, mors invida abrupisset.

Fra-

(26) Idem Trattato d'Agricoltura Ms. T. 2. 359. Messer Giuseppe Benincasa Frammingo, il quale si pote dir con verità che è stato il Padre delle belle & utili Pianta, sì di be' Fiori come di Pianta di Semplici, ebe egli ha fatti venire, e gli ha condotti per tutte le parti del Mondo dove ha potuto arrivare con gran favore del Granduca Francesco di felice memoria, il quale si dilettava de' Giardini e de' Semplicisti, come bene si può vedere in tutti i sua Orti e Giardini Ducali, che ne sono ripieni. Et T. 3. pag. 40. Gelsomini pellegrini (Ialapa) che vennono in Firenze al tempo che era vivo il Granduca Francesco; posciachè ognun faceva a gara a portarli Pianta rare di Fiori e Frutti, sapendo che gli facevano cosa grata. Indi è che tante Pianta gli furono donate; altresì Egli molte ne faceva venire d'altre Provincie, a tal chè ne abbiamo oggidà tutti noi partecipiati, e ripieni i nostri Giardini di Firenze e di Campagna. Et T. 1. 123. Le prime Pianta d'Aranci della China che venissero in Firenze, furono presentate al Granduca Francesco, il quale si vedeva

essere molto diligente in far condurre assai Pianta nella Città. Tandem T. 2. 237. Castagna Cavalina: è poco tempo che è stata portata la sua Pianta in Toscana. La prima Pianta fu presentata al Granduca Francesco, & egli la mandò alla sua sontuosa & spassosa Villa di Pratolino— Questa Pianta venne da Pera, & ha fatto frutto — Puoi vederne una che sta nel Giardino delle Stalle Ducale appo la finestra inginechiata, dove il Granduca Ferdinando sta per suo diporto a veder giostrare, e maneggiare i suoi bei Cavalli.

(27) Raff. Borghini nel Riposo pag. 479.

(28) Rescritto di S. A. S. de' 7. Settembre 1587. Che la spesa del mantenimento del Giardino de' Semplici si aspetti all'Uffizio della Parte.

(29) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agricoltura Ms. T. 1. pag. 74. ait. Il Sig. Niccolò Gaddi favorì messer Giuseppe Benincasa Frammingo appo il Granduca Francesco, & egli li fece avere il Giardino che è al Casino: non guari molto che egli ebbe il Giardino che è sulla Piazza di San Marco. Così lo pose & lo custodì molto bene.

Fraternos ausus promovit *Ferdinandus I. Magnus* Dux elegantiarum quarumcumque Fautor Eximius, & *Casabonae*. Opera Horti sui cultum famamque mirifice amplificavit.

Quoniam vero Optimum *Casabonam* memoravi, cuius obscura fit mentio apud Scriptores Historiae Botanicae, facturum me operae pretium esse putavi, si in medium afferrem quaecumque reperire haecenus contigit ad eius vitam Doctrinamque spectantia, ut appareat quantopere Eximio huic Viro debeat non Hortus hic tantum, sed & Res Herbaria universa.

Ioseph igitur *Casabona*, vulgo *Benincasa* (30), natione Belga, cui nam Rei Herbariae notitiam debeat, & qua nam de causa Florentiam appulerit non liquet. Illud solummodo compertum est, usum primo eum fuisse familiaritate & hospitio *Nicolai Gaddi* (31) Patricii Florentini D. Iacobi Equitis, qui Generis Nobilitati intimam pulcherrimarum Disciplinarum cognitionem coniunxerat, quique praecipua elegantissimae Domus suae ornamenta esse voluerat instrumenta ad adipiscendam sapientiam (32). Propterea domesticum Hortum rarissimis & elegantissimis Plantis ornare aggressus (33), nul-

lis

(30) Sic eum ubique vocat August. del Riccio saepius laudatus; at *Casabonam* Hieronymus Summarius in Schedis, & Catalogi Familiarium Francisci, & Ferdinandi Magnorum Ducum.

(31) F. Agostino del Riccio Tratt. d'Agric. Ms. T. r. 74. Non è da tacere che il detto Sig. Cav. Niccolò Gaddi fu un Uomo diligentissimo, & amatore de' Virtuosi; posciachè egli fu quasi il primo che dessi principio a' Semplicisti; poichè teneva appo se il Virtuoso Messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, che aveva cura di tutte le Piantie nobili, e de' Semplici.

(32) V. lac. Gaddi Elog. XXIX. & Corol. Poet. 54. Balducci Vita di Dom. Passignano pag. 147. Negri Ist. degli Scrittori Fior. pag. 425. F. Agost. del Riccio Istoria delle Pietre Ms. cap. 11. Di questa Pietra (Occhiato d' Antiochia) particolarmente ne ho veduta nel bellissimo Tavolino, che ha lasciato il Sig. Cav.

Niccolò Gaddi nella sua bellissima Galleria a perpetua memoria, con altre nobilissime Anticaglie di singulare pregio, le quali egli lasciò che in perpetuo da i suoi Heredi nella sua Casa se ne facesse cortese mostra a coloro che vedere le volessino, e massime a i Forestieri. Fusius de Musaeo hoc agit cap. 123.

(33) Idem Tratt. d'Agric. Ms. T. r. pag. 168. ait. — Giardino del Sig. Cav. Niccolò Gaddi, che è appo Santa Maria Novella — Qui vi si veggono Frutti maturi buoni; che danno le Frutte abbondantemente alla Casa — vi sono Piantie nobili, come il Ciriegio a Grappoli, il Pezzo, il Lauro Regio, la Mortella Spagnuola, l'Uva Spina; doppo la Framula, lo Scotano, il frutto che fa le lacrime, l' Albero di Giuda, & altri frutti semplici che vi sono assai, posciachè di quel Giardino sieno uscite quasi tutte le Piantie che sono adesso negli altri Giardini & Orti. Et Alibi fusius V. Gaddi Elog. XXIX.

lis pepercit sumptibus, ut e diffitis quibusque Regionibus, & vel ipsa Aegypto, novas Stirpes flore fructu commendabiles nancisceretur, & eas inusitato molimine ab Aëris inclementia defendit, summoque studio propagavit, non oblectationis suae tantum gratia, sed ut cum Amicis communicaret, & Etruscos Agros locupletaret. Nil mirum igitur videri debet, si *Gaddius Casabonam* Plantarum notitia instructissimum facile inclientelam suscepit, eique Horti sui quem tantopere adamabat curam commiserit. Egregie functus est hoc munere *Casabona*, nullisque pepercit laboribus, ut Hortum illum novis plantis ornaret, utque *Gaddii* votis, & erga se beneficiis responderet. Iam vero *Gaddius*, ea qua erat animi magnitudine, in Hospite suo comparatum ad Rem Herbariam amplificandam ingenium admiratus, & tantam saluberrimae huius Scientiae peritiam bono publico impendendam ratus, *Casabonam Francisco* Magno Duci commendavit, quo beneficio alios quoque Eximios Sapia vel Arte Viros cumulare consueverat (34). *Gaddii* precibus annuit *Franciscus*, & *Casabonam* Hortis quibus Regiae ad D. Marci Aedes instructae erant, deinde Horto etiam huic de quo agimus praefecit, uti superius diximus.

Memoratu dignum est A. MDLXXXVI. *Aloen folio in oblongum aculeum abeunte*, recens ex America advectam, primum in Horto nostro ingentem caulem floribus onustum protulisse (35), inque sui admirationem omnium oculos traxisse.

Fer-

(34) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agric. Ms. T. 1. 46. de Gaddio inter cetera ait — Era amato ancora dagli Oltramontani ingegnosi, perche era lor sostegno in far loro molte cortese; & come egli haveva visto che erano virtuosi, gli dava avviamenti buoni, mettendogli ai Lavori di Sua Altezza, a ognun secondo l'Arte sua;

sicchè il suo nome si spargeva per il Mondo — era il sostegno e salvezza de' poveri Artefici, che ben soventemente l'hanno pianto; posciachè egli colle sue Entrate manteneva tanti Virtuosi Artieri &c.

(35) Ioach. Camerarius in Horto Medico & Philosophico pag. 10.

Ferdinandus I. Rerum potitus *Casabonam* Botanici sui titulo decoravit, amploque stipendio fovit (36); nec diu post Hortum Medicum Florentinum pristino splendori restituere, ac in usus publicos ornare volens, provinciam hanc nulli melius se demandare posse ratus est, quam *Nicolao Gaddio*, sumptus omnes, & annuam Dotem ex Aerario Aedilium Florentinorum largitus (37).

Gaddius itaque expertissimi *Casabonae* opera usus, brevi temporis spatio, & Magno Duce probante, Hortum hunc nemini per ea tempora secundum reddidit, sive Plantarum numerum, sive dispositionem spectares (38). Solum enim universum repurgari, ac probe subigi iussit, & Areas octo in quas distributum est, a prioribus octo Alphabeti Litteris distinxit, in pulvillos variae figurae dispescuit, stellatos nempe, cordatos, rhomboidales &c. lateribus circumscriptos, & peculia-

(36) Ruoli de i Salarjati del Granduca Ferdinando I. Sub A. 1588. legitur. *A Giuseppe Casabuona Semplicista Scudi 10. il Mese. A. vero 1589. Scudi 8. il Mese.*

(37) Rescritto di S. A. S. de' 4. Febr. 1587. ab Inc. che la spesa del mantenimento del Giardino si aspetti all' Uffizio della Parte.

(38) F. Agost. del Riccio Tratt. d' Agric. Ms. T. 1. pag. 74. Venendo la morte del detto Granduca Francesco, il suo Successore Ferdinando suo Fratello volse ampliare il detto Giardino de' Semplici per utilità e bellezza: Così impose al Sig. Cav. Niccolò Gaddi detta Opera laudevole, & egli con prestezza fece dirverre il detto Giardino delle Stalle più volte nominato; altresì fece fare i bei scompartimenti in terra di mezzane campigiane con bellissimo ordine, poichè son' otto Quadri che egli divise in otto Lettere del nostro Alfabeto, cioè A. B. C. D. E. F. G. H. & così in ogni Lettera, verbi grazia A, che era il primo Quadro, faceva fare i numeri, incominciando da uno, infino a quanti numeri erano i Quadri piccoli scempartiti; così faceva fare al quadro B. che faceva segnare i numeri tutti dalli Scarpellini sopra le Mezzane Campigiane, e cominciando da uno andava infino a ottocento e più, se più Orticini vi

fussero in quel Quadro del B. così faceva fare a tutti i detti otto Quadri. E poi avevano creato un Libretto che era distinto come il Giardino, in otto Lettere A. B. &c. & in numeri ogni Quadro, e così v'era scritto sù detto Libretto tutte le Pianta Pellegrine, e nostrali, e questo il feciono acciò non fusse tolto loro le Pianta; altresì per conto dell' ordine, per poter nominare il numero infinito de' Semplici che ci condusse messer Giuseppe Benincasa Fiammingo dal Regno di Candia, dove stette assai tempo, & così d' altre parti del Mondo condusse semplici e Fiori & Erbe di pregio, virtù, e bellezza T. autem 2. pag. 298. subiungit. Questa ti sia per regola ferma stabile e buona, quando vuoi avere buoni Erbaggi, divegli i tuoi Campi affondo due braccia, come si fa quando tu poni le Vigne; così per parecchi anni avrai Pomi, & Frutti &c. & altresì tutti gli Erbaggi Semplici, e Pianta di Fiori verranno di somma bellezza & grandezza, come s' è veduto nel bellissimo Giardino & insieme Semplicista, che fece dirvegliere il non mai abbastanza lodato Sig. Cav. Niccolò Gaddi per ordine del Granduca Ferdinando; poichè ho visto tutte le Pianta o posse, o seminate, con prestezza venir grandi.

culiari numero scalpri ope notatos. Pulvillorum sane variantes Daedaleas formas repraesentat Tabula Horti Ichnographica A. MDCCXVIII. confecta iussu Societatis Botanicae: eorum item specimen habes apud Cl. *Tillium* in Tabula Ichnographica Horti Pisani ab ipso met *Casabona* digesti. Singula memorata spatia peculiaribus Plantarum classibus, Acanacearum puta, Ferulacearum, Bulbosarum &c. addixit *Casabona*, eo ni fallor ordine, quem in Pisano quoque Horto deinceps distribuendo servavit. Suis sedibus collocavit *Ghinianas*, & *Leonianas* Plantas quae supererant; earum autem quae perierant iacturam compensaturus, diversa per feraciores Etruriae Provincias Itinera suscepit, inter quae memoratu dignum illud est A. MDLXXXIX. cum *Ioachimo Iungermannio* per Tyrrheni Maris Littora institutum (39). Semina in Horto, excursionibusque collecta, in eleganti Spermatophylacio (40) magna cura asservabat, ut cum Amicis communicare, & Exoticarum Plantarum Seminibus permutare posset. In summa totis viribus annitebatur, ut conceptae a Magno Duce de se spei responderet, & *Gaddi* Evergetae sui praconiis par esset.

Instauratus Florentinus Hortus, & Italicis, vulgarisque illatenus Plantis satis instructus, non explevit immensam in *Ferdinando* cupiditatem amplificandi Rem Herbariam; quin potius extimulavit, ut novarum, & Exoticarum larga accessione Hortum ipsum locupletaret. Eapropter *Casabonam*, cuius peritiam & sedulitatem saepius probaverat, Regiis sumptibus in Cretam Insulam misit, ut Plantas elegantissimas, & Europae usque dum ignotas perquireret, ac Florentiam de-

fer-

(39) Car. Clusius Rariorum Plantarum. Historia pag. 204.

(40) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agric. T. 2. 368. Si possono ancora conservare i Semi in uno studiolo fatto di legname, come aveva fatto messer Giuseppe Benin-

cafa Fiammingo, che era alto sei braccia, e largo altrettanto, pieno di Cassette piccole, & ogni Cassetta aveva le Descrizioni e i numeri, & i millesimi che quei Fiori erano stati colti, per poter vedere se erano vecchi &c.

ferret (41). Nobile hoc propositum Magnitudinem Animi tanti Principis abunde exprimit, ea praecipue de causa, quod primus omnium talia ausus sit, nullius exemplum sequutus; sed potius exemplo suo excitaverit Moderatores Patavini Lycaei, ut A. MDCXL. *Ignatium ab Agris* in eandem Insulam mitterent, Plantarum colligendarum, & in Hortum Patavinum inferendarum gratia; Magnos deinde Reges, summosque Viros, ut certatim Europaeos Hortos Stirpibus Novi Orbis ditarent. Caeterum Creticas prae reliquis optimo consilio delegit *Ferdinandus*, cum quia elegantissimas quasdam ex ea Insula acceperat olim a Fratre suo *Lucas Gbinus* (42); tum quia Creticae Plantae ob raritatem, virtutemque singularem, in tanta semper aestimatione Gentium fuisse, ut etiamnum *Galenus* aeo Imperatores Romani Herbarios suos in Creta aluerint, qui singulis annis ad nobilium Antidotorum compositionem Stirpes Urbi necessarias subministrarent (43), persuasionemque apud eosdem processisse fateatur *Plinius*, quicquid in Creta *Iovis* Patria nascitur, infinito praestare ceteris alibi genitis.

Memorable Creticum hoc Iter a *Casabona* perfectum est A. MDLXXX., & insequenti; nam die III. Novembris A. MDLXXX. e Candia illius Urbe principe ad *Carolum Clusium* litteras dedit (44), & A. MDLXXXII. semina quaedam cum eodem *Clusio* communicavit recens a se collecta in Creta Insula (45). Plurimum itaque mensium spatio universam ferme illam feracissimam Insulam peragrare valuit *Casabona*, a Munificentissimo Principe praesidiis & commodis omnibus instructus, ac *Hieronimi Cappelli* Senatoris Veneti, In-

† †

fulae-

(41) Idem Aug. Riccius in Agricultura sua Ms. variis locis. Car. Clusius Rar. Plant. Hist. 265. & Prosper Alpinus de Plantis Exoticis in Epistola ad Lectorem.

(42) Barthol. Maranta in Methodo co-

gnoscendorum Simplicium pag. 87.

(43) Galenus Lib. 1. de Antid.

(44) Car. Clusius in Rariorum Plant. Hist. pag. 265.

(45) Idem ibid. XXV.

sulaeque Provisoris Generalis Patrocinio commenda-
tus (46). Discrimina vero, & incommoda longae, diffi-
cilisque peregrinationis alacriter superavit Inventutis
robore, & vehementissima qua flagrabat Plantarum ob-
servandarum cupiditate. Uberem propterea, laetum-
que laboris fructum tulit innumeras pulcherrimas igno-
tasque antea Stirpes, quas redux Florentiam advexit,
quasque omnes in Horto Florentino satas fuisse, certissi-
mus testis est *Augustinus Riccius* (47), non in Pisano, quem-
admodum perperam asserunt *Alpinus* (48), & *Vigna* (49).
Non exiguum proinde decus Horto nostro accedit,
quod ex ipso, tamquam e penu ditissimo, prodierint
omnes fere Creticae Plantae, quas *Casabona* cum Ami-
cis Botanicis communicavit, quasque ipsi in editis Li-
bris Orbi Erudito proposuere.

Quum iam *Casabona* Horti nitore satis prospexis-
set, utilitati quoque Studiosorum consulere voluit:
propterea Catalogum Plantarum omnium ibidem cul-
tarum confecit in octo partes divisum, quarum singu-
las ab octo prioribus Alphabeti Litteris denominavit,
singulis Horti Spatiis seu Areis respondentem (50). Do-
lendum maximopere est periisse, vel in Bibliothaphio
aliquo latere Catalogum hunc, quem *Augustinus Ric-
cius* vidisse, pluriesque manibus usurpasse se adfirmat.
Utinam vero *Casabona Stephani Rosselli, & Augustini
Ric-*

(46) Prosper Alpinus in Praef. ad Libros suos de Plantis Exoticis.

(47) Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 74. & alibi passim.

(48) Loco superius laudato.

(49) Praef. in Animadversiones suas in Theophrastum.

(50) V. adnotata superius n. 38. Idem Aug. Riccius Agriculturae suae T. 3. pag. 14. ait: Chi fusse desideroso d'aver molti più fiori che io non ho nominato, vadia al bellissimo Giardino delle Stalle Ducale in Firenze, altresì al Giardino della Città di Pisa, quali Giardini furono ordinati dal non mai abbastanza lodato messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, posti e custoditi si-

no alla sua morte, e consideri i fiori che in quelli vi sono, e per saperne i nomi loro si faccia mostrare il Libro detto il Repertorio, che chiama ciascuna Pianta per ordine; poichè il Giardino tante volte nominato delle Stalle è diviso in otto Quadri — Et io ho più fiate avuto il detto Repertorio nelle mie mani con mia comodità. Et T. 2. 371. ma chi vuol vedere, si faccia prestare al Giardiniere delle Stalle Ducale le Liste, o Libretto di Messer Giuseppe Benincasa, o dal Figliuolo suo che sta al bellissimo Semplicità di Pisa, e potrà vedere quante siano quelle Piante che non è molto che sono state condotte nella Città di Firenze.

Ricci (51) consiliis usus, Hodoeporicon suum Creticum litteris consignasset, & typis edidisset! Quanta exinde Naturali Historiae accessio facta fuisset! Saltem Auctori suo inventorum gloria integra remansisset, nec Botanici quidam, Cornicis Aesopicae in morem, alienis pen- nis superbirent. Ego quidem veritatis, & illustrandae Historiae Litterariae studio, conatus sum undecumque decerpere Catalogum Plantarum fere omnium ab ipso inventarum, ac in Florentino primum, deinde in Pi- sano Horto cultarum, quem fortasse aliquando in lu- cem proferam. Inde profecto patebit eas fere omnes Creticas Plantas, quae a Scriptoribus Rei Herbariae Sae- culi XV. exeuntis, & XVI. incipientis exhibentur, *Casabonae* laboribus, & *Ferdinandi I.* Magni Ducis mu- nificentiae deberi, si aliquas excipias ab *Honorio Bello* Vicentino in Creta Medicinam faciente paulo pridem repertas, sed plerumque easdem cum *Casabonianis*.

Duobus circiter annis post *Casabonae* e Cretica Peregrinatione reditum, Magnus Dux Horti Pisani se- dem cum elegantiori, ac commodiori, in qua ad nostra usque tempora conspicitur, permutare decrevit, eique operi praeesse voluit *Casabonam* (52), qui brevi temporis spatio, summaque diligentia Hortum novum Pisanum ea methodo disposuit, qua adhuc dum viget, a Celeb.

† † 2

Michaële

(51) Idem Riccius T. 2. pag. 378. Post- quam de Anemone, seu Ranunculo flore pleno rubro verba fecit, addit. Ma non dirò di che Provincia si sia; poichè quel virtuoso Semplicista che lo portò alla nostra Città, che fu Messer Giuseppe Benincasa, del quale si è fatta menzione spesso e meritamente, non volse scriver l'In- ventario, che sarebbe stato tanto utile a tutti gli amatori delle Piante nobili e belle. Imperocchè fu molte volte pregato da me, e da Messer Stefano Rosselli Fiorentino, & egli forse pensava di farlo; ma la malvagia Parca gli tagliò il filo, & così siamo restati privi di molti nomi di Piante rare, sì nostrali, come pellegrine.

(52) Idem T. 1. pag. 75. Qui potrei dire che il detto Messer Giuseppe Benincasa fu

mandato dal Granduca Ferdinando alla Città di Pisa, a creare un bello e vago Giardino tutto di Semplici, e Piante di gran Virtù, & egli il fece con gran pre- stezza, come si vede che oggi è. Et pag. 77. E tempo omai, che noi torniamo a ragio- nare di Messer Giuseppe, il quale diceva- mo che aveva posto il Semplicista delle Stalle, e dopo questo fu mandato a porre il gran Semplicista alla Città di Pisa, il quale fu scompartito e posto con grand' ordine e diligenza, e in mentre andava in mano cercando di provvedere nuove Piante, e Semplici rari, li fu impedi- to il suo bel pensiero dalla morte, che cor- rendo a noi Fiorentini l'anno 1595. ce lo tolse.

Michaële Ang. Tillio descriptus, & Horti Florentini Plantas nobiliores, Creticas praesertim, in ipso propagavit. Scientia propterea, & sedulitate sua promeritus est *Casabona*, ut a Magno Duce Custos Horti ipsius renunciaretur; quo tamen munere, in Pisana Academia tunc primum instituto, non nisi ab A. MDLXXXIII. ad MDLXXXV. fungi potuit. Vehementi siquidem perquirendarum Plantarum amore incensus, ac corporis robore & aetatis vigore nimium abusus, nova itinera suscepit, inter quae memorabile unum est, quo ex Agro Tyburtino *Styracis* Arborem Pisas detulit (53): assiduis propterea exanthlatis laboribus, morbi vehementissimi labe suscepta, Morti succumbere coactus fuit A. MDLXXXV. Aerae Florentinae. Eius mors calamitosa admodum fuit Rei Herbariae Studiosis; tum quod aditum ei obstruxit ad nova praeclara inventa; tum praecipue quod frugiferam aliquam eius Commemorationem nobis invidit. Credere siquidem fas est *Casabonam*, si senectutem adeptus esset, quum ob virium infirmitatem non ultra ipsi licuisset edita Montium iuga conscendere, & labores Botanicarum Peregrinationum comites tolerare, animum ad scribendum applicaturum fuisse. Quod autem secum decrevisset aliquid in posterum commentari, conicere licet ex eo, quod, teste *Augustino Riccio*, Pisas accersiverit *Danielem* quemdam Popularem suum Pictorem egregium, illique iusserit, ut Plantas Horti Pisani integras, & flore fructuque onustas, in Charta maxima nativis coloribus repraesentaret (54).

Mo-

(53) Dom. Vigna in Animadvers. in Theophrastum pag. 105.

(54) Trattato d'Agric. Ms. T. 1. 75. Messer Giuseppe Benincasa per voler dare la maggior satisfazione all'onorato Studio Pisano, chiamò un suo compatriotto Fiammingo Messer Daniello mio carissimo, e gli dette ordine che dipignessi, anzi miniaffi tutti i Semplici, e Piante rare del Giardino in fogli Imperiali, ma le dipignessi

quando erano fiorite, e colle foglie e Cipolle loro, acciocchè si cognoscessino da tutti quelli che erano in Pisa, e da altri per i tempi avvenire: Opera che, se si finisse, sarebbe nominata, e meritamente per tutto il Mondo. Num Daniel iste Floscbe cognomine fuit? quo usus est Riccius in Marmorum figuris repraesentandis, quemadmodum fatetur ipse in Istoria delle Pietre Ms. cap. 128.

Mores *Casabonae* quod spectat, nil aliud comper-
tum habeo, nisi quod nonnihil difficilis, & nimium
parcus fuit in scientia propaganda. Eapropter pau-
cos in Re Herbaria Alumnos reliquit Florentiae, per
quos tamen *Augustinus Riccius* plurimum se profecisse
fatetur (55). Perpetua atque constanti Principis Gratia
floruit, ab Eruditis Etruscis laudem, & favorem pro-
meritus est; extra Etruriam vero nominis sui famam
propagavit, & Amicos, admiratoresque sibi paravit
Botanicos quosque praestantissimos, quibuscum littera-
rium commercium coluit, & semina Plantarum a se re-
pertarum communicavit (56). Verosimile est *Casabonam*
Medicinae Doctorem renunciatum fuisse: *Vigna* siqui-
dem (57), & *Riccus* in eo nominando, honorificum *Ex-
cellentissimi*, aliumque vernaculum titulum, quo Do-
ctores indicabantur, usurpant. Saltem *Alpinus* (58) illum
fuisse afferit in simplicium Medicamentorum studio
maxime versatum, & *Georgius Hieronymus Velschius* (59)
Quartanam Ostruthio a Casabona curatam refert.

Eius opera quod spectat, praeter *Catalogum Plan-
tarum Horti Florentini*, & *Icones Plantarum Horti Pisani*
a *Daniele* Belga expressas, *Riccus* subinnuere videtur
Catalogum quoque *Plantarum Horti Pisani* a *Casabona*
conscriptum fuisse (60), qui fortasse ille idem est, quem
Hieronymus Summarius in Bibliotheca sua asservabat
A. MDCXXIII., simul cum fasciculo *Epistolarum* eius-
demmet *Casabonae* (61); nullum tamen opus, quod
sciam,

(55) Idem Agric. T. 2. 378. de Casabona
ait. E' ben vero, che io ho preso molti
nomi da lui, e da' suoi Discepoli, ancora
che fussi alquanto tenace in comunicarli,
che più presto lo rendeva poco grato agli
Uomini virtuosi: ma se per sorte egli fusse
stato della mia natura, amorevole in palesa-
re i suoi segreti cogl' altri a vicenda, sareb-
be stato più utile all'universale, & avrebbe
fatto più Discepoli che non ha fatto.

(56) Sunt hi Carolus Clusius, Ioachimus
Camerarius, Caspar, & Iohannes Bau-
hini.

(57) Animadv. in Theophr. pag. 105.

(58) Praef. ad Libros suos de Plantis
Exoticis.

(59) Exotericarum Curationum & Obser-
vationum chiliad. 1. 664.

(60) V. Adnotata superius n. 50.

(61) Hieronymus a Summaria Patric. Flor.
& Pisani Athenaei Moderator vigilan-
tissimus in Catalogo quodam Codicum
Ms. Bibliothecae suae, qui Ms. adservatur
in Bibliotheca Magliabechiana, inter ce-
teros Codices recenset: *Libro del Semplici-
sta Casabona del 1595. coperto di Cartape-
cora. Lettere del Casaboni in un marzo.
Quaderno del quadro de' Veneni in bianco.*

sciam, typis editum prostat. Effigies tanti Viri conspicitur Pisis in vestibulo Horti Academici.

Liceat modo ab oblivione hominum, atque a silentio vindicare merita Optimi Viri, & praecipui *Cassabonae* Amici, cui Agricultura Etrusca, Hortusque nostrer plurimum debent. *Augustinus* is est e Florentina Patricia *Ricciorum*, vulgo *del Riccio*, Familia, qui Dominicanorum coetui sese addixit, & suavissimis moribus multiplicem Doctrinam coniunxit. Potissimum autem sese devovit Agriculturae Studio, in quod per triginta circiter Annos toto animo incubuit, latifundiis Coenobii sui D. Mariae Novellae praefectus. Iamvero praecepta theoretica, quae diuturna observatione collegerat, & crebra experientia comprobaverat, in publicam utilitatem proferenda ratus, vastum Opus Geoponicum conscribere orsus est A. MDLXXXV.; sed ad umbilicum perducere non valuit, & in adversariis reliquit, nam Aetatis A. LVII. e vivis sublatus est A. MDLXXXVIII. die XVIII. Decembris. In Monito ad Lectorem ait se Opus illud in quatuor partes secare, proposuisse, quarum prima *Agriculturam Practicam*, altera *Theoricam*, tertia *Florilegium*, quarta *Pomarium*, complecteretur. Prima, *Agricultura* nempe *Experimentalis*, seu *Pratica*, ad dimidium fere usque perducta, exhibet Alphabeti serie digesta Praecepta Geoponica universalia, historiam & rationem culturae plurimarum Plantarum, ac descriptionem instrumentorum, quibus Agrorum & Hortorum cultura nitorque procurari possit. Theoremata sane continet fecunda, praxes, & cautiones Etrusci Soli Coelique genio accomodatas; verum scriptionis genus adeo prolixum, adeo incomptum est, ut Lectoribus fastidium subinde creare possit. Accedit quod *Riccus* tam crebro dicendorum seriem parergis plerumque incongruis abrumpit, & levissima qualibet occasione abrepta narrationes praelon-

gas

gas interferit, quibus plurima sane scitu digna, nec adnotata uspiam alibi posterorum memoriae consignavit; sed de illis merito dici potest: non erat hic locus. Ego tamen parergis *Riccianis* plurimum me debere profiteor Historiae huius Horti Florentini causa, tum quod e *Riccio* tantummodo hauserim ea fere omnia, quae de Magnorum Ducum munificentia, de *Gaddii* vigilantia, & de *Casabonae* doctrina & laboribus superius retuli; tum etiam quod luculenter didici, maximos, & fere incredibiles progressus fecisse per ea tempora in Etruria nostra Rem Geoponicam, & Hortensem, quod peculiari Dissertationi olim fortasse usui erit. Altera pars operis *Ricciani*, seu *Agricultura Theorica*, est Catalogus & ratio Operum Rusticorum & Hortensium, per Anni Temporum, & Mensium seriem digestus, praeceptis & cautionibus optimis respersus. Harum duarum partium Antigraphum coevum, a Cl. *Michelio* olim comparatum, modo Bibliothecam meam ornat, simile Antigraphi alterius, quod in Bibliotheca Regii Nosocomii D. Mariae Novae adservatur. Utinam vero duas reliquas partes educere licuisset e tenebris Bibliotaphii cuiusdam, in quo, ut fama fert, delitescunt! Tertia quidem volumen erat in charta maxima, in qua *Riccus* a *Vincentio Dorio* ⁽⁶²⁾ pingi curaverat nativis coloribus Plantas omnes floris venustate commendabiles, quae Magnorum Ducum Munificentia, & Optimatum Florentinorum sedulitate ex diversis Orbis parti-

(62) Riccius ipse Tratt. d'Agric. T. 2. 382. Qui potrei avvertire gli Amatori di bei & leggiadri fiori, che se vogliono questi Enemoni descritti da me, si degnino vedere il Libro che ho fatto dipignere di tutti i Fiori d'Italia, e quivi vedrà tutti gli Enemoni coloriti bene con i propri colori — & questo Libro l'ha dipinto Messer Vincenzo Dori Fiorentino con grand' amore, e studio, e la spesa l'ha fatta il magnifico Sig. Girolamo Sommai, & il Libro è suo, e l'ha fatto per compiacer-

mi. Et T. 3. pag. 9. Nel Libro che ha dipinto Messer Vincenzo Dori Fiorentino per l'Illustre Sig. Girolamo Sommai, ove si scorgono tanti bellissimi Fiori, opera veramente degna d'un tal Signore, col quale tengo amistà, e per mia soddisfazione e contento ha fatto dipignere tal onorato Libro, che in vero è il primo che si sia fatto nella Città di Firenze, sebbene tuttavolta si sono incominciate a dipignere più Carte da altri; e questo è fornito come debbe stare, che è l'Anno 1596.

partibus delatae, Hortos Agrosque Etruscos ornabant A. MDLXXXVI. Digesserat illas *Riccii* iuxta seriem mensium quibus singulae florere solent, adiunxeratque brevem descriptionem. Sumptus operi ministraverat *Hieronymus Summarius Ioannis* Fil. Patric. Flor. *Riccii* Amicus & Fautor, & apud ipsum adservabatur Liber iam absolutus A. MDLXXXVI. Quarta tandem pars complectebatur Icones Fructuum omnium, quibus Pomona Etrusca tunc temporis superbiebat: non tamen compertum habeo an perfecta, & ad umbilicum perducta ab Auctore fuerit.

Florilegii memorati iacturam aliquatenus mihi supplevit aliud splendidissimum *Riccii* Opus, quod modo adservatur in Bibliotheca DD. *Del Turco-Rosselliorum* Patricior. Florent. repertum in Hereditate Familiae *Rosselliae*. Codex est Chartaceus Elephantinus paginis constans VICC., in quibus CCVI. Plantarum Icones nativis coloribus ab eodemmet *Vincentio Dorio* repraesentatae fuere, nullo tamen servato ordine, nulloque nomine adscripto, si CXVIII. priores excipias: *Riccii* idem pluribus locis Agriculturae suae superius memoratae⁽⁶³⁾, asserit se in hoc ipso Codice, sumptibus Amici sui *Stephani Rossellii*, repraesentari ad vivum curasse Plan-

(63) Praefertim T. 1. pag. 76. ait. Così potrà esser messa in luce la bellissima Opera fatta da Messer Stefano Rosselli Uomo molto virtuoso, e la Città di Firenze gli ha da avere un grand'obbligo, poichè è stato la cagione della salvezza di molti co' suoi Segreti veri che ha fatti nella sua Bottega, che a volergli nominare farei troppo lungo, ma solo voglio dir qui un utile e bel suo pensiero, che egli ha desiderio che si faccia un'Orto comune, che sia abbondante di tutte le Pianta onorate e utili e che ricercansi per un Semplicista per salvezza della Città — Voglio dir quattro parole in onor di Messer Vincenzio Dori Pittore Fiorentino, che molto laudevamente s'è affaticato a dipignere le Pianta Medicinali per Messer Stefano Rosselli: ha preso le Pianta del soprannominato Giardino delle Stalle quando erano

florite, con le Barbe e Radici loro, & in ottimi fogli bianchi le ha ritratte co' suoi colori proprii — E nell'ultimo del Libro si farà un Repertorio a uso di Stratto, che nominerà tutte le Pianta dipinte: Opera non men bella, che utile, e vaga. Similmente non sarà men bello e utile il Libro che ho fatto dipignere de' Fiori dal detto Messer Vincenzio Dori. Egli ha tenuto il medesimo ordine laudevole che ha fatto poi Messer Stefano Rosselli, posciachè abbi dipinto tutte le Pianta, e i suoi Fiori, e Foglie verdeggianti; altresì con le Cipolle, e Barbe — Io non solo ho fatto ritrarre una Rosa, ma dieci sorte di Rose co' suoi colori proprii e naturali, & il detto Libro è quasi fornito, che sarà fra quattro Mesi in circa, lo porterò al Padrone che ha fatto sì laudevole spesa per compiacermi.

Plantas fere omnes, quae in Horto hoc Medico Caesareo colebantur, & eas potissimum quas *Casabona* e Cretica Peregrinatione attulerat. Quum A. MDCCXL. pretiosum hunc Codicem bis, at per sex circiter horas tantum contemplari mihi licuerit, non satis admirari potui pulchritudinem & veritatem Imaginum illarum, statimque venit in mentem facturum me operae pretium, si nomina Plantarum in ipso Codice repraesentatarum ab oblivione revocarem. Adnotavi igitur raptim quaecumque potui, & Catalogum attexui fortasse aliquando edendum. Futurum autem fore confido ut Aequi Lectores exinde colligant quantopere dives fuerit Hortus noster, & quaenam sint verae *Casaboniana*e Creticae Plantae, quas varii Scriptores suppresso *Casabonae* nomine pro suis venditarunt; quamvis in hoc *Rosselliano* Libro non omnes prorsus contineantur, quemadmodum ex alio subnexo Catalogo apparebit. Nobilissimos tamen Cimelii huius Possessores etiam atque etiam rogatos velim, ut ausus meos aequi bonique consulant, praesertim quum e furto hoc nonnisi decus ipsis accedat. Ceterum reliqua *Augustini Riccii* opera ad Rem Herbariam, ad Lithologiam, & ad Mnemonicen pertinentia, quae Manuscripta apud me, & in variis Florentinis Bibliothecis adservantur, silentio praeteream, illa adnotasse contentus, quae ad Horti nostri Historiam illustrandam opportuna visa sunt.

Postquam *Casabona* Pisas sese contulit, incertum est quid Horto nostro contigerit, & quisnam ipsius curam adsumpserit. Compertum solummodo est, Regnante *Cosmo II.* Magno Duce, Horti Medici formam, famamque retinuisse (64). Equidem Magnus Dux die XXIV. Junii A. MDCIX. illius curam commisit *Benedicto Puntae* (65)

† † †

Se-

(64) V. Thomae Dempsteri *Etruriam Regalem* T. 2. pag. 366.

(65) Registro d' Arruolati di Palazzo de' Pitti 1609. Messer *Benedetto Ponta* in Ruolo per godere i Privilegi, e che abbia la cura del Giardino de' Semplici della Cavalleria

zia a San Marco, del quale al presente ha cura *Piero Giardiniera*, come per Patente, Copia autentica dal Signor Maiordomo Maggiore de' 24. Giugno. Ex Adnotatis Equitis Ant. Franc. Marmii, quae in Biblioth. Pub. Magliabechiana adservantur.

Senensi, *Dominici* Filio, Equiti Aurato, Comiti Palatino, *Christianae Lotharingicae* Magnae Ducissae a Medicina. Mentionem de ipso inveni tantummodo in Epistola quadam *Cassiani a Puteo ad Marcum Aurelium Severinum* (66), & apud *Puccinellium* (67). Ceterum animi dotes, & virtutum praemia quibus inclaruit, luculenter indicat Elogium, quo eius Sepulchrum Florentiae in Templo D. Proculi ornatum est (68).

Hortulani munere interea functus est *Petrus Maccettius* ab Anno usque MDCIX. (69), cui circa A. MDCXXV. successus est *Ioannes* filius, *Botanici* postmodum titulo decoratus (70). Retiendum non est reperisse me in *Albis familiarium Cosmi II.* descriptum A. MDCIX. *Franciscum Casabonam Botanicum*; sed nescire an *Iosephi* Filius fuerit. Certe *Riccus* (71) pag. 704. Agriculturae suae diserte asserit, Filium quemdam *Iosephi Casabonae* Horto Pisano praefuisse iam ab A. MDLXXXVI., quo *Iosephus* e vivis excessit. Praeterea *Hieronymus Summarius* Pisani *Lycaei* Moderator, in Catalogo (72) Codicum manu exaratorum Bibliothecae suae, recenset Rationem quamdam impensi & expensi a *Casabona* A. MDCVII. Num hi *Casabonae* unus idemque sint *Iosephi* Filius, & num Pisani, num vero Florentini Horti curam habuerint, non liquet; praesertim quum inter Pisanos Botanicos a *Dominico Vigna* (73) coaevo nullatenus recensentur. Verosimile tamen est *Franciscum* superius memoratum Florentino solummodo Horto addictum fuisse, quum stipendium non ex Aerario peculiari Academiae Pisanae, sed ex Regio Florentino perciperet.

Inter

(66) Extat apud Severinum in *Vipera Pythia* pag. 504.

(67) D. Placido Puccinelli, *Vita del Principe Ugo* pag. 63.

(68) V. Puccinelli, *Memorie Sepolcrali* pag. 32.

(69) Hieron. a Summaria Pisani Athenaei Moderator in Schedis variis, quae Mss. adservantur in Biblioth. Magliab. adnotavit inter cetera: *Pietro Maccetti Giar-*

diniere alle Stalle di S. A. in Firenze 1615. e 1618.

(70) Ruolo de' Salariati del Granduca Ferdinando del 1625. Segnato R. *Giovanni di Piero Maccetti Semplicista, Seudi* 72.

(71) V. Adnotata superius N. 50.

(72) Adservato in Biblioth. Magliab. *Libretto di Conti del Casaboni* 1607.

(73) Praefat. in *Animadv. suas in Theophrastum*.

Inter rariores elegantioresque Plantas, quibus Hortus Noster per ea tempora superbiebat, memorandae sunt *Calamus Aromaticus Officinarum*; *Thymus capitatus*, qui *Dioscoridis*; & *Helleborus niger flore roseo*, e Creta & Belgio delatae, quae tamquam indubia exempla *Acori*, *Thymi* & *Hellebori nigri Dioscoridis* proponuntur in *Antidotario Florentino* editionis quartae A. MDCXXIII.

Ab excessu *Benedicti Punctae* nullum invenimus Horti Praefectum ad Annum usque MDCLIV., quo *Angelus Donninius* Flor. Med. D. illius, aliorumque Regionum Viridarium curam sumpsisse adparet, & ad Annum usque MDCLXVIII. ad minus continuasse. Anno sane MDCLIV., *Bocconius* Panormo ipsi transmittit semina *Tblaspeos Leucoidii folio latifolii platycarpi Siculi semper viventis*, & *semper florentis* (74): Ab A. MDCLVII. ad MDCLXVI. in Albis Familiarium *Ferdinandi II. Magni Ducis* descriptus reperitur, titulo *Viridarium Praefecti Generali* (75). Immortalis *Franciscus Redius* in Epistola ad *Petrum Natium* data d. XXIII. Ianuar. A. MDCLXVII. (76) scribit misisse se ad *Donninium* plures radices *Solani Tuberosi esculenti* C. B. vulgo *Batate*, & *Glandes* aliquot *Quercus latifoliae*, quae Magno Duci ex Mauritania Tingitana missae fuerant, ut in Regio *Boboleo* Viridario, & in Horto Medico de quo agimus serendas curaret. Tandem *Angelum Donninium* recenseret inter Fautores suos *Bocconius*, in *Epistola ad Studiosos Rei Herbariae*, impressa ad calcem *Catalogi* cuiusdam *Seminum Plantarum quae venui exposuit* A. MDCLXVIII.

Donnini igitur vigilantia, & *Ferdinandi II. Magni Ducis*, ac *Ioannis Caroli Principis Medicei* S. R. E. Cardinali Amplissimi Munificentia factum est, ut Hortus

† † † 2

Mc-

(74) Paolo Boccone Museo di Piante Rare pag. 6.

(75) *Giardinier Generale*, Scudi 6. il Me-
se. Ruoli in Segreteria Vecchia, e gli

Estratti di essi nell' Archivio Segreto.
(76) Impressa est inter Redii Epistolas
Tom. 5. Operum omnium pag. 44.

Medicus Florentinus rarissimis, & undique conquisitis Plantis refertus, ceteris similibus Hortis longe praestaret. In eo siquidem primitus delatae sunt ex Indicis oris Plantae plures elegantissimae, & ex eo *Donninius* illarum semina cum Amicis, *Iacobo Zannonio* praefertim, *Io. Baptista Triumphetto*, *Paulo Bocconio*, & *Ant. Scarellio* (77) primus communicavit. Quasdam e Plantis in Horto nostro cultis recensuit ipsemet *Donninius*, in *Catalogo Plantarum Florentinos Hortos ornantium*, quem A. MDCLXII. typis edidit, Appendicis instar ad *Thomae Belluccii Catalogum Plantarum Horti Pisani*. Sed ex sterili Catalogo illo aestimari nolim cultum, & splendorem Horti Florentini per ea tempora. Si enim advertas plures e Plantis a *Zannonio*, *Triumphetto*, & *Bocconio* relatis, a *Donninio* praetermitti, facile colliges plurimas alias, non minus speciosas, in Horto cultas *Donninium* posteris invidisse. In infelicibus hisce Catalogis Plantas plures ab aliis Botanicis illatenus non descriptas, primi quidem *Belluccius*, & *Donninius* indicarunt; sed genericis, vel brevissimis tantummodo nominibus, adeo ut arduum modo sit in immenso Plantarum cognitarum numero eas expiscari. Si autem exactam ipsarum descriptionem subiungere, vel saltem praecipuas differentias nomine, seu definitione includere non detrectassent, Libellus ille utilitatem aliquam nobis adferret, & ipsi inventorum gloria non parum inclaruissent.

Reticendum non est Anno circiter MDCLII. *Christianum Mentzelium* in ipso hoc Horto Florentino primum observasse (78) *Cannam vel Arundinem totam niveam & foliis, & caule; Urticam item miuime urentem,*
quae

(77) V. Zannoni Ist. 20. 69. & 192. Bocc. Mus. P. I. 76. 148. 78. 111. 129. 137. 150. 151. Rar. 12. 31. 52. 73. Triumphett. Observ. 96. Scarelli Postille

ad alcuni capi della Storia Botanica di Giacomo Zannoni 17. 23. 56. 57.

(78) V. Eius Pugillum Rariorum Plantarum.

quae an *Donnini* solertiae debeantur, ignoro: Certe demonstrant per ea tempora Hortum nostrum magno in precio habitum fuisse vel ab Exteris Botanicis, qui longis peregrinationibus alios celebratissimos Europae Hortos inviserant.

In Albis Familiarium Magni Ducis A. MDLVII. descriptum inveni *Ferdinandum Donninium Regis Viridariis Praefectum*, *Angelo* fratri adiunctum. Vir hic multiplici doctrina ornatus, variis peregrinationibus per nobiliores Europae Provincias, in quibus militaverat non sine gloria, politioris Agrorum & Hortorum culturae praecepta addidit, & in Etruriae usus transtulit. Anno MDCLXXX. Instructionem quamdam Typis *Petri Matinii* edidit, de serendis, plantandis, atque putandis Moris, qui canon maioribus occultus, atque invisus fuerat (79).

In partem laudis cum *Angelo*, & *Ferdinando Donniniis*, venit tertius Frater *Philippus* Med. D. (80) & ipse Regionum Viridariorum Praefectus, qui plurimum novarum, & elegantissimarum Plantarum semina cum *Zannonio* (81) communicavit, praesertim vero e Perside & Syria delata ab *Augustino Tanio* Flor. Ordinis Praedicatorum. Ceterum *Philippi Donninii* labores Botanicos fuse inferius prosequemur.

Interim animadversione digni sunt Codices duo chartacei in folio, manu exarati, qui errori ansam praebere possent. Unus in Bibliotheca Pub. Magliabechiana adservatur, ab Anonymo quodam circa initium Regni *Ferdinandi II.* (ut videtur) concinnatus, mendacem titulum praeseferens: *Trattato di diverse Erbe che nascono*

(79) Dom. M. Mannius de Florentinis Inventis 35. & Mich. Ang. Tillius Catal. Horti Pisani.

(80) *Philippus Donninus* Flor. Viridariis Regiae Cels. Praefectus, qui Plantas in Baldo Veronae Monte crescentes legit, & enumeravit. Tillius Praef. ad Catal.

Horti Pisani. Iacobus Zannonius in. Historia sua Botanica pag. 20. & 192. Philippum Donninium appellat *Soprain-tendente delli Giardini del Serenissimo Granduca.*

(81) V. Giac. Zannoni Istoria Bottanica variis locis.

no nel Giardino de' Semplici di San Marco, e in altri Giardini di questa Città di Firenze, colle sue Figure. Tyronis cuiusdam labor improbus est, qui e Dalechampii, & Molinaei Historia Generali Plantarum Gallice edita Lugduni A. MDCXV. figuras omnes Plantarum, ipsarum quoque Marinarum, & Corticum etiam, radicum, ac fructuum exoticorum officinalium abscidit, chartae agglutinavit, singulisque subscripsit nomen, locum natalem, formam, & facultates, ea fere methodo, qua Cameraarius usus est in Matthioli Epitome. Eundem falsum titulum recentius additum, nempe: *Figure dell' Erbe tirate dalle naturali Piante, che sono in Fiorenza nel Giardino de' Semplici, detto delle Stalle, di S. A. S.* praesefert Codex vetustior in folio, qui Ferdinandi Ughellii (edita Italia Sacra, aliisque doctrinae monumentis Illustris) dono accessit Bibliothecae Monasterii sui Florentini Cisterciensium A. MDCLIV. Revera continet infelices quasdam Plantarum figuras, in singulis paginis singulas, easque non e vivis in Horto cultis Plantis desumptas, sed e vetustiori aliquo Herbario descriptas, quorum plura saeculis XI. & XII. confecta in variis Bibliothecis adservantur. Rudium illorum temporum proculdubio fetus est, exhibetque Plantas monstrosas & chimericas, quales ferme in ineptissimo Horto Sanitatis Ioannis Cubae spectantur, qualesque non Hortus noster, sed malesanum Auctoris cerebrum protulit.

Munificentiam Ferdinandi II. sensit etiam Paulus Bocconius Panormitanus, de universa Naturali Historia egregie meritus, qui aliquandiu in Etruria vixit *Botanici Regii* titulo decoratus⁽⁸²⁾, eamque ferme totam perlu-

stra-

(82) Ipse Bocconius in Epistola ad Cosmum III. Magnum Etruriae Ducem Nuncupatoria Libri sui inscripti *Recherches & Observations naturelles*, ait: *J'ay eu l'honneur pendant quelques années d'estre l'un des Herboristes du feu Monseigneur Vostre Pere.* In Epistola autem ad Studiosos Rei Herbariae, quae impressa habetur in cal-

ce Catalogi Seminum Plantarum venum ab ipso expositorum A. 1668. se Pisis Magno Duci inservisse asserit, & Amicorum suorum Philobotanorum insita humanitate animi, ac liberalitate, Botanici Magni Etruriae Ducis Laureae condecoratum fuisse.

stravit. Non quidem Horti nostri (Praefectis, ut diximus, instructi) curam peculiarem habuit *Bocconius*, sed pro iniuncti muneris ratione, ad ipsum locupletandum detulisse videtur Plantas quaslibet novas, rarioreque in Botanicis suis excursionibus repertas. Certe eius Epistolam quamdam se vidisse mihi retulit Vir Nobilis & fide dignus, qua *Bocconius* ad scribit, misisse se Plantas plures in usum Horti Medici Florentini, oratque ut expensas referri sibi curet ex Aerario IX. Viros Florentinae Ditionis Conservatorum, quibus id oneris incumbere satis sciat.

Cosmus III. Magnus Dux, ut peculiari semper erga Rem Herbariam amore flagravisset, & Etruriam novis floribus fructibusque ornare studuit; ita quoque Horti sui Florentini cultum & nitorem cordi habuit. Propterea ipsum locupletari curavit rarissimis, novisque Plantis, petitis ex omni Regione, insignium eius aetatis Herbariorum opera usus, praecipue *Philippi Donni* Regiorum Viridariorum Praefecti superius memorati, cui iussit ut Baldum Agri Veronensis Montem inviseret plantarum colligendarum gratia. Strenue *Donnius* Principis iussa perfecit, quumque diu seduloque Montem illum feracissimum perlustrasset, plures rarissimas Plantas redux deportavit, ac ne laborum, inventorumque suorum memoria interiret, conscripsit Hodoeporicon absolutissimum, quod apud illius Heredes adservari aiunt (83). Fortassis autem luce publica indignum non esset, & Descriptionibus eiusdem Montis a *Calceolario*, *Pona*, *Passerinio*, & *Martinio* conscriptis, aequiparari posset.

Usus quoque est *Cosmus* in Horto suo locupletando opera *Pauli Bocconii*, qui tunc temporis Cisterciensium Ordini addictus in Florentino Monasterio degebat (84),
in

(83) Pet. Ant. Michelius in Epistola Nuncupatoria Partis I. Novorum Generum Plantarum.

(84) V. Boccone, Museo di Pianta Rare pag. 41.

in eoque A. MDCLXXXIV. peculiarem Hortum Plantis a se conquisitis instruxerat, ut Medicis ac Pharmacopoeis ipsarum formas demonstraret. Pluribus sane novis per Etruriam Botanicis Excursionibus Hortum Regium Florentinum *Bocconius* auxit, & Libris, quos *Cosmi* Munificentia adiutus conscripsit, nova decora conciliavit.

Plantas rariores, quibus postremis *Ferdinandi II.*, & primis *Cosmi III.* Magnorum Ducum Imperii Annis, Hortus Florentinus nitescebat, describere constituerat *Petrus Natius* Junior Flor. Med. D. *Petri Natii*, qui *Cosmo I.* Magno Duci a Medicina fuit, Abnepos, *Thomae Bellucci* Discipulus, & in Pisana Cathedra successor. *Erat animus* (sic ait ipse) ⁽⁸⁵⁾ *sub una Phytologicae Observationis Epigraphae omnigenas Plantarum species in Hortis Florentinis repertas, diuque subscecivis temporibus a me observatas, multorum ad exemplar, onomastico ordine recensere; & si quae simul paratipomena in eodem genere extitissent, cuncta in unum volumen reclusa publici iuris aliquando facere, non alium in finem, nisi ut Indigenae uno fere intuitu Stirpes, quas colere Florentia didicit, probe nossent, & Advenae illas, quae forent a nobis expetendae, numquam ignorarent. Hoc mecum dum commentabar Opusculum, & animo manus congruebant, Iconesque multas aere iam incisas, & huic rei comparatas reservabam &c.* Insignem hanc collectionem revera molitum esse *Natium*, & propterea figuras aliquot Plantarum aeri incidi curasse, testis ego esse possum, qui oculis usurpavi singularia exempla quindecim, ni male memini, Tabularum aenearum ad hoc ipsum *Natii* Opus pertinentium, in unum volumen formae quartae compacta, apud Cl. *Michelium* adservata. *Michelius* quidem ex archetypis *Natii* Tabulis exemplum hoc expressisse

con-

(85) Petrus Natius in Florentina Phytologica Observatione de Malo Limonia

—Citrata—Aurantia, Florentiae vulgo *la Bizzarria*, in Monito ad Lectorem,

contentus, illas transtulit in usum Libri sui *Novorum Generum Plantarum*, figurasque inibi suas incidendas curavit, ab raris veteribus *Natii* figuris, eo potissimum quia Plantae illae novitatis gratia spectatoribus sese commendare non amplius valerent, a pluribus Scriptoribus dudum publici iuris factae; quod sane non contigisset, si *Natius* ipse supremam manum operi imponere, illudque edere prohibitus non fuisset a luctuosa caecitate, qua diu conflictatus est. Ceterum inter Plantas a *Natio* representatas, memini tantummodo *Floris Cardinalitii*, seu *Rapuntii maximi coccineo spicato flore Col. in Rech. 888. Fructus Pyri foliosi monstrosi, & Convolvuli* exotici cuiusdam; nequaquam enim volumen illud ad manus meas devenit cum reliquis *Michelianis* Libris. Notari tamen meretur, *Natium* in Iconibus hinc exprimentis usum esse *Pictore, & Sculptore* parum peritis, nec ullatenus comparandis *Balthasari Franceschino* cognomento *Volaterrano, & Halluechio*, quibus Icon *Mali Limoniae-Citratae-Aurantiae* debetur.

Aliud praeclarum monumentum Plantarum *Florentinum Hortum ornantium*, vidi ego adhuc puer in Bibliotheca Viri *Cl. Brunonis Tozzii*, dum in *Florentino Sancti Pancratii Monasterio* degeret. Codex erat Chartaceus in folio maximo, seu Regio, ut vocant, exhibens plurimas figuras Plantarum, quas vivis coloribus, miraque arte exprimi curaverat *Ioseph Baldius Flor. Med. D.*, qui exeunte Saec. XVII. multiplici doctrina, ac Rei Herbariae potissimum studio inclaruit. Cimelium hoc modo adservatur *Londini in Bibliotheca Guilielmi Sherardii Botanici* dum viveret praestantissimi⁽⁸⁶⁾.

Non ita pridem coemi Libellum formae quartae manu exaratum, & ita inscriptum: *Index locupletissimus Plantarum omnium, quae in Viridario Botanico, a Iosepho Baldio*

††††

(86) Pet. Ant. Michellius in Syllabo Auditorum, quorum nomina brevioribus

|| notis compendii causa citata sunt in P. I. Novor. Generum Plantarum.

Baldio Medico Physico Florentino spatio 36. Annorum elaborato, continentur: Prior numerus paginam, secundus cuilibet Plantae appositum numerum demonstrabit: uberioris tamen doctrinae gratia, ad habenda omnium Plantarum Synonyma, indicabitur quo loci a Caspare Bauhino in Pinace Theatri Botanici ipsa Planta reperiatur, &c. Terminatum hoc opus A. D. MDCLXXXVI. &c. Adversaria haec sunt autographa ipsius Baldii, lituris scatentia, continentque Catalogum Alphabeticum Plantarum, nescio an Horti cuiusdam sicci, an vero Codicis Sherardiani superius memorati.

Duobus ab hinc annis coemi alium quemdam Catalogum Horti Nostri, Vernacula Lingua a Studio aliquo, circa *Philippi Donnini* tempora, conscriptum, & recensentem Plantas plures elegantissimas, praesertim Syriacas, Creticas, Montis Baldi &c. Sunt eae CXX. numero confitae in Ficilibus intra, & circa Insulam dispositis; CXXII. in Area prope Regium Hippotrophium; LXI. in Area a Sambuco denominata; CXIX. in Area Hippocastani; V. in Area Plantarum Venenatarum; & XIX. in Ficilibus per Hortum sparsis.

Aliud tandem luculentum testimonium cultus Horti Nostri per ea tempora, esse potest ditissimus Hortus sicci, quem nuper vidi, inscriptus: *Erbario di Filippo Buontempi Speciale di Sua Altezza Reale*, in duo ampla volumina divisus, complectensque sceleta plurima Stirpium rarissimarum Chartae Regiae agglutinata. Volumen primum incohatum fuit A. MDCLXII. absolutum A. MDCLXXXV.; Alterum vero incohatum eo ipso Anno, absolutum fuit A. MDCCV.

Post *Donninos*, nullum peculiarem Horti Praefectum constitutum fuisse certum est; sed Hortulanos tantummodo ipsius curam habuisse. Hi sane Florilegio potissimam navantes operam, despiciatui habuere, & paulatim interire passi sunt reliquas omnes Plantas,
 quae

quae Floris venustate sese nullatenus commendarent. Talem labem frustra sustinere conatus est Vir in hoc studiorum genere summus *Petrus Antonius Michelius*, Magni Ducis Botanicus renunciatus d. XVIII. Octob. MDCCVI., & Plantas in Hortum hunc, Pisanumque deferre iussus.

Variis quidem ille per Italiam Botanicis excursionibus novas Plantas in Hortum transtulit, aliarum item exoticarum semina ab Amicis obtinuit; sed omnes ferme Cultorum socordia periere.

Ut varia, at breviora Italica *Michelii* Itinera, Magni Ducis sumptibus peracta, sileam, Horto Nostro immensam accessionem factam fuisse credendum est ex Itinere illo, quod peregit A. MDCCX. plurium mensium spatio per Agrum Romanum, perque Apuliam, variasque alias Regni Neapolitani Provincias, ut inter cetera, Plantas a *Fabio Columna* descriptas suis in locis observaret. Memini sane *Michelium* fateri solitum, plura se uno hoc Itinere addidicisse, quam decem aliis. Id autem hoc argumento confirmari potest, quod MCCCXLI. Plantarum species a se observatas recensuerit in descriptione primi istius Itineris Apuli, quam litteris consignavit, quamque publici iuris facturus ego sum, cum reliquis multis *Michelianis* Operibus Postumis, quum ocium, & aes suppetet. Non minori, nec minus splendida Plantarum peregrinarum messe Hortum hunc locupletavit *Michelius* A. MDCCXII. & insequenti, quibus per sexdecim menses, Magni Ducis iussu, Tyrolin, Austriam, Bohemiam, Borussiam, Silesiam, Thuringiamque perlustravit. Verum praeclari isti omnes Regiae Munificentiae, & *Michelii* laborum fructus, tam multae, tam venustae Plantae, Cultorum socordia, ut aiebam, periere. Factum proinde est, ut Horti sui tantum dedecus indignatus Magnus Dux, *Societatis Botanicae Florentinae* precibus benigne annue-

rit, ipsique Hortum eundem pristino nitore Regiis sumptibus restituendum commiserit.

Quoniam vero *Societatis Botanicae* Magni Etruriae ornamenti mentio incidit, opportunum visum est brevem Historiam originis, & instituti ipsius attexere, ut inde constet quam late modo pateat in Urbe nostra Naturalis Historiae Studium.

Praecipua institutae *Societatis* laus debetur *Io. Sebastiano Franchio* (87) Lucensi Med. D., qui in Urbe nostra, vel adhuc Iuvenis, praestantissimi Polyiatri famam existimationemque sibi comparaverat, & multa ac assidua familiaritate cum *Michelio* coniunctus, Rei Herbariae Studium summopere semper dilexit. Squallente, ut diximus, Horto Publico, *Franchius* Clinicae occupationibus detentus, nullibi melius observationes Botanicas instituere poterat, quam in Hortulo Medico Nosocomii D. Mariae Novae, qui ab ipso *Marcello Virgilio* (88) memoratus, proculdubio vetustissimus inter Hortos Medicos censeretur debet. In hunc igitur *Franchius* a *Michelio* transferri curavit Plantas plures indigenas, auctorque fuit *Nicolao Gualterio* tunc Medicinae Candidato, postmodum Archiatro celebratissimo (89), ut ex Horto Pisano Exoticas aliquot deportaret, quae tamen omnes Hortulanorum socordia citissime periire. Quum igitur illam, quam secum animo proposuerant, utilitatem ex Horto Nosocomii non consequerentur *Franchius*, *Michelius*, & *Gualterius*, cui sese adiunxit amicissimus *Ioseph Caietanus Monilia* I. C. & Prof. Pub., Hortulum aliquem domiciliis suis proximiorum parare constituerunt, in quo tamquam in portu confugere, & suavioribus Musis litare possent. Propterea die I. Octob. A. MDCCXVI. conduxerunt Hortum, & inferiorem par-

(87) V. Micheli N. P. G. P. 1. pag. 24.

(88) V. Marcelli Virgilii Comment. in Diofcor. Lib. 4. cap. 38. de Eupatorio.

(89) V. Novelle Letterarie di Firenze dell' A. 1744. Fog. 9. e 10. de' di 28. Febr. e 6. Marzo.

partem Domus cuiusdam in ea Urbis Regione, quae *Boffi* vulgo nuncupatur, adscitisque in societatem *Iosepho Suaresio de la Concha* Pat. Flor. D. Steph. Eq. & Metro-
pol. Ecclesiae Canonico, nunc *Miniatensium* Praesule Meritissimo, ac *Cerchio Cerchio* Senat. Flor. & D. Steph. Eq., inter se convenerunt, ut *Michelius* Plantas in Hortulum deferret, & apta cultura educari curaret; ipsi sumptus omnes in eam rem suppeditarent. Paulo post Homileticen hanc Eruditam ad Academiae formam evexerunt, adiunctisque in societatem Studiorum Viro Cl. *Philippo Bonarota* ⁽⁹⁰⁾ Senat. Flor., *Barthol. Gornia* Archiatro, & *Cypriano Antonino Targionio* ⁽⁹¹⁾ Polyiatro celeberrimo, constituerunt die X. Iul. MDCCXVII. *Franchium* Directorem, *Suaresium* Provisorem, *Moniliam* a Secretis, *Gualterium* Custodem, *Michelium* tandem Rei Herbariae Professore, & Plantarum Investigatorem. Interea Horti solum probe expurgatum ac subactum, & in quatuor spatia divisum, *Suaresii* & *Cerchii* munificentia aptatum, ac fictilibus plurimis auctum, Plantis a *Michelio* delatis conferere coeperunt: Domum item universam conduxerunt, & erudita supellectile ornarunt, Libris praecipue Philosophicis & Botanicis, quos *Monilia* e Bibliotheca Avi sui *Io. Andreae* Archiatri suppeditavit.

In Hortulo Aestate A. MDCCXVII. *Michelii* solertia iam satis culto, satisque instructo, Academici conveniebant quoties a muneribus quique suis vacarent, & vel eruditis colloquiis, ac Plantarum observatione animum recreabant, vel lectione, aut meditatione, prout cuique libitum esset, tempus fallebant. Ipsorum certe institutum collaudavit *Guilielmus Sberardus* Anglus, Botanicorum sui Aevi facile Princeps, quod novo conatu, Academicorum Studiorum materiam e-

(90) V. Io. Lamii Memorabilia Italarum &c. T. 1. pag. 7.

(91) V. il F. 26. delle Novelle Letterarie di Firenze del 1748. 28. Giugno.

ditissimo Rei Herbariae penu delegerant. Smyrna ille redux, in Horto Boffiano plures Michelianas novas Plantas non sine voluptate observavit, Academicorum eruditus colloquiis, ac Symposiis interfuit, & stimulos ipsis addidit, ut propositum illustrandae Rei Herbariae alacrius urgerent. Summi itaque huius Viri approbatione freti Academici, maiores quotidie progressus habere, & brevi Civium suorum laudes promeriti sunt; adeo ut plures Viri Docti, & elegantiarum amatores, cum ipsis in partem studiorum & laudis venire postularint. Impetrarunt autem *Pandulphus Pandulfinius*, & Comes *Ferrantes Capponius*, Senatores Flor.; *Carolus Th. Strozza* Patr. Flor.; *Benedictus Brescianus* ⁽⁹²⁾ Ser. M. Ducis a Secretis & Bibliotheca; & *Io. Bapt. Felicius* Comes, & Med. D. in *Barthol. Gorniae* demortui locum adscitus, qui omnes in Leges dudum sancitas iurarunt d. III. Febr. MDCCXVIII. Horum itaque omnium collata opera Hortulus Boffianus tanta Plantarum accessione locupletatus in dies fuerat, ut iam DXXV. diversas species studiosis exhiberet; quumque propterea locus novis Plantis deesset, Academici ampliorem studiis suis sedem quaerere coacti sunt.

Opportune interea, uti superius diximus, cogitaverat Magnus Dux Hortum suum Florentinum pristino splendori restituere, qui Cultorum socordia adeo squallebat, ut non plures LXXXIV. Plantarum species contineret, aut ad summum CLX. si Arbores fructiferas includas. Eapropter Societatis Botanicae precibus facile annuit Magnus Dux, & Clementissimo Diplomate d. XXXI. Octob. A. MDCCXVIII. ipsi Medicum Regium Hortum custodiendum, exornandumque annua dote CCCL. Aureorum concessit. Regia Munificentia recreati Academici, stimulos sibi ad laudem addi senserunt, & ut Principis iussa perficerent, varias Leges fan-

(92) V. Lami Memorab. Ital. T. r. pag. 47.

sanxerunt, quibus Horti culturae & nitore prospiceretur. Praeerat Societati Vir summus *Philippus Bonarota* electus d. VIII. Sept. & Director Culturae Plantarum erat *Michelius*, qui spartam sibi commissam strenue ornavit. Quatuor enim Horti spatia Camporum in morem squalentia subigi curavit, in pulvillos parallelogrammos Buxis tonsilibus circumscriptos dispescuit; duo alia spatia Arboreto destinavit pulvillis in quindecim distributis; pulvillosque alios in Sylvula prope maiorem Horti portam Plantis Alpinis paravit.

Paucissimas deinde, quae supererant, Plantas Casabonianas, & Donninianas ab interitu vindicavit; illas quas in Hortulo Boffiano coluerat transtulit, ac permutatione sceletorum Plantarum a se in Italia primum inventarum, obtinuit A. MDCCXIX. a Cl. *Vaillantio* semina CCXXIV. Exoticarum, quibus praecipue *Immortalis Tournesortius* ex Orientali suo Itinere Regium Parisiensem Hortum ditaverat.

Rebus ita constitutis, Socii Botanici, suadente *Michelio*, decrevere non Exoticas tantum Plantas, sed rariores etiam Italicas, ac praesertim Etruscas in Horto colendas esse: Maxime siquidem proficuum Studiosis, & pergratum Advenis fore crediderunt, si uno in loco observare possent Stirpes quascumque pulchriores Itala Tellus profert. Accessit quod seminum ipsarum permutatione, facilius Exoticas Plantas, quibus Hortus locupletaretur, obtinere se posse sperarunt. Huic muneri destinarunt *Michelium*, qui perquirendarum Plantarum amore inflammatus libentissime impositum onus suscepit, & quaesitum ivit eas in nativis locis a *Caesalpino*, *Anguillara*, *Columna*, *Barrellerio*, & *Bocconio* indicatis, ut archetypas tantorum Virorum Plantas tuto nancisceretur. En brevem Catalogum Itinerum Botanicorum, quae *Michelius* iussu Societatis Botanicae peregit Regnante *Cosmo III.* Inter prima recensebo unum
insti-

institutum per Ilvam Insulam, per Montem Argentarium, aliaque Orae Maritimae Etruscae loca. Secundum per Mugellanam Praeturam, Alpes Iugi dictas, Agrum Bononiensem, rursus per Alpes Mugellanas, Pistorienses, Mutinenses, & Apuanas, Agrum Petrasanctanum, & Oram Maritimam Lucensem: in huius Descriptione ad CLXXX. Plantas a se observatas recenset. Tertium per Vallem Arni inferiorem, Agrum Paludemque Blentinatem, Montes Pisanos, Planitiem Pisanam, Oram Maritimam Liburnensem, Lucensem, & Massensem: in Descr. Obs. Pl. N. LXXXVI. Quartum A. MDCCXXII. per Urbem Romam eiusque Agrum, per Oram Maritimam Hostiensem, Centumcellanam, & Crassetanam: in Descr. Obs. Pl. N. LXIII. Quintum eodem Anno cum Cel. *Io. Hieronymo Zannichellio* Amico suo per Venetorum Insulas, praecipue illam *Pordelio* dictam: in Descr. Obs. Pl. N. CCXIV. Semina collecta in Itineribus hisce *Michelius* permutavit cum Amicis, plurimaeque Exotica obtinuit a *Vaillantio* A. MDCCXX., XXII., & XXIII.; a *Boerhaavio* LVII. A. MDCCXXII., & a *Sberardio* CXL. collecta in Horto *Fratri* A. MDCCXXIII. Mirum proinde dictu est quam facile revixerit, & quantopere postremis Regni *Cosmi III.* Annis enituerit Hortus, Societatis Botanicae vigilantia, & *Michelii* laboribus, ut brevi antiquum decus famaque recuperarit. Vivunt sane plurimi oculati testes instaurationis huius, quae aestimari etiam posset ex variis Catalogis Plantarum Horti ipsius, quae inter *Micheliana* Manuscripta adservantur. Post *Bonarotam* Praesides Societatis fuere *Pandulphus Pandulphinius* Sen. Flor., & *Petrus Capponius* Marchio, qui nonnulla circa Leges pro opportunitate variarunt, & Societatem Viris omni doctrinae genere spectatissimis auxerunt.

Parum de splendore suo amisit Hortus Regnante *Ioanne Gastone* Magno Duce, Moderantibus Societatem

Botanicam Viris Amplis. *Petro Franc. de Riccis* a San-
 ctioribus Consiliis S. C. M. Sen. Flor. Equestris Ordinis
 D. Steph. Praefide, ac Pisani Athenaei Moderatore, &
Scipione Capponio Marchione, quamvis plurimae sese
 obtulerint difficultates, quas referre non vacat. *Miche-*
lius solito investigandarum Plantarum amore incensus,
 praeter breves excursions per Agrum Florentinum,
 iussu Societatis libentissime perfecit Itinera sex Bota-
 nica, quibus Hortum mirifice locupletavit. Primum
 fuit Mense Octobri A. MDCCXXIV. Per Alpes Falte-
 ronae, Camalduli, & Alverniae: in Descr. Obs. Pl.
 N. LXXXIII. Secundum A. MDCCXXV. cum D.
Io. Hieronymo Zannicbellio superius laudato, per Iapi-
 diam (93). Tertium A. MDCCXXVIII. a d. XX. Nov. ad
 XV. Dec. per Castri Florentini, Collensis Urbis, &
 Volaterrarum Agrum, Dynastiam Gheradescam, Oram
 Maritimam Populoniensem, Plumbinatem, Campilia-
 nam, Vadorum Volaterranorum, & Liburnensem: in
 Descr. Obs. Pl. N. XLII. Quartum A. MDCCXXIX.
 Mense Julio diebus duodecim per Agrum Arretinum,
 Alpes Montis Acuti, Sextini, Saxi Simeonis, Carpi-
 nae, Alverniae, & Vallis Umbrosae: in Descr. Obs. Pl.
 N. LXII. Quintum A. MDCCXXX. per Apuliam, ut in-
 vestigationem Plantarum a *Fabio Columna* descriptorum
 absolveret, & observationes in alio Itinere per easdem
 ferme regiones habito A. MDCCVI. incohatas recen-
 feret. Alterum hoc Iter Apulum perfecit iussu, & sum-
 ptibus partim Societatis Botanicae, partim Moderato-
 rum Academiae Pisanae, comitem adsumpsit V. Cl. *Tho-*
mam Perellium Med. D. nunc in Pisano Lycaeo Astro-
 nomiae Prof. Pub., & immensa Plantarum accessione
 Hortum hunc Florentinum, & Academicum Pisanum
 ditavit. A die igitur VIII. Maii ad XXII. Junii, ingenti
 ††††† labore

(93) V. Io. Hier. Zannicelli Opuscula Botanica Postuma pag. 9.

labore perlustravit Vallem Arni superiorem, Agrum Arretinum, Cortonensem, Assisianum, Fulginatem, Pedivallensem, Nursinum, Aquilanum, Sulmonensem, Populensem, Pettoranensem, Castropignolensem, Volturnariensem, Foggianum, Ciriniolensem, Hortanum, Montem Garganum, Agrum Manfredonensem, Sancti Ioannis Rotundi, Serranum, Campimarini, Tremitanum, Piscalancianensem, Piscariensem, Anconitanum, Ariminensem, Bononiensem, Apenninum, & Praeturam Mugellanam tandem: in Descr. Obs. Pl. N. CCCIII. Sextum iter illud est, quo Aestate eiusdem Anni a die XVIII. ad XXVIII. Aug. cum *Brunone Tozzio* Abb. Vallumbros. Rei Herb. Prof. Cl. Agrum Pistoriensem, Alpes Apuanas, Agrum & Oram Maritimam Petrasanctanam ac Lucensem invisit: in Descr. Obs. Pl. N. XLIV. Silentio praetereundum non est *Brunonem* ipsum *Tozzium* Mense Sept. A. MDCCXXVII. Societatis Botanicae iussu, iter per Alpes varias Etruscas peregrisse, indeque LXXV. Plantarum species in Hortum deportasse. A. MDCCXXIV. *Michelius* nova Exoticarum Plantarum femina a *Vaillantio* accepit, & duobus insequentibus annis alia a Fautore suo summo *Herm. Boerhaavio*.

Feliciores illuxere dies Societati Botanicae A. MDCCXXXI.; Praeside namque *Ferrante Capponio* Comite, & Senat. Flor., amoti sunt obices plures, ipsique Hortum universum pro lubitu excolere licuit. *Michelii* igitur suavis Spatium Quintum, seu Orientale superius, rite subactum, distributum fuit in Areolas LVII. margine lapideo circumscriptas, ac peculiaribus numeris scalpri ope notatas; ipsis deinde Areolis *Michelius* Plantas sextae, & septimae Classis Tournefortianae conferi curavit, & ut ipsarum Classium inopiam suppleret, tria Itinera peregit. Primum fuit Mense Octobri A. MDCCXXXI. per Alpes Pistorienses: in Descr. Obs. Pl. N. LXV. Alterum A. insequenti, me sibi comite

adsci-

adscito, a d. XXI. Oct. ad II. Nov. per Vallem Arni superiorem, Agrum Arretinum, & Cortonensem: Descriptionem ipse confeci. Tertium A. MDCCXXXIII. a d. XXII. Maii ad XXI. Iunii cum *Io. Bapt. Manna-
ionio* Med. D. per universam ferme Provinciam Senensem, Comitatumque S. Florae: in Descr. Obs. Pl. N. CCL. Silentio praetereundum non est, *Io. Dominicum Civininium* Med. D. die XIX. Aug. eiusdem Anni, in confessu Societatis pronunciaffe Dissertationem suam de Natura & Viribus Malorum Limoniarum, Citriarum, & Aurantiarum, quam deinde publici iuris fecit (94).

Ferranti Capponio suffectus fuit d. IV. Sept. A. MDCCXXXIII. *Vincentius* e Marchionibus *Capponiis* Ecclesiae Metropol. Flor. Canonicus, qui incomparabili sedulitate Horti nitorem, & Societatis decus promovere annisus est. Sociorum etenim quorundam, *Michellii* praesertim, *Gualterii*, & *Ant. Cocchii* consiliis usus, quibus unica Horti cultura exiguum nimis, nec satis dignum munus Inclyta Societate visum est; materiem studiorum & exercitationum Academicarum ex universa Physica Scientia delegit, in qua tot Eruditorum Virorum ingenia expatiari libere possent, & Societatem, novis praeclaris Sodalibus auctam, non amplius *Botanicam*, sed *Philosophicam Florentinam* appellari maluit. Propterea novas Leges, quibus Studiorum & munerum ratio definiretur conscribi curavit, in quas iurarunt Socii d. XV. Ian. MDCCXXXIV. St. com.

Hanc suam Instaurationem solemni panegyri celebrandam decrevit Societas, idque onus commisit suo a Secretis V. Cl. *Antonio Cocchio* superius memorato, Med. D. Phil. Nat. & Anatomes Prof. Pub. S. C. M. Antiquario, & Regiae Londinensis Societatis Sodali, qui strenue perfundus est munere suo, & novum So-

++++ 2

cie-

(94) *Della Storia degli Agrumi: Lezione Accademica di Gio. Domenico Civinini*

|| *Socio dell' Accademia Botanica Fiorentina. In Firenze 1734. in quarto.*

cietatis Institutum pro dignitate, laudavit Oratione publice pronunciata d. II. Sept. A. MDCCXXXIV. in Aula Veteris Palatii, in frequenti Civium Exterorumque confessu. Eam Orationem, quae Societatis propositum luculenter exprimit, ipse Cl. *Cocchius* mecum perhumaniter communicavit, & ut in calce Praefationis huius ederem permisit.

Novis Legibus sancitum erat inter cetera, ut statis diebus publici Academici Confessus haberentur, in quibus Socio cuilibet nova in Physicis observata proferre, & Dissertationes de variis Physicomedicis argumentis perlegere liceret.

Primus itaque publicus Confessus habitus est die XX. Sept. A. MDCCXXXIV. apud *Io. Gualbertum Franceschium* Patr. Flor., eique praeter ceteros interfuit Vir Ampl. *Martinus Folkes* Anglus, modo Regiae Societatis Londinensis Praeses meritissimus. *Michelius* duas *Hippocastani* species distinxit, a Botanicis illatenus sub uno *Hippocastani vulgaris* nomine compraeheusas. Prima fructum profert spinis raris, brevibus, & rectis armatum, ac seminibus fetum rotundis; Altera spinis crebris, longis, & uncis munitum, semina autem oblonga continentem: Utriusque specimina recentia obtulit ex Regio Castelli Viridario, & ex Horto de quo agimus. Obtulit quoque, & descripsit Folia, Flores, & Fructus *Yuccae Indicae* in hoc Catal. descriptae pag. 101., notas characteristics Generis *Yuccae* ab Auctoribus propositas emendans. *Io. Bapt. Felicius* Comes & Med. D. ostendit & descripsit Calculos plures a se in Cystide Fellea Cadaveris Humani repertos. Ego exhibui figuram, & descriptionem Stratorum Argillaceorum & Arenaceorum, quibus Solum Vallis Arni superioris constat, & ex quibus deducitur feracissimam illam Etruriae Provinciam, quae modo ab Arno, Rivisque in ipsum defluentibus mire corroditur ac devastatur, donum olim fuisse
 ipsius

ipſius Arni, quum ſaxeo ingenti obice apud Rinianum, & inferiori apud Inciſam ſtagnare cogeretur. Io. tandem *de Baillou* Eques excitavit plures, mirasque Fermentationes, permixtione variorum Liqueurum Chimi- cae exquisitoris ope eduكتورum.

Secundus publicus conſeſſus habitus eſt d. VIII. Junii MDCCXXXV. in Muſaeo V. Cl. *Nicolai Gualterii*. *Michelius* communicavit obſervata ſua varia circa nova Teſtaceorum Genera. Primum eſt *Crepidula*, Teſtacei Genus monotomum, non turbinatum, patellae- forme, thalamo quodam inſtructum, quod deinde ab ipſo *Gualterio* deſcriptum fuit nomine *Patellae ſtructura peculiari donatae*, & repraeſentatum in *Indice Teſtarum Conchyliorum Muſaei ſui* Tab. 9. 69 H.. Alterum, *Tubulus Vermicularis polythalamus* ab eodem *Gualt.* Deſcr. Tab. 10. LL.. Tertium *Pholas polytoma* *Gualt.* Tab. 105. Quartum *Balanoides*, ſeu *Balani* vulgaris ſpecies fun- do mobili. *Cocchius* perlegit *Historias morbi*, & ſectio- nis *Cadaverum trium Inedia ab Oeſophago occluſo mortuorum*. In *Femina* quadragenaria, quae obiit die undecimo inediae, duae *Piſcis Salmonis* ſaliti verte- brae cavitatem *Oeſophagi* obturarant, & acutis proces- ſibus ipſius tunicae firmiter adhaeſerant. In *Femina* alia, quae duodecimo inediae die occubuit, *Glandulae Dorſa- les* tumefactae partim ſcirrhoſae evaſerant, partim ſup- puratae ulcus ſordidum fecerant, quod *Oeſophagum* & *Aſperam Arteriam* adhaerentem corroſit, & alimentis viam obſtruxit. In tertio tandem *Aegroto*, qui decimo- tertio Inediae die occubuit, *Glandulae* eadem *Dorſa- les*, ſimul cum *Oeſophagi* portione contigua prope quin- tam *Dorſi* *Vertebrae* ſuppuratae, cicatricem duram & calloſam efformarant, quae cavitatem *Oeſophagi* peni- tus occluſerat. Omnes autem viribus gradatim immi- nutis, pulſu minori & crebriori ſenſim facto, tandem tenui & frigido ſudore erumpente, mente integra,
placi-

placidissime extincti sunt. Cadavera dissecta, praeter occlusiones Oesophagi, ostenderunt viscera omnia arida, ramificationes venarum elegantissimas, & argenteos muscularium fibrarum fasciculos, quemadmodum *Redius* in Brutis fame enectis observaverat. Postremo *Io. Gentilius* Med. D. communicavit Historiam Februm Scarlatinarum, quae Florentiae A. MDCCXXXIV. populariter grassatae fuerant; & observationes plures recensuit circa curationem Leucophlegmatiae, quae Febribus hisce succedere consueverat.

In tertio confessu ibidem habito d. XI. Aug. insequentis, *Michelius* demonstravit Flores & Semina *Androsacis Marinae*, & *Caltham* in hoc Catalogo descriptam pag. 20. & 122.. Cl. *Cocchius* perlegit elegantissimam Dissertationem de *Vermibus Cucurbitinis*, qui rarius quam ceteri Vermes in Humanis Intestinis vivunt, & propterea a Scriptoribus Pathologicis non satis accurate examinati fuere. Pluribus rationibus evicit Vermes hosce, figura plerumque semina Cucurbitae aemulantes, quandoque contractos, globosos, vel incurvos, fere semper solitarios, & discretos, una extremitate (vel capite nempe, vel cauda) firmiter adhaerere tunicae Ventriculi, vel Intestinorum, ea ferme ratione, qua *Hirudines* cuti (vel, si mavis, *Polypi minimi palustres* (95) variis

(95) Obiter adnotabo reperisse me duas horum *Polyporum* species, supra *Confervam* in Rivo Horti natam, Mense Aprili A. 1745. quarum una maiuscula, carnei coloris, altera minima, coloris elegantissimi smaragdini: ambae autem per Microscopium prorsus similes *Polypis* a D. *Backer* descriptis apparere, duplici brachiorum corona circa os instructae, quae Cochlearum oculos omnimoda, sed velocissima contractione aemulabantur. Animalcula haec, aliaque minuta in Aquis palustribus degentia, pluries, & multifariam secui; sed numquam tam felici mihi esse licuit, ut eorum membra dissecta viderim reviviscere, & in novum Animal integro simile evadere. Bis tantummodo mihi videor vidisse ex ovulis abscisso Matris membro, seu frusto pe-

nitus mortuo, & putrescenti adhaerentibus (utpote quae a vivente iam explosa fuerant, & mucco quo vestiuntur Matris cuti sese agglutinaverant, ut frequenter in Ostracodermatis accidit) & semel ex ovulo in interiori parte mortui membri Matris clauso, erupisse nova Animalcula Matris similia, a cuius tamen membris adhuc dum mortuis, & putrescentibus diversa erant. Pari ratione ex ovulis in *Pulicis* occisae diffracto Alvo remanentibus, vermiculos, qui deinde in *Pulices* mutantur, prodire vidi, & semina *Malorum Limoniarum*, & *Aurantiarum* in ipso fructu viventi & clauso germinant. Confer *Levvenboeckii* Epist. 1. & 6. ad *Ant. Magliabechium* a me editas in T. 2. *Epistolarum Clarorum Belgarum*, &c. pag. 349. & 359.

variis aquaticis Herbis) sese applicant; quemadmodum *Wepferus* in *Canum* tantummodo, & *Redius* in *Felium* Intestinis antea observarant. Quotiescumque vero humor in Ventriculo, & Intestinis contentus, vel liquida in vasis tunicae ipsorum circulantia (ob Alimenti, vel Pharmaci alicuius miscelam) *Cucurbitinis* ingrata, vel noxia evaserint, putavit solere illos, vel escae salubrioris quaerendae, vel fuga se a molestia praeripiendi causa, aliis *Cucurbitinis* praelonga serie, seu catena coniungi, ut unus anteriori parte seu ore, posteriori seu caudae alterius firmiter adnectatur. Longissimas horum fugitivorum Vermium Catenas, quae peculiari nomine *Taeniae* nuncupantur, in quibusdam Aegrotis se observasse referunt varii Scriptores Medici: Duas autem praelongas ostendit Cl. *Cocchi*, partim in Spiritu Vini adservatas, partim supra chartam caeruleam arefactas, quas per eos dies Aegroti duo excreverant, simul cum variis *Cucurbitinis* solitariis, vel binis. *Taenia* una sesquiulnalis, *Cucurbitinis* constabat fere CXX. maiusculis, & validioribus; altera minoribus & gracilioribus: utraque autem spectatoribus abunde monstravit *Taenias* nil aliud esse, quam Catenas plurimorum *Cucurbitinorum*, quemadmodum coniectura assequuti fuerant prisca aliquot Medici nostrates, *Thadaeus summus Physicus*, *Nicolaus Faluccius* cognomento *Florentinus*, ac *Antonius Benivenius*, & quemadmodum accuratis observationibus evicit Cl. *Vallisnerius*; non vero peculiare aliquod Lumbrici genus esse, ut perperam asseruit *Daniel Clericus*, deceptus a lacera portione corporis *Cucurbitini* unius, quam *Taeniae* universae caput esse credidit. Praeter maciem, quam corporibus in quibus hospitantur producunt *Cucurbitini* (ob meliorem Chyli partem substractam) excitare plerumque solent Ventriculi spasmos, Cardialgiam, Globum Hysterico similem, Aphoniam, Stupiditatem, Lipothymiam, aliasque multiformes Ner-

vorum Affectiones. Has omnes oriri posse credidit *Cochius* a vellicatione, & irritatione, quam Bestiolae hae in magno saepe numero, excitant in Tunica nervosa Ventriculi, eiusque insignibus Nervis. Inter Remedia quum Tunicam Ventriculi obsident, commendavit portiones Vini meracioris, aut Spiritus Vini Aromatibus conditi; quia odor & contactus horum Liqueorum *Cucurbitinis* molestus, eos cogat e Ventriculo in Intestina praecipiti fuga secedere, & in Catenas, seu *Taenias* coniungi; quod ipsis exitio est, quum facilius, & maiori in copia sub *Taeniae*, quam solitariorum *Cucurbitinorum* forma excerni soleant. *I. D. Civininius* perlegit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor pondo librarum XV. in Ovario sinistro repertus fuit, & ruptura Venae Pulmonaris, causa immediata mortis. *Felicius* tandem exhibuit Spiritum e Saccharo educum, coloris obscuri, sapore acri empyreumatico, & Chemicam quamdam Sacchari praeparationem, quae incensa tota in flammam caeruleam avolabat.

In quarto denique publico Confessu ibidem habito die VII. Septembris insequentis, *Michelius* obtulit ac descripsit *Aurantium*, *Pomum Adami dictum*; *Limonem* seu *Pomum Paradisi Ferr. Hesp. 305.* & *Citreum Calyce longo, crassissimo, & quinquepartito* Catalogi huius H. Flor. 27. Lapidem item duos *Idiomorphos* in Alpibus Saxi *Simeonis* repertos, ad Ferri venas reducendos, quorum unus *Linguae Bovillae* similis, alter granulis *Lini* seminum similibus compactus videtur. *Felicius* communicavit sectionem Anatomicam Cadaveris, in quo viscera situ contrario disposita erant; & *Gentilius* Observationes varias Medicas circa *Molas*. Ego tandem obtuli & descripsi *Silicem aculeatum Mercati Metalloth. Vatic. 270.* Cornua item Cervorum, Dentes ignotorum Animalium, & Ossa Elephantum petrefacta, quae repereram in Valle *Arni* superiori, & per se satis ostendunt multo antiquiora

quiora Annibalis aetate esse, tum ratione profunditatis Stratorum Argillaceorum e quibus erui; tum etiam ob varias aetates, & diversam amplitudinem Ossium ipsorum, quae Maximos Elephantes, seu Indicos, & Minores, seu Numidicos, plurium saeculorum spatio in his locis vixisse demonstrant.

Quamvis Societas Philosophicis hisce Exercitationibus potissimum sese devoverit, non tamen Hortum derelictui habuit; quinimmo ipsius splendorem & culturam provexit. Propterea *Michelius* tria Itinera peregit; primum A. MDCCXXXIV. a die XVII. ad XXIII. Julii per Vallem Arni Inferiorem, & Umbronis, ac per Alpes Pistorienses: in Descr. Obs. Pl. N. CLII. Alterum Autumno eiusdem Anni per Agrum Bononiensem & Ravennatem, Oram Maritimam Piceni, & Alpes Cantiani. Tertium A. MDCCXXXV. a die X. ad XXI. Junii per Oram maritimam Pisanam ac Liburnensem, & Montes Pisanos: In Descr. Obs. Pl. N. CVII.

Felicibus interim Societatis inceptis, & *Capponii* Praesidis conatibus aversus afflavit ventus, adeo ut vela statim contrahere necesse fuerit. *Capponius* propterea sponte abdicavit d. XXV. Sept. MDCCXXXV., eique successus fuit *Antonius* e Marchionibus *Niccoliniis*, qui cunctando rem restituere annisus est. Plantas igitur, quae in Horto tunc temporis colebantur servare studuit; & *Michelio* iniunxit ut ipsarum Catalogum conficeret typis edendum. Operi manus statim admovit *Michelius* & A. MDCCXXXVI. Catalogum conscripsit, quem modo publici iuris facimus. Continet hic, ut verum fatear, vix decimam partem Plantarum, quae ab eo tempore, quo Magni Duces Horti curam Societati Botanicae commiserunt, cultae inibi fuere, a *Michelio* assiduis peregrinationibus, vel permutatione cum Amicis Botanicis congestae; reliquae enim omnes ob Hortulanorum socordiam, vel ob propriae sedis, culturaeque

defectum perierant. Ingentem hanc tamen iacturam aliquatenus compensavit *Michelius* accurata ipsarum Plantarum descriptione in reliquis Operibus Postumis exhibita. Magna sane vis frigorum Plantas plures Orientales & Maritimas, & maximi Aestivi Calores Alpinas enecant quotannis in Horto nostro Hypocaustis, & Vaporariis, Umbraculis pariter, & crebris Hydrophylaciiis nondum instructo. Annua haec Horti detrimenta refarcire consueverat Societas frequentibus Michelianis Excursionibus; fecitque pariter A. MDCCXXXVI. sumptibus partim suis, partim Academiae Pisanae, & *Michelium* a d. IV. Sept. ad XXX. Nov. peregrinatum misit per Agrum Bononiensem, Ferrariensem, Patavinum, Veronensem, Montem Baldum, & Venetas Insulas. Amplissimam inde messem retulit *Michelius*, & non Hortos tantum Pisanum, & Florentinum, sed & Opera sua Postuma mirifice locupletavit. Verum non ipsi solum *Michelio*, sed & Orbi quoque Erudito fatale fuit hoc Iter, tempestate nimis varia & frigidiuscula, ingenti velocitate, ac immenso labore peractum; utpote quod viam stravit dirae Pleuropneumoniae, qua magno Amicorum luctu occubuit d. II. Ianuar. MDCCXXXVII. St. Com.

Gravissimam sane iacturam passa est Societas Botanica praecipuo Parente orbata; & ut aliqua ex parte conceptum dolorem mitigaret, tanti Viri memoriam Funebri Laudatione consecrandam esse decrevit. Id oneris libentissime suscepit Cl. *Cocchius*, & Amici merita laudesque pro dignitate prosequutus est Oratione, quam habuit die VII. Aug. MDCCXXXVII. coram letissimum Civium Exterorumque Confessu; quamque postea Typis evulgavit (96).

Michel-

(96) Elogio di Pietro Antonio Micheli Botanico dell' A. R. del Serenissimo Granduca di Toscana, e Fondatore della Società Botanica Fiorentina, letto pubblicamente nella Sala del Consiglio di Palazzo Vecchio il

di 7. Agosto 1737. da Antonio Cocchi Mugellano, essendo Presidente della medesima Società l' Illustrissimo Signor Abate Marchese Antonio Niccolini. In Firenze 1737. in quarto.

Michelio in Horti Custodia Societas benigne subrogavit d. VII. Ianuar. MDCCXXXVII. me longo proximum intervallo, voluitque inter cetera, ut *Catalogum hunc Michelianum* ad editionem pararem. Non multum sane promovere potui Horti nitorem, minantibus adhuc adversis Societatis temporibus. Plantas solummodo quas inibi cultas repereram, magna cura servare annisus sum, & plurium Exoticarum accessione ipsas supplere, quarum semina variis temporibus obtinui a Viris Cl. *Io. Bapt. Lib. Barone de Bassand.* S. C. M. Archiatro, & Botanico Eximio; *Io. Iac. Dillenio* Rei Herb. Prof. P. Oxoniensi; *Io. Ammano* Prof. Petropolitano; *Iulio Pontedera* Prof. Patavino; *Angelo Attilio Tillio* Prof. Pisano; & *Petro Collinson* Philobotano Londinensi. Spatium praeterea tertium, quartum, & sextum, quae squallebant camporum in morem (quemadmodum in Tabula Horti Ichnographica in aes tunc temporis incisa apparet D. E. G.) in Areolas parallelogrammas distinxī, Buxis circumscriptas, aliorum ad instar, quae ibidem sub B. C. repraesentantur. Tandem quotannis Vere, & Aestate Plantas Officinales Studiosis demonstravi, & varia observata adnotavi, quibus *Catalogum Michelianum* Appendice supplere possem.

Illuxit tandem faustissimus Societati dies VI. Iul. MDCCXXXIX. quo FRANCISCI Caesaris Invidiissimi Paternus in Optimas quasque Disciplinas Animus, Gratiissimo Diplomate Societatem Botanicam ab interitu quodadmodo vindicavit, & Augusta Munificentia erexit. Clementissimo siquidem Patrocinio eam nobilitare dignatus est; Horti huius Caesarei curam, annua dote CCC. Aureorum, ipsi commisit; & praeclarum munus demandavit conscribendae Historiae Naturalis Etruriae suae.

Tantis itaque Auspiciis recreata Societas, alacrius in Horti sibi commissi curam incubuit, & ut Plantas su-

perioribus Annis deperditas suppleret, mihi iniunxit
 Autumno A. MDCCXLII. ut Etruriam Maritimam per-
 lustrarem, & non tantum Plantas in Horti usum per-
 quirerem; sed & in commentaria referrem quaecum-
 que ad illustrandam Naturalem Etruriae Historiam op-
 portuna obiter observare contigisset. Accesserunt Be-
 nigna Iussa Viri Amplissimi Nobilissimique *Emmanuelis*
Comitis de Richecourt S. C. M. a Sanctioribus & Etrusci
 Regiminis Consiliis, Regionum Vectigalium Praesidis &c.,
 qui me voluit una eademque opera investigare, atque
 examinare plurima & varia Metalla, quae in illis Re-
 gionibus Medio Aevo effodiebantur. Duorum itaque
 Mensium spatio, qua maiore potui diligentia, peragravi
 universas fere Provincias Pisanam, Liburnensem, Vo-
 laterranam, & Massae Veternensis. Pari consilio per-
 lustravi Mense Octobri Anni insequentis Alpes Barga-
 ses, Lucenses, & Apuanas, ac Provinciam Petrasanctia-
 nam, non Plantis tantum, sed & Metallis, ac Lapidic-
 cinis celebratissimis refertam. Mense tandem Martio
 A. MDCCXLV. a superius laudato Patrono meo Sum-
 mo D. Comite *de Richecourt* iussus sum invisere, & ac-
 curate examinare Aluminis Fodinas quae in Agro Mon-
 tisrotundi prope Massam Veternensem paulo pridem
 reclusae fuerant. Tribus hisce Peregrinationibus non
 tantum Plantas plurimas in Hortum intuli; sed & in-
 numerata ferme Physica Cimelia mecum reportavi. Ut
 autem pro virili symbolam ad illustrandam Etruriae
 Naturalem Historiam conferrem; praeter Descriptio-
 nes, & observata circa usum Metallorum, conscripsi
 Hodoeporica, Physicis, Medicis, Antiquariis, & Histo-
 ricis observationibus referta, & olim fortasse edenda,
 quorum ideam exhibui in Praefatione ad Tomum II.
Epistolarum Clarorum Belgarum ad Antonium Magliabe-
chium nonnullosque alios (97).

Aca-

Academicas Exercitationes quod adtinet; d. XXXI. Aug. A. MDCCXL. *Ioseph M. Xaverius Bertinius* Med. D. in Confessu Societatis perlegit Historiam sectionis Cadaveris *Francisci Marchionis Puccii*, cuius epitome edita deinde fuit in *Novis Litterariis Florentinis* (98); in alio autem Publico frequentissimo Confessu habito d. . . Sept. MDCCXLIV. in Schola Magna Lycaeii Florentini, perlegit elegantissimam Dissertationem *de Hydrargyri usu in Medicina*, quam deinde Typis evulgavit (99). Tandem *Io. Dom. Civininius* Med. D. Aestate Anni insequentis, in alio Confessu recitavit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor insignis cerebri-formis in Ovario dextro repertus fuerat.

A. MDCCXLV. novae Leges sancitae fuere, in quas iurarunt Socii; & *Antonio Niccolinio* Praefidi, qui sponte abdicavit, successus fuit *Io. Gualbertus Franceschius* Patr. Flor.

Studioforum interea commoditati ego inserviens, & Horti nitore, ac utilitati prospiciens, Plantas universas humi confitas in Areolis sex Spatiorum B. C. D. E. F. G. iuxta Tournefortianarum Classium seriem distribuere orsus sum, methodo in Horti descriptione inferius adnotanda; opportunis locis *Hippocastanos*, & *Aceres Platanoides* interferens, ut Plantis subiectis, & exhilaribus, Solis ardores melius defenderent. Bibliothecae demum Pub. Magliabechianae Praefectura, & crescentes quotidie Clinicae occupationes ocium mihi ad accuratam, assiduamque Horti Custodiam ademerunt, & Botanicis Peregrinationibus vacare amplius non permiserunt, pedem Urbe efferre prohibentes. Accesserunt aliae quaedam causae, quae a suscepto munere abstinendum mihi esse monuere; quapropter honestam missionem a Societate postulavi Aestate

A.

(98) Fog. 38. de 16. Sett. 1740.

(99) *Dell' uso esterno, e interno del Mercurio*:

|| *Discorso di Giuseppe Maria Saverio Bertini Fiorentino. In Firenze 1744. in quarto.*

A. MDCCXLV., & vix Maio insequenti obtinui, meum in locum successit *Xaverio Ferdinando Manettio* Med. D., qui Autumno A. MDCCXLV. Botanicum Iter egerat per Provinciam Mugellanam, & aliud egit Autumno insequentis Anni per Alpes Vallisumbrosae, Camalduli, Alverniae, Montis Acuti, perque Provincias Perusinam, Cortonensem, & Arretinam; tandem A. MDCCXLVII. *Catalogum* edidit *Seminum Plantarum* quarumdam *Horti huius*, cum *exteris Botanicae Cultoribus commutandorum* ⁽¹⁰⁰⁾.

Ut finem huic nimis fortasse longae Historiae imponam, subiungenda est brevis descriptio Horti ipsius, quam illustrabit adnexa Tabula Ichnographica; Scenographia item Horti universi, expressa (non tamen satis feliciter) in fronte Praefationis huius; & Scenographia Insulae in centro Horti sitae, conspicua in fronte Catalogi Micheliani.

Universa igitur Horti planities, figurae ferme quadratae, in octo Spatia dividitur, & octogonam amplamque in medio Insulam A. habet Piscina pariter octogona circumscriptam, & proceris Platanis, Cupressisque obumbratam. Amoenissima Ambulacra pressis tonsisque *Buxis*, & *Ficilibus Mala Limonia*, *Aurantia*, aliaque Exotica Arbuscula subistentibus ornata; Pergulae item *Laurocerasis*, *Myrtis*, aliisque perpetua fronde virentibus Plantis contextae Spatia distinguunt. Spatium quodlibet in Areolas plures dividitur plerumque parallelogrammas, margine lapideo, vel *Buxis* circumscriptas, & intervallis, seu semitis distinctas. In marginis fronte insculptus est numerus, quo Areola ipsa a ceteris eiusdem Spatii differt: singulae vero Areolae octo plerumque diversis Plantis confitae sunt, peculiari numero

(100) *Catalogus Plantarum nonnullarum Horti Academiae Physico-Botanicae Florentinae, quarum semina hoc Anno 1747. ad publicam utilitatem collecta, exteris Botanicae Cultoribus in commercium exponun-*

tur, ut totidem novis, ac exoticis permulentur, a Xaverio Manetti Medicinae, & Botanices Professore, eiusdemque Horti Custode. In f. expanso.

mero margini inculpto indicatis. Ipsa inter se Spatia situ distinguuntur; Primum scilicet Occidentale inferius *B.* Plantis consitum Classis Tournefortianae I. II. & III. Secundum Occidentale superius *C.* Plantis Cl. IV. V. & partim VI. ornatum; Tertium Boreale dextrum *D.* Plantis Cl. VI. reliquis, & Cl. VII. consitum: Quartum Boreale sinistrum *E.* Plantis Cl. VIII. IX. X., & XI. destinatum: Quintum Orientale superius *F.* Plantis Cl. XII. XIII. & XIV. replendum; Sextum Orientale inferius *G.* Plantas Cl. XV. XVI & Graminifolias, eorumque affines expectat: Tandem Septimum Meridionale dextrum *H.*, & Octavum meridionale sinistrum *I.* Arboribus & Fruticibus in quincuncem dispositis consita sunt. Quatuor Horti Anguli Silvulas (7) *Ilicibus*, *Lauris*, similibusque Arboribus constantes, & Plantis Alpinis, Frigidarumque Regionum propriis destinatas habent. Horti Parietes *Malis Aurantiis*, *Citreis*, *Limoniis*, aliisque Pomiferis Plantis; scandentibus item, ac praesertim *Vite quinquefolia Canadensi*, *Periplocis*, & *Clematitibus* variis vestiuntur. Iuxta Occidentalem Parietem fluit largus ac perennis Aquae Rivus (4) a Mynione deductus, qui Piscinam uberi proventu supplet, & Plantis irrigandis inservit. In interiori & exteriori Piscinae margine, quemadmodum & in subselliis secus Rivum (4) & Borealem Parietem (5) ad MCC. Vasa Fictilia digesta sunt peculiaribus numeris notata, variisque Plantis consita, praeter alia plurima & maiora secus Ambulacra, perque Insulae solum sparsa. Tandem in Insulae, totiusque Horti centro *A.* Fons est perennis, quem circum Plantae plures Palustres in Fictilibus non perforatis dispositae sunt. Numerus 1. Maiorem, N. 3. minorem Horti Portam indicat; 2. Custodis domicilium, 8. Seminarium, quod olim *Maliis Citriis* consitum erat. In extremitate Ambulacri 5. situm est Hibernaculum, nimis amplum, adeoque non satis tepidum.

Iis praemissis, quae ad Horti historiam pertinent, aliqua modo subnectenda sunt ad Michelianum hunc Librum spectantia. Prima eius pars, Catalogus scilicet Plantarum quae in hoc Horto colebantur A. MDCCXXXVI a *Michelio* conscriptus, iam ab A. MDCCXXXIX. typis expressa iacet. En vobis, Rei Herbariae Studiosi, unam e magno Naufragio Tabulam, en Vobis, opusculum quod Cl. Auctor praepropera heu! nimis morte interceptus absolvere non potuit. Quum enim quotidie immensis, & maioris momenti Operibus insudaret, ut Publico prodesse quae privatus invenerat, & ut fidem Orbi Litterario datam persolveret, in Aestatem insequentem distulerat observationes plurimas, sine quibus Catalogus hicce perfici non poterat. Hoc Vos scire oportuit, ut aequius iudicium ferre possitis de Viro Optimo, cui Urbs nostra, & Resp. Litteraria universa plurimum debent.

Hoc Ego Opusculum ad editionem parare iussus a Societate Botanica, perpaucis tunc Libris instructus, & Clinicae Studiis, ac Bibliothecae Magliabechianae cura distractus, operam omnem impendi, ut minus squalens, minusque incomptum in publicum prodiret. Subsecivis itaque horis lacunas plures, quibus antigraphon scatebat, complere conatus sum, institutis, continuatisque iisdem observationibus, quas memineram Immortalem *Michelium* sibi met proponuisse perficiendas. Nomina item CL. circiter ex iis Plantis, quibus in ultimo suo Itinere per Venetam potissimum Ditionem instituto collectis Hortum ditaverat idem Praeceptor meus Amantissimus, suis locis subinde inservi; ac nonnullas rariores Plantas descripsi, & in aes incidi curavi. Commodis denique Tyronum inserviens, adieci nomina in Officinis Pharmaceuticis, & apud Vulgus usitatiora. Consului potissimum Opus Botanicum Celebris *Caesalpini*, qui Etruscas Plantas in natali sede a
 se

se observatas graphice describit, multa ad Philologiam & Medicinam pertinentia eleganter discutit; Plantas a *Dioscoride*, ceterisque Veteribus Botanicis memoratas illustrat; tandem nomina in Officinis nostris adhuc dum trita subnectit. *Antidotarium Florentinum*, & *Petri Andreae Matthioli Commentaria in Dioscoridem* Edit. Italic. Valgrif. in f. cum magnis figuris, quae Pharmacopoeorum nostrorum manibus teruntur, evolvenda mihi necessario fuere, ut suis Plantis manca illa, & vaga nomina adiungerem.

Haec autem nomina (lubens fateor) fortasse non omnino propria nonnullis Plantis erunt, in quibus praesertim minutas, at constantes, & aeternas differentias *Michelius*, ea qua praeditus erat oculorum acie, observavit. Huic incommodo mederi non poterimus, nisi quando, magno Reip. Litterariae emolumento, edita sint reliqua Micheliana Opera Postuma, in quibus Vir ille Eximius, inter cetera, Plantas a *Caesalpino*, & reliquis Italis Botanicis descriptas illustrare conatus est, diuturna observatione, & sedula natalis loci inspectione. Interim frui tuto potestis hoc qualicumque labore in eum tantum finem a me suscepto, ut Plantas indicarem, quarum frequentior est, aut esse potest usus in Medicina: Repetita siquidem observatione compertum est minutas hasce, & technicas differentias, parum aut nihil mutare vires Medicas, quae plerumque aequales sunt in omnibus fere Speciebus Generis alicuius Plantarum.

Reliqua Officinalia, & Communia nomina, ex variis Scriptoribus decerpta, si cui minus congrua videantur, & pluribus toto genere diversis Plantis communia, is non fidem, diligentiamque meam repraehendat, sed potius Scriptorum incuriam, qui fecundam minus, & minus constantem Naturam existimantes, non adeo solliciti fuere in exacta Plantarum ab ipsis obser-

vatarum descriptione conficienda, insignes quasdam differentias culturae varietati, & Naturae oscitantiae tribuentes. Altera, & potissima ratio est, quod iis temporibus, quibus reviviscere Bonae Artes coeperunt, Clarissimi Rei Medicae & Herbariae Scriptores in eo potissimum insudarunt, ut Plantas circiter septingentas ab *Hippocrate*, *Theophrasto*, *Galeno*, *Dioscoride*, *Plinio*, ceterisque veteribus Botanicis nomine plerumque tenuis descriptas, seu potius adumbratas, pervestigarent, hasque se reperire posse putarent in ipsa Europa, & eius praesertim regionibus, quae nullam soli, vel Coeli temperiei similitudinem habent cum locis, in quibus prisci Materiae Medicae Descriptores Medicinam fecerunt, vel peregrinati sunt. Quam recte ex voto res haec illis cesserit, ignorare non potest quicumque Celebriorum Botanicorum, qui Saec. XV. XVI. & XVII. inclaruere, scripta pervolverit. Hinc acres illae, & ingloriae disceptationes magno Medicinae detrimento subortae sunt, singulis toto Caelo diversas Plantas pingentibus, & singulis illas quas pingunt, veras, genuinas, & legitimas *Dioscoridis* ostentantibus. Tertiam, & potissimam ambiguitatis huius causam esse puto, quod Veteres illi Scriptores in censum familiamque Vocabulorum Medicorum assumpserunt vaga quaedam, & absurda nomina ab imperitis Agriculis, Mulierculisque superstitiosis temere imposita.

Fateor quidem in his congerendis aptandisque, molestissimi laboris pertaesum fuisse me, praesertim aliis curis distractum; propositum tamen urgere placuit eo potissimum nomine, ut ostenderem Rei Medicae Candidatis, quantopere necessarium sit Plantas nominibus technicis, propriisque addiscere, & aequivoca illa atque absurda nomina, maiore Generis Humani comodo, oblivioni tradere. Verum Cl. Praeceptoris Scripta interpolare, & pannum purpurae adsuere religio

mihi

mihi fuit; quapropter ea quae ipse adieci asterisco distinguenda curavi.

Unum adhuc monendi supersunt Aequi Lectores, quod nempe si videant *Michelium* in conficiendo Catalogo hoc, exactissimas Clarorum Botanicorum recentiorum, *Vaillantii* praesertim, *Boerabavii*, ac *Dillenii* observationes sequutum, in nonnullis Plantis describendis a novis eorundem Methodis discessisse, & vetustiora *Tournefortii* nomina usurpasse, id non *Michelii* inconstantia quadam admissum putent, vel quod ipse parvi fecerit labores Doctissimorum Virorum, quibus plurimum se debere lubens fatebatur; sed potius properandi studio tribuant, ac spei cuidam ultimae manus operi admovendae. Ego autem de iis variandis non adeo sollicitus fui, tum ut quam minima mutatio in antigrapho fieret; tum etiam quia non plane tunc memineram, an aliquid super his peculiariter observasset ac adnotasset *Michelius* in reliquis suis Operibus, in quibus characteres etiam Novorum quorundam Generum Plantarum in hoc Catalogo subinde constitutorum graphice descripserat; quemadmodum in *Appendice* fusius adnotavi.

Quum interea A. MDCCXXXIX. *Michelii* universam Physicam supellectilem, Bibliothecam, & Manuscripta coëmerim, ac evolvere inceperim, facile animadverti Catalogum hunc *Michelianum*, typis paulo pridem descriptum, mendis nonnullis scaterere, veritusque sum ne macie sua Lectoribus parum sese commendaret, & Auctore suo minus dignum videretur. Quapropter recensendum, & rursus ad incudem revocandum ratus, *Appendicem* ei attexere constitui A. MDCCXL., qua vulnuscula sanarem, & inopiam supplerem; & qua, fateor, sperabam posse me specimen aliquod dare profectus, quem habueram in Rei Herbariae studiis *Michelio* duce per octo Annos excultis. Obstitit tamen votis

meis dira Arni Inundatio, quae Florentiae contigit d. III. Decemb. eiusdem Anni, & Bibliothecam meam misere vastavit, quemadmodum in Differtatiuncula de *Ephemeris* ⁽¹⁰¹⁾ narraui: corrupit siquidem Sceleta varia Plantarum accuratius examinanda, & Schedas plurimas, in quibus Vere & Aestate praegressa, assiduo labore, adnotaveram nomina, descriptiones, & analyses microscopicas aliarum Plantarum. Accesserunt plures aliae causae, quibus *Appendicis* editionem ad hunc usque diem differre coactus sum, & quas fusius exposui in Praefationibus ad Tom. I. & II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Magliabechium nonnullosque alios* ⁽¹⁰²⁾ ut Crambem recoquere opus non sit. Utrum vero officio & proposito meo fecerim satis, iudicium esto penes Benevolos Lectores, quos ut ausus meos aequi bonique faciant etiam atque etiam rogatos velim.

(101) Lettera di Giovanni Tarzioni Medico del Collegio di Firenze, e Professor Pubblico di Botanica, all' Illustrissimo Sig. Barone Gio. Batista de Bassand Archiatro dell' Altezza Reale del Serenissimo Francesco III. Duca di Lorena e Bar, Granduca di Toscana, Re di Gerusalemme &c. &c. sopra una

numerossima specie di Farfalle vedutasi in Firenze sulla metà di Luglio 1741. In Firenze 1741. nella nuova Stamperia di Gio. Batista Bruscaqli e Compagni. In 4.
(102) Prodicunt Florentiae A. 1745. ex Typographio Io. Bapt. Zannonii ad insigne Apollinis in 8.

DISCORSO
DI ANTONIO COCCHI
MUGELLANO

SOPRA L'ISTORIA NATURALE

LETTO DA LUI PUBLICAMENTE IN FIRENZE
IN OCCASIONE DEL RISTABILIMENTO

DELLA

SOCIETÀ BOTANICA FIORENTINA

IL DI II. DI SETTEMBRE MDCCXXXIV.

*OBILE ed antica questione fu
sempremai ed è tuttavia tra' fi-
losofi, se l'uomo per la sola
sua naturale inclinazione sia
portato a bramare la compa-
gnia degli altri uomini, ovvero
se solamente di se medesimo in-
namorato ed altrui invidioso e*

*molesto goda della solitudine e della contenzione e della rapina.
Io confesso che essendo avvezzo a sciogliere i dubbi che mi si
presentano colla sperimentale osservazione, mi sento costretto
a riconoscere nel cuore umano un certo senso di benevolenza
dal quale dipende il diletto che noi veggiamo che la maggior
parte ha nel giovare altrui ove il proprio interesse non s' in-*

ter-

terponga. Dal vigore e dalla delicatezza del qual senso interno di spontanea benevolenza par che misurare si debbano e non d'altronde i piccoli ed i grandi eroi.

Un illustre argomento di questa natural forza che senz'altro motivo conduce l'uomo a procurare il bene di molti da lui nemmen conosciuti, e la cui gratitudine ei non ispera talora, sicuramente può trarre il mondo da quest'istessa vostra adunanza, poichè non per altro avete voi voluto celebrare con essa questo giorno ed a me comandato avete che da questo augusto luogo io parli, se non per render palese a tutti l'eroica intenzione vostra di formare una Società filosofica per ampliare ed accrescere e spargere quanto si possano comunemente le più recondite verità delle scienze che an per oggetto la contemplazione dell'eternie immutabili leggi della natura. E poichè questo nobil pensiero nato in voi dal solo natural genio benefico può aver molte utilissime conseguenze e per voi medesimi e per tutta la città nostra, non dee parere inopportuno il considerarle ora alquanto, non solo acciocchè voi dagli stimoli della prudenza incitati con maggiore alacrità conduciate a fine una sì nobile impresa, ma acciocchè espostane alla riflessione d'ognuno l'importanza, più facilmente da voi s'ottenga la comune approvazione, la quale suol essere più d'ogni altro premio bramata dall'anime grandi.

Per ben comprendere quanta influenza aver possa nella pubblica felicità questa vostra generosa risoluzione, pare necessario primieramente il riflettere che gli uomini colla sola natural forza della loro mente non sono abili a far lor pro od a fuggir lor danno, senza l'aiuto de' materiali strumenti non solo del corpo loro, ma degl' innumerabili altri corpi che gli circondano. Le potenze poi e le operazioni dell'uno sopra l'altro di tutti questi corpi ubbidiscono con maravigliosa costanza ed esattezza alle medesime leggi sempre invariabili, le quali perciò an dovuto gli uomini con diligentissimo esame intraprendere ad indagare. Ed essendo i sensi nostri deboli ed
ottusi

ottusi e la composizione della materia infinitamente varia, è stato necessario il raccogliere istoricamente le osservazioni e le scoperte particolari sopra ciascun differente genere di corpi, onde resulta l'esperienza, sulla quale tutte l'arti nostre sono fondate.

Dalla molteplicità e dall'eccellenza delle quali arti dipendono principalmente i comodi tutti e le delizie della vita, e quella beatitudine di cui l'uomo s'osserva esser tanto bramoso, e che consiste nella facoltà di esequire buona parte delle sue voglie. Onde è manifesto che le naturali e scientifiche ricerche le quali discuoprono le necessarie affezioni della materia e le forze di ciaschedun corpo contribuiscono più di tutti gli studi all'umana felicità, e che moltissime e pubbliche e private sventure non d'altronde bene spesso an potuto aver origine che dall'ignoranza di qualche fisica verità. E siccome le combinazioni delle cose sono infinite alcuna verità naturale peravventura non vi è cotanto minuta e particolare che d'innumerabili prodigiose conseguenze non possa esser feconda.

Chi mai per esempio creduto avrebbe che il non osservare una per altro facilissima a conoscersi semplice e costante proprietà d'una pietra che in moltissimi luoghi si truova comunemente, e di cui alcune altre forze più potenti erano state con diligenza grande scoperte e celebrate dovesse privare gli antichi del commercio colle più remote nazioni e della sperimentale cognizione della grandezza e figura e parti ed abitanti della terra, onde i loro scritti ripieni sono di tante false e ridicole relazioni ed ipotesi favolose? Ognun s'accorge che io intendo di quella insigne efficacia della calamita, per cui ella dimostra il settentrione e'l mezzogiorno, e che essendo stata felicemente osservata da' moderni diè loro l'ardire di mettersi per l'ampio mare aperto ond'ei poterono al più remoto termine dell'Affrica navigando intorno riconoscere i lidi orientali dell'Asia di così dubbia fama, e dirigendo a ponente il lor corso poterono ritrovare le affatto ignote terre d'America. Le
 conse-

conseguenze delle quali navigazioni come ancora di quelle ai lidi settentrionali dell' istessa nostra Europa che prima erano cotanto oscuri voi ben le sapete, e forse non passa giorno che qualche godimento o ne' cibi o nelle vesti o nella varia suppellettile non ne sentiate.

Perniciosa sembra essere stata in ogni tempo al genere umano la guerra, ma pure chi ha bisogno di difendersi con essa, di vincere e d'espugnare, e d'acquistarsi con sì efficace mezzo la pace, non potrà non riconoscere l'immenso vantaggio che all'arte militare ha prodotto l'uso di quella polvere di potentissima esplosione che quel Tedesco contemplativo come dicono vi applicò il primo, e non potrà s'io non m'inganno senza qualche maraviglia riflettere come una così importante invenzione aver potesse origine da una particolare esperienza che due secoli avanti innocentemente e per suo diletto fece sopra le facoltà del nitro il sommo naturalista de' secoli barbari il Francescano Bacone, imitando coll'accendere quella sua nota mescolanza nell'aria aperta l'effetto del tuono e del fulmine.

E chi può mai ridire tutte l'utilità di quell'unica e bellissima osservazione del moto circolare del sangue negli animali? Del qual moto qualche confusa idea sembra che avessero ed Empedocle ed Ippocrate, come si vede in quell'insigne frammento che del filosofico poema del primo ci ha conservato Aristotele, ed incontrandosene alcuni indizi negli scritti del secondo. E benchè molto più chiaramente l'indovinarono in parte servendosi più che d'altro del loro ingegno e Michele Villanovano, e il Colombo, e il Cesalpino, tutti però inutilmente ne parlarono finchè non ne diede al mondo intera sicurezza l'Harveo servendosi delle sezioni de' cadaveri e de' vivi animali, e dell'osservazioni degl'insetti col microscopio, e portandosi in quel suo ingegnoso libro da sagace ed accuratissimo naturalista. La quale scoperta ha tra gli altri quel sì grand'effetto prodotto ch'ella ci ha costituiti abili a distinguere tutto ciò
che

che di buono e di vero si ritruova nelle memorie di ben due-
mil' anni sopra la medicina dal molto falso e fantastico che in-
sieme vi fu mescolato. Onde al presente rigettando tutto ciò
che ne' libri degli antichi risguarda la spiegazione de' feno-
meni del corpo umano, che per mancanza di quella sola noti-
zia totalmente è fallace, possono i dotti e savi medici ritrarre
ed usare le istoriche osservazioni sul corso de' mali e sugli ef-
fetti de' rimedi delle quali osservazioni moltissime pur ci sono
state fin da' secoli più remoti da quei buoni e valenti uomi-
ni trasmesse.

Degna altresì di somma lode fu la diligenza usata prin-
cipalmente dal nostro Redi sulla generazione degl' insetti la
quale ha spogliato il mondo di quella ridicola e vanissima
opinione, che i corpi organici dell' innumerabili razze di quelli
animali tanto più maravigliosi quanto più son minuti non se-
guitassero come gli altri le loro specie, ma che da poca e ina-
nimata materia senza veruna costante legge con i strana mu-
tazione si formassero, e da un non inteso moto che putredine
chiamavano vita prendessero. Opinione che oltre all' essere
assurda teneva ognuno nel continuo dispiacere di credere im-
possibile il difendere o i cibi o le vesti od altre cose fatte in
uman uso dall' invasione di quelle minutissime bestie imaginate
di spontaneo nascimento, e i medici fanno di quanti altri er-
rori nell' esercizio della lor arte ell' era cagione. E tanto era
difficile il non lasciarsi preoccupare o per semplicità o per
inavvertenza da questa allor comune credenza ch' io non so che
alcuno anco eccellente filosofo fuori di Pitagora s' accorgesse
mai della sua falsità, onde non senza compassione s' osserva che
non ne furono esenti nemmen l' Harveo ne il Galileo che fur
del mondo sì gran maliscalchi.

Uopo non è ch' io parli di quell' altra pur singolare os-
servazion naturale che nobilita molto la nostra patria ov' ella
per la prima volta fu fatta, io intendo la scoperta della
gravità dell' aria, poichè tali ne sono state le conseguenze,

che per mezzo di essa anno gli uomini appresa l'arte non solamente a' intendere ma in molti casi ancora di regolare i moti occulti che si fanno dentro la nostra atmosfera. Che se all' utilità d' alcune poche sciolte e nuove cognizioni s'aggiunga quella che producono le diverse serie di esse innumerabili e coll' esperienza di più secoli stabilite onde resultano le varie parti della fisica, voi ben vedete che nulla forse può tanto meritare la pubblica gratitudine quanto il promuovere e coltivare le scienze naturali. Il che facendosi vengono per necessità a rendersi comuni le matematiche, la meccanica, l'astronomia, l'istoria naturale, l'anatomia, e la chimica, e molti altri bellissimoi studi, nella non curanza de' quali principalmente consiste la barbarie delle nazioni.

Ed al contrario ove i lumi di queste scienze discendono fino agli artisti, quivi necessario è che si trovi l'abbondanza la magnificenza e l'erudito lusso e che vi si creino le ricchezze di tutti gli altri beni produttrici. Io parlo de' maestri principali dell'arti più ingegnose, non della servil condizione de' subalterni ed infimi operarii, i quali dovendo sempre ciecamente altrui ubbidire, la stupidità e l'ignoranza, come osservò leggiadramente Omero, è a loro dono di Giove.

Ma se all'eccellenza di tutte l'arti contribuiscono principalmente le cognizioni naturali, come ne ha mostrato l'esperienza in questi ultimi secoli, la medicina che tralle arti tiene senza contrasto il primo luogo, deve onninamente a questa sorta di studi quella chiarissima luce nella quale ella si trova al presente collocata, nulla valendo in contrario l'esempio di quei che pur medici sono e che tutto giorno introducono nel sangue de' miseri mortali tante stranissime materie, non solo senza sapere quali mutazioni elle debbano soffrire ed a quali termini pervenire nel lungo e da lor non inteso viaggio de' canali del corpo umano, ma senza averle nemmeno mai vedute ne lettane la minima descrizione negli storici naturali, non che indagatane la natura colle proprie ricerche.

Quan-

Quando poi oltre agli artefici e a' medici le naturali notizie pervengono, come non è impossibile, fino alle menti de' grandi, a' quali la fortuna suol porre in mano il governo de' popoli, è manifesto che' ei fanno allora molto meglio giudicare della pubblica felicità ed opulenza, e stabilire i mezzi di mantener l'erario e il commercio, e possono per se medesimi più comodamente fare le prudenti osservazioni ne' loro viaggi, e dirigere con maggiore applauso la loro magnificenza, difendendosi così dalla sazietà e dalla noia, per mezzo della rara e sommamente stimabile arte del godere. Nè sincero godimento alcuno par che esser vi possa per chi è privo del bene dell' intelletto, cioè della facoltà di conoscere il vero.

E perchè la verità e l'assurdità di qualunque cosa proposta si conosce dalla coerenza o contraddizione colle precedenti certe e sicure notizie, nè nulla vi è di più certo tra gli uomini dell' esperienza, è manifesto che è più idoneo a scoprire le fallacie altrui e perciò meno soggetto all'inganno e all'errore chiunque di maggior numero di sperimentali verità è fornito, e questi se ben si considera altri esser non può che l'ingegnoso naturalista. Quindi è, che in quelle nazioni ov'è più scarsa e più negletta la natural sapienza, quivi più frequenti s'incontrano anco in questo lucidissimo secolo gli esempi di quelle vergognose e sventurate illusioni che produr suole non solamente nel piccolo e stolido volgo, ma tra i nobili ancora, la vanità de' cabalisti, degli astrologi, degli alchimisti, de' cavatesori, de' ciarlatani, e se altri vi sono simili perniciosi impostori.

Meno dannosa è per lo più ma non però senza qualche vergogna e senza biasimo la semplicità di coloro che pieni d'errori popolari dan fede a tutte le favole di cui abbondano i libri de' filosofi plebei, che ad ogn' ora propongono esperimenti che non succedono, del qual vizio infetti sono molti istorici ed oratori e poeti per altro assai riguardevoli, e solamente liberi ne sono coloro che qualche perizia anno della

vera naturale istoria, e della sperimentale filosofia. Della quale altresì bisogna essere affatto privo per lasciarsi vincere dagl' ingannevoli discorsi d' alcuni tanto più pericolosi quanto ei son propagati con qualche apparenza d' ingegno e di dottrina, che spargono negli animi de' giovani semi di dispreggio per gli studi più belli.

Creda pure altri che inutil sia lo studio del Greco nol crederà già il dotto naturalista il quale non solamente vede che quasi tutti i nomi che s' adoprano nelle scienze anco i modernamente imposti sono di quella lingua, ma si è di più accorto che dall' esatta e critica intelligenza de' passi difficili che s' incontrano ne' più antichi osservatori che Greci furono, infinite bellissime notizie dell' uso d' alcune materie ci sono state scoperte dal Colonna, dal Salmasio, dal Raio e da alcuni altri, e molte ancora vi restano a schiarirsi, senza le quali la vecchia tradizione nell' istoria naturale di quel popolo si glorioso e si grande sarebbe stata interrotta.

E come non potrà maravigliarsi il fisico sperimentatore che un simil fato d' esser predicata inutile da alcuni de' nostri creduti sapienti abbia avuto l' analisi, quale ella oggigiorno per tutto s' adopra per mezzo dell' arimmetica universale i cui metodi anno prodotto i maravigliosi progressi che l' età nostra ha fatti nelle matematiche e nella fisica sopra le antiche?

Ed altri studi pur vi sono che tanto meno meritavano d' essere vilipesi quanto più avevano contribuito alla fama e alla fortuna di chi gli depresse, e per esser eglino diretti alla conservazione della sanità e al prolungamento della vita principal fondamento dell' umana felicità. Io intendo di quegli studi che costituiscono la medicina, la quale non posso dissimulare che tra di noi riceve non piccolo oltraggio da una sparsa tra molti incredulità della sua efficacia. Non voglio qui ricercare l' origine di questa opinione, potendo ella forse non essere altro nella nostra città di parlare avida, come osservò

il nostro istorico, che una mera repetizione del particolar parere d'alcuni spiegato con fasto d'ingegno e di lettura contra questa a loro mal nota professione. Sarebbe facile il dimostrare le loro fallacie se or fosse opportuno, poichè l'esercizio castrense ed urbano di quest' arte tra numeroso popolo e principalmente ne' più insigni spedali, l'apertura frequente de' cadaveri, le cognizioni anatomiche e fisiche, la lettura de' libri antichi e moderni, e le scienze del moto, fanno toccar con mano la verità di queste due proposizioni. La prima si è che vi sono alcune infermità di lor natura incurabili, di cui però l'accorgersi al primo loro apparire è effetto della somma eccellenza nell' arte. La seconda che molte altre infermità possono con sicuro metodo curarsi, e neglette e abbandonate al natural corso senza verun discreto aiuto finiscono per lo più nella morte o passano in altre peggiori od incurabili.

A questa erronea incredulità dell' efficacia della medicina non si può sperar che si oppongano se non gli amanti della naturale istoria e filosofia, i quali veggono l'insufficienza delle opposizioni, ed insieme conoscono che togliendosi quest' arte, bisogna rinunziare al pensiero di mantenere non che di porre in più florido stato le parti tutte della fisica, dal complesso delle quali resulta il pregio de' medici non volgari. Io non nego che vi possano essere e matematici e filosofi insigni senza esser medici, ma è noto altresì che finora la molto maggior parte di loro, qualunque ne sia stata la cagione, o medici furono o del tutto o in parte o essere lo volevano.

A' soli naturalisti dunque appartiene come effetto del lor metodo di studiare e della multiplice lor cognizione il possedere quella principal parte dell' umana sapienza che consiste nell' esser privo d'errori, evitando non solamente la troppo facile credulità, ma la non meno erronea troppo ritrosa diffidenza de' nostri sensi e della nostra ragione. Nè sembra esser l'ultimo tra' vantaggi che la scienza naturale può apportare al nostro ingegno, quella rara e perciò stimabilissima unio-

ne delle critiche e delle scientifiche dottrine poichè non solo io credo che gli studi che molti di voi fate con tanta lode intorno alla nostra volgare eloquenza, della quale omai niun popolo Italico vi contrasta l'impero non possano ricevere alcuno oltraggio dalle fisiche ricerche, ma sono affatto persuaso che elle vi daranno materia onde congiugnere alle scelte parole i profondi pensieri, ed illustrare la vostra Greca e Latina erudizione colle bellissime moderne scoperte. Massime avendo l'esperienza mostrato che non è impossibile in questo secolo così abbondante d'aiuti per ogni sorta di studio il trapassare i troppo angusti confini ne' quali erano tenuti per l'addietro molti de' grandi ingegni, cioè nell'infanzia del solo volgare o del Latino scolastico e ne' pochi frammenti dell'antica fisica onde è composta la non più tanto celebrata filosofia d'Epicuro, di cui non è gran tempo che alcuni erano tanto fastosi, e però non sarebbe vanità il credere che dopo tanti progressi delle varie scienze potesse omai farsi quel fortunato innesto d'elegante facondia colla sublime sapienza al quale par che indarno aspirassero i vastissimi ne' tempi loro e per altro sommamente stimabili ingegni d'Aristotele, e di Platone.

Ma perchè non basta a render l'uomo felice la chiarezza dell'intelletto senza la bontà e pace del cuore conviene considerare alquanto se anco per questo bene aver possano qualche efficacia le naturali cognizioni. Bene tanto stimabile che ad esso solo par che sieno state sempre dirette le mire de' più savi filosofi di tutti i secoli e di tutte le nazioni. Poichè non per altro che per ottenere la tranquillità dell'animo che è l'ultimo scopo della morale filosofia tanto si applicarono alla fisica gli antichissimi sapienti collocando gran parte della felicità nello scoprire le vere cagioni delle cose.

E certamente l'indagare quali sieno i legami che tengono i grandissimi corpi degli astri sempre in regolari distanze ed in moto uniforme per l'immenso universo ed il vedere che non altra è la forza che produce l'operazioni delle mi-
nime

nime parti della materia sopra la terra, deve rapir l'animo dello spettatore naturalista in una tranquillissima e dilettevole contemplazione della serie connessa ed ordinata delle cagioni subalterne, ed in una quieta ammirazione dell'unità e semplicità della cagion somma e primaria, la quale fu perciò dalla nostra maggior musa chiamata quel punto dal quale dipende il cielo e tutta la natura. Onde ne' dispiacevoli eventi nulla può mai tanto facilmente domare il cuore umano come disse divinamente Omero quanto la considerazione della necessità, cioè della dipendenza degli effetti dalle loro cagioni.

Quindi è che i naturalisti per quella loro innocente abitudine d'osservare e d'intendere le proprietà delle cose senza detestarle quando elle riescano incomode, sono perciò i più atti di tutti gli uomini a soffrire pacificamente l'altrui odio, l'ira, l'invidia, la vanagloria e le altre passioni che vizi chiamansi dell'umana natura. Ove al contrario coloro che il genio sperimentale non hanno e della natural filosofia sono affatto ignoranti, il mondo riempiono di satire e di querele, e colle loro chimeriche immaginazioni non d'altro parlano che di riformare le repubbliche, e togliendo gli abusi cioè mutando i sensi e gli affetti credono che ridur potrebbero gli uomini al secol d'oro.

Ma considerando che innumerabili libri sono stati scritti da' filosofi per migliorare i costumi degli uomini inutilmente, credo che meriti la vostra deliberazione il pensare se non forse sia meglio che voi vi proponghiate un contrario vanto a quel famoso di Socrate e che tentiate di ricondurre la filosofia dagli uomini al cielo, ov'è la sua sede più gloriosa. Certo è dall'istoria che alcuni di quella scuola si poco moderati furono che giunser fino ad occupar la tirannide delle lor patrie, e se esser non si voglia troppo timidi amici del vero, negare non si potrà che per contentare la mente umana mal furono sostituite alle ricerche ed osservazioni d'Anassagora e di Talete

le fantasime ed i folletti di cui son piene le socratiche carte, e le tanto famose idee colle quali si confondono alcuni malamente filosofi trattando l'ombre come cosa calda.

Se dunque vi può essere beatitudine tra i mortali ella deve principalmente consistere nella quiete e perfezione del cuore e dell'intelletto, la quale non può nascere se non dalla cognizione delle verità naturali. Della curiosità delle quali e delle osservazioni necessarie per acquistarle non dovete voi vergognarvi essendo nobili e grandi, poichè il sapere non altro essendo che una potenza e producendo autorità, non può se non accrescer nel popolo l'ossequio e l'ammirazione verso di voi che è il solo bene reale della nobiltà e della grandezza.

Ne v'importi la non curanza che alcuni in altre cose assai dotti dimostrano delle cognizioni naturali ch'eglino ignorano, anzi godete internamente del paragone, e rammentatevi piuttosto gli esempi d'Alessandro che tanti oro profuse per l'istoria degli animali, di Mitridate che tante esperienze fece, de' Tolomei a' quali tanti bei libri degli antichi naturalisti furono dedicati, e appresso i Romani voi ben sapete di quali casate erano quei che scrissero dell'agricoltura, e le grandi cariche e la confidenza de' principi che ebbe Plinio, per non dir nulla di quell'Iuba Re di Numidia che vinto e condotto da Cesare a Roma, negli studi naturali passò tranquillamente la sua avversa fortuna, i quali studi non punto gli nocquero per guadagnarsi il favore d'Augusto e per decorosamente sostenere e trasmettere anco al figliuolo la sua condizione reale.

Ma senza cercare le antiche memorie, non ha forse la Toscana veduto il suo sovrano avo paterno del felicemente regnante GIOVANGASTONE far le sue delizie degli studi naturali? onde tanta fama ne venne a questa città per le grandi scoperte fatte co' suoi auspici. E non è forse famoso per simile filosofica magnificenza anco l'avo suo materno Gastone di Francia? Molti di voi an conosciuto e conversato il Conte Lorenzo

Maga-

Magalotti, e l'erudita sua delicatezza, e la vasta dottrina annuo ammirata, il cui sapere nelle più recondite e più minute particolarità dell'istoria naturale anco dell'Indie e dell'America non par che punto diminuisse il pregio dell'altre grandi e rare sue qualità. Nè debbo io tacere del senator Filippo Buonarroti uno certamente de' maggiori uomini che prodotto abbia il nostro paese, la cui perdita fatta, non ha molto, fu deplorabile a tutti per la sapienza e probità sua singolare, ma principalmente alla Società nostra della quale ei fu uno de' fondatori e per la quale mostrava grandissimo zelo approvando molto il pensiero che fin d'allora da alcuni di voi formato s'era di comprendere ne' vostri studi non solo la botanica ma tutta la fisica. Voi vi ricorderete quanto egli era e perito ed amante della naturale istoria e quanto sagace nel giudicare dell'altrui ipotesi e de' racconti, nel non credere a i quali troppo buonamente, consistono come disse quel Greco i fondamenti e gli articoli della sapienza. La qual mia rispettosa menzione di sì grand' uomo io bramo che insieme sia un tenue monumento della mia privata venerazione del suo merito, e della nostra amicizia, e servami d'autorità per provare che lo studio delle cose naturali non disconviene ne alla nobile condizione ne alle occupazioni del governo e può unirsi ad una vastissima erudizione e d'istoria e d'antiquaria la quale ognun sa che ei possedeva sopra ogn'altro mortale.

Tra' viventi poi se il solo esempio di molti di voi medesimi non bastasse, che adorni delle dignità più illustri non avete sdegnato per questo d'essere ascritti nella nostra società, io saprei scegliere tra' più insigni personaggi dell'Europa alcuni nomi famosi non meno per l'arti del governo e della guerra che per l'istoria e filosofia naturale ch'ei non solo amano ma interamente posseggono.

Dietro a sì bella scorta applicando voi o nobili e virtuosi ascoltatori i vostri sensi e'l vostro intelletto allo studio delle cose naturali, e congiugnendo il sagace e solido ragio-

namento del Galileo, del Torricelli, del Neuton alla diligenza e facilità maestosa ed ingenuo candore del Malpighi e del Redi, voi potrete molto giovare a voi medesimi e altrui colle vostre scoperte, le quali purchè sien vere non faranno mai sterili di buone conseguenze, e potrete insieme svegliando in voi la filosofica curiosità molto accrescere i vostri diletti, e più che con qualunque altro studio contribuire alla tranquillità dell' animo vostro, ed alla perfezione del vostro sapere, e così potrete più godere delle vostre ricchezze. Occupazione non solo innocente ma gloriosa e che vi renderà imitatori degli eroi più illustri. A questo così nobile scopo non era mai possibile di pervenire altramente, che prendendo la valorosa risoluzione che ora io vi veggo pronti ad eseguire cioè di far risorgere nella nostra città, una conversazione filosofica da alcune leggi diretta. Se la famosa accademia del Cimento si fosse mantenuta, e la successione di quei grandi ingegni che la fondarono non si fosse interrotta, voi non avreste dovuto avere il pensiero di formar queste leggi. Ma poichè io non so per qual fato quella gloriosa adunanza fu poco durevole benchè coll' operato da lei in pochi anni si sia acquistata fama immortale, tempo era omai che i gentili spiriti vostri punti dal desiderio della lode e dall' amore della verità, non più si contentassero della sola botanica, ma giacchè per lo studio di essa voi vi trovavate uniti in un corpo, il vecchio nome di società botanica con prudente modestia ritenendo, nè quello studio utilissimo però abbandonando, molto opportunamente avete ora estese le vostre intenzioni a tutta la naturale istoria e a tutte le parti della fisica, soggetto molto più confacevole alla varietà degl' ingegni e per la molteplicità delle osservazioni molto ancora più utile.

Io per dir vero negar non voglio che anco in solitario studio possa alcuno diventat gran filosofo e far di belle e importanti scoperte, ma l' esperienza ha mostrato che avvenao ciò molto di rado per produrre notabil progresso vi ab-
biso-

bisogna il lento corso di molti secoli, ove al contrario l'abilità congiunte di molti e dirette ad un sol medesimo scopo per volta anno in meno di cent'anni oltre ogni paragone moltiplicate le notizie scientifiche e condotta con mirabile prontezza la natural filosofia in questo presente floridissimo stato.

Ma perchè l'aumento del sapere nell'intelletto di pochi privati non contribuisce tanto al publico bene quanto il rendersi comuni a tutto il popolo se possibil fosse le palpabili verità, non altro che male potendo nascere dalla falsità e dall'errore, ardisco asserire che l'ottimo modo di sparger le cognizioni naturali, giacchè le altre accademie che adornano questa città sono ad altro scopo dirette, si è lo stabilire una società come questa vostra che con generosa accoglienza ammetterà allo spettacolo delle sue ostensioni ogni dilettante del vero. Del qual vero essendo invincibile la forza e l'attrattiva su gli animi umani mi giova il presagire che tutti vi daran lode per questo e vi averan gratitudine.

Nè sembra essere questa vostra una molto difficile impresa poichè non vi mancano prudentissime leggi le quali avete già fatte, ne manca a queste leggi l'autorità essendo elleno state approvate di comune vostro consenso, e sperandosi ch'esse sieno per essere confermate e protette dal nostro real sovrano che d'ogni autorità e d'ogni impero è appresso di noi principio e cagione. E poichè secondo l'ingegnosa riflessione di Demostene a tutte le cose vi bisognano denari, godendo la società un assegnamento dal sovrano per mantenere il giardino, non è impossibile che eseguendo le disposizioni intorno a ciò fatte, e per la prudenza e integrità di chi l'amministra, ella abbia dal suo proprio erario onde fornir talora a qualche esperienza da farsi. E benchè la privata contribuzione de' socii per disposizione delle nostre leggi debba essere affatto spontanea, non dee però crederfi che molti di loro che ricchi sono vedendo il progresso ed il bisogno de' nostri studi non sieno per benignamente promovergli.

Non vi manca nemmeno l'ingegno e la dottrina e l'industria de' socii che intraprendano colle loro esperienze o col solido ragionamento ad illustrare vie più l'amplissimo studio della fisica. Ed a questo fine si propone la società di ricevere con istima e gratitudine tuttociò che piacerà a' belli ingegni fuori di essa di comunicarle purchè sia coerente col suo già noto disegno.

Ma siccome le nostre leggi lasciano anco sopra il numero delle produzioni da farsi una intera libertà a ciascheduno è molto probabile che la maggior parte delle osservazioni ed esperienze saranno comunicate da coloro, o sien socii od estranei, che per la loro mediocre fortuna costretti sono a professare popolarmente qualche parte della natural sapienza. A i quali poichè la società ancor nascente non può dare altro premio voi ben vedete che giusto è che almeno per voi non manchi loro la lode, della quale i buoni ingegni più che d'altra ricompensa sogliono essere avari. Ed è giusto altresì che mentre ei si applicano a preparare le filosofiche disquisizioni che devono essere il principal negozio delle vostre adunanze, voi non permettiate che occupino intanto il vostro favore, con arti lusinghiere coloro che mai virtù non conobbero ne vollero, e che anzi cercano d'insinuare nelle menti dell' incauta moltitudine, che all'esercizio delle arti e principalmente della medicina nuoca il sagace ingegno, il lungo studio, e quell'amore che fa cercare con tanto tedio la verità nella non fallace reiterata esperienza.

Al quale falso e malefico sentimento se voi non vi opponete efficacemente bisogna tralasciare ogni speranza di stabilir giammai tra di voi una filosofica famiglia, poichè è stato sempre uno de non ultimi pregi della nobilissima arte della medicina, che i suoi alunni come osserva un nobile e famoso politico, abbiano sostenuta in gran parte la buona e bella letteratura, e totalmente la naturale scienza, che senza di loro si sarebbe certamente perduta. Io non so poi

con quanta vostra lode seguirebbe, che mentre le accademie delle scienze con tanto fervore si coltivano, io non dirò solamente ne' beati regni di Francia e d'Inghilterra e tra' potenti popoli del settentrione, ma in alcune Italiche città ancora, alle quali forse la nostra in altri pregi non cede, in lei sola onde avuta anno origine tante insigni scoperte nella terra e nel cielo, non potesse condursi a fine una sì onorata e per tanti capi si laudevole impresa.

L'onore che voi m' avete destinato di tessere l'istoria delle produzioni della vostra diligenza e dottrina negli studi naturali, e di pubblicare per comune utilità ciò che sarà più nuovo e più considerabile, e quella cortese fiducia che voi vi degnate avere nelle mie tenui forze, per contribuire al vostro pensiero, mi costituiscono al presente nel dovere di promettervi, che per me nessuno sarà defraudato della sua lode, e che alle fatiche vostre unirò sempre le mie, per quel poco di spirito che mi possono aver dato le Attiche e le Britaniche scuole, dalle quali io non mi vergogno d'aver cercato alcuna cosa apprendere, non altro scopo avendo che di poter vi piacere.

Syllabus AUCTORUM, quorum nomina in hoc Opusculo brevioribus notis compendii causa citata sunt.

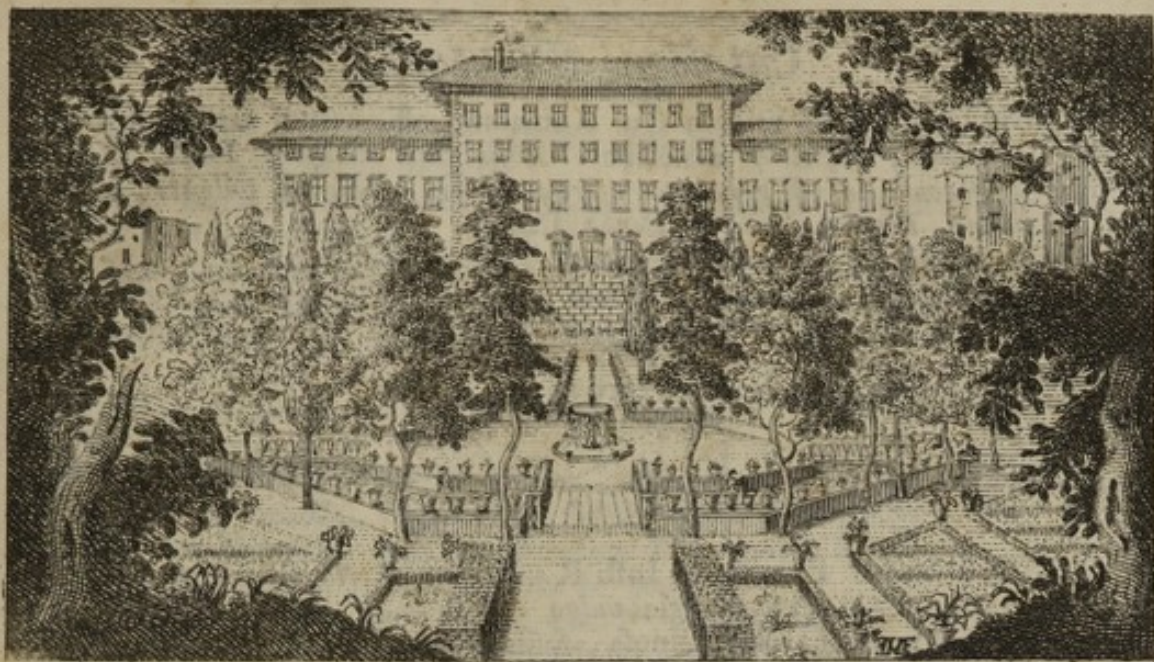
- A**CT. *Ac. R. Sc.* Acta Academiae Regiae Scientiarum Parisiensis, seu Histoires, & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. a Amsterdam in 12.
- Adv.* Petri Ponae, & Mathiae de Lobel, Adversaria nova Stirpium. Antuerp. 1575. in fol.
- Alp.* *Exot.* Prosperi Alpini de Plantis Exoticis Libri III. Ven. 1656. in 4.
- Ambros.* Hyacinthi Ambrosini Phytologiae, Partis Primae, Tomus Primus, Bon. 1666. in fol.
- Barr.* Iacobi Barrelieri, Plantae per Galliam, Hispaniam, & Italiam observatae; Opus post. edente Antonio de Iussieu. Paris. 1714. in fol.
- Barr. Ic.* Barrelieri Icones.
- Barr. Obs., & Ius. in Barr.* Barrelieri Observationes a D. Iussieu digestae.
- Bellucc.* H. Pif. Thomae Belluccii, Plantarum Index Horti Pisani, & Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornantium Angeli Donnini cura descripta. Florentiae 1662. in 8.
- Bocc. Mus. P. I.* Paolo Boccone, Museo di Fisica, e d'Esperienze. Ven. 1697. in 4.
- Bocc. Mus. P. II.* Paolo Boccone, Museo di Pianta rare. Ven. 1697. in 4.
- Bocc. Rar.* Pauli Bocconii, Icones, & Descriptiones Rariorum Plantarum, &c. Oxonii 1674. in 4.
- Boerb. Ind. Alt.* Hermannii Boerhaave, Index alter Plantarum, quae in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. Pars I. & II. Lugduni Bat. 1720. in 4.
- Bot. Monsp.* Petri Magnol, Botanicon Monspeliense; cum Appendice. Monsp. 1686. in 12.
- Bot. Monsp. Ap.* Appendix Botanici Monspelienensis supradicta.
- Bot. Par.* Sebastien Vaillant, Botanicon Parisiense. A Leide, & a Amsterdam 1727. in fol.
- Breyn.* *Prodr.* I. Iacobi Breynii Prodrum primus Fasciculi Rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4.
- Brunf.* Othonis Brunfels, Herbarium, Tomi III. Argentinae 1539. in fol.
- Buxb. Cent. 1.* I. C. Buxbaum, Plantarum minus cognitarum Centuria. Petropoli 1728. in 4.
- C. B. Pin.* Caspari Bauhini πινναξ Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.
- C. B. Prodr.* Caspari Bauhini, Prodrum Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.
- Caes. & Caesalp. & Caesalp.* in Op. Andreae Caesalpini, De Plantis Libri XVI. Florentiae 1583. in 4.
- Caesalp. H. Sic.* Andreae Caesalpini, Hortus siccus, quem Ipse Alphonso Tornabonio Episcopo Biturgienfi paravit; nunc vero apud DD. Pandulphinos Patr. Flor. asservatur.
- Cam. Hort.* Ioachimi Camerarii, Hortus Medicus, & Philosophicus. Francof. ad Moenum 1588. in 4.
- Cast.* Castore Durante, Herbario nuovo. Ven. 1667. in fol.
- Clarici.* D. Bartolommeo Clarici, Istoria, e Cultura delle Pianta, &c. Op. Post. Ven. 1726. in 4.
- Clus. Hist.* Caroli Clusii, Rariorum Plantar. Historia. Antuerp. 1601. in fol.
- Col. Part. I.* Fabii Columnae, Minus Cognitarum Rariorumque, &c. Plantarum ἐπιφανείας Romae 1616. in 4.
- Col. Part. II.* Fabii Columnae, Minus Cognitarum Stirpium, Pars altera. Romae 1616. in 4.
- Comm. Rar. Io.* Commelini, Horti Medici Amstelodamensis Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones Op. Post. Amstel. 1697. fol. Item Caspari Commelini, Horti Medici Amstelodamensis, Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones, Pars altera. Amstel. 1701. fol.
- Cord. Hist.* Valerii Cordi, Historiae Stirpium Libri IV. Argentinae 1561. in fol.
- Coroll. Inst. R. H.* Iosephi Pitton Tournefort, Corollarium Institutionum Rei Herbariae, ad calcem Institutionum R. Herb.
- Dill. Cat. Gifs.* Io. Iacobi Dilleni, Catalogus Plantarum sponte circa Giffam nascentium; cum Appendice &c. Francof. 1719. in 12.
- Diosc.* Pedacius Dioscorides Anazarbaeus in Libris de Materia Medica. Significat autem Plantas, quas recentiores Botanici sibi visi sunt reperisse ex descriptis a Dioscoride.
- Dod. Pempt.* Remberti Dodonaci Stirpium Historiae, Pemptades sex. Antuerpiae 1616. in fol.
- Donn. Cat. Plant. H. Flor.* Angeli Donnini, Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornantium. Ad calcem

- cem Plantarum Indicis Horti Pisani Thomae Belluccii.
- Ferr. Flor. Cult.* Io. Baptistae Ferrarii e Soc. Ies. De Florum cultura, Libri IV. Romae 1633. in 4.
- Ferr. Hesp.* Io. Baptistae Ferrarii e Soc. Ies. Hesperides sive de Malorum Aureorum cultura, & usu, Libri IV. Romae 1646. in fol.
- Flor. Altdorf.* Mauricii Hoffmanni, Florae Altdorffinae Deliciae Sylvestres, sive Catalogus Plantarum in Agro Altdorffino sponte nascentium. Altdorf. 1677. in 4.
- Fuchsf. Hist.* Leonh. Fuchsi, de Historia Stirpium Commentarii. Basil. 1542. in fol.
- Ger. Emac.* Iohn. Gerarde: The Herball, or generall Historie of Plantes very-much Enlarged, and Amended by Thomas Iohnson. London. 1636. in fol.
- Hermann. H. L. Bat.* Pauli Hermanni, Catalogus Horti Academici Lugduno-Batavi. Lugduni Bat. 1687. in 8.
- H. Cathol.* Francisci Cupani, Hortus Catholicus cum Supplemento I. Neap. 1696. in 4.
- H. Cathol. Suppl.* Francisci Cupani, Horti Catholici Supplementum alterum. Panormi 1697. in 4.
- H. Mauroc.* Antonii Titae, Catalogus Plantarum Horti D. Io. Francisci Mauroceni Sen. Ven. Patavii 1713. in 8.
- H. Pis.* Michaëlis Angeli Tillii, Catalogus Plantarum Horti Pisani. Florentiae 1723. in fol.
- I. B. 1.* Historia Plantarum Universalis Auctoribus Iohanne Bauhino, & Io. Henrico Cherlero, a Dominico Chabraeo illustrata. Pars I. Ebroduni 1650. in fol.
- I. B. 2.* Ejusdem Operis, Pars altera. Ibidem 1651.
- I. B. 3.* Ejusdem Operis, Pars tertia. Ibidem 1651.
- I. B. 3. App.* Ejusdem Operis Appendix ad calcem Tom. III.
- Infl.* R. H. Iosephi Pitton, Tournefort Institutiones Rei Herbariae, cum Appendice, & Corollario. Paris. 1700. in 4. Vol. 3.
- Iuss.* in Barr. Vide Barr. Obs.
- Lael. Triumph.* apud Fratrem. Vide Triumph. Obs.
- Lob. Ic. & Lob. Icon.* Icones Stirpium (ex Mathiae Lobelii, & Petri Pernaë Operibus desumptae, curante Christophoro Plantino Typogr.) Antuerpiae 1581. in 4. transv.
- Lugd.* Historia Generalis Plantarum ab Io. Molinaeo, & Iacobo Dalecampio elaborata. Lugd. 1586. in fol. Vol. 2.
- Marc.* Pedacii Dioscoridis Anazarbaei, de Medica Materia Libri sex, Interp. Marcello Virgilio Secretario Florentino, cum eiusdem Annotationibus. Florentiae 1518. in fol.
- Matth. Valgrif.* 1559. Pietro Andrea Matthioli, Discorsi nelli sei Libri di Pedacio Dioscoride Anazarbeo della Materia Medicinale. Venezia appresso Vincenzio Valgrifi 1559. Fogl. Vol. I. Ital. cum parvis figuris.
- Matth. Valgrif. Cum Magnis Fig.* 1568. & *Matth.* 1568. Idem Opus. Venezia appresso Vincenzo Valgrifi 1568. cum magnis Fig. Vol. 2.
- Matth.* 1585. Idem Opus, ibidem apud Eundem in fol. pariter, & cum magnis fig. Vol. 2.
- Mem. Ac. R. Sc.* Vide Act. Ac. R. Sc.
- Mentz. Pug.* Christiani Mentzelii Pugillus Rariorum Plantarum, ad calcem Indicis nominum Plantarum multilinguis. Berolini 1682. in fol.
- Michel.* Petrus Antonius Michelius. Significat Plantas quas variis Amicis communicavit, Vaillantio praefertim, Boërhaavio, & Tillio.
- Michel. Nov. Plant. Gen. P. I.* Petri Antonii Michelii Nova Plantarum Genera Pars I. Florentiae 1729. Typis Bernardi Paperini, in fol.
- Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr.* Iosephi Montii Catalogi Stirpium Agri Bononiensis Prodrum. Bon. 1719. in 4.
- Mor. H. R. Bles. & Mor. Prael. Bot.* Roberti Morison, Hortus Regius Blesensis auctus, sive Praeludiorum Botanicorum, Pars I. Lond. 1669. in 12.
- Mor. Umb.* Roberti Morison, Umbelliferarum Distributio nova. Oxonii 1672. in fol.
- Mor. Hist. Oxon. Part. 2.* Roberti Morison, Plantarum Historiae Universalis Oxoniensis, Pars Secunda. Oxonii 1680. in fol.
- Mor. Hist. Oxon. Part. 3.* Eiusdem Operis Pars tertia. Opus Post. Oxonii 1699. in fol.
- Munting. Phytograph.* Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstel. 1713. in fol.
- Park Theatr.* Iohn. Parkinson Theatrum Botanicum. London 1640. in fol.
- Plin.* C. Plinii Secundi, Historia Naturalis. Notat Plantas, quae eadem creduntur cum descriptis a Plinio.
- Pluk. Alm. Bot.* Leonardi Plukenetii, Almagestum Botan. Lond. 1696. in fol.
- Pon. Bald. Lat. Plantae,* seu Simplicia in Baldo Monte, & in Via ab Verona ad Baldum a Io. Pona Pharmacopaeo

- paeo Veronenſi reperta, & edita. Baſil. 1608. 4.
- Ponted. Anthol.* Iulii Pontederæ, Anthologia. Patav. 1720. 4.
- Raii Syll.* 10. Raii, Stirpium Eutopæarum extra Britannias naſcentium Sylloge. Londini 1694. in 8.
- Raii Synopf. Ed. 2.* 10. Raii, Synopfis Methodica Stirpium Britannicarum, Editio ſecunda. Lond. 1696. in 8.
- Raii Synopf., & Raii Synopf. Ed. 3.* 10. Raii, Synopfis Methodica Stirpium Britannicarum, editio tertia auctior, & emendatior. Londini 1724. in 8.
- Raii Meth. Plant.* 10. Raii Methodus Plantarum emendata, & aucta Londini 1703. in 8.
- Raii Hiſt. Tom. 1.* 10. Raii Hiſtoria Plant. Tomus prior. Londini 1686. in fol.
- Raii Hiſt. Tom. 2.* Eiuſdem Operis Tom. II Ibidem 1688. in fol.
- Raii Hiſt. Tom. 3.* Eiuſdem Operis Tom. III. Ibidem 1704. in fol.
- Scheuchz. Agroſt.* 10. Scheuchzeri, Agroſtographia. Tiguri 1719. 4.
- Scheuchz. Agroſt. Prodr.* 10. Scheuchzeri, Agroſtographiæ Prodrômus. Tiguri 1708. in fol.
- Schol. Bot.* 10f. Pitton Tournefort, Schola Botanica. Amſtel. 1699. in 12.
- Tab. Ic., & Tabern. Icon.* Icones Plantarum (ex Iacobi Theod. Tabernæmontani, Hiſtoria Plantarum Idiomatico Germanico conſcripta deſumptæ) curante Nicolao Baſſæo Typ. Francof. ad Moenum 1590. 4. tranſv.
- Theophr.* Theophrasti de Hiſtoria, & de Cauſis Plantarum. Significat autem Plantas, quæ eadem videntur cum deſcriptis a Theophrasto.
- Tournef. in Aſt. Ac. R. Sc.* Nova Plantarum Genera ab Ioſ. Pitton Tournefort inſtituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.
- Trag.* Hieronymi Tragi, de Stirpibus Libri III. Argentor. 1552. in 4.
- Triumpf. Obſ. & Lael. Triumpf.* apud *Fraſtre.* 10. Baptiſtæ Triumpfetti Obſervationes de Ortu, & Vegetatione Plantarum, cum Novarum Stirpium Hiſtoria Iconibus illuſtrata. Romæ 1699. 4.
- Triumpf. Prael.* 10. Bapt. Triumpfetti, Præluſio ad publicas Herbarum Oſtenſiones: & Novarum Stirpium deſcriptiones, & Icones. Romæ 1700. in 4.
- Vaill. in Aſt. Ac. R. Sc., & Vaill. Nov. Plant. Gen.* Nova Plantarum Genera a Sebaſtiano Vaillant inſtituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.
- Vigna.* Dominici Vignæ, Animadverſiones in Libros de Hiſtoria, & de Cauſis Plantarum Theophrasti. Piſis 1625. in 4.
- Vir. Luſit.* Gabrielis Grisley, Viridarium Luſitanicum. Ulyſſip. 1666. in 4.
- Volk. Heſper. Norimb.* I. C. V. (Volkameri) Heſperidum Norimbergensium Libri IV. Norimbergæ 1700. in fol.
- Voyag. du Levant.* M. Pitton de Tournefort, Relation d'un Voyage du Levant fait par ordre du Roy. A Amſterdam 1718. Tom. II. Vol. I. in 4.
- Zannich., & Zannich. Hiſt.* Gio. Girolamo Zannichelli, Iſtoria delle Piante, che naſcono ne' Lidi intorno Venezia, Op. Poſt. accreſciuta, e pubblicata da Gian-Iacopo Figlijo dell' Iſteſſo. Venezia 1735. in fol.
- Zannich. Opuſc. Bot.* 10. Hier. Zannichelli, Opuſcula Botanica. Venet. 1730. 4.
- Zann.* Giacomo Zannoni, Iſtoria Botanica, Parte Prima. Bologna 1675. in fol.

Explicatio aliarum Notarum quibus quandoque uſi ſumus.

- D***Escri. & Descript.* Quoad *Deſcriptionem tantum.* Significat autem Plantas illas, quibus adicitur, easdem videri cum deſcriptis ab aliquo Auctore, non vero cum depictis sub eodem nomine.
- Ic. & Icon.** Quoad *Iconem tantum.* Significat Plantas illas, quibus adicitur easdem eſſe cum depictis ab aliquo Auctore in Tabulis aeneis, vel ligneis, non vero cum deſcriptis sub eodem nomine.
- Off. & Offic.** *Officinarum.* Significat autem nomina illa Plantarum, quibus appoſita eſt, apud Scriptores Medicos, & Pharmacopoeos uſitatiora eſſe.
- Tab. Tabula.** Indicat Plantas, quæ ab aliquo Auctore pinguntur in Tabulis aeneis.
- V., & Vulgo.** Indicat nomina apud Vulgus communia, quorum pleraque a Scriptoribus Medicis adoptata ſunt.
- Quor. Quorumdam.** Significat nomina illa a quibusdam Rei Medicæ Scriptoribus uſurpari.

CATALOGVS PLANTARVM HORTI FLORENTINI

BROTANVM incanum & tomentosum maius, folio Delphinii reflexo, segmentis tortuosis, capitulis cernuis uno versu dispositis per basim acuminatis brevi petiolo appensis & squamis longioribus tectis. *Abrotanum mas maximum Col. Part. 1. 54*

2. Idem minus, folio tenuiore, capitulis rotundis longiusculo petiolo appensis, squamis brevioribus & confertioribus tectis

3. Abrotanum maius subincanum Camphoræ odorem spirans, Delphinii foliis surrectis, capitulis rotundis cernuis & unum latus spectantibus. *An Abrotanum mas angustifolium*

*folium maius Inst. R. H. 459. * An Abrotano maschio Matth. 728. An Abrotanum Cæsalp. 478. Abrotanum mas usitatius Offic. Abrotine vulgo*

4. Idem minus odoratum, foliis reflexis, segmentis crassioribus, capitulis maioribus. *An Abrotanum mas angustifolium minus Inst. R. H. 459*

5. Abrotanum Lini folio acriori & odorato Inst. R. H. 459. * *Dragone vulgo, aliquibus Targone Cæsalp. 563. Dragoncello Matth. 626. Dracunculus Hortensis Cast. Draco Herba Dod. Tarchon Gesn.*

ABSINTHIVM Ponticum seu Romanum officinarum seu Dioscoridis, foliis latioribus, capitulis maioribus. *Absinthium vulgare Fuchf. Hist. 1.* * Hoc & sequens in off. promiscue usurpantur pro Absinthio vulgari, communi, Romano, Pontico vero, & Herba Medica

2. Idem foliis & capitulis minoribus. *Assenzo Matth. 723*

3. Absinthium Ponticum tenuifolium incanum *Inst. R. H. 457.* * *Assenzo di Ponto Matth. 724.* *Absinthium Santonicum Cæsalp. 476.* *Assenzio Pontico vulgo*

ABSINTHIVM. vide SERIPHIVM

ABVTILON *Inst. R. H. 99.* * *Altea ovvero Abutilo di Avicenna Matth. 976.* *Althea Theophrasti Cæsalp. 561. & 576*

ACACIA Indica Farnesiana *Inst. R. H. 605.* * *An spina ex semine peregrino nata Cæsalp. 322.* *Gaggia vulgo*

TAB. I.

2. Acacia Americana non spinosa, foliis Viciæ multifloræ, floribus pallidis in spicam triunciam dispositis, siliqua palmari compressa & intorta. * *Ad arboris proceritatem excrevit hæc Acacia, hiemis incommoda perferens. Eius folia (Fig. 1.) unciam plerumque longa, sesquilineam lata, quandoque duplo vel triplo ampliora, lævia splendentia, superne saturatius viridia, inferne dilutiora, in ambitu obscure dentata, costæ simplici subhirsutæ alterno fere ordine innascuntur, nullo impari seriem claudente. Hæc folia composita e sinu ramorum vetustorum prodeunt tria aut quatuor ut plurimum una cum florum spicis, in ramis autem recentibus alii costæ simplici ex alternis nodis prodeunti adnectuntur decem ut plurimum, vel etiam quatuordecim, alterno pariter ordine, foliumque aliud maius componunt. Flores (Fig. 2.) e luteo virescentes, sesquilineam longi infundibuliformes stellæ instar in sex laciniis obtusas divisi, quarum tres angustiores tribus latioribus interpositæ, staminulis brevibus concoloribus, apicibusque citrinis donati, odore gravi, alicuiam (Fig. 3.) triunciali viridi affiguntur nonnihil inter se distantes, & spicam laxam constituunt Salicis seminiferas spicas non male representantem, & e ramulorum nodis pendentem. Ex innumeris floribus, qui quotannis erumpunt, duo vel tres tantummodo fœcundi sunt, siliquam nempe proferunt (Fig. 4.) palmarem compressam sesquilineam latam in maturitate fuscam Anagyridis fœtidæ siliquarum instar intortam & pendentem. Semina (Fig. 5.) Siliquæ edulis feminibus similia sunt. Caudicis & ramorum vetustorum cortex rufus est, recentium vero viridis ut foliorum. Rami ipsi prælongi sunt, parum divaricati, ad terram incurvati & veluti depluentes, nullisque spinis armati. Figura 2. florem maiorem vero per microscopium repræsentat. Siliquam (a tribus enim annis nullam Arbor ad maturitatem perduxit) pingendam nobis perhumaniter communicavit D. Nicolaus Gualterius ex immensa fructuum collectione quam in instructissimo suo Museo inter alia plurima pretiosaque cimelia asservat*

ACANTHVS fativus vel mollis Virgilii *Inst. R. H. 176.* * *Acantho Matth. 710.* *Acanthus vulgo Brancaursina Cæsalp. 333*

2. Acanthus aculeatus pinnis angustioribus ac venis albicantibus distinctis, floribus albis

3. Acanthus minus aculeatus, brevioribus & mollioribus spinis H. Pis.

ACER Platanoides *Inst. R. H. 615.* * *An Acer Cæsalp. 42*

2. Acer

2. Acer maior folio ampliore, fructu cum alis semiclausis
3. Idem folio & fructu minore
4. Acer maior, folio rotundiore minus laciniato (fructu cum alis semiclausis) an Opulus Italorum. Inst. R. H. 615
5. Acer Campestre & minus Inst. R. H. 615. * An Opulus Casalp. 42. Pioppo. Oppio. Loppio vulgo
6. Acer trifolia Inst. R. H. 615

ACETOSA arborescens, subrotundo folio, ex Insulis Fortunatis Inst. R. H. 503

2. Acetosa montana maxima glabra, longo lato Ari folio, auriculis integris, flagellis ramosis, capsulis seminalibus breviter coronatis
3. Acetosa Hispanica maxima Munting. Phytograph. Fig. 7
4. Acetosa tuberosa radice Inst. R. H. 503
5. Acetosa pratensis Inst. R. H. 502. * Oxalida Matth. 474. Hæc, & tres sequentes Acetosa in Offic. promiscue usurpantur pro Acetosa, Oxalide, & Oxalida
6. Eadem ferotina, foliis amplioribus, flagellis ramosis
7. Eadem foliis brevibus subrotundis glabris, flagellis ramosis seminiferis tantum
8. Acetosa hortensis, longo viridi angusto folio
9. Acetosa rotundifolia hortensis Inst. R. H. 503. * An Oxalis tertia Casalp. 166. Acetosa Romana vulgo
10. Acetosa arvensis lanceolata (repens, auriculis longioribus acutis) Inst. R. H. 503. * An Oxalis prima, vulgo Acetosa Casalp. 166. Hæc, & due sequentes promiscue vocantur in Offic. Acetosa minor, lanceolata, sylvestris, & Oxalis ovina
11. Eadem auriculis brevioribus. * An Oxalida minore Matth. 475
12. Eadem Alpina frutescens, foliis lanceolatis angustis, semine nudo exiguo & rugoso
13. Acetosa scutata repens Inst. R. H. 503
14. Acetosa Ocimi folio, Neapolitana Inst. R. H. 503

ACONITVM lycoctonum luteum Inst. R. H. 424. * Aconito II. Matth. 1142. An Napelli alterum genus folio Platani Casalp. 585. Luparia. Napellus. Aconitum Offic.

2. Aconitum cæruleum seu Napellus I. Inst. R. H. 425. * Napello Matth. 1151. An Napelli genus alterum Casalp. 585

ADATHODA Zeylanensium Inst. R. H. 175

AGRIMONIA Officinarum Inst. R. H. 301. * Eupatorio Matth. 1068. Agrimonia Casalp. 319. Agrimonia. Eupatorio de' Greci Ric. Eupatorium veterum Offic.

2. Agrimonia odorata Inst. R. H. 301. * Pianta, che è la stessa in ogni sembianza, che l'Agrimonia volgare: ma ha odore, e sapore aromatico, e grato, come è l'Eupatorio de' Greci Ric. 38. Eupatorium odoratum, & Aromaticum Offic.

3. Agrimonia Orientalis humilis, radice crassissima repente, fructu (crasfiore) in spicam brevem & densam congesto Coroll. Inst. R. H. 21

AGRIMONIOIDES Inst. R. H. 301

ALATERNVS Inst. R. H. 595. * *An Phyllirea mas Theophrasti vulgo legno puzzo, & Putine Cæsalp.* 74

ALCEA Cannabina Inst. R. H. 98. * *Alcea Offic.*

2. *Alcea folio rotundo laciniato Inst. R. H. 98*

3. *Alcea Virginiana Ricini folio Boerh. Ind. Alt. Part. 1. 270. num. 9*

ALCHIMILLA vulgaris (præcox) floribus herbaceis C. B. Pin. 319.
* *An stellaria Matth. 1236. Alchimilla, & Pes Leonis Cæsalp. 557. Hæc & sequens eius varietas in Offic. promiscue vocantur Alchimilla, Pes Leonis, Stella herba, Stellaria*

2. *Eadem ferotina*

3. *Alchimilla Alpina pubescens minor Inst. R. H. 508*

ALKEKENGII Officinarum Inst. R. H. 151. * *Solatro Halicacabo Matth. 1126. Vesicaria Cæsalp. 213. Alchebengi Ric. Solanum Vesicarium. Solanum Halicacabum Offic.*

2. *Alkekengi fructu parvo, verticillato Inst. R. H. 151. * Solanum somniferum Cæsalp. 214*

ALLIVM an montanum, capite rotundo Inst. R. H. 384

2. *Allium angustifolium, foliis intortis Inst. R. H. 385*

3. *Allium latifolium glabrum, floribus umbellatis albis, petalis subrotundis quinque lineas longis & tres latis*

4. *Allium pratense, radice Iridis, flore purpurascete Zannich. Hist. An Allium montanum maius foliis Narcissi splendidibus viridibus, floribus purpurascetibus C. B. Pin. 75*

ALNVS glutinosa folio viridi subrotundo ampliore leviter sinuato & dentato, fructu crassiore brevi. *An Alno Matth. 157. Ontano vulgo*

2. *Alnus non glutinosa, folio viridi subrotundo serrato*

ALOE folio in oblongum aculeum abeunte Inst. R. H. 366. * *Aloes alterum genus nuper ex India Occidentali advectum Cæsalp. 418. An Aloe Ric. Aloe nobis vulgaris. Fico d' India vulgo*

2. *Aloe vulgaris Inst. R. H. 366. * An Aloe Cæsalp. 417*

3. *Aloe caulescens, foliis spinosis, maculis ab utraque parte albicantibus notatis H. Pis. Tab. 10*

4. *Aloe Africana caulescens, foliis (magis) glaucis caulem amplectentibus (& in mucronem obtusorem desinentibus.) Comm.*

5. *Aloe Africana, floribus rubris, tenuissimis pediculis, folio plano, margaritifera H. Pis. Tab. 8*

6. *Aloe Africana brevissimo crassissimoque folio, flore candido H. Pis. Tab. 5*

ALSINANTHEMVM annuum subhirsutum maius, foliis brevioribus ex rotunditate acuminatis, floribus albis pentapetalis, petalis subrotundis & integris semilineam longis, capsula duriori. *Alsine minor Lini capitulis C. B. Pin. 151. An Alsine petræa minima Tabern. Icon. 710*

2. Idem

2. Idem minus petalis trientalibus, capsula molliori. *Alsine multicaulis* C. B. Pin. 250. *Alsine minima* I. B. 3. 364. *descript.* Ic. vero vid. pag. 348. *sub flore Cuculi.* *Alsine minor* Tabern. Icon. 708

ALSINE altissima nemorum Inst. R. H. 242. * *Morsus Gallinæ maior* Brunf.

2. *Alsine montana latifolia*, flore laciniato Inst. R. H. 242

3. *Alsine media vulgaris*, calyce villosa. *Alsine media* C. B. Pin. 250. Inst. R. H. 242. *Alsine vulgaris*, sive *Morsus Gallinæ* I. B. 3. 363. *Morsus Gallinæ* Trag. 385. *Alsine maior* Fuchf. 21. *Alsine* Matth. 1172

4. Eadem calyce glabro. *Alsine media* Tabern. Icon. 707. *Alsine minor* Dod. Pempt. 29. *Alsine Matthioli* Lugd. 1212. *Alsine minor recentiorum*, sive *Hippiæ minor* Lob. Icon. 460. *Alsine* Cast. 19

5. *Alsine media*, foliis minoribus * *Hæ tres Alsinæ mediæ species promiscue usurpari possunt pro Alsine & Morsu Gallinæ.* Offic.

6. *Alsine pratensis* Gramineo folio ampliore Inst. R. H. 243

7. *Alsine pratensis* Gramineo folio angustiore Inst. R. H. 243

8. *Alsine an aquatica media* Inst. R. H. 243

9. *Alsine annua rotundifolia* glabra multicaulis & multiflora, floribus pentapetalis fugacibus & vix conspicuis, petalis lanceolatis semilineam longis, calycis foliolis introrsum cucullatis, extrorsum in costam elevatis. *Paronychia altera* Matth. 1096. Lugd. 1213. * *Paronychia* Offic.

10. *Alsine maritima*, sive *Spergula marina* maior perennis, foliis angustis succulentis unum latus spectantibus, flore pentapetalo purpurascente, petalis subrotundis & integris, semine fusco compresso, margine foliaceo aucto. * *Spergula* Offic.

11. *Alsine Spergulæ facie media* Inst. R. H. 244

12. *Alsine Alpina repens*, capillaceo folio, floribus solitariis albis pentapetalis pediculo longo fulcitis, petalis subrotundis & integris

13. *Alsine tenuifolia* Inst. R. H. 243

14. *Alsine minima*, flore fugaci Inst. R. H. 243

15. *Alsine minima perennis repens* glabra, capillaceo folio non ita angusto, flore herbido maiusculo tetrapetalo, petalis vix conspicuis & integris, fructu orbiculato. *Alsine pusilla*, Graminea, flore tetrapetalo Inst. R. H. 243

16. *Alsine quæ saxifragia Bavarica* Pon. Bald. Lat. 60

ALTHÆA Dioscoridis, & Plinii Inst. R. H. 97. * *Althæa* Matth. 975. *Vismalva quasi Malva viscida* Casalp. 561. *Altea Ric.* *Althæa.* *Bismalva.* *Ibiscus.* *Malvaviscus* Offic.

2. *Althæa Dioscoridis & Plinii*, folio magis angulato Inst. R. H. 97

3. *Althæa subincana*, caule præalto imbecilliori seu vix se sustinens, foliis magis laciniatis ac serratis, flore purpureo parvo, segmentis obtusis veluti cordatis, capsula seminum crassiore glabra & rugosa. *An Althæa profunde serrato seu dentato folio* I. B. 2. 955

ALYSSOIDES incanum, foliis sinuatis (flore luteo, petalis bifidis, fructu rotundo) Inst. R. H. 218

2. Idem fructu oblongo

3. *Alyssoides alpinum fruticosum sempervirens*, folio Leucii viridi ad margines piloso aut barbato, floribus spicatis luteis, calyce auriculato, fructu

et subrotundo, semine latissimo. *Alysson alterum* Cæsalp. H. Sicc. pag. 201. num. 555

ALYSSON Creticum saxatile foliis undulatis incanis Corollar. Inst. R. H. 15

2. Alysson perenne incanum Leucocii folio, flore luteo, fructu obtuso & veluti cordato D. Leonardi Sesler Medici, & Philobotani Veneti

3. Alysson vulgare, Polygoni folio, caule nudo Inst. R. H. 217. * *An Humilis quedam herbula affinis Bursæ Pastoris* Cæsalp. 366. *Paronychia vulgaris* Dod.

4. Alysson Veronicæ folio Inst. R. H. 217

AMARANTHOIDES Lychnidis folio, capitulis argenteis maioribus Inst. R. H. App. 654

2. Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis Inst. R. H. App. 654

AMARANTHVS folio variegato, colore hilariori, qui fœmina Inst. R. H. 236. * *Maraviglie di Spagna vulgo*

2. Amaranthus folio variegato, colore obscuriori, sive mas Inst. R. H. 236. * *An Bliti peregrini alterum genus* Cæsalp. 162

3. Amaranthus Indicus spinosus spica herbacea Inst. R. H. 236

4. Amaranthus panicula incurva lutea Inst. R. H. 236

5. Amaranthus simplici panicula Inst. R. H. 235. * *Amaranto. Sciamatro Fior velluto vulgo*

AMBROSIA maritima Inst. R. H. 394. * *An Ambrosia Herbariorum* Marc. 205. *Ambrosia* Cæsalp. 158. *Ambrosia. Ambrosiana* Offic.

AMMI maius Inst. R. H. 305. * *Ammi* Offic.

2. Ammi perenne Inst. R. H. 305. * *Critbamo* III. *Matth.* 521. *Eryngium arvense* C. B.

AMYGDALVS Indica nana Inst. R. H. 627

ANACAMPSEROS maxima, suaverubente caule, foliis coniugatis latissimis longioribus subcinereis & circumrosis, floribus umbellatis pallidis. *An Anacampseros maxima* Inst. R. H. 264. * *Hæc, & sequens in Offic. vocantur Crassula maior, Telepbium, Herba S. Ioannis*

2. Eadem atrorubente caule, foliis viridibus. *An Anacampseros Lusitanica Hematodes, maxima* Inst. R. H. 264

3. Anacampseros minor, rotundiore folio, sempervirens Inst. R. H. 264. * *Telepbium minus* Offic.

ANAGALLIS phœniceo flore Inst. R. H. 142. * *Anagalide Mascbio* *Matth.* 656. *Anagallis flore puniceo* Cæsalp. 262

2. Anagallis cæruleo flore Inst. R. H. 142. * *Anagalide femina* *Matth.* 657. *Anagallis flore cæruleo elegantissimo* Cæsalp. 262. *Anagallide, che fa il fiore azzurro* Ric.

ANAGYRIS fœtida Inst. R. H. 647. * *Anagyris* Cæsalp. 112

ANDROSAEMVM maximum frutescens (foliis maioribus subrotundis) Inst. R. H. 251. * *Androsæmum a recentioribus Chirurgis Matrisylva appellatum Cæsalp.* 395. *Herba Siciliana Tab. Clymenon Plinii Ang. Periclymenon Dioscoridis C. B.*

2. Idem foliis oblongis minoribus. * *An Androsæmo Matth.* 988

ANEMONE Geranii rotundo folio purpurascens Inst. R. Herb. 276

2. Anemone Virginiana Inst. R. H. 277

3. Anemone latifolia, Pavo dicta, major, prima Inst. R. H. 275

4. Anemone tenuifolia, flore amplo sanguineo hexaphyllo Inst. R. H. 278

5. Anemone tenuifolia, flore niveo Inst. R. H. 278

6. Anemone tenuifolia, flore simplici phœniceo Inst. R. H. 279

7. Anemone tenuifolia, floribus dilute violaceis, viridi colore & rubore perfusis Inst. R. H. 281

8. Anemone tenuifolia multiplex rubra Inst. R. H. 282

9. Anemone tenuifolia multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto Inst. R. H. 283

10. Anemone foliosa, flore suaverubente multiplici Inst. R. H. 283

11. Anemone sylvestris alba maior Inst. R. H. 277

ANEMONOIDES. vid. RANUNCVLVS

ANEMONOSPERMOS Afra folio & facie Taraxaci incani Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. Pag. 100. n. 5

ANETHVM hortense Inst. R. H. 318. * *Anetho Matth.* 799. & *Ric.* *Anethum sativum Cæsalp.* 283. *Anethum Offic.*

2. Anethum verum Pernambuccense Boerh. Ind. Alt. Part. I. pag. 65

ANGELICA sylvestris minor, sive erratica Inst. R. H. 313. * *Hæc & sequens, Angelica erratica seu sylvestris, Herba Gerardi, & Podagraria in Officinis promiscue vocantur*

2. Eadem latifolia

3. Angelica Alpina ad nodos florida Inst. R. H. 313

4. Angelica montana perennis, Paludapii folio Inst. R. H. 313. * *An. Levistico vulgare Matth.* 815. & *Ric.* 46. *Ligusticum. Levisticum. Libysticum Offic.*

ANONIS legitima antiquorum Coroll. Inst. R. H. 27. * *Ononis Marc.* 164. *Anonide Matth.* 711. *Ononis vulgo Bonaga & Bulimaca Cæsalp.* 243. *Reſta Bovis Trag. Remora Aratri Ambr. Anonis Offic. Bulimacola vulgo*

2. Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus Inst. R. H. 408

3. Anonis viscosa minor flore pendulo C. B. Pin. 389. Prodr. 156. * *Anonis odore Theriacæ Bellucc. H. Pis.*

ANTHEMIS Italica arvensis annua maior vulgatissima, flore maximo, disco pungente Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. vers. I. * *Cota vulgo sive Cotula foetida Cæsalp.* 492. *Pro Camomilla Offic. a quibusdam usurpatur*

2. An-

2. *Anthemis arvensis* annua patula, modo odora, modo inodora, modo foetida, folio glabro, capitulis & ramulorum extremitatibus crassioribus Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. v. 3. Tab. 30. fig. 2

3. *Anthemis hortensis* repens odorata, flore luteo, semiflosculis concoloribus & vix conspicuis Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 33. v. 7. *Chamæmelum luteum capitulo aphylo* C. B. Pin. 135. * *Chamæmelum odoratum* Offic. Erba Appiolina vulgo

ANTIRRHINVM Ligustri folio, flore candido, labio inferiori circa ritum luteo, superiori vero lineis sanguineis variegato. * *Os Leonis floribus candidis* Cæsalp. 350

2. *Antirrhinum Leucoii* folio, flore candido, labio inferiori circa ritum pallido

3. *Antirrhinum vulgare* Leucoii folio, flore purpureo Inst. R. H. 168. * *Antirrhinum* I. Matth. 1255. *Os Leonis floribus roseis* Cæsalp. 350. Bocca di Leone vulgo

APARINE vulgaris annua maior asperrima, spinulis tum in caulibus tum in foliorum marginulis deorsum reflexis, flore albo, fructu hispido spinis hamatis instructo. *Aparine vulgaris* C. B. Pin. 134. * *Aparine* Matth. 852. *An Aparine vulgo Asprella* Cæsalp. 324

2. *Aparine* annua minor præcox, spinis in caule deorsum, in foliorum marginibus transversim aut sursum inclinatis, flore albo, fructu villis aduncis exasperato

3. *Aparine* femine lævi Inst. R. H. 114

4. *Aparine* femine Coriandri saccharati Inst. R. H. 114

5. *Aparine* minima Bot. Momp. App. 291

APARINE. vid. RVBEOLA

APHACA vulgaris flore luteo, siliquis crassioribus & brevioribus, semine albo aut subcinereo lituris nigris distincto. *Aphaca altera semine albo, nigris maculis notato* Vir. Lusit. *Aphaca semine vario* Cæsalp. 236. *Aphaca semine variegato* I. B. 2. 217. *Descript.*

APIVM hortense latifolium Inst. R. H. 305

2. *Apium hortense* seu *Petroselinum* vulgo Inst. R. H. 304. * *Apium Hortense*, *Petroselino* Matth. 811. *Appio vulgare detto Prezzemolo* Ric. *Apium* Offic.

3. *Apium Macedonicum* Inst. R. H. 305. * *Petroselinum Macedonico* Matth. 813. & Ric. *Petroselinum Macedonicum* Offic.

4. *Apium Pyrenaicum* Thapsiæ facie Inst. R. H. 305

5. *Apium palustre latifolium erectum*, ad alas floridum * *An Apium aliud spontaneum latifolium, umbellis in foliorum alis* Cæsalp. 299. *Apio Palustre* Ric. *Paludapium*. *Eleoselinum* Offic.

6. *Apium dulce*, *Celeri* Italarum Inst. R. H. 305. * *Sedano vulgo*

APOCYNVM erectum latifolium incanum Syriacum, floribus parvis obsolete purpurascens Inst. R. H. 91

2. Idem foliis amplis subrotundis

3. Apo-

3. Apocynum erectum Africanum, villoso fructu, falicis folio glabro angusto Inst. R. H. 92. * Lino d' India vulgo

4. Apocynum farmentis crassioribus & excellas arbores scandentibus, foliis rotundis glabris & glaucis, floribus candidis ad foliorum alas umbellatim nascentibus, fructu An Apocynum folio subrotundo Inst. R. H. 92. * An Periploca non repens Cæsalp. 119

AQVILEGIA hortensis simplex, flore incarnato Inst. R. H. 428

2. Aquilegia sylvestris Inst. R. H. 428. * Aquilina Matth. 665. An Aquilegia, & Columbina Cæsalp. 589

3. Aquilegia hortensis multiplex, flore magno cæruleo Inst. R. H. 429

ARBVTVS folio ferrato (fructu rotundo) Inst. R. H. 592. * Arbuto Matth. 291. Arbutus cuius fructus Avellanæ magnitudinem non excedit Cæsalp. 113. Vnedo Lob. Corbezzolo vulgo

ARISARVM latifolium alterum Inst. R. H. 161. * Arisaro Matth. 632. Arum parvum Cæsalp. 227

2. Arisarum Angustifolium Dioscoridis forte, corniculo purpurascete C. B. Pin. 197

ARISTOLOCHIA Clematidis recta Inst. R. H. 162. * Aristolochia, o Aristologia lunga Matth. 685. Aristolochia tenuis, vel Clematidis, vel Saracenicæ Offic. Aristologia Clematite Nostrale Ric.

2. Aristolochia rotunda flore ex purpura nigro Inst. R. H. 162. * Aristolochia I, o Aristologia ritonda Matth. 684. Aristologia genus primum Cæsalp. 566. Aristologia rotunda Ric. Hæc & sequens in Officinis promiscue usurpantur pro Aristolochia rotunda

3. Eadem prælongo angusto flavescete flore, lingua ex purpura nigricante. An Aristolochia flore ex albo purpurascete Inst. R. H. 162

4. Aristolochia Pistolochia dicta Inst. R. H. 162

ARMENIACA fructu maiore rotundo, nucleo amaro * Hæc & due sequentes Mala Armeniaca etiam vocantur, & Albicocche vulgo

2. Eadem fructu oblongo

3. Armeniaca Mala minora Inst. R. H. 624

ARTEMISIA vulgaris caule atro purpureo, ramis floriferis expansis, capitulis cernuis. An Artemisia vulgaris maior, caule & flore purpurascetibus Inst. R. H. 460. * Hæc, & due sequentes promiscue usurpari possunt pro Artemisia Officinarum

2. Eadem caule ex viridi albicante capitulis surrectis * An Artemisia vulgaris, quæ a quibusdam Canapacia vocatur Cæsalp. 478

3. Eadem caule ex viridi albicante, ramis floriferis surrectis non expansis, capitulis erectis

4. Artemisia Italica elatior, Delphinii folio viridi, inodora Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 378. num. 24

ARVM Americanum Ari vulgaris facie, foliis carnosis obscure virentibus lucidis, in uncialem teretem & inermem aculeum desinentibus. An Arum, TAB. II.
Ame.

Americanum folio angustiori nervoso sagittato molliori, apice acutissimo Boerb. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 74. num. 11

Pulcherrimam hanc plantam Michelio communicavit Illustrissimus D. Comes Joseph Zinanius Prosperi fil. Ravennas, qui inter cætera quibus commendandus est animi sui ornamenta, paucis ab hinc annis ad Rerum Naturalium ac Plantarum presertim studium applicare cæpit animum, adeoque sedulus & diligens fuit ut Ravennæ privatum hortum selectissimarum plantarum copia instructissimum iam habeat; magnam preterea apud eruditos gratiam promeritus sit ob editas observationes suas circa locustas, & diversarum avium ova nidosque. Hoc igitur Arum in hortum Florentinum translatum primum floruit ineunte Maio anni 1737. Flos crasso longo rectoque pediculo insidens supra foliorum comam eminebat: Petalo (si tamen ita appellandum est) carnoso ovali oblongo constabat intus candido exterius e viridi albicante, cuius una extremitas petiolo affixa & arcte complicata erat, deinde vero sensim sensimque dilatabatur adeout cyathum conicum referret, margine ex una parte productiore Aristolochiæ Clematitidis florum instar, & in oblongum mollemque aculeum abeunte. Pistillus Ari vulgaris forma & magnitudine e fundo floris surgebat. Fructus observare non licuit, cum Flos ab imperito quodam decerptus intempestive fuerit

2. Arum vulgare non maculatum Inst. R. H. 158. Arum. Aron Offic. Gichero vulgo ut & tres sequentes

3. Arum maculatum maculis candidis Inst. R. H. 158. * Aro Matth. 624. Gichereum maculis candidis Cæsalp. 226

4. Arum maculatum maculis nigris Inst. R. H. 158. * Gichereum maculis nigris Cæsalp. 226

5. Arum minus maculis amplioribus albidis, & maculis nigris perexiguis notatum

6. Arum Ægyptiacum florigerum & fructum ferens, radice magna orbiculari Inst. R. H. 159. * Colocasia Marc. 118. Aro d' Egitto Matth. 450. Aron magnum Cæsalp. 227. Faba & Lotus Egyptia quorundam

ARVNDOSATIVA, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti Inst. R. H. 526. * Harundo Marc. 55. Canna Matth. 164. Calamus sive Harundo crassa Cæsalp. 186. Canna vulgo

2. Arundo maxima, & hortensis, radice crassa & pinguiore, ex Monte Argentario proveniens, pro Cinæ radice usitata H. Pis.

3. Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis Inst. R. H. 526. * Canna Palustre Matth. 165. Calamus seu Harundo alia gracili calamo Cæsalp. 186

4. Arundo variegata angustifolia * An Canna vel Arundo tota nivea & foliis & caule Mentz. Pug. quam in hoc ipso horto Florentino observavit

5. Arundo semifarcta Rheni Bononiensis Plinii Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 32. * Harundo Rheni Bononiensis farcta Plinii Cæsalp. 187

6. Arundo farcta Vallium Ravennæ Mont. ibid.

ASARVM Inst. R. H. 501. * Asarum Matth. 40. & Ric. Asarum Cæsalp. 389. Baccaris, Vulgago, Perpensa, Nardus Rustica, Sanguis Martis Franc.

ASCLEPIAS albo flore Inst. R. H. 94. Vincetossico Matth. 855. Asclepias Cæsalp. 269. Asclepias. Vincetoxicum. Hirundinaria Offic.

2. Asclepias albo, umbilico atropurpureo

3. Ascle-

3. *Asclepias nigro flore* Inst. R. H. 94
4. *Asclepias Africana Aizooidea* Inst. R. H. 94

ASPARAGVS *fativa*, foliis tenuissimis sparsis, flore longiore * *An Asparago* Matth. 505

2. Eadem foliis crassioribus non ita sparsis, flore brevior. *Asparagus fativa* Inst. R. H. 300. Tab. 154. A. * *Hæ duæ Asparagi species promiscue usurpantur pro Asparago Offic. & Sparagi Ric.*

3. *Asparagus sylvestris*, tenuissimo folio (fructu crassiore) Inst. R. H. 300. * *Asparago salvatico* Matth. 506

4. Eadem fructu parvo. * *An Asparagi genus tertium* Cæsalp. 217

5. *Asparagus foliis acutis* Inst. R. H. 300. * *Asparagus* Cæsalp. 217. *Asparagus petreus*. *Corruda* C. B. Pin. *Spazzole vulgo*

6. *Asparagus Africanus scandens Myrti folio angustiore* H. Pif.

ASPHODELVS *maritimus maximus*, radice *Buxea* ferme insipida, foliis sesquiunciam latis, caule ramoso, floribus albis, fructu exiguo, semine cinereo nigris maculis distincto. *Asphodelus in Maritimis caule nudo ramoso, floribus candidis, radicum bulbulis interna parte croceis* Cæsalp. 415

2. *Asphodelus montanus maior*, radice fervida cum bulbulis externe albidis, interne buxeis, caule ramoso & non ramoso, foliis unciam latis, floribus albis, fructu rotundo crassiore, semine cinereo nigris maculis distincto. *Asphodelus in Alpibus, caule simplici, floribus candidis, fructu rotundo, magnitudine Fabæ* Cæsalp. 415. * *An Asphodelo* Matth. 634. *Hæ duæ Asphodeli species in Officinis promiscue vocantur Hastula Regia, Asphodelum, Asfodillum*

3. *Asphodelus Apulus albus ramosus minor*, foliis iuncea. * *An Phalangii alterum genus in Sicilia* Cæsalp. 416

4. *Asphodelus luteus & flore & radice* Inst. R. H. 343. * *Asphodelus luteus* Cæsalp. 416. *Asphodelo che fa i fiori gialli a modo di stella* Matth. 635

5. *Asphodelus Zeylanicus*, foliis rotundis cerviceis, floribus luteis H. Pif.

ASPLENIVM sive *Ceterach* Inst. R. H. 544. * *Scolopendria* Marc. 213. *Cetrach* Cæsalp. 595. *Aspleno* Matth. 940. *Cetracca Ric.*

2. *Asplenium ramosum* Inst. R. H. 544. * *Lonchite aspera falsa* Matth. 974

ASTER omnium maximus, *Helenium dictus* Inst. R. H. 483. * *Elenio* Matth. 79. *Enula* Cæsalp. 499. *Enula, & Henula Ric. Enula Campana, & Inula Offic.*

2. *Aster luteus radice odora* Inst. R. H. 482. * *Incensaria* Cæsalp. 496

3. *Aster maritimus Salicis longo glabro auriculato ac subtilissime denticulato folio, floribus luteis, semiflosculis septem lineas longis & semilineam latis. An Aster montanus luteus Salicis glabro folio* C. B. Pin. 266. *Morif. Hist. Oxon. Part. 3. sect. 7. Tab. 21. fig. 10. Aster IIII. Austriacus II. Clus. Hist. XIII. Aster Offic.*

4. Idem semiflosculis decem lineas longis, & semilineam latis

5. *Aster Montanus Italicus luteus, foliis brevioribus & rigidioribus ferratis, floribus umbellatim compactis* Michel. H. Pif. *Helenium Spirææ folio* Vaill. Ac. R. Sc. Ann. 1720. pag. 392. num. 15. *Conyza media Monspeliensi affinis multiflora* I. B. 2. 1049

6. Aster palustris luteus, folio longiori lanuginoso Inst. R. H. 483. * *Britannica Lugd.*
7. Aster III. Pannonicus Clusii luteus, folio hirsuto Salicis I. B. 2. 1047.
8. Aster pratensis Autumnalis, Conyzæ folio Inst. R. H. 482. * *Coniza mezzana Matth. 920. Asteractico similis alter Casalp. 496. Mentha lutea Lon. Cunilago Plinii C. B. Conyza media Offic.*
9. Aster maritimus folio tereti crasso tridentato Inst. R. H. 483. * *Cribamo III. Matth. 520*
10. Aster Novæ Angliæ altissimus hirsutus (foliis Salicis caulem amplexantibus) floribus omnium maximis purpuroviolaceis Inst. R. H. 482
11. Aster maritimus palustris cæruleus Salicis folio Inst. R. H. 481. * *Tripolium Offic.*
12. Aster Tripolii flore Inst. R. H. 481. * *An Linaria Tripolii flore Donn. Cat. H. Flor.*
13. Aster Virginianus ramosissimus serotinus, parvis floribus albis Trade-
scanti Morif. Hist. Oxon. Part. 3. 121. num. 43
14. Aster Chenopodii folio flore ingenti specioso H. Elth.

ASTERISCVS annuus, foliis ad florem rigidis Inst. R. H. 497. * *Vn altro Aster Attico Matth. 1235. Aster Atticus Casalp. 495*

2. Idem perennis. *Asteriscus perennis folio odorato, flore rigido Michel. Boerb. Ind. Alt. H. L. Bat. 105*

3. Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris Inst. R. H. 497

4. Asteriscus annuus aquaticus patulus Inst. R. H. 498. *Astero Attico annuo odorato di Candia Zann. 30*

T A B. III. ASTEROIDES hirsuta latifolia Patavina (flore luteo, semiflosculis septem lineas longis sesquilineam latis, feminibus triangularibus brevissime coronatis ac binis plerumque aristis armatis) Michel. H. Pif.

2. Asteroides Alpina subhirsuta, Salicis folio longiore & acutiore, interdum nonnihil crenato, flore luteo, semiflosculis octo lineas longis & semilineam latis, feminibus sesquilinearibus brevissime coronatis ac longuiscula arista munitis. *Aster montanus saxatilis luteus, angusto acuto nervoso & molli Plantaginis folio, multicaulis Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 18*

T A B. V. 3. Asteroides Alpina glabra, Salicis folio angusto peracuto, flore luteo, semiflosculis novem lineas longis & semilineam circiter latis, feminibus longis altius coronatis, ac unica, interdum binis aristis armatis. *Asteriscus perennis, Salicis glabro folio Vaill. act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 430. Asteroides Alpina Salicis folio Coroll. Inst. R. H. 50*

In tribus hisce Asteroidum Tabulis fig. a semina marginalia representat, quæ brevia sunt, pyramidata triangularia, facie qua calyci incumbunt latiore & gibba; valde item umbilicata, seu membrana quadam rigidiuscula & pellucida, non autem aristis villisque coronata. His semiflosculus b insidet. Fig. vero c exprimit semina quæ in disco sunt, longiora & angustiora, triangularia pyramidata, & varie in singulis speciebus coronata. d semiflosculus est ovo seu embryoni insidens. Semina qualibet inter se distinguuntur foliis e imbricatis in acumen rigidiusculum desinentibus ut in Anthemide. Omnia autem hæc per microscopium ampliata sunt

ASTRAGALVS tuberosus scandens Fraxini folio Inst. R. H. 415

2. Astragalus luteus perennis procumbens vulgaris, sive sylvestris Inst. R. H. 416

3. Astragalus luteus annuus Monspeliacus procumbens Inst. R. H. 416

4. Astragalus luteus perennis, siliqua gemella rotunda vesicam referente Inst. R. H. 416. * *Ceci salvaticchi Matth.* 443

5. Astragalus Monspessulanus Inst. R. H. 416

6. Astragalus triangularis Munting. Phytograph. Tab. 110. *Securidaca Sicula, siliquis foliaceis Bocc. Rarior. Plant.*

ASTRANTIA maior corona floris purpurascens Inst. R. H. 314. * *Veratrum nigrum, & Elleborus niger Diosc. Gesn. Sanicula foemina Fuchf.*

ATRIPLEX latifolia sive Halimus fruticosus Inst. R. H. 505. * *Halimus alter latiore folio Casalp.* 160

2. Atriplex maritima frutescens sempervirens, foliis Oleæ angustioribus & candicantibus, fructu cordato tuberculoso. *An Portulaca Marina fruticosa. I. B. I.* 229. * *Hæc & sequens Portulaca Marina, in Offic. vocantur*

3. Eadem fructu levi. *Halimus primus, tenuiori folio Casalp.* 160. *Halimus Eiusdem in H. Sicc. pag. 61. num. 153. An Portulaca Marina fruticosa I. B. I.* 229

4. Atriplex folio hastato seu deltoide Inst. R. H. 505

5. Atriplex Orientalis frutex aculeatus, flore pulchro Coroll. Inst. R. H. 38

AVRANTIVM maximum Ferr. Hesper. 437. 439. 441. Arancio di fructo grossissimo *vulgo*

2. Aurantium Hierichuntium (fructu rotundo) cortice tenuiori (lævi) medulla dulci rubente H. Pif. 21. Tab. 16. Arancio di fugo rosso *vulgo*

3. Aurantium sicciore medulla hibernum Ferr. Hesper. 374. & 379. *An Aurantium maximum verrucoso cortice Volk. Hesper. Norimb. Tom. 2. 176. & Clarici pag. 139*

4. Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesper. 425. *Aurantium Lusitanicum. Volk. Hesper. Norimb. 193. Arancio di Portogallo vulgo*

5. Aurantium Acri medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantium pomi acidi ferax Volk. Hesper. Norimb. 187. * Aurantium succo intus acido Casalp. 141. Aurantium. Mala Aurantia. Mala Aurea Offic. Arancio forte vulgo*

6. Aurantium dulci medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantia fructu dulci Volk. Hesper. Norimb. 187. 188. * Aurantium succo intus dulci Casalp. 141. Arancio dolce vulgo*

7. Aurantium vulgare medulla medii saporis Ferr. Hesper. 374. *Aurantia fructu saporis medii sive dulcacido Volk. Hesper. Norimb. 187. * Aurantium succo intus mediocri Casalp. 141. Arancio di mezzo sapore vulgo*

8. Aurantium admodum florigerum, fructu subrotundo quasi sessili, leviter verrucoso, in fine circulo nonnihil prominente instructo, cortice triliniari, medulla amaradulci. Arancio da fiori nostrale *vulgo. * An Arancio Ric.*

9. Aurantium sylvestre Volk. Hesper. Norimb. 187. Arancio Salvatico *vulgo*

10. Aurantium Sinense Ferr. Hesper. 430. & 433. *Aurantium Sinense pumilum Volk. Hesper. Norimb. 277. & 207. * Arancio della China vulgo*

11. Aurantium foliis subrotundis crispis confertim nascentibus, flore albo parvo odorato & caduco, fructu aureo orbiculato, pulpa acida. *Aurantium crispo folio* Ferr. *Hesper.* 389. Arancio riccio vulgo

AVRICVLA Vrsi maxima, latioribus & longioribus foliis, flore luteo H. Mauroc. *Auricula Vrsi omnium maxima, non descripta* Don. *Cat. Plant. H. Flor. & Raii Hist. Tom. 3.* 576. *H. Pis.* 21

2. Auricula Vrsi flore magno atropurpureo holoserico simplici, umbone candido amplissimo Inst. R. H. 120

AZEDARACH Inst. R. H. 616. * *Sicomoro falso* Matth. 307. *Tuber Casalp.* 107. *Zizypha candida* Lob. *alba* Lugd. *Pseudosycomorus* Cast.

ALLOTE Matth. 872. Inst. R. H. 185. * *Ballote, Cimiciottum* vulgo *Casalp.* 445. *Marrubium nigrum & fœtidum* Offic.

2. Ballote flore albo Inst. R. H. 185

BALSAMINA scœmina Inst. R. H. 418. * *Balsamina secunda* Matth. 1350. *Catanance vulgo Balsaminum* Casalp. 266. *Begliomini* vulgo

2. Balsamina scœmina flore candido Inst. R. H. 418

3. Balsamina scœmina flore partim candido partim rubro Inst. R. H. 418

4. Balsamina flore maiore specioso Inst. R. H. 418

5. Balsamina Indica flore ex albo & suave purpurascente colore elegantissime variegato Inst. R. H. 419

6. Balsamina Indica flore rubente pleno Inst. R. H. 419

BALSAMITA maior Dod. Pempt. 205. Vaill. Aët. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 1. *Tanacetum hortense foliis & odore Menthae* Inst. R. H. 461.

* *Menta Greca* Matth. 753. *Herba S. Mariæ* Casalp. 483. *Costus Hortorum Gesn.* *Mentha Corymbifera* Cord. *Mentha Sarracenicæ* Ang. *Mentha Græca* Cast.

2. Balsamita foliis Agerati Vaill. Aët. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 2. *Bellis spinosa foliis Agerati* C. B. *Pin.* 262

BARBA Capræ præcox, foliis costæ ramosæ innascentibus minoribus & ad Carpinum accedentibus, floribus albis, petalis ex angusto principio sensim ad extremitatem dilatatis & rotundatis, staminulis longioribus. *Barba Capræ, floribus oblongis* C. B. *Pin.* 163. *Inst. R. H.* 265. *Barba Capri* I. B. 3. 488. *Drymopogon* I. *Tabern. Icon.* 777. * *Barba Caprina* Offic.

2. Eadem Serotina, foliis maioribus altius incisus, floribus albis, petalis subrotundis, staminulis a centro vix se attollentibus *An Drymopogon* II. *Tabern. Icon.* 778

BARBA Iovis pulchre lucens Inst. R. H. 651. * *Barba Iovis Cæsalp.* 118
 2. Barba Iovis Americana herbacea trifolia, floribus cæruleis spicatis. *Trifolium Americanum C. B. Pin.* 327

BARBAREA maior, foliis in paucos & ampliores lobos divisis, floribus luteis, siliquis crassiusculis unciam longis ad caulem contractis

2. Eadem foliis in oblongos lobos divisis, siliquis brevioribus ad caulem non contractis

3. Barbarea; quæ Sisybrium Orientale Barbareæ facie Plantaginis folio Coroll. Inst. R. H. 16

4. Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis Raii Hist. Tom. 1. 809

BELLADONA maioribus foliis & floribus Inst. R. H. 77. * *An Solatrum maius Cæsalp.* 212. *Solanum melanocerasion, vel manicum, vel lethale Offic.*

BELLIDASTRUM Alpinum glabrum, foliis brevibus hirsutis, caule palmari, flore albo Michel. Nov. Plant. Gen. 32. num. 1

BELLIS maior hirsuta hiemalis multiflora, floribus cum duplici semiflosculorum serie inferne rubentium desuper alborum. *An Bellis minor autumnalis Monanthos, caule nudo tenui prælongo, flore ex albo rubente Raii Hist. Tom. 3. 221. * Symphytum minimum. Consolida minima & minor. Primula veris Offic.*

BERBERIS dumetorum Inst. R. H. 614. * *Crespino Matth.* 183. & *Cæsalp.* 99. *Berberi volgare o Crespino Ric. Oxyacantha Galeni Cord. Spina-acida Brunf. Berberis Offic.*

BERMVDIANA Iridis folio, fibrosa radice (flore cæruleo) Inst. R. H. 388

BETA Communis, sive viridis C. B. Pin. 502. *Beta nigra I. B. 2. 961. Beta folio brevior & rotundior Cæsalp.* 159. *Bietola vulgo*

2. Beta pallide virens maior Inst. R. H. 502

3. Beta sylvestris maritima Inst. R. H. 502

BETONICA foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis Mentz. Pug. *Betonica amplissima, Alpina Bellucc. H. Pis. An Betonica rubicundissimo flore Montis Aurei Inst. R. H. 203*

2. Betonica Alpina latifolia maior villosa, flore luteo Inst. R. H. 203

3. Betonica purpurea Inst. R. H. 203. * *Betonica Matth.* 994. *Cæsalp.* 444 *Ric. & Off. Bettonica vulgo*

4. Betonica arvensis annua, flore ex albo flavescente Inst. R. H. 203. * *Siderite secunda Matth.* 1057

BETVLA Inst. R. H. 588. * *Betula Matth.* 158

BIDENS Virginiana altissima, alato caule, foliis longis asperis integris alternatim positis, floribus luteis umbellatis, semiflosculis amplioribus semper quinis, flosculorum vaginulis nigricantibus, semine lato marginato binis corniculis instructo. *Ceratocephaloides altissima longifolia Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1720. pag. 425. num. 2*

2. *Bidens palustris* annua, caule rotundo purpurascente circa radicem nonnihil villoso, foliis longis integris rarius serratis, flore luteo specioso nurrante, semine quatuor aristis munito. *Bidens folio non dissecto* Cæsalp. 488. *Inst. R. H.* 462. *Bot. Par.* 21. num. 1
3. *Bidens Palustris* annua, caule anguloso, foliis oblongis integris & serratis, flore parvo luteo minus specioso erecto, semine binis aristis armato. *An Bidens folio non dissecto* Cæsalp. 488. *Eupatorium Cannabinum fœmina septemtrionalium, stellato & odorato flore* Lob. *Icon.* 529
4. Eadem foliis in tres partes tantum divisis & leviter serratis. *An Bidens foliis tripartito divisis* Cæsalp. 488. *Inst. R. H.* 462
5. Eadem foliis quinquepartitis angustis & leviter dentatis * *Hæc & due sequentes in Officinis promiscue vocantur Verbena supina* Trag. *Verbesina* Gesn. *Et Cannabina aquatica* C. B.
6. Eadem foliis quinquepartitis latiusculis altius dentatis. *An Bidens foliis tripartito divisis* Cæsalp. 488. *Inst. R. H.* 462
7. Eadem *Ebuli* folio
8. *Bidens palustris* annua, foliis latis brevibus altius dentatis & quandoque incisis, imis integris, superioribus trilobatis, flore luteo nudo, semine bidentato
9. *Bidens Americana* *Apii* folio *Inst. R. H.* 462

BIGNONIA *Americana* *Fraxini* folio flore amplo phœniceo *Inst. R. H.* 164. * *Jasminum bederaceum Indicum* Corn.

2. *Bignonia Americana* (*tetraphylla*) *capreolis* donata, *siliqua* brevior *Inst. R. H.* 164. * *Clematide tetraphylla Americana* Zann.

BISTORTA *maior* radice minus intorta *Inst. R. H.* 511. * *Bistorta* *Matth.* 997. & *Cæsalp.* 167. *Bistorta. Colubrina. Bulapatum* *Offic.*

BLATTARIA *maxima* annua, foliis amplioribus acutis rugosis serratis & non splendentibus, floribus luteis solitariis pediculo quasi orbatis. *An Blattaria* *Matth.* 1210. *Ed. Valgrif. in fol. Ann.* 1585. *Dod. Pempt.* 145. *Lugd.* 1305. *Lob. Obs.* 304. *Blattaria Plinii* *Ger. Emac.* 776. *Lob. Icon.* 564. *Blattaria altissima* *Verbasci Maris foliis viridibus* *H. Cathol. suppl. pag.* 96. *Blattaria Mandragoræ folio rugosissimo lucido, flore lutescente maximo* *H. Pis.*

2. *Blattaria* annua, foliis longis splendentibus usque ad costam fere laciniatis, floribus luteis longo pediculo fultis. *An Blattaria lutea, folio longo laciniato* *C. B. Pin.* 241. *Blattaria lutea* *I. B. 3. App.* 874. *Descript.*

3. Eadem floribus albis

4. *Blattaria* annua, foliis longis splendentibus serratis, interdum per basim nonnihil laciniatis, floribus luteis solitariis longo pediculo fultis. *Blattaria flore luteo* *Ger. Emac.* 778. *Park. Theatr.* 64. *Verbascum nonum* *Cæsalp.* 347

5. Eadem flore albo

BLITVM *sylvestre* rubrum minus, foliis *Ocimi* confertioribus, interdum pluribus maculis nigris & exiguis notatis, floribus secundum caulis longitudinem ad foliorum exortum glomeratim nascentibus, semine nigro splendente. *An Blitum obscure virenti, Ocimi medii folio, non spicatum, seu Helxine veluti Lappulis infectum* *H. Cathol.* 30

2. *Blitum maritimum* annuum erectum minus, caulibus albicantibus, ramis longioribus & crebrioribus, foliis subrotundis parvis glaucis longo pediculo

culo donatis, floribus candidis ad foliorum alas inter molliter aculeata foliola exeuntibus, fructu oblongo coronato, semine nigro splendente. *Blitum Maritimum minus*, *calyculis aculeatis* Michel. H. Pis.

BOLETVS parvus, pileolo griseo suboscuro longo & angusto ac in metæ formam fastigiato, costis per longitudinem, & transversalibus scrobiculis undique cellulato, pediculo albo

BORRAGO floribus cæruleis Inst. R. H. 133. * *Buglossa vera* Matth. 1245. *Borrage floribus cæruleis elegantissimis* Cæsalp. 433. *Borrana*, & *Borrana Domestica* Ric. *Buglossum latifolium*, & *Borrage* Offic.

2. *Borrage floribus albis* Inst. R. H. 132. * *Borrage floribus candidis* Cæsalp. 433.

BRASSICA Campestris perfoliata flore albo Inst. R. H. 220. * *Perfoliata siliquosa* Lob.

BRVNELLA maior & elatior, folio longo latiore ac utrinque acuminato, flore ex cæruleo purpurascente. *Brunella flore minore vulgaris* I. B. 3. 428. *sed* Icon. *Prunella vulgaris* Trag. 310. Icon. *Prunella Fuschf.* 621. * *An Consolida minore* Matth. 1014. & Ric. *Prunella*, *Morella*, *Herba Mora*, *Consolida minor* Cæsalp. 453

2. *Eadem nonnihil humilior*, foliis brevioribus & ad petiolum obtusis. *Brunella flore minore vulgaris* I. B. 3. 428. *Descript.* *Brunella maior folio integro*, seu non dissecto *Mor. Hist.* Oxon. Part. 3. 363. *Sett.* XI. Tab. 5. fig. 11. *Prunella* Dod. *Pempt.* 136. *Prunella Consolida minor* Tabern. Icon. 553. *Symphytum petraeum*, *Consolida minor* Matth. Lob. Icon. 474. *Cast.* 146. * *Prunella*. *Symphytum minus* Offic.

3. *Eadem minor serotina*, foliis ad petiolum acuminatis, flore parvo

4. *Brunella cæruleo magno flore* Inst. R. H. 182

5. *Brunella foliis imis integris*, superioribus laciniatis, flore albo. *Brunella folio laciniato*, flore albo Inst. R. H. 183

6. *Eadem foliis imis longioribus & angustioribus*, flore albido. *Prunella* III. Tabern. Icon. 354

BRYONIA aspera sive alba, baccis rubris Inst. R. H. 102. * *Vite bianca*, ovvero *Brionia* Matth. 134. *Bryonia* Cæsalp. 205. *Brionia* Ric. *Bryonia* Offic.

BVGLOSSVM latifolium sempervirens Inst. R. H. 134. * *An Buglossa Hispanica* Cæsalp. 433

2. *Buglossum angustifolium maius*, flore cæruleo Inst. R. H. 134. * *Buglossa volgare* Matth. 1246. *Buglossa quasi Lingua Bovina* Cæsalp. 432. *Buglossa* Ric. *Buglossum*, *Lingua Bovis*, & *Lingua Bovina* Offic. ut & numer. 7. & 8

3. *Buglossum angustifolium maius*, flore albo Inst. R. H. 134

4. *Buglossum sylvestre minus*, flore azureo, radice perenni *Italicum* Barr. Icon. 333

5. *Buglossum Creticum maius*, flore cæruleo purpurascente Inst. R. H. 134

6. *Buglossum Creticum maius* flore albo Inst. R. H. 134

7. Buglossum Italicum perenne & admodum villosum, Echii folio, flore violaceo interne holosericeo, calyce vesicario. *An Buglossum sylvestre, maius, nigrum C. B. Pin. 236. Inst. R. H. 134. * Vn altra Buglossa col fiore negro Matth. 124*

8. Idem Echii bullato undulato dentatoque folio, minus villosum, flore intenso violaceo quasi nigricante ac interne holosericeo

9. Buglossum arvense annuum, Lithospermi folio (flore albo) *Inst. R. H. 134. * Anchusæ differentia tertia Cæsalp. 435. Lithospermum sylvestre Trag.*

BVGVLA sylvestris villosa flore cæruleo *Inst. R. H. 209*

2. Bugula maior glabra, foliis oblongis inferne tantum vel undique plerumque purpurascens, floribus cæruleis. *Consolida media quibusdam Bugula I. B. 3. 430. Fig. 2. * Consolida media Matth. 1013. Consolida mezzana Cast. 134. & Ric. Hæc & sequens Bugula, Consolida media, Herba Laurentiana, seu S. Laurentii, & Herba Mora in Offic. vocantur, & vulgo Erba Mora*

3. Bugula media glabra, foliis brevibus subrotundis obscure virentibus & quasi lucidis, nunquam inferne purpurascens, floribus cæruleis. *Consolida media Fuchs. Hist. 391. Consolida media quibusdam Bugula I. B. 3. 430. Fig. 1. An Bugula minima glabra, flore cæruleo Barr. Obs. 37. Icon. 337*

4. Eadem floribus roseis

BVPHTHALMVM Tanaceti minoris foliis *Inst. R. H. 495. * An Chrysanthemum Cæsalp. 494*

2. Idem majus. *Chrysanthemum Tanaceti folio, flore albo, montanum, Italicum Barr. Icon. 466. An Buphtalmum Alpinum flore candido Triumph. Obs. 79*

BVPLEVROIDES quæ *Simpla Nobla Canariensum Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 1. 72*

BVPLEVRVM arborescens Salicis folio *Inst. R. H. 310. * Sefeli Æthiopico 11. Matth. 794. Planta altera quæ pro Sefeli Æthiopico ostenditur Cæsalp. 296. Sefeli Æthiopicum Offic.*

2. Bupleurum perfoliatum rotundifolium annuum *Inst. R. H. 310. * Perfoliata Matth. 215. & Offic.*

BVRSIA PASTORIS maior, folio sinuato *Inst. R. H. 216. * Bursa pastoris Cæsalp. 365. Matth. 601. & Offic.*

2. Bursa pastoris eleganti folio instar Coronopi repentis *Inst. R. H. 216*

BVXVS arborescens *Inst. R. H. 578. * Buxus Cæsalp. 126. Boffo Matth. 208. Buxus Offic. Boffolo vulgo*

2. Buxus foliis rotundioribus *Inst. R. H. 579*

ACALIA Alpina foliis crassis ferratis & inferna parte hirsutis, floribus purpureis umbellatis. * *Cacalia Cæsalp.* 459

2. Eadem præalta, Petasitidis foliis crassis subtus canescentibus & tomentosis. *An Cacalia foliis crassis hirsutis Inst. R. H.* 453

CACHRYS Peucedani folio crassiore & rigidiore, segmentis teretibus, umbellis luteis ad singulos nodos radiatim seu rotatim nascentibus, semine longo sulcato & undique aspero. *Cachrys semine fungoso sulcato aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor. Vmb.* 62. *Cachrys semine fungoso sulcato aspero Eiusd. Tab.* 3

2. Eadem semine longo sulcato, iugis seu costis aculeis longis & non exstantibus Caucalidis instar insignitis

3. *Cachrys Sicula* foliis Pastinacæ latifoliæ, semine sulcato & hirsuto *Mor. Patt.* 3. 277. *Seft.* 9. *Tab.* 1. *fig.* 4

4. *Cachrys Cretica* Angelicæ folio, Asphodeli radice (semine sulcato aspero & nigricante) *Coroll. Inst. R. H.* 23

CALAMINTHA præstantior magno flore *Inst. R. H.* 194. * *An Calamentum montanum Cæsalp.* 472

2. *Calamintha vulgaris*, vel officinarum Germaniæ *Inst. R. H.* 194. * *Calamintha montana Matth.* 756. & *Offic.*

3. *Calamintha Pulegii* odore, sive *Nepeta maior vulgaris*

4. Eadem foliis latis circinatis. *An Calamintha I. Matth.* 755

5. Eadem minor floribus exiguis

6. Eadem foliis latissimis fere rhomboidalibus petiolo longo donatis, floribus longiore petiolo fultis

7. *Calamintha frutescens Satureiæ* folio facie & odore (floribus candidis) *Inst. R. H.* 194. *Tbymbra Offic.*

8. *Calamintha humilior* folio rotundiore *Inst. R. H.* 194. * *Hedera Terrestre Matth.* 662. *Hedera Terrestre Matth.* 662. *Hedera Terrestris Cæsalp.* 452. & *Offic. Chamæcissos Dod.*

CALAMVS AROMATICVS vulgaris, multis Acorum *Michel. Nov. Plant. Gen. Part.* 1. 33. * *Planta quæ apud Sereniss. Mag. Ducem viret, & cuius radices vulgo pro Calamo Aromatico venduntur Cæsalp.* 425. *Acoro Matth.* 23. *Acoro, & Calamo Aromatico delle Spezierie ne' Giardini di S. A. Ric.*

CALCITRAPA vulgaris lutea alato caule *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 211. num. 21. * *Spina Solstitialis Dod.*

CALCITRAPOIDES Rapi folio alato caule, flore purpureo coronato *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 213. num. 1

2. *Calcitrapoides canescens* Sonchi folio, alato caule, capite (maiore) turbinato *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An.* 1718. pag. 214. num. 11. 13

3. *Calcitrapoides*; an *maritima canescens* Cichorii folio, capite magno *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 214. num. 9

CALTHA maritima sempervirens & semperflorens. * Hæc pro Calendula & Caltha Offic. usurpari potest

CAMPANVLA pyramidata altissima Inst. R. H. 109

2. Campanula Alpina non ramosa maxima subhirsuta, foliis Vrticæ, floribus cæruleis solitariis amplis pendulis & uno versu dispositis. An Campanula maxima foliis latissimis, flore cæruleo Inst. R. H. 108

3. Campanula hortensis, folio & flore oblongo, cæruleo Inst. R. H. 109. * Medio ovvero Viola Mariana Matth. 1040. An Rapunculi genus grandius, floribus purpureis Cæsalp. 385

4. Campanula hortensis, Rapunculi radice Inst. R. H. 109

5. Campanula sive Cervicaria Bononiensis, parvo flore Inst. R. H. 109

6. Campanula Alpina, foliis Vrticæ longioribus & asperis, rarius dentatis, floribus cæruleis uncialibus uno versu dispositis & in foliorum alis glomeratim nascentibus, calyce patulo. * Hæc, & quatuor sequentes, Cervicaria, & Archangelica in Offic. vocantur

7. Eadem foliis Vrticæ angustis pyramidatis crebro & læviter dentatis, calyce clauso

8. Eadem arvensis Vrticæ foliis brevioribus asperis & altius incisus, floribus parvis, calyce clauso

9. Eadem arvensis Vrticæ folio angusto aspero & læviter crenato, calyce clauso

10. Campanula saxatilis Betonicæ folio lævi, margine aspero, floribus cæruleis parvis glomeratis, semine marginato

11. Campanula Persicæ folia, flore albo Inst. R. H. 111

12. Campanula minor rotundifolia vulgaris Inst. R. H. 111

13. Campanula arvensis erecta Inst. R. H. 112. * Elatine Cæsalp. 387. Speculum Veneris Ger. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern.

CAMPHORATA Maritima hirsuta perennis humi strata, Juniperi folio, fructu bilineari & veluti birostrato, semine ferri Equini figuram mentiente. An Campborata hirsuta C. B. Pin. 86

CANNABINASTRVM annum flore prorsus albo

2. Idem flore albo, labio inferiori venis purpureis distincto

3. Idem flore prorsus purpureo

4. Cannabinastrum annum, Parietariæ folio, flore purpureo cum labio inferiori circa faucem dumtaxat variegato. Cannabinastrum est novum plantæ genus a Michelio constitutum in Enumeratione rariorum plantarum sibi per Italiam & Germaniam observatarum, ut a Galeopsidibus Galeobdolis Ladanis & Aspbaltiis plantas quasdam verticillatas melius distingueret. Huius characteres sunt, facies quædam propria, flos galeatus cuius labium inferius papillatum, calyculorum ora simbriata ac teretibus & a se invicem distantibus aculeis munita, tandem verticilli florum ad basim spinis circumdati. Hæc vero notæ cum Iconibus & descriptione octo specierum clarius proponentur in supra dicto Michelii Opere postumo, ad cuius editionem parandam studium ac laborem meum omne libentissime conferam simul, ac publici iuris fecerim alteram partem Eius Novorum Generum Plantarum

CANNACORVS latifolius vulgaris Inst. R. H. 367. * Canna Indica Cæsalp. 420

2. Cannacorus flore luteo punctato Inst. R. H. 367

CAPPARIS folio acuto Inst. R. H. 261. * pro Cappari Offic. usurpatur

CAPRIFOLIUM Germanicum Inst. R. H. 608

2. Caprifolium Italicum perfoliatum subhirsutum & serotinum, foliis oblongis. Vinciboscum Cæsalp. 207. * Hæc, & sequentes Caprifolii species in Offic. nostris promiscue usurpantur pro Periclymeno & Caprifolio, vocanturque vulgo Madrefelva & Vincibosco

3. Caprifolium Italicum perfoliatum angustifolium sempervirens, foliis inferna parte incanis superne glaucis & quasi lucidis. Periclymenum petraeum perfoliatum humile, foliis inferioribus candicantibus, superne lucido virore splendentibus H. Mess.

4. Caprifolium Italicum (perfoliatum serotinum & glabrum) Inst. R. H. 608. * Periclymeno Matth. 1025. Madrefelva di fiori gialli Ric.

CARDAMINE montana Afari folio Inst. R. H. 225

2. Cardamine Alpina palustris, Sifymbrii aquatici Matthioli folio, altera & minor, floribus albis

3. Cardamine Sicula foliis Fumariæ Inst. R. H. 224

4. Cardamine Alpina hirsuta floribus albis

5. Cardamine IV. Dalecampii Inst. R. H. 224. * Nasturtium aquaticum minus C. B.

6. Cardamine Alpina I. trifolia Inst. R. H. 225

7. Cardamine pratensis magno flore purpurascete Inst. R. H. 224. * Nasturtium pratense Trag. Flos Cuculi Dod.

CARDIACA (foliis planis) Inst. R. H. 186. * An Cardiaca Matth. 1086. Cardiaca Cæsalp. 445. Hæc, & sequens in Offic. promiscue usurpantur pro Melissa sylvestri, Cardiaca, Alyso Galeni & Ætii, Marrubio Marc. & Lycopside

2. Cardiaca crispa Inst. R. H. 187

CARDVVS pycnopolycephalus palustris Triunf. Obs. 103

2. Carduus sylvestris alter in limitibus agrorum Cæsalp. 526. & Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 195. num. 6

CARDVVS. vide ONOPORDON, ERIOCEPHALVS, SILYBVM, CALCITRAPA, & CALCITRAPOIDES

CAREX palustris maior, radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spica breviori compacta Michel. Nov. Plant. Gen. 69

2. Carex minor, radice fibrosa, foliis angustioribus, caule exquisite triangulari, spica mutilata Michel. Nov. Plant. Gen. 68. num. 3

3. Carex, an nemorosa, fibrosa radice, caule exquisite triangulari, spica longa divulsa seu interrupta, capitulis solitariis præterquam ultimo Michel. Nov. Plant. Gen. 69

4. Carex minor præalta, spica longa interrupta

5. Carex angustifolia, caule triquetro, capitulis pulchellis habitioribus inter se distantibus & in foliorum alis sessilibus Michel. Nov. Plant. Gen. 70

CARLINA acaulos, magno flore luteo. *Carlina vulgo Cæsalp.* 527. * *pro Carlina, & Chamæleonte albo Offic. usurpari potest*

2. *Carlina annua parva (subincana) flore purpureo rubente & albo, patula Michel. H. Pif.*

3. *Carlina sylvestris, flore aureo perennis Inst. R. H. 500*

CARPINVS foliis oblongis ferratis & nonnihil crispis, folliculis fructuum longioribus & acutis, semine lato maiore ac magis costulato. * *An Fago similis altera Cæsalp.* 39. *Carpino Matth.* 162. *Carpinus alba Cast.*

2. *Idem foliis minoribus rugosis acuminatis atque inæqualiter ferratis, folliculis fructuum brevioribus, semine minore, non ita costulato*

3. *Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi Coroll. Inst. R. H. 40*

CARTHAMOIDES perennis maior & plerumque ramosa, foliis ab imo ad medium caulem in simplices & angustas lacinias ad costam usque divisas, cæteris profunde dentatis, capitulis cæruleis

2. *Eadem minor, foliis circa radicem usque ad costam laciniatis, cæteris dumtaxat dentatis*

3. *Carthamoides humilis, radice repente, Carlinae folio, capitulis cæruleis*

CARTHAMVS Officinarum flore croceo Inst. R. H. 457. * *Cnicon Græcorum, & Crecum Sarracenicum Marc.* 30. *Cnicus sativus vulgo Crocum Sarracenicum Cæsalp.* 534. *Carthamo Ric. Groggo, Zaffrone Vulgo*

CARVI Cæsalp. 291. Inst. R. H. 306. * *Caro Matth.* 798. *Carvi, Caros, Carum Offic.*

CARYOPHYLLATA vulgaris lutea, Caryophyllatæ aquaticæ folio. *Caryophyllata Brunf. Tom.* 3. 24

2. *Caryophyllata vulgaris foliis maioribus*

3. *Eadem foliis minoribus. * Hæ tres Caryophyllatæ species promiscue usurpari possunt pro Caryophyllata, Benedicta, Herba Benedicta Offic. & Gariofilata Ric.*

4. *Caryophyllata Alpina lutea Inst. R. H. 295*

5. *Caryophyllata Alpina minor Inst. R. H. 295*

6. *Caryophyllata aquatica nutante flore Inst. R. H. 295*

CARYOPHYLLVS barbatus hortensis latifolius diversicolor Inst. R. H. 322. * *Armeria Lob. & aliis*

2. *Caryophyllus sylvestris, flore ex albo carneo, umbilico virescente ac piloso, petalis tenuissime dissectis, sectionibus multifidis. * An Caryophyllus flore tenuissime dissecto, carneo Inst. R. H. 331*

3. *Caryophyllus barbatus hortensis latifolius ruber Inst. R. H. 333*

4. *Caryophyllus (annuus) barbatus sylvestris Inst. R. H. 333*

5. *Caryophyllus repens cinereus angustifolius, flore odorato dilute purpureo & circa umbilicum piloso, petalis latis & altius crenatis*

6. *Caryophyllus Alpinus minimus repens subhirsutus, Polygoni folio, flore purpureo inodoro, ac circa umbilicum cæruleo & anguloso*

7. *Caryophyllus Alpinus parvus, Gramineo folio subtilissime denticulato, flore ex albo purpurascente ac inodoro, umbilico subvirescente, corniculis brevissimis, petalis tenuissime laciniatis*

8. Caryophyllus longo latoque folio, flore rubro parvo, umbilico saturatiore & punctulis nigropurpureis villisque pellucidis obfuso

9. Caryophyllus minimus, Larycis folio, petalis parvis obtusis cordatis dilute purpurascens, ac interne lineis tribus saturatioribus distinctis

10. Caryophyllus minimus, petalis parvis in summitate complanatis & cordatis, extus purpureis, interne dilutioribus & lineis tribus saturatioribus distinctis

CASIA Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Inst. R. H. 664. * *Cassia lignea* *Cæsalp.* 154

CASSIDA Inst. R. H. 181. * *Scutellaria C. B.*

2. Cassida; an Cretica fruticosa Catarixæ folio, flore albo Coroll. Inst. R. H. 11

3. Cassida palustris vulgatiore, flore cæruleo Inst. R. H. 182. * *Lyfimachia Galerikulata* *Clus.* *Gratiola cærulea C. B.* *Tertianaria* *Tab.*

4. Cassida palustris minima, flore purpurascens Inst. R. H. 182

5. Cassida quæ *Scutellaria*, folio Teucris nitido, flore spicato annuente purpureo H. Cathol.

CATARIA an Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo Inst. R. H. 302

CEDRVS folio Cupressi, fructu parvo violaceo

CELTIS fructu (minore) nigricante Inst. R. H. 612. * *Lotus arbor* quam in *Hetruria* *Bagattum* vocant *Cæsalp.* 86. *An Loto* *Matth.* 276. *Bagolaro* vulgo

CENTAVRIVM maius Orientale erectum, Glasti folio, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 32

2. *Centaurium* maius folio Helenii subtus incano Inst. R. H. 449

CEPA alpina palustris tenuifolia Inst. R. H. 383

2. *Cepa* scitilis Iuncifolia perennis Inst. R. H. 383

3. *Cepa* bicornis Iuncifolia, floribus albidis a medio ad summum purpurascens & præcipue costis & marginibus

4. *Cepa* Ascalonica *Matth.* 556. Inst. R. H. 382. * *Cepis affinis Ascalonia*, seu *Ascalonia* vulgo *Cæsalp.* 400. *Ascalogne* *Matth.* 586. *Scalogni* vulgo

CERASVS racemosa sylvestris, fructu eduli e viridi purpurascens austero-dulci gratiosi saporis * *Cerasus quedam sylvestris* *Cæsalp.* 51

2. *Cerasus* sylvestris amara, *Mahaleb* putata Inst. R. H. 627. * *Mahaleb* *Matth.* 190

CERATOSPERMVM minimum Cornucopioides album & subhirsutum, feminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnascens *Michel.* *Nov. Plant. Gen.* 125. num. 3. *Tab.* 56. fig. 3

CHAEROPHYLLVM fativum Inst. R. H. 314. * *Cerofoglio* *Matth.* 555. *Cerofolium* *Cæsalp.* 41. *Cherofolium* *Dod.* *Gingidium* *Fuchf.* *Cerofoglio* vulgo

CHA-

CHAMAECERASVS dumetorum (villosa) fructu gemino rubro Inst. R. H. 609

2. Chamæcerasus Alpina fructu nigro gemino Inst. R. H. 609

CHAMAEDRYS fruticosa sylvestris, Melissæ folio Inst. R. H. 203. * *Hæc, & sequens in Offic. promiscue vocantur Salvia sylvestris, Scorodonia, Scorodotis, & Scordium maius*

2. Eadem foliis maioribus & nigricantibus

3. Chamædrys maior repens Inst. R. H. 204. * *Chamædrys vulgo Quercula Cæsalp. 454. Camedry, Querciuola Ric. Trixago Cast.*

4. Chamædrys frutescens Teucrium vulgo Inst. R. H. 205. * *Teucro I. Matth. 863. Teucrium Cæsalp. 455*

5. Chamædrys palustris canescens, seu scordium officinarum Inst. R. H. 205. * *Scordium Marc. 204. Scordeo Matth. 890. Scordium Cæsalp. 456. Scordeo Ric.*

6. Chamædrys maritima incana frutescens, foliis lanceolatis Inst. R. H. 205. * *Maro Matth. 769. Ric. 48. Pepolina ex Sicilia ad nos allata sub nomine Mari Cæsalp. 466. Marum Cortusi I. B.*

7. Chamædrys laciniatis foliis Inst. R. H. 205. * *Camedrio II. Matth. 866. Chamædrys fœmina Cæsalp. 457. Botrys Chamædryoides C. B. Trixago Lon. Iva moschata Tab.*

8. Chamædrys spinosa C. B. Prodr. 117

CHAMAEMELVM (annum) vulgare Leucanthemum Dioscoridis Michel. Nov. Plant. Gen. 34. * *Anthemide o vero Camamilla Matth. 955. Chamæmelum vulgo autem Camomilla Cæsalp. 491. Camomilla Ric. Chamæmelum. Offic. Camomilla vulgo*

CHAMAEMELVM. vide ANTHEMIS

CHAMAENERION villosum magno flore purpureo Inst. R. H. 303.

* *Onagra alia hirsuta, latiore folio Cæsalp. 268*

2. Chamænerion, an villosum, minus, parvo flore Inst. R. H. 303

3. Chamænerion Asclepiadis folio, glabrum, flore purpurascente

4. Chamænerion latifolium, vulgare Inst. R. H. 302. * *Onagra Cæsalp. 268. Herba S. Antonii & Filius ante patrem Gesn. Lyfimachia siliquosa C. B. Epilobium Gesn.*

5. Chamænerion angustifolium Alpinum, flore purpureo Inst. R. H. 302

6. Chamænerion Alpinum palustre latifolium & glabrum, foliis binis, interdum ternis, flore purpureo, petalis bifidis. *Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis Inst. R. H. 203*

7. Chamænerion Alpinum palustre, nitidorubente caule, Digitalis minoris foliis coniugatim positis ac petiolo donatis, floribus ferme albis, petalis bifidis, siliqua quadrata triunciali

8. Chamænerion Alpinum, foliis pediculo donatis, floribus albis perexiguis, petalis bifidis

9. Chamænerion angustifolium glabrum Inst. R. H. 303

10. Chamænerion Alpinum minus, Brunellæ foliis Inst. R. H. 303

CHAMAEPITYS lutea vulgaris, five folio trifido Inst. R. H. 208. * *Chamaepitio primo Matth.* 991. *Chamaepitys vulgo Iva Casalp.* 456. *Iva Arbetica, & Aiuga Offic.*

CHAMAERHODODENDROS Alpina villosa Inst. R. H. 604

CHAMELAEA tricoccos Hist. R. H. App. 651. * *Mezereon Arabum Lob.*

CHELIDONIVM maius vulgare, foliorum lobis rotundioribus & rotunde crenatis, flore luteo non laciniato. *Chelidonia Brunf. Tom. I.* 236

2. Idem foliorum lobis oblongis acutis & argute dentatis. *Chelidonia I. B.*

3. 482. *Chelidonium maius Dod. Gall.* 24

3. Idem foliorum lobis oblongis rotunde incis. *Chelidonium maius vulgare folio magis dissecto Boerb. Ind. alt. H. Lugd. Bat. part. I.* 305. * *Celidonia Ric. Chelidonia & Hirundinaria Offic. ut & superiores*

4. *Chelidonium maius, foliis quernis Inst. R. H.* 231

CHENOPODIVM Stramonii folio Barr. Obs. 103

2. *Chenopodium folio triangulo Inst. R. H.* 506. * *Bono Enrico Matth.* 631. *Bonus Henricus Brunf. Tota Bona Lob. Lapathum unctuosum C. B. Atriplex Canina Lon.*

3. *Chenopodium folio sinuato candicante Inst. R. H.* 506. * *Atriplice Salvatico secondo Matth.* 489. *Cynocrambe Casalp.* 161

4. *Chenopodium foetidum Inst. R. H.* 506. * *Connina vulgo Casalp.* 163. *Blitum foetidum Trag. Atriplex foetida C. B. Garosmum Dod. Vulvaria Tavern. & Cast.*

5. *Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato Inst. R. H.* 506. * *Botry Matth.* 901. *Botrys Casalp.* 158

6. *Chenopodium Ambrosioides Mexicanum Inst. R. H.* 506

7. *Chenopodium Lini folio villosa Inst. R. H.* 506. * *Belvedere Casalp.* 159. *Linaria Scoparia C. B.*

8. *Chenopodium maritimum annuum glabrum, Gramineo folio carnosso & minus acuto, floribus in foliorum alis, semine nigro splendente. An Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin.* 289

9. Idem caulibus lignosis procumbentibus, graminis folio carnosso longiore, angustiore & peracuto, floribus minoribus

10. *Chenopodium maritimum fruticosum sempervirens, foliis vermiculatis, floribus in foliorum alis, semine nigro splendente. Anthyllis Chamaepitydes frutescens C. B. Pin.* 282. *Kali species sive Vermicularis marina arborescens I. B.* 3. 704. *Chamaepitys vermiculata Lob. Icon.* 381. *Cassia lignosae similis frutex tertius in Maritimis, bicubitalibus ramis lignosis, foliis Ericae crassioribus & pulposis Casalp.* 155

CHENOPODIVM. vide KALI

CHONDRILLA iuncea viscosa arvensis, quæ prima Dioscoridis Inst. R. H. 475. * *Herba quæ ad Chondrillas reduci potest Casalp.* 510

CHONDRILLA. vide LACTVCA

CHRISTOPHORIANA vulgaris nostras racemosa & ramosa Inft. R. H. 299. * *Barba Capri* *Casalp.* 217. *Aconitum racemosum* C. B. *Napellus racemosus* *Lugd.*

CHRYSANTHEMVM folio minus secto glauco Inft. R. H. 492
2. Idem folio magis secto
3. *Chrysanthemum latifolium* Inft. R. H. 492

CHRYSANTHEMVM. vide BIDENS

CHRYSOCOME Dill. Supp. Floræ Giff. *Linofyris* *Lob.*

CICHORIVM silvestre five officinarum, foliis latioribus & pulchre divisis, flore cæruleo. *Cichorium*, *Intubus erratica* *Tabern. Icon.* 170. * Hoc, & sequens in *Offic. promiscue usurpantur pro Cichorio sylvestri, Cichoria, Cichorio, & Intubo erratico*

2. *Cichorium silvestre altius radicatum*, foliis laciniatis, flore cæruleo * *An Cichorea salvatica* *Matth.* 532
3. *Cichorium maritimum perenne*, foliis minoribus integris & interdum nonnihil laciniatis, flore cæruleo

CICVTA maior Inft. R. H. 306. * *Cicuta* *Matth.* 1155. & *Casalp.* 292

CINARA maxima ex Anglia delata Inft. R. H. 442. * *Mazza ferrata*. vulgo

2. *Cinara hortensis foliis non aculeatis* Inft. R. H. 442. * *Cardo senza spine* *Matth.* 705. *Scolymus* *Fuchf. Cattus*, *Carduus sativus* *Gesn.* *Carciofo vulgo*

3. *Cinara silvestris*, spinis longis flavescens armata. *An Cinara spinosa, cuius pediculi esitantur* Inft. R. H. 442. * *Cardones* *Casalp.* 526. *Cactos Theophrasti* *Ang. foliorum pediculi terra obruti* *Gobbi vulgo vocantur*

4. *Eadem spinis brevibus & rarioribus infecta* * *Spina alba* *Marc.* 162. *Cardo simile a i Carcioffi, che Noi adoperiamo in Toscana per fare apprendere il Latte in vece di Caglio* *Matth.* 693. 701. *Presame vulgo ut & superior*

5. *Cinara acaulos Tunetana*, *Tafga dicta*, magno flore suaviter olente, angustis *Cinerariæ* foliis non spinosis *H. Pis.*

CIRCAEA Lutetiana Inft. R. H. 301. * *Pirola quedam in Montibus Casalp.* 339

2. *Circæa minima* Inft. R. H. 301

CIRSIVM foliis non hirsutis, floribus compactis Inft. R. H. 447. * *Circio* *Matth.* 1233

2. *Cirsium acaulos flore purpureo* Inft. R. H. 448

3. *Cirsium pratense*, *Asphodeli radice*, foliis carnosissimis angustis longioribus viridibus & *Acanthi modo divisis*, capitulo singulari purpureo parvo

4. *Cirsium arvense*, *Sonchi folio*, radice repente, flore purpurascente Inft. R. H. 448. * *Stoppione vulgo* *Casalp.* 531

5. *Cirsium Acanthoides montanum*, flore flavescente Inft. R. H. 448

6. *Cirsium Creticum altissimum*, *Cardui lanceolati folio*, flore albo *Corroll.* Inft. R. H. 32

CISTVS fœmina, folio Salviæ (acutiore) elatior, & rectis virgis Inst. R. H. 259. * *Cisto femina* Matth. 195. *Cistus Cœsalp.* 574. *Cistio vulgo ut & duo sequentes*

2. *Cistus mas II.* folio longiore Inst. R. H. 259

3. *Cistus mas maior*, folio rotundiore Inst. R. H. 259. * *Cisto maschio* Matth. 194. *Cisti alterum genus in arenosis maritimis nascens Cœsalp.* 574

4. *Cistus Ladanifera* Monspeliensium Inst. R. H. 260. * *Ladano* Matth. 197. *Ladanum vulgo Cœsalp.* 575. *Imbrentina Ric.* 45. *Rimbrentine vulgo*

CITREVM vulgare Inst. R. H. 621. Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 240. *Malum Citreum vulgare Ferr. Hesper.* 61. *Malum Citreum Genuensium, vulgare Volk. Hesper. Norimb.* 25. & 116. *Cedri di Massa vulgo * Citrus Cœsalp.* 139. *Malus Citria Cast. Malus Medica C. B.*

2. *Citreum Florentinum odoratissimum. Malum Citreum Florentinum Volk. Hesper. Norimb.* 123. & 124. *Limon Citreum Florentinum laudatissimum Ferr. Hesper.* 263. *Cedrato vulgo*

3. *Citreum calyce longo crassissimo & quinquepartito. Malum Citreum, calyce quinquepartito crasso, fructu magno Clarici pag.* 671. num. 48. *Cedro della Ghianda Volk. Hesper. Norimb. Tom.* 2. 48

CLEMATITIS five Flammula surrecta, alba Inst. R. H. 294. * *Flammula* Matth. 1009

2. *Clematidis scandens urens, Asparagi radice, foliis rotundioribus, floribus albis umbellatis, semine brevi & ferme rhomboideo. Clematidis five Flammula repens Inst. R. H.* 293. * *Vitalba Ric. Flammula Iovis Ambr.*

3. *Eadem maritima foliis oblongis, seminibus maioribus circinatis. Clematidis maritima repens Inst. R. H.* 294. *Zannich.* 69. *Tab.* 129

4. *Eadem Iasmini vulgaris folio seminibus longis rhomboideis. An Clematidis five Flammula scandens, foliis valde minoribus I. B.* 2. 137. *Descript.*

5. *Clematidis silvestris latifolia (foliis incis) Inst. R. H.* 293. * *Clematitide terza Matth.* 1008. *An Clematidis Cœsalp.* 543. *Vitis silvestris Trag. Vitis nigra Fuchs. Vitalba vulgo*

6. *Eadem foliis minus incis & partim integris*

7. *Eadem foliis minoribus ac multum incis*

8. *Clematidis peregrina foliis Pyri incis Inst. R. H.* 293

9. *Clematidis alpina Geranifolia Inst. R. H.* 294

10. *Clematidis cœrulea recta Inst. R. H.* 294

11. *Clematidis cœrulea repens Inst. R. H.* 294. * *Clematitide seconda Matth.* 1007. *An Flammula Cœsalp.* 543

12. *Clematidis purpurea repens Inst. R. H.* 294

CLINOPODIVM Origano simile elatius, maiore folio Inst. R. H. 195.

* *Clinopodio vulgare Matth.* 860. *Acinos Lob.*

2. *Clinopodium arvense Ocimi facie Inst. R. H.* 195. * *Vn altro Clinopodio Matth.* 861. *Clinopodium Cœsalp.* 454. *Ocimum sylvestre, Acinos Dod.*

CNICVS silvestris hirsutior, five Carduus Benedictus Inst. R. H. 450.

* *Cardo Santo Matth.* 858. *Carduus Sanctus, five Carduus Benedictus Cœsalp.* 534

COCHLEARIA altissima Gladii folio Inst. R. H. 215.

2. Cochlearia folio cubitali Inst. R. H. 215. * *Tblaspi magnum* *Raphanus montanus* vulgo appellatus *Cæsalp.* 767. *Raphano vulgare* *Matth.* 469. *Armoracia* *Brunf.* *Raphanus rusticanus* C. B. Cren vulgo a voce Germanica
3. Cochlearia folio subrotundo Inst. R. H. 215. * *Cochlearia* *Offic.*

COLCHICVM commune Inst. R. H. 348. * *Colchico florido* *Matth.* 1164. *Hermodactylus* vel *Crocus sylvestris* *Cæsalp.* 410. *Hermodactylus niger* & *rufus* *Mesueo* & *Serapioni* C. B.

COLVTEA Orientalis, flore fanguinei coloris lutea macula notato Coroll. Inst. R. H. 44

2. Colutea Aethiopica flore purpureo Inst. R. H. 649
3. Colutea Vesicaria Inst. R. H. 649. * *Colutea* *Matth.* 827. *Sena* quibusd.

COMELINA Virginiana repens, foliis acutis caulem amplexantibus. *Falangio ramoso Virginiano, con foglie larghe, serpeggiante* *Zann.* 90

CONVOLVVLVS purpureus, folio subrotundo Inst. R. H. 82. * *Campanelle*, e fiori dello Scacciati vulgo a pictoris cuiusdam nomine

2. Convolvulus maior, foliis latis longis acutis sagittatis & per basim auriculatis, auriculis nigris & angulatis, flore albo triunciali, calyce unciali. *Volubilis* *Brunf.* *Tom.* 3. 91. *An Smilax lævis, vel lenis maior* *Lob. Icon.* 619. *Ger. Emac.* 861. *Smilax lævis maior* *Dod. Pempt.* 292. *Convolvulus maior albus* *Park. Theatr.* 163

3. Idem foliis latis brevibus obtuse mucronatis & per basim auriculatis, auriculis parum angulosis, floribus biuncialibus, calyce octo circiter lineas longo

4. Convolvulus arvensis minor, folio hastato, auriculis longis angustis peracutis, flore roseo radiis albis picto. *An Convolvulus arvensis minimus* *Raii Synops. Ed.* 3. 276. *Convolvulus angustissimo folio nostras cum auriculis* *Pluk. Almag.* 116. *Tab.* 24. *fig.* 3

5. Idem folio sagittato acuto. *Convolvulus minor purpureus* *Lob. Icon.* 619. *Convolvulus minor* *Clus. Hist.* 1. *Smilax lævis minor* *Dod. Pempt.* 393. *Helxine cissampelos* *Matth.* (1665. & 1559.) *Lugd.* 1424

6. Idem folio longiore cum auriculis subrotundis brevissimis. *An Convolvulus minimus, angusto brevi subrotundo folio* *Bocc. Mus. Part.* 2. 44. *Tab.* 33

7. Convolvulus Græcus Sagittæ foliis, flore albo Coroll. Inst. R. H. 1. * *Orobanche Theophrasti* *Ang.* *Viluppio*, & *Vilucchio* vulgo, ut & tres superiores

8. Convolvulus argenteus umbellatus erectus Inst. R. H. 84. * *Dorychnium* vulgo *Argentina* *Cæsalp.* 384

9. Convolvulus minor argenteus repens acaulos ferme Inst. R. H. 84

10. Convolvulus maritimus nostras rotundifolius Inst. R. H. 85. * *Brassica Marina* *Matth.* 497. *Soldanella* *Cæsalp.* 384. & *Ric.*

CONYZA maior vulgaris Inst. R. H. 454. * *Coniza maggiore* *Matth.* 918. *Conyza maior* *Cæsalp.* 501. *Baccharis* *Gesn.*

2. Conyza Americana Vrticæ folio, flore albo Inst. R. H. 455

CONYZA. vide CHRYSOCOME

CORIANDRVM minus testiculatum Inst. R. H. 316

CORIARIA vulgaris Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1711

CORINDVM ampliore folio, fructu maiore Inst. R. H. 431. * *Vescicaria* Matth. 1130. *Faba inversa* Cæsalp. 382. *Pisum Vescarium* C. B. *Halicacabum peregrinum* Fuchs. Paternostri di S. Domenico vulgo

2. *Corindum* folio & fructu minori Inst. R. H. 431

CORNVS fœmina Inst. R. H. 641. * *Cornus vulgo Sanguen* Cæsalp. 80. *Sanguino* Matth. 280. *Virga Sanguinea* Dod. *Sanguine* vulgo

2. *Cornus silvestris* mas Inst. R. H. 641. * *Cornus* Cæsalp. 109. *An Corniolo* Matth. 279. & Ric.

CORONA Imperialis Inst. R. H. 372. * *Lilium Persicum* C. B.

CORONA SOLIS Inst. R. H. 489. * *Helenium Indicum*, sive *Flos Solis* seminum cortice candido Cæsalp. 500. *Hæc*, & sequens promiscue vocantur *Chrysanthemum Peruvianum* Dod. *Planta maxima Cortusi*, *Girafole* vulgo

2. *Eadem maxima*, *Seminum cortice nigro* * *Helenium Indicum*, *seminum cortice nigro* Cæsalp. 500

3. *Corona Solis parvo flore*, *tuberosa radice* Inst. R. H. 489. * *Tartufi bianchi* vulgo

4. *Corona Solis altissima* *Virgæ aureæ foliis* Inst. R. H. 490

5. *Corona Solis Trachelii folio*, *radice repente* (flore maiore) Inst. R. H. 490

CORONILLA maritima glauco folio Inst. R. H. 650

CORONOPVS Neapolitanus tenuifolius Inst. R. H. 128. * *Coronopus vulgo Herba stella sylvestris* Cæsalp. 329

2. *Coronopus Massiliensis hirsutior latifolius* Inst. R. H. 128

3. *Coronopus hortensis* (perennis) Inst. R. H. 128. * *Coronopo* Matth. 522. *An Coronopus vulgo Herba Stella sativa* Cæsalp. 329

CORYLVS sativa fructu oblongo. * *Nux Avellana urbana oblongam nucem ferens* Cæsalp. 38. *Nocciola* vulgo

2. *Corylus sylvestris fructu oblongo*, *involucro eleganter inciso*. *Corylus sylvestris fructu oblongo* Lugd. 1712. *Descript.* *Nocciola salvatica* vulgo

3. *Corylus sylvestris fructu rotundo cum involucro longiore*. *Corylus sylvestris fructu rotundo* Lugd. 101. *Descript.*

COTINVS Coriaria Inst. R. H. 610. *Cotino* Matth. 236. *Coccigrya Theophrasti*, *Cotinus Plinii* Lugd. Scotano vulgo

CRAMBE Orientalis Dentis Leonis folio, Erucaginis facie Coroll. Inst. R. H. 14

CRATAEGVS folio subrotundo serrato subtus incano Inst. R. H. 633.
* *Sorbi torminalis alterum genus in alpestribus Cæsalp. 146. Sorbus alpina Gesn.*

2. *Cratægus Italica folio laciniato minori subtus lanato, fructu rotundo rubro Michel. H. Pif.*

CREPIS maritima angustifolia dentata, flore luteo

2. *Crepis folio leviter dentato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 255. num. 1. * Terracrepulus in Hetruria Cæsalp. 113*

3. *Crepis Chondrillæ folio Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. num. 2*

4. *Eadem folio maculis sanguineis notato*

CRITHMVM maritimum maius glaucum, caulibus erectis, foliorum lobis ternis longioribus & angustioribus, umbellis ex albo virefcentibus. * *Hæ duæ Crithmi species in officinis pro Fœniculo marino sive maritimo promiscue usurpantur*

2. *Idem minus, caulibus procumbentibus, foliorum lobis brevioribus*

CROCVS sativus Inst. R. H. 350. * *Crocum vulgo Zafferanum Cæsalp. 411. Croco Matth. 77. 78. Zafferano Ric. & vulgo*

2. *Crocus vernus latifolius aureus Inst. R. H. 352*

3. *Crocus vernus angustifolius, flore dilute purpureo. Croci alterum genus silvestre, flore purpurascente Cæsalp. 411*

CRUCIATA hirsuta Inst. R. H. 115. * *An Crucialis Cæsalp. 325. Inguinaria Plinii quibusd.*

2. *Cruciata Florentina lutea minor, partim glabra, partim hirsuta. Crucialis in montibus exilior Cæsalp. 325*

3. *Cruciata, an palustris alba Inst. R. H. 115*

CVCVBALVS Plinii Inst. R. H. 339. * *Polemonia altera peregrina Cæsalp. 258. Alfine scandens baccifera C. B.*

CVCVMIS sativus Ægyptiacus, immaturo fructu albo, maturo vero subluteo lævi

2. *Cucumis sylvestris Asininus dictus Inst. R. H. 104. * Cocomero salvatico Matth. 1288. Cucumis sylvestris vulgo Cucumis asininus Cæsalp. 204. Cucumis erraticus Gesn. Cucumer Elaterii Lob. Cocomero salvatico detto asinino Ric.*

CVPRESSVS meta in fastigium convoluta, quæ femina Plinii Inst. R. H. 587. * *Cupressus femina Cæsalp. 134. Cipresso femmina Matth. 132. Cipresso vulgo*

2. *Cupressus ramos extra se spargens, quæ mas Plinii Inst. R. H. 587.*

* *Cupressus mas Cæsalp. 134. Cipresso maschio Matth. 132. Cipressa vulgo*

3. *Cupressus Lusitanica patula, fructu minori Inst. R. H. 587*

CYANVS fegetum flore cæruleo Inst. R. H. 446. * *Flos Alysus cæruleus Marc. 209. Ciano minore Matth. 537. Cyanus qui vulgo Fioralisus in Hetruria Cæsalp. 538. Battifegola vulgo*

2. Cyanus montanus latifolius, vel Verbasculum Cyanoides Inst. R. H. 445. * *Ciano maggiore Matth.* 536
3. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore albo Inst. R. H. 446. * *Ambretta bianca vulgo*
4. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore incarnato Inst. R. H. 446. * *Ambretta vulgo*
5. Cyanus floridus odoratus Turcicus sive Orientalis maior, flore luteo Inst. R. H. 446. * *Ambretta gialla vulgo*

CYCLAMEN orbiculato folio, inferne purpurascens Inst. R. H. 154.
* *Ciclamino Matth.* 620. *Cyclaminus, vulgo Pamporcinus Cæsalp.* 392. *Ar-
ibanita. Pane Porcino Ric. Panterreno vulgo*

2. Cyclamen folio anguloso Inst. R. H. 155
3. Cyclamen folio Hederaceo Polyanthes Inst. R. H. 155
4. Cyclamen radice exigua Inst. R. H. 156. * *Cyclamini vulgo Pam-
porcini quoddam genus in Pisanis Collibus Cæsalp.* 392

CYNOGLOSSVM montanum maximum Inst. R. H. 139. * *Cynoglos-
sa quedam in montibus Cæsalp.* 440. *Hæc, & sequentes Cynoglossi species
usurpari possunt pro Cynoglossa Offic.*

2. Cynoglossum montanum, virenti folio, maiori flore Inst. R. H. 139
3. Cynoglossum Creticum, argenteo angusto folio Inst. R. H. 140
- Cynoglossum folio molli incano, flore cæruleo striis rubris variegato Mor.
H. R. Blef.

CYPEROIDES spica pendula longiore & angustiore Inst. R. H. 529

2. Cyperoides silvarum latifolium, caule exquisite triangulari, foliis ad mar-
gines cili instar pilosis & angustissime denticulatis, spicis strigosis, capsulis
oblongis incurvis rarius dispositis & parum bifidis Michel. Nov. Plant. Gen.
56. num. 6
3. Cyperoides spicis brevibus erectis, e granis parvis & subhirsutis &
glaucis dense congestis Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 20
4. Cyperoides foliis Caryophyllæis, caule rotundo triquetro, spicis flori-
feris multis
5. Cyperoides angustifolium, caule & spicis floriferis triangularibus, spi-
cis autem seminalibus longe distantibus, pediculis brevibus insidentibus, squa-
mis curtis, capsulis nitidis & fere splendentibus in cuspidem vix bifidam
desinentibus Michel. Nov. Plant. Gen. 58. num. 19
6. Cyperoides spicis parvis longe distantibus Inst. R. H. 530

CYPERVS odoratus radice longa, sive Cyperus Officinarum Inst. R. H.
527. * *Cipero Matth.* 28. *Cyperus primus Cæsalp.* 189. *Cippero con radici lun-
ghe ineguali e torte Ric. Cunzia vulgo*

2. Cyperus odoratus radice longa, simul cum caulibus tenuiore
3. Cyperus rotundus odoratus parvus Michel. Nov. Plant. Gen. 45. n. 6.
* *Cipero Matth.* 28. *Cyperus alter Cæsalp.* 189. *Cippero con radici oliva-
ri Ric.*
4. Cyperus rotundus, esculentus angustifolius Inst. R. H. 527. * *Traf-
Matth.* 573. & *Cæsalp.* 191. *Bacicci vulgo*

CYTISO GENISTA scoparia vulgaris, flore luteo Inst. R. H. 649.
 * *Genista genus quadrato iunco Cæsalp. 115. Genista angulosa & scoparia*
 C. B. Scornabecco vulgo

- CYTISVS glabris foliis subrotundis, pediculis brevissimis Inst. R. H. 648
 2. *Cytisus Alpinus latifolius* (foliis utrinque acuminatis) flore racemoso pendulo Inst. R. H. 648. * *Laburnum vulgo Avornellum Cæsalp. 113*
 3. *Cytisus Alpinus*, foliis longioribus utrinque acuminatis & subtus villosis, flore racemoso pendulo Michel. H. Pis.
 4. *Cytisus glaber nigricans* (spicatus) Inst. R. H. 648
 5. *Cytisus hirsutus*, foliis latis subrotundis, floribus primum luteis deinde rufescentibus, siliquis latis, calyce ampliori
 6. *Cytisus hirsutus amarus sempervirens*, floribus e foliorum alis pendentibus luteis ac lituris sanguineis notatis, siliquis villosis incurvis. *Cytisus sylvestris in Montibus Cæsalp. 114. An Cytisus hirsutus Inst. R. H. 647*
 7. *Cytisus Italicus hirsutus*, foliis brevioribus obtusioribus & pediculo orbatis, floribus glomeratis in foliorum alis, siliquis parvis dense congestis & villosis. *Cytisus Cæsalp. H. Sicc. pag. 12. num. 38. Cytisus in Collibus maritimis albidior, foliis ferme sine pediculo hærentibus Eiusd. in Op. 114*
 8. *Cytisus humilis glaber*, foliis oblongis, floribus purpureis per caulem sparsis, calyce bilineari, siliqua nitida angusta sesquiunciali

AMASONIVM stellatum Inst. R. H. 257

DAVCVS vulgaris Inst. R. H. 307. * *Staphylinus silvestris*
 Dod. *Daucus* Offic.

2. *Idem tenuifolius glaber*
 3. *Daucus maritimus annuus*, seminibus & radiis umbellæ crassioribus.
 * *An Staphylinus silvestris maximus, sive Daucus marinus Cæsalp. 289*
 4. *Daucus annuus ad nodos floridus* Inst. R. H. 308. * *Gingidii genus Cicutaria vocatum Cæsalp. 289*

DELPHINIVM perenne montanum subhirsutum minus, foliis Aconiti tenuissime dissectis, flore cæruleo. *An Aconitum Lycostonum flore Delphini I. Silesiacum Clus. Hist. XCV*

2. *Delphinium Platani folio*, *Staphisagria* dictum Inst. R. H. 428. * *Staphisagria Cæsalp. 589. Staphis Agria Matth. 1291. Staphisagria, & Staphisagria Ric. Pedicularis Cord. Strafizzeca vulgo*
 3. *Delphinium hortense*, flore maiore & simplici cæruleo Inst. R. H. 426.
 * *Fior Capuccio Cæsalp. 69. 267. & 403. Consolida Regalis Cast. Calcatrippa Cord.*
 4. *Delphinium hortense*, flore maiore & simplici albo Inst. R. H. 427.
 * *Harum duarum Delphini specierum semen pro Staphisagria in officinis nostris usurpatur*

DENS CANIS angustiore longioreque folio, flore suaverubente Inst. R. H. 378

2. Dens canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpura rubente Inst. R. H. 378. * *An Dens caninus Cæsalp.* 410

DENS LEONIS alpinus maximus latifolius

2. Idem angustifolius

3. Dens leonis latiore folio Inst. R. H. 468. * *Dente di Leone Matth.* 535. *Vrinaria Adv. Taraxacon Offic.*

4. Idem folio glabro. * *Aphaca Cæsalp.* 508

5. Dens leonis angustiore folio Inst. R. H. 468

6. Dens leonis Asphodeli bulbulis Inst. R. H. 468. * *Cicorea Conflanti-nopolitana Matth.* 533

7. Dens leonis tuberosa radice Inst. R. H. 468

8. Dens leonis foliis canescentibus villosis Inst. R. H. 468

9. Dens leonis alpinus Asplenii folio

10. Dens leonis alpinus glaber, Cichorii folio, costa viridi, floribus luteis, caulibus nonnihil foliosis

11. Dens leonis foliis minimis hirsutis & asperis Inst. R. H. 469

DENTARIA heptaphyllos Inst. R. H. 225. * *Dentaria maior Cæsalp.* 589.

2. Dentaria heptaphyllos baccifera Inst. R. H. 225. * *Dentaria minor Cæsalp.* 586. *Coralloides Cord.*

DICTAMNVS Creticus C. B. Pin. 222. Boerh. Ind. alt. H. L. Bat. P. I. 178.

Origanum Creticum latifolium tomentosum, seu Dictamnus Creticus Inst. R. H. 199. Dittamo Matth. 743. & *Ric. Dictamnus Creticus Cæsalp.* 468. *Dittamo vulgo*

DIGITALIS latifolia (hirsuta & præalta) flore ferrugineo Inst. R. H. 166

2. Digitalis maior lutea vel pallida, parvo flore (foliis imis angustioribus, fructu semiunciali) Inst. R. H. 165

3. Digitalis latifolia, floribus albis, punctis quatuor ferrugineis notatis

4. Digitalis angustifolia glabra, floribus parvis albidis ac punctis quatuor ferrugineis notatis. *An Digitalis angustifolia lutea Inst. R. H. 166*

5. Digitalis minima Gratiola dicta Inst. R. H. 165. * *Gratiola Matth.* 734. *Gratia Dei Cæsalp.* 275. *Limnesium, sive Centauroides Cord. Centaurium aquaticum, forte Polemonium palustre amarum Hippocrati veterinario Gesn. Hyssopum vulgare quorundam Col.*

6. Digitalis lutea magno flore Inst. R. H. 165

DIPSACVS silvestris, vel Virga pastoris maior Inst. R. H. 466. * *Vn altro Dissaco Matth.* 699. *Carduus fullonum Brunf. Labrum Veneris Cast.*

DORIA Narbonensium Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 98. * *Herba Doria Cæsalp.* 503. *Panax Chironium Theophrasti Tab.*

2. Doria quæ Iacobæa Orientalis Limonii folio Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 98. num. 4.

3. Doria quæ Iacobæa alpina foliis longioribus ferratis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 98. num. 3. * *Solidago Saracenicæ Fuchf. Consolida Saracenicæ Thal. Consolida Aurea Tab. & Offic.*

- DORONICVM maximum, foliis caulem amplexantibus Inst. R. H. 488
 2. Doronicum Scorpoide, radice candida, monanthon, folio uno caulem amplexante H. Cath. * *Aconitum Pardalianches*. Radice, che ci si porta per Doronico Ric. 36
 3. Doronicum radice Scorpii Inst. R. H. 487. * *Doronico Pardalianche minore chiamato falsamente Doricnio* Matth. 1140. *Doronicum Cæsalp.* 497

- DORYCNIVM Monspeliensium Inst. R. H. 391
 2. Idem villosum
 3. Idem flore ex albo & rubro variegato

DRACOCEPHALVS latifolius glaber, *Lyfimachiaæ luteæ* folis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 417. Sect. 11. Tab. 21. fig. 2

DRACVNCVLVS polyphyllus Inst. R. H. 160. * *Minor Dracunculus* Marc. 145. *Dracontea minore* Matth. 624. *Dracunculus vulgo Dracontea* Cæsalp. 225. *Serpentaria vulgo*

CHINOPHORA maritima spinosa Inst. R. H. 636. * *Critbamo* 11. Matth. 519

- ECHINOPVS maior, flore candido, staminibus in medio cæruleis Inst. R. H. 463. * *Spina bianca d'alcuni* Matth. 702. *An quadam peregrina apud Nos foliis Acanthi minoribus candidis spinosis, &c.* Cæsalp. 522. *Carduus sphaerocephalus* Cord.
 2. Idem major, Acanthi folio ampliore
 3. *Echinopus minor annuus magno capite* Inst. R. H. 463

- ECHIVM vulgare Inst. R. H. 135. * *Echio* Matth. 1049. *Echion* Cæsalp. 436. *Buglossum sylvestre* Dod.
 2. *Echium maius & asperius*, flore albo Inst. R. H. 135
 3. *Echium annuum*, folio angusto ac verrucis rubris albisque notato, flore ex cæruleo purpurascente
 4. Idem folio latiore bullato undulato ac verrucis candidis exasperato, flore cæruleo, tubo incurvo. *An Echium Creticum latifolium rubrum* Inst. R. H. 135
 5. *Echium annuum foliis Lithospermi arvensis*, flore cæruleo parvo Micheli H. Pif.

ELAEAGNVS Orientalis angustifolius, fructu parvo olivæformi subdulci Coroll. Inst. R. H. 53. * *Oliivo di Boemia* Matth. 215. *Zizipbus Cappadocica* Plinii Lugd. *Zizipbus alba* Gesn.

ELICHRYSVM Africanum foetidissimum amplissimo folio, calyce argenteo Boerh. Ind. alt. H. L. Bat. P. 1. 126

2. Elichrysum Orientale Inst. R. H. 453

3. Elichrysum Italicum maritimum incanum, foliis angustissimis ac brevibus, capitulis umbellatis rotundioribus aureis. *Elichrysum seu Stoechas Citrina angustifolia* C. B. Pin. 264. Inst. R. H. 452. *Stoechas Citrina tenuifolia Narbonensis* I. B. 3. 154. *Stoechas Citrina* Dod. Pempt. 268. Matth. Ed. Valgr. fol. 1185. pag. 1100. * *Hæc, & tres sequentes Elichrysi species promiscue usurpantur pro stoechade citrina Offic. vocanturque vulgo Tignamica corrupto nomine a thymiamate ut censet Vigna in Theophr.*

4. Idem præaltum Linariæ folio angustissimo, capitulis luteis oblongis & in umbellam magis sparsam dispositis, calycibus oblongis pallidis

5. Elichrysum angustissimo folio Inst. R. H. 452. * *Helichryson quam recentiores medici Stoechadem Citrinam vocant, alicubi Tignamicam Cæsalp. 484*

6. Elichrysum Italicum odore gravi, angustissimo folio intorto, floribus umbellatis luteis, calyce longo angusto pallido

7. Elichrysum Africanum, foliis Linariæ ferratis ac subtus incanis, capitulis maiusculis singularibus aureis longo pediculo insidentibus

* *Ex seminibus a Domino Thoma Shaw Coll. Reginae apud Oxonienses socio per varias Africae provincias rerum naturalium observandarum gratia itinere instituto collectis & Michelio communicatis, tres aut quatuor diversæ Plantæ prodire, inter quas elegans hæc Elichrysi species adhuc superstes, ceteræ perierunt antequam semen perficerent*

EMERVS Inst. R. H. 650. * *Emerus Cæsalp. 117. Colutea filiquosa vel scorpioides C. B.*

EPHEDRA maritima maior Inst. R. H. 663. * *Polygonum bacciferum C. B.*

2. Ephedra Cretica tenuioribus & rarioribus flagellis Coroll. Inst. R. H. 53

EPHEMERVM Virginianum flore cæruleo maiori Inst. R. H. 367

EPIMEDIVM Inst. R. H. 232

EQUISETVM altissimum scandens asperum monostachion & polytachion, fetis plerumque ramosis & prælongis. *Equisetum in sepibus Cæsalp. 598. Coda di Cavallo III. Matth. 1083. Ed. Valgrif. in fol. Ann. 1568*

EQUISETVM. vide HYDROCERATOPHYLLON

ERICA vulgaris glabra (Myricæ folio, flore purpureo) Inst. R. H. 602.

* *Scopa floribus purpurascens Cæsalp. 104. An Erica Matth. 169*

2. Erica maxima (ramis & foliis quaternis) alba Inst. R. H. 602

3. Erica maritima humilis, glabro Corios folio exadverso quaterno, costa non elata ac subtilissime sulcata, floribus oblongis purpureis elegantibus uno versu dispositis, calyce concolore. * *Scopa ramis humistratis circa stagna maritima Cæsalp. 104*

ERIOCEPHALVS capite rotundo maximo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 204. n. 1

2. *Eriocephalus vulgaris* capite turbinato, flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 205. n. 7
3. *Eriocephalus alpinus* annuus, foliis lanceolatis, spinosior & patulus, capitulis pyriformibus purpureis turbinatis & confertim nascentibus
4. *Eriocephalus leucographis* flore purpureo coronato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 205. n. 10
5. *Eriocephalus annuus lanceatus* maior, capitulis pyriformibus purpureis plerumque solitariis, squamis rigidioribus expansis & reflexis. *Carduus lanceatus Raii Hist. T. I. 310. n. 1*
6. *Idem minor*, capitulorum squamis minoribus compactis. *An Carduus lanceatus, sive sylvestris Dodonaei I. B. 3. 58*

ERVCA latifolia alba, sativa Dioscoridis Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa folio latiore Casalp. 360. Ruchetta Domestica Matth. 559*

2. *Eruca Romana* seu gentilis, siliqua angusta, folio lato Inst. R. H. 227
3. *Eruca maritima* foliis amplioribus, admodum succulentis, laciniatis, & alternis sectionibus sinuatis, flore luteo
4. *Eruca*, an tenuifolia perennis, flore luteo Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa altera fruticosa Casalp. 360. Eruca Offic. Ruchetta vulgo ut & sequens*
5. *Eruca Campestris* annua minor, foliis laciniatis, flore luteo

ERYNGIVM latifolium planum Inst. R. H. 327. *Eringio piano Matth. 718*

2. *Eryngium planum minus* Inst. R. H. 327
3. *Eryngium vulgare* R. H. 327. * *Eringio Montano, Cacatreppola Matth. 716. 717. An Eryngium vulgo Iringum Casalp. 520. An Eringio Ric.*
4. *Eryngium maritimum* Inst. R. H. 327. * *Eringio Marino Matth. 717*

ERYSIMVM angustifolium maius Inst. R. H. 228

2. *Erysimum polyceration*, vel corniculatum Inst. R. H. 228. * *Irionis tertia species Casalp. 361. Vn altro Irione Matth. 604*
3. *Erysimum annuum* foliis in paucas & longas lacinias divisis, floribus luteis exiguis, siliquis hirsutis corniculatis & ad caulem contractis. *Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. Zannich. Ist. 287. Irio C. B. in Matth. 471. Erysimum Irio I. Tabern. Icon. 442*
4. *Idem* foliis latis multum laciniatis & ad Raphanum accedentibus. *Erysimum Tragi flosculis luteis iuxta muros proveniens I. B. 2. 863. Erysimum, Trag. 102. Irion, sive Erysimum Dod. Pempt. 714. Erysimum Dioscoridis Eiusd. Gall. 438. Verbena recta sive mas Fuchs. Hist. 592*

EVGENIA Indica Myrti folio deciduo, flore albo, fructu suaverubente molli leviter sulcato & odorato Michel. Nov. Plant. Gen. 226

EVONYMVS vulgaris, granis rubentibus Inst. R. H. 617. * *Siler quem vulgo Silium alii Fusaginem vocant Casalp. 128. Evonimo Matth. 209*

EVPATORIVM Cannabinum Inst. R. H. 456. * *Eupatorio commune Matth. 1069. Eupatorium Casalp. 486. Eupatorium cannabinum Offic. Eupatorio d' Avicenna Ric.*

AGOPYRVM vulgare scandens, calyculis florum alatis, semine nigro splendente H. Pif. *Fagopyrum maius scandens* Bot. Par. *Helxine Cissampelos altera*, *Atriplicis effigie* Lob. Icon. 629. *Convolvulum nigrum* Dod. Pempt. 396. * *Formentone Cæsalp.* 166

2. *Fagopyrum vulgare scandens*, calyculis florum nudis, semine nigro H. Pif. *Fagopyrum vulgare, minus, scandens* Bot. Par. 52. *Volubilis nigra* Tabern. Icon. 87. * *Formentone alterum genus Cæsalp.* 166. *Formento Saraceno* Matth. 418. *Polygonum bederacum* Col.

FAGVS Inst. R. H. 584. * & *Cæsalp.* 35. *Faggio* Matth. 233

FERRVM EQVINVM Germanicum, siliquis in summitate Inst. R. H. 400. * *Sferra cavallo vulgo*

FERVLA foemina Plinii Inst. R. H. 321. * *Ferola* Matth. 837. *Ferulas Cæsalp.* 286

2. *Ferula minor ad singulos nodos umbellifera* Inst. R. H. 321. * *Panax Asclepium Cæsalp.* 279—

FICOIDES Africana, folio Plantaginis undulato, micis argenteis aspero Tournef. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1705. * *Cristalloide*. *Erba Cristallina vulgo*

2. *Ficoides*, seu *Ficus Aizooides*, an Africana maior procumbens, triangulari folio ensiformi H. L. Bat. 247

FILAGO maior humistrata repens, foliis expansis, capitulis maioribus conglobatis

2. *Filago annua erecta maior ramosa & prolifera*, foliis expansis, capitulis florum in globulos congestis. *Filago seu Impia* Dod. Pempt. 66. Inst. R. H. 454. *Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 391. Gnaphalium vulgare, Filago, Centunculus* Lob. Icon. 480. *Gnaphalium vulgare* Tabern. Icon. 389. * *Gnafalio vulgare* Matth. 909

3. *Eadem foliis ad caulem appressis, capitulis florum parvis in globulos congestis. Gnaphalium Germanicum* I. B. 3. 158. *Gnaphalium vulgare Fuchf.* Lugd. 1155. *Gnaphalium Fuchf. Hist.* 288. *Filago* Dod. Gall. 67. *Elicbryos sylvestris* Trag. 321. Icon I.

FILICVLA quæ *Adiantum nigrum officinarum*, pinnulis acutioribus Inst. R. H. 542. * *Adianto nero Ric.*

2. *Filicula Fontana maior, sive Adiantum album Filicis folio* Inst. R. H. 542

FILIPENDVLA vulgaris, an *Molon* Plinii Inst. R. H. 293. * *Filipendula* Matth. 913. & *Cæsalp.* 551

FILIX ramosa maior, pinnulis obtusis non dentatis Inst. R. H. 536. * *Felcie Femmina* Matth. 1253. *Filix foemina Offic.*

2. *Eadem pinnulis dentatis*

3. Fi-

3. Filix ramosa minor, pinnulis dentatis Inst. R. H. 536
4. Filix non ramosa, dentata Inst. R. H. 536. * *Hæc & sequens in Officinis Filix mas vocantur*
5. Eadem maior. * *An Felce maschio Matth. 1352*

FOENICVLVM fativum annuum, dilute virentibus foliis, in multas & gradatim descendentes coniugationes divisis, capillamentis longioribus & crassioribus præditis, umbellis amplioribus luteis, semine crassiore albo dulci. *An Fœniculum dulce Azoricum Inst. R. H. 311. Finocchio dolce vulgo*

2. Fœniculum silvestre præaltum, foliorum coniugationibus paucioribus, inæqualiter a se invicem distantibus, & in prælonga capillamenta divisis, umbellis parvis luteis, acriori & nigriori semine. *An Fœniculum vulgare minus, acriori & nigriori semine Inst. R. H. 311. * Fœniculum silvestre Cæsalp. 282. Fœniculum, & Marathrum Offic. Finocchio vulgo*

3. Fœniculum maritimum, foliorum segmentis tenuissimis & rarioribus, umbellis parvis luteis, semine acriori & nigriori

4. Fœniculum sylvestre, caulibus tenuioribus farctis, modo erectis, modo procumbentibus, foliorum portiunculis brevissimis, umbellis aureis rarioribus e tribus vel quatuor aut quinque corymbis compositis, semine nigricante, Aurantii fervido sapore

5. Fœniculum tortuosum Inst. R. H. 311. * *Seseli Massiliense Offic.*

6. Fœniculum annuum, umbella contracta oblonga Inst. R. H. 311. * *Visnaga Matth. 554. Cumini fativi genus quod Visnaga vocatur Cæsalp. 285. Gingidium Ang.*

FOENVM GRAECVM fativum Inst. R. H. 409. * *Fien Greco Matth. 438. & Ric. Fœnum Græcum Cæsalp. 239. & Offic.*

FRAGARIA vulgaris Inst. R. H. 295. Fragaria Matth. 1075. * *Herba di Fragole Ric. Fragola vulgo*

2. Fragaria fructu albo Inst. R. H. 296

3. Fragaria sylvestris alpina, flore parvo, fructu rotundo exiguo

4. Fragaria sativa atque spontanea, fructu rubro tuberculoso, circa calycem seminibus destituta

5. Fragaria Inglese di fiore mezzo pieno Zannon. 97

6. Fragaria sylvestris sterilis maior ac sativam plane referens, flore maiore. *Fragaria sterilis maior Mentz. Pug.*

7. Fragaria sterilis minor non repens & acaulos ferme, flore minimo ex albo carneo, petalis cordatis

FRANCA maritima supina saxatilis glauca Ericoides sempervirens, flore purpureo Michel. Nov. Plant. Gen. 23. Tab. 22. fig. 1

FRANGVLA Inst. R. H. 612. * *Frangola Matth. 1334. Alnus baccifera Tabern.*

FRAXINELLA Inst. R. H. 430. * *Dictamnium album, seu Fraxinellum Cæsalp. 589. Dittamo bianco Matth. 144. Dittamo bianco, Dittamo Fraxinella Ric.*

FRAXINVS florifera botryoides Inst. R. H. 577. * *Fraxini fructus in Officinis vocantur Lingua Avis*

FRITILLARIA maxima, flore obsoletæ purpuræ Inst. R. H. 377

FVMARIA Florentina scandens, viticulis longissimis, foliis latioribus, floribus albis deorsum reflexis, cum rictu atropurpureo, in spicam cernuam digestis. *Fumaria alba Adv. 338. Fumaria altera caulibus longioribus, flore candicante Cæsalp. 272*

2. *Fumaria Officinarum* foliis glaucis, floribus in spica longiuscula recta dispositis, rubris, rictu atropurpureo. *Fumaria Officinarum & Dioscoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. * Fumaria piedi di Gallina prima Matth. 1218. Hæc & sequens Fumaria usitatiores in Officinis sunt, vocanturque Fumaria, Fumus Terræ, Capnos, & Fumosterno Ric.*

3. Eadem foliis maioribus viridibus & in oblongos lobos divisis, floribus in spica recta digestis, rubris, inferna parte candicantibus, rictu saturatius purpureo. * *Fumaria piedi di Gallina secunda Matth. Descript. 1219. & Fumaria fig. 1217. Fumaria & Fumus terræ Cæsalp. 272*

4. *Fumaria lutea C. B. Pin. 143. * Coridali Split Matth. 1219. Split Cæsalp. 271*

5. *Fumaria bulbosa, radice cava, maior, flore albo Inst. R. H. 422*

6. *Fumaria bulbosa, radice cava, maior, flore rubro dilutiore Inst. R. H. 422. * Leontopetalon alterum Cæsalp. 271. Hæc duæ Fumariæ bulbosæ species in Offic. vocantur Aristolochia cava, & Radix cava*

ALEGA vulgaris floribus cæruleis Inst. R. H. 398. * *Ruta Capraria, Lavanese Matth. 780. Caprago, vulgo Galega, in Hetruria Avanesè, floribus purpureis Cæsalp. 249. Hæc & sequens in Officinis promiscue vocantur Ruta Capraria, seu Caprago, & vulgo Capraggine*

2. *Galega vulgaris floribus penitus candicantibus Inst. R. H. 399*

GALEOBDOLON foliis Vrticæ dilute virentibus, flore luteo. *Galeobdolon Dill. Cat. Gist. 49. & Nov. Plant. Gen. 102. Galeopsis sive Vrtica iners, flore luteo I. B. 3. 323. Inst. R. H. 185*

2. *Idem foliis atrovirentibus*

3. *Galeobdolon foliis Vrticæ amplioribus & maculatis, flore luteo. Galeopsis lutea amplioribus foliis maculatis Inst. R. H. 185*

GALEOPSIS procerior fœtida spicata Inst. R. H. 185

2. *Galeopsis hirsuta fœtida, Melissæ folio, spica longissima alba*

3. *Galeopsis Hispanica frutescens, Teucrii folio Inst. R. H. 186*

4. *Galeopsis palustris, Betonice foliis, flore variegato Inst. R. H. 185.*

* *Tertiola Cæsalp. 451. Betonica fœtida Gesn.*

GALEOPSIS, vide CANNABINASTRUM, & GALEOBDOLON

GALLIVM album Linifolium Barr. Obs. 12. n. 99

2. Gallium album vulgare (farmentosum latifolium) Inst. R. H. 115.

* *Lappago Cæsalp.* 325. *Mollugo C. B.*

3. Gallium Alpinum latifolium minus, floribus albis odoratis

4. Gallium Alpinum pumilum erectum angustifolium album

5. Gallium luteum Inst. R. H. 115. * *Gallio Matth.* 1190. *Galion flore luteo Cæsalp.* 325

6. Gallium nigro purpureum montanum tenuifolium Inst. R. H. 115

GENISTA iunca Inst. R. H. 643. * *Genista iunco rotundo robustiore ac magis flexibili Cæsalp.* 115. *Genista Offic. Ginestra vulgo*

2. Genista Florentina frutescens, tota glabra, viminibus angulosis & plerumque triangularibus, foliis partim acutis partim retusis, floribus luteis, siliquis glabris. *An Genista maritima frutescens Linifolia, caule alato Coroll. Inst. R. H. 44*

3. Genista, an ramosa foliis Hyperici Inst. R. H. 643

4. Genista tinctoria Germanica Inst. R. H. 643

5. Genista tinctoria Germanica, foliis angustioribus Inst. R. H. 643. * *An Ginestra Matth.* 1295

6. Genista tinctoria Linifolia * *Coroneola seu Corneola Cæsalp.* 251. *Flos Tinctorius Fuchs.*

7. Genista radiata, sive Stellaris Inst. R. H. 643

GENISTA SPARTIVM maius, longioribus aculeis Inst. R. H. 645. Bot. Par. 78. * *An Spina Christi vulgo Cæsalp.* 117

2. Genista Spartium minus Germanicum Inst. R. H. 645. * *Alius suffrutex Coroneolæ similis altior Cæsalp.* 251

GERANIVM Batrachioides folio Aconiti, flore albo lineis cæruleis variegato Inst. R. H. 266

2. Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum Inst. R. H. 266

3. Idem Alpinum & minus, flore purpuroviolaceo, petalis leviter cordatis

4. Geranium Batrachioides odoratum Inst. R. H. 266

5. Geranium Batrachioides, flore purpureo reflexo, Italicum Barr. Icon. 39

6. Geranium Romanum versicolor sive striatum Inst. R. H. 267

7. Geranium tuberosum maius Inst. R. H. 267. * *Geranio I. Matth.* 902

8. Geranium Argenteum Alpinum Inst. R. H. 267

9. Geranium Columbinum maximum, Asphodeli radice, foliis profunde dissectis, floribus saturate purpureis, petalis pene cordatis octo lineas longis & sex latis. *Geranium sanguineum, maximo flore Inst. R. H. 267*

10. Idem flore purpureo, venis concoloribus & saturatioribus distincto, externe valde diluto, petalis cordatis, septem lineas longis & sex latis

11. Idem maius, flore saturate purpureo, petalis altius cordatis, octo lineas longis, & quinque latis

12. Geranium maius, flore parvo saturate purpureo. *Geranium hamatodes purpureum, parvo flore, Italicum Barr. Obs.* 55

13. Idem maius, foliis simpliciter laciniatis, flore purpureo minore, petalis cordatis

14. Geranium Columbinum, dissectis foliis, pediculis florum longissimis Inst. R. H. 268
15. Geranium Columbinum maius, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Inst. R. H. 268
16. Geranium folio Malvæ rotundo Inst. R. H. 268. *Geranio II. Matth. 903. Pie Colombino Ric.*
17. Geranium Africanum arborescens, Malvæ folio plano & lucido, flore elegantissimo kermisino Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 262
18. Geranium Africanum arborescens, Ibis folio rotundo (circulo nigricante infecto) Carlinæ odore Herman. H. L. Bat. 275
19. Geranium Africanum frutescens, Malvæ folio laciniato odorato instar Melissæ, flore purpurascens Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 263
20. Geranium Africanum frutescens (viticulis procumbentibus) Malvæ folio laciniato & odorato Herman. H. L. Bat. 277
21. Geranium Africanum Alchimillæ hirsuto folio (circulo nigricante infecto) floribus albidis Herman. H. L. Bat. 282
22. Geranium Africanum (procumbens) foliis inferioribus Afari, superioribus Staphysagriæ maculatis, splendentibus, Acetosæ sapore Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 262
23. Geranium triste, sive Indicum noctu olens Inst. R. H. 270
24. Geranium Alpinum, Coriandri folio, longius radicum, flore purpureo maiore Michel. H. Pif.
25. Geranium Rubertianum rubens maius & maiori flore Michel. H. Pif. *An Geranei Rubertiani altera species, flore maiore Adv. 296*
26. Geranium Robertianum l. viride Inst. R. H. 268. * *Geranio V. Matth. 906. Panax Herculeum Ang. Rupertiana Casalp. Herba Ruperti Lugd.*
27. Geranium Cicutæ folio, acu longissima Inst. R. H. 268
28. Geranium Cicutæ folio inodorum Inst. R. H. 269
29. Geranium Cicutæ folio minus supinum Inst. R. H. 269
30. Geranium folio Althææ Inst. R. H. 268. * *Geranio VI. Matth. 907*

GEVM rotundifolium maius Inst. R. H. 251

GLAVCIUM foliis multum laciniatis & crispis, flore luteo, filiqua prælonga glabra. *Papaver sylvestre corniculatum Trag. 123. Papaver cornutum Cord. Hist. 131. * Papavero Cornuto Matth. 1116. Papaver Corniculatum Casalp. 270*

2. Idem flore pallido
3. Glaucium foliis parum laciniatis, flore luteo, filiquis asperis * *Hæ tres Glauci species usurpari possunt pro Papavere Cornuto Offic. & Ric.*
4. Glaucium Orientale, flore magno rubro Coroll. Inst. R. H. 18

GLAVX maior palustris, flore herbaceo Bocc. Mus. Part. 2. 105

GLOBVLARIA vulgaris Inst. R. H. 467. * *Bellis cærulea C. B.*

2. Globularia montana humillima repens Inst. R. H. 467

GLYCYRRHIZA capite echinato Inst. R. H. 389

2. Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica Inst. R. H. 389. * *Glicirrhiza, o Regolitia Matth. 688. Glyciriza vulgo Liquiritia Casalp. 251. Logorizia Ric. Glycyrrhiza Offic. Liquiritia & Vgurizia vulgo*

G R A M I N V M

O R D O I

Gramina Loliacea

- G**RAMEN loliaceum, radice repente, five Gramen officinarum Inst. R. H. 516
2. Gramen loliaceum, radice repente, five Gramen officinarum, aristis longioribus donatum Inst. R. H. 516
 3. Gramen loliaceum, radice repente, maritimum Inst. R. H. 416
 4. Idem totum glaucum
 5. Gramen loliaceum corniculatum, spicis villosis Inst. R. H. 516
 6. Gramen loliaceum Alpinum, foliis latis, subtus & ad margines hirsutis, spicis corniculatis glabris & aristatis
 7. Gramen loliaceum villosum latifolium perenne, spicis partialibus multiplicibus & aristatis
 8. Gramen loliaceum corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis Inst. R. H. 517
 9. Gramen loliaceum, spicis articulosis erectis Inst. R. H. 517

O R D O II

Gramina Secalina

- G**RAMEN spicatum vulgare, secalinum Inst. R. H. 527
2. Gramen secalinum, bulbosa radice, seu ex Alepo Bauhini Scheuchz. Agrostograph. 19

O R D O III

Gramina Spicata locustis simplicibus

- G**RAMEN spicatum femine miliaceo albo Inst. R. H. 518
2. Gramen spicatum, spica cylindracea longioribus villis donata
 3. Gramen spicatum, spica cylindracea tenuissima longiore Inst. R. H. 520
 4. Gramen spicatum, spica cylindracea longissima Inst. R. H. 519
 5. Gramen typhioides alpinum, spica brevi densa & veluti villosa Scheuchz. Prodr. Gram. 17
 6. Gramen spicatum aristis pennatis Inst. R. H. 518
 7. Gramen spicatum secalinum maritimum pumilum repens, Arundinis folio & facie, foliis superna parte villosis, spica laxa non aristata Michel. H. Pis. 72

8. Gramen spicatum fecalinum maritimum maximum, spica longiore Inst. R. H. 518

O R D O I V

Gramina spicata locustis biglumibus

GRAMEN avenaceum montanum Inst. R. H. 524
2. Gramen anthoxanthon spicatum Inst. R. H. 518

O R D O V

Gramina Dactyloidea

GRAMEN dactylon, radice repente, sive Gramen officinarum Inst. R. H. 520. * Gramen Cæsalp. 183. Sanguinella Matth. 1054
2. Gramen dactylon minus, multiplici panicula, spicis ab eodem exortu geminis Michel. H. Pis. 75
3. Gramen dactylon folio latiore Inst. R. H. 520
4. Gramen dactylon folio latiore, spicis nigris disiunctis Bot. Par. 85. num. 36

O R D O V I

Gramina Miliacea glumis simplicibus

GRAMEN arundinaceum Halepense, Tragopogonis folio, D. Bobart. Pluk. Alm. Phytogr. Tab. 32. fig. 1
2. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis semine Inst. R. H. 523
3. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis semine, folio variegato Inst. R. H. 523
4. Gramen miliaceum alpinum erectum latifolium, panicula sparsa aristata, locustis lineam longis
5. Idem angustifolium, panicula sparsa non aristata
6. Idem supinum, panicula sparsa non aristata
7. Gramen caninum supinum vineale latifolium serotinum, panicula sparsa, locustis minimis non aristatis
8. Gramen paniculatum supinum (præcox) ad infima culmorum genicula foliorum capillarium fasciculis donatum (aristatum) Scheuchz Agrostograph. 141

O R D O V I I

Gramina Avenacea

- GRAMEN avenaceum, utriculis lanugine flavescens Inst. R. H. 525
2. Gramen nodosum, avenacea panicula Inst. R. H. 525
 3. Gramen avenaceum iuncoides, foliis angustissimis, panicula quoque versu expansa, locustis albicantibus bilinearibus, glumis per basim villosis & in linearem aristam desinentibus
 4. Gramen pratense paniculatum molle Inst. R. H. 522
 5. Gramen caninum paniculatum molle Inst. R. H. 522
 6. Gramen avenaceum capillaceo folio, panicula ampliore, locustis splendentibus Inst. R. H. 525
 7. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Inst. R. H. 525
 8. Gramen avenaceum, sparsa panicula speciosa, locustis minimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 215. sect. 3
 9. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Raii Hist. 1288

O R D O V I I I

Gramina locustis compositis panicula sparsa

GRAMEN avenaceum altissimum glabrum, foliis asperis, panicula pene aristata (glumis ab basim villosis) caule pleno rigido D. Michel. H. Pis. 74.
 * Hoc procul dubio est *Ampelodesmos* cuius meminit Plinius L. XVII Hist. Nat. cap. 23 non solum enim in Sicilia, sed in Ora etiam maritima Neapolitana, ac nonnullis Adriatici litoris locis huius Graminis foliis siccatiss, ac deinde madefactis rustici utuntur viminum loco ad Vites continendas, quemadmodum saepius mihi narravit Michelius

2. Gramen avenaceum aquaticum Inst. R. H. 526
3. Gramen paniculatum alpinum latifolium, panicula heteromalla, locustis semiuncialibus breviter aristatis
4. Gramen avenaceum, locustis villosis angustis candicantibus & aristatis Inst. R. H. 526
5. Gramen avenaceum, locustis angustis glabris candicantibus & aristatis Inst. R. H. 525
6. Gramen paniculatum alpinum, radice crassissima, foliis rigidis (superna parte magis glaucis) striatis & asperis, panicula fusca non aristata Micheli H. Pis. 75
7. Gramen Orientale paniculatum, Portulacæ semine Coroll. Inst. R. H. 39
8. Gramen pratense paniculatum altissimum, locustis parvis splendentibus non aristatis Inst. R. H. 524

9. Gra-

9. Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus Inst. R. H. 521
10. Gramen paniculatum alpinum, foliis prælongis, spicis crassioribus & brevioribus, staminulis florum albis
11. Gramen paniculatum maritimum vulgatissimum Raii Synopf. Ed. 2. 259. num. 18. & Ed. 3. 409. num. 6
12. Gramen paniculatum alpinum angustifolium, panicula non sparsa, locustis pene aristatis
13. Gramen paniculatum perenne, capillaceo folio, panicula heteromalla, locustis longioribus aristatis
14. Gramen alpinum angustifolium paniculatum proliferum
15. Gramen paniculatum angustifolium, panicula uno versu disposita & pene aristata
16. Gramen paniculatum alpinum, angustifolium, caulibus reclinatis, panicula sparsa & quoquo versu tendente, locustis parvis non aristatis
17. Gramen Avenaceum minus, foliis inferioribus capillaceis, superioribus vero latioribus Inst. R. H. 525. Bot. Par. 94. num. 8
18. Gramen paniculatum Alpinum, foliis latis brevioribus & carinatis, panicula heteromalla densiore, locustis lanceatis mutilis
19. Gramen pratense (annuum) paniculatum minus album (panicula heteromalla) Inst. R. H. 521
20. Gramen filicinum rigidiusculum Bot. Par. 92. num. 73. Tab. 18. fig. 4. *Gramen minus vulgare, panicula rigida* Inst. R. H. 522

O R D O I X

Gramina Bromoidea

- GRAMEN avenaceum panicula sparsa, locustis maioribus aristatis Inst. R. H. 526
2. Gramen avenaceum spicatum alpinum, spica heteromalla, locustis femuncialibus muticis
 3. Gramen bromoides, locustis maximis, lanuginosum, Italicum Scheuchz. Hist. Gram. pag. 261
 4. Gramen bromoides murorum lanuginosum erectum, locustis amplioribus aristatis in panicula compacta propemodum spicata & veluti in Alopecuroide dispositis Michel. H. Pif. 76
 5. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix se sustinens) locustis maioribus compressis lanuginosis & aristatis Mich. H. Pif. 75
 6. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix se sustinens) locustis maioribus compressis glabris Michel. H. Pif. 76
 7. Idem præcox, locustis minoribus aristatis
 8. Gramen pratense annuum minus, panicula lata speciosa heteromalla aristata Michel. H. Pif. 76
 9. Gramen tomentosum Creticum spicatum, spica purpurea Coroll. Inst. R. H. 39
 10. Gramen spicatum, spica purpuro argentea molli Tournefortii alterum, locustis maioribus Michel. H. Pif. 72
 11. Gramen spicatum, spica cylindracea molli & laxa Inst. R. H. 520
 12. Gra-

12. Gramen paniculis elegantissimis sive ἐπίρρωσις maius Inst. R. H. 522
 13. Gramen paniculis elegantissimis minimum Inst. R. H. 522
 14. Gramen paniculatum maius perenne, locustis magnis tremulis Michel.
 H. Pif. 75
 15. Gramen tremulum minus, locustis parvis triangulis D. Sherard. Raii
 Meth. Plant. 179

GRAMEN dactylon Indicum esculentum, spica articulata Mont. Cat.
 Stirp. Agr. Bon. Prodr. 63

2. Gramen dactylon Orientale maius Frumentaceum, semine Napi
 Eiusd. Ibid.

GRANADILLA Indica scandens & sempervirens, radice repente, foliis palmatis, flore magno albedo, quadruplici filamentorum versicolorum serie obvallato, fructu aureo ovi gallinacei magnitudine & forma. *An Granadilla polyphyllis fructu ovato Inst. R. H. 241*

* Venustissima hæc Granadilla species ex qua nam America provincia ad nos advecta primum fuerit ignoramus. Vulgatissima tamen nobis nunc est & ad topiaria opera valde expetita, utpote quæ capreolis suis excelsos quosque parietes scandat, & foliis saturatius virentibus vestiat hyemis rigoribus invicta, præterea uberi florum ac fructuum proventu oculos non parum oblectet. Radix eius fibrosa est, fragilis, colore ex pallido albicante, sapore subdulci veluti recentis fabæ, geniculata repens ac admodum prolifera. Sarmenta emittit multa intus fungosa, quæ si fulcrum nullum reperiant gracilia permanent, ac terram tangentia facile se propagant e geniculis, sive alis foliorum fibras demittendo: Si vero capreolis suis arborem vel parietem arripiant, in truncum insignem crescunt ligno levissimo conflantem, & Hederae, vel potius Periplocæ foliis oblongis Inst. R. H. quæ excelsam quamdam arborem conscenderit ligni ad instar porosum ac subtilissimis tubulis constans. Folia simul cum capreolis ad singula internodia e sinu foliorum duorum lunatorum prodeunt plantæ teneræ parva integra vel trifida, adultæ vero magna palmata seu quinquefariam & quandoque septifariam scissa, lævia nervosa & aliquantum venosa, superne saturatius virentia inferne glauca, odore gravi ferme Xyridis, sapore fatuo. Harum incisura media longior est, ceteræ gradatim minores, omnes autem in medio latiores, in apice & petiolum versus extenuatæ, nusquam serratæ vel laciniatæ ut in nonnullis aliis Granadilla speciebus contingit. Magnitudine admodum variant hæc folia pro plantæ ætate vigore vel faciliori ascensu, a biunciali siquidem, ad spithamalem amplitudinem perveniunt. Petiolo brevi adnectuntur dilute virescente, superna parte in canaliculum efformato, cuius margines binis utraque parte minutis verrucis seu clavis nigricantibus muniuntur, e quorum extremitate in ingenti æstu guttulam liquoris mellei pellucidi distillare observavi. Quotannis ab Iunii mensis initio ad Octobrem totum usque flores ex alis foliorum profert figura illi omnino similes qui a Cl. Tournefortio pingitur Tom. II. Inst. R. H. Tab. 123. Sed per omnia maiores. Calycis triphylli exterioris laminae tenues sunt, cochlearis instar excavatæ, dilute virentes, & dum flos expanditur decidunt. Calyx interior in laminas quinque petalis similes dividitur, crassas, e lato principio sensim in acutum productas, in apice retusas & aculeo molli hamato instructas, costulis externe per longitudinem distinctas, extus dilute virentes, intus autem can-

candicantes. Petala quinque pyramidata obtusa plana, magnitudine laminarum calycis, candida & ferme pellucida. Calyx in centro floris acetabulum insigne efformat, cuius labia duplici corolla seu sepe obvallantur. Exterior nempe duobus tribus vel quatuor ordinibus mollium filamentorum semuncialium ex albo & cæruleo eleganter variegatorum constat, interior vero tribus pariter ordinibus filamentorum semilinearium ferrugineorum, apice crassiusculo, exiguos clavos aliquatenus representantium. E supradicti acetabuli centro surgit stilus columnaris, qui ad acetabuli os perveniens in patinam veluti quamdam expanditur & petalorum ac filamentorum plano coequatur, acetabuli cavitatem perfecte claudens, quæ melleo pellucido liquore repleta est; deinde vero columnarem rursus formam induit ex albo nonnihil virescens, & ad semuncialem altitudinem exporrigitur. In summitate finditur in quinque radios complanatos & nonnihil incurvatos, quorum extremitatibus apices seu testiculi oblongi compressi aurei & in siliquas veluti duas divisi aureo pulvisculo refertas ita adnectuntur ope fili seu axis cuiusdam, ut versatiles sint, in flore nempe nondum recluso clavis seu capillamentis Embryonis apprimuntur, in aperto vero, acetabulum versus inclinantur. In centro radiorum horum apices substituentium erigitur Embryo, seu bacca ovata exigua e viridi pariter albicans, cuius summitati innascuntur tubæ tres vel quatuor claviformes e nigro purpureo variegatæ, & versus apices in aperto flore reclinatos diriguntur, adeo ut apicum debiscentium pulvisculus capitulis harum tubarum scabris & glutinosi facile adhæreat. Floris odor veluti Hyacinthi, sed nonnihil gravis. Fructus ovi gallinacei magnitudine & forma, per maturitatem aureus, cortice laevi crasso fungoso intus candido, in tres veluti cellulas dividitur ut exacte demonstrat Tab. 124. Tom. II. Inst. R. H. Semina exigua offæ forma & nigra punctululis seu fossulis albis variegata in vesiculis quibusdam rubris inæqualibus continentur liquore lento rubente subacido repletas. Notandum insuper est florum aridum non decidere maturo fructu ut in Helleboro paucisque aliis plantis accidit. Cl. Michelius hanc nobis vulgatissimam Granadillæ speciem nulli ex iis quæ a variis Auctoribus describuntur vel pinguntur exacte respondere animadvertit. An vero eadem ipsa sit cum aliis nomine tenus a Botanicis designatis, iudicari ex descriptione nostra facile poterit

2. Granadilla folio Hederaceo, flore (subviridi) & fructu minimis Inst. R. H. 241

GROSSULARIA fructu maiore, villis longis rarius dispositis infecto, spinis rectis. * *Vva spina*, *Vva marina*, & *Vva crespina domestica* Matth. 184. *Vva spina vulgo Cæsalp.* 99

2. Eadem foliis parvis, spinis ternis in apice nonnihil aduncis munita, acinis parvis pubescentibus. * *Vva spina salvatica* Matth. 184. Hæc, & superior *Grossulariæ* species in *Offic.* audit *Grossularia*, *Vva crispa*, & vulgo *Vva spina*

3. *Grossularia* multiplici acino, sive non spinosa hortensis rubra, sive *Ribes Officinarum* Inst. R. H. 639. * *Alvis vulgo Rhibes Cæsalp.* 99. *Ribes vulgare* Matth. 185. *Ribes*, & *Ribesum rubrum* *Offic.*

GVAIACANA angustiore folio Inst. R. H. 600. * *Ermellinus Cæsalp.* 104. *Loto d' Africa* Matth. 278

ARMALA Inst. R. H. 257. * *Ruta salvatica*. Harmola Matth. 778. Harmel Constantinopolitanorum Cæsalp. 573. Harmel. Ric.

HEDERA arborea Inst. R. H. 613. * *Hedera baccis in maturitate nigris* Cæsalp. 92. *Hedera arborea* Matth. 659. Hellera Ric. & vulgo

HEDYPNOIDASTRUM perenne glabrum & longius radicum, folio Dentis leonis eleganter laciniato, flore ampliore. *Hedypnois Alpina minor saxatilis glabra*, *Dentis leonis folio*, perennis, ex Montibus Petræ Apuanæ Micheli H. Pis. *Taraxacoidastrum Dentis leonis folio ad summitate radiato* Vaill. Nov. Plant. Gen. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 235. numer. 2. * *Trinciarella vulgo*

2. *Hedypnoidastrum* perenne subhirsutum & patulum, radice brevi præmorsa, *Dentis leonis folio*, flore parvo luteo, ac inferna parte ex albo ferrugineo

HEDYPNOIS annua Inst. R. H. 478

HEDYSARVM clypeatum flore suaviter rubente Inst. R. H. 401

2. *Hedysarum clypeatum* flore albido Inst. R. H. 401

3. *Hedysarum triphyllum Canadense* Inst. R. H. 401

4. *Hedysarum triphyllum Americanum*, foliis minoribus & rotundioribus

HELIANTHEMVM vulgare, flore luteo Inst. R. H. 248. * *Panace Chironio* Matth. 785. *Chironia* Cæsalp. 397. *Hyssopus Campestris* Trag. *Gratia Dei* Gesn. *Consolida aurea* Cord. *Chamæcistus* C. B.

TAB. VI. 2. *Helianthemum Venetum* erectum elatius & ferme glabrum, foliis oblongis atroviridibus quasi lucidis, flore luteo minore * *Pictor verticillos quosdam foliorum male expressit in Icone*, & pilos iusto maiores

3. *Helianthemum maritimum* procumbens, *Rorismarini folio* superne glauco, inferne simul cum caulibus incano, floribus albis

HELLEBORVS niger fœtidus Inst. R. H. 272. * *Enneaphyllon* Cæsalp. 583. *Consiligo* Gesn. *Veratrum nigrum* Dod.

2. *Helleborus niger hortensis*, flore viridi Inst. R. H. 272. * *Vn altro Elleboro nero* Matth. 1281. *Helleborus niger* Cæsalp. 581. *Elleboro nero*. *Noccha* Ric. 37. & vulgo

3. *Helleborus niger hortensis*, flore viridi, alter

4. *Helleborus niger* foliis dissectis Inst. R. H. 272

5. *Helleborus niger* angustioribus foliis (flore albo vel roseo) Inst. R. H. 272. * *Elleboro nero* Matth. 1200. *Hellebori nigri alterum genus* Cæsalp. 581. *An Elleboro nero dal fior pavonazzo* Ric. 37. *Helleborus niger verus* Ger. *Veratrum nigrum legitimum* Clus.

HERMODACTYLVS folio quadrangulo Coroll Inst. R. H. 50. * *Satyrium* Cæsalp. 427

HERNIARIA montana saxatilis perennis glabra (viticulis longioribus humi proiectis) Michel. H. Pis. * *Hæc, & sequens usurpari possunt pro Polygono minore, Herba Turca, & Millegrana Offic., & Herniaria Ric.*

2. Herniaria fruticosa lignosa subhirsuta maritima, radice exigua Micheli H. Pis.

HESPERIS hortensis flore purpureo Inst. R. H. 222. * *Viola Matronalis C. B.*

2. Hesperis lutea, siliquis strictissimis Inst. R. H. 222. * *Draba lutea C. B.*

3. Hesperis Allium redolens Inst. R. H. 222. * *Alliaria Matth. 891*

4. Eadem foliis altius incisis

5. Hesperis Leucoidii folio latiore non serrato, flore luteo parvo, siliqua quadrangula Michel. H. Pis. * *Viola alba quædam lutei coloris in montibus, foliis rotundioribus Cæsalp. 369*

6. Hesperis Leucoidii folio serrato, siliqua quadrangula (flore luteo maiore) Inst. R. H. 223

7. Hesperis Leucoidii folio angusto non serrato, siliqua quadrangula longiore & angustiore Michel. H. Pis.

8. Hesperis Leucoidii folio angusto & læviter serrato, siliqua quadrangula

9. Hesperis exigua lutea, folio dentato angusto Boerh. H. L. Bat. P. 2. 20

HIERACIVM fruticosum latifolium hirsutum Inst. R. H. 472

2. Idem angustifolium

3. Hieracium murorum laciniatum, minus pilosum Inst. R. H. 471. * *Pulmonaria Gallica Tab.*

4. Hieracium Dentis leonis folio, bulbosum Inst. R. H. 470

5. Hieracium montanum latifolium glabrum minus Inst. R. H. 471

6. Hieracium alpinum pratense, Cichorii folio, hirsutum asperum & peramarum Michel. H. Pis.

7. Hieracium alpinum Chondrillæ glabro & nitido folio, maius, flore aureo ac externe saturate purpureo

8. Hieracium Chondrillæ folio glabrum minus

9. Hieracium asperum, maiori flore, in limitibus agrorum Inst. R. H. 469

10. Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti Inst. R. H. 471. * *Buglossum Echioides Lob. Hieracium Echioides C. B. Buglossum luteum Cam.*

11. Idem alpinum Buglossi folio

12. Hieracium maritimum umbellatum angustifolium glabrum, Pilosellæ facie Micheli H. Pis.

HIPPOCASTANVM vulgare Inst. R. H. 612. * *Castanea Equina appellata Constantinopoli Cæsalp. 79. Castagne Cavalline Matth. 230. Castagno d' India vulgo*

HORMINVM Napi folio Inst. R. H. 178

2. Horminum sylvestre latifolium verticillatum Inst. R. H. 178

HORMINVM vide SCLAREA

HYACINTHVS Indicus tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis Inst. R. H. 347

2. Hyacinthus oblongo flore, cæruleus maior Inst. R. H. 344. * *Hyacinthus Cæsalp.* 402
3. Hyacinthus oblongo cæruleo flore, minor Inst. R. H. 345
4. Hyacinthus oblongo albo flore, minor Inst. R. H. 345
5. Hyacinthus oblongo flore suaviter rubente, minor Inst. R. H. 345
6. Hyacinthus Orientalis, flore duplici Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 28
7. Hyacinthus Hispanicus, flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 32
8. Hyacinthus Orientalis, flore pleno cæruleo purpureo, clavo longo, petalis modice reflexis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num.
9. Hyacinthus Orientalis, flore pleno ex purpureo & cæruleo vario Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 55
10. Hyacinthus Orientalis, flore pleno ex cæruleo & pallido vario, clavo longo tenuique Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 114. num. 56
11. Hyacinthus Orientalis, flore pleno cæruleo lituris cælestinis, clavo longo plano anguloso Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 49
12. Hyacinthus Orientalis flore plenissimo candidissimo toto, clavo conico, petalis maxime reflexis, caule & flore maximis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 45

HYDROCERATOPHYLLON folio aspero quatuor cornibus donato Vaill. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 21. num. 1

HYDROCOTYLE vulgaris Inst. R. H. 328. * *Cotyledon aquatica* Dod.

HYOCSYAMVS vulgaris vel niger Inst. R. H. 88. * *Hiosciamus* Matth. 1118. *Hyoscyamus niger* Offic.

2. Hyoscyamus minor, albo similis, umbilico floris atropurpureo Coroll. Inst. R. H. 5. * *Hyoscyami alterum genus in maritimis Cæsalp.* 345. *Hæc Hyoscyami species pro Hyoscyamo, Jusquiamo albo, & Dente Caballino usurpari potest*
3. Hyoscyamus Creticus luteus minor Inst. R. H. 118

HYPERICVM vulgare Inst. R. H. 254. * *Hæc, & duæ subsequentes Hyperici species promiscue usurpantur pro Hyperico, Perforata, Herba S. Ioannis, & Fugadæmone Offic. vocanturque vulgo Pilatro*

2. Idem caulibus rubentibus * *Hypericum vulgo autem Perforata Cæsalp.* 394
3. Idem caulibus palleſcentibus, flore ampliore
4. Hypericum crispum, triquetro & cuspidato folio Inst. R. H. 255
5. Hypericum fœtidum frutescens Inst. R. H. 255. *Tragium* Pon. *Aſcyrum legitimum* Bell. ad Clus.
6. Hypericum elegantissimum non ramosum, folio lato Inst. R. H. 255
7. Hypericum, an Alpinum humilius, magno flore punctato Inst. R. H. 256
8. Hypericum palustre supinum tomentosum Inst. R. H. 255

HYSSOPVS Officinarum cærulea, seu spicata Inst. R. H. 200. * *Hissopo* Matth. 733. *Hyssopus Cæsalp.* 462. *Hissopo domestico di Mesue, e Isopo volgare Ric.*

2. Hyssopus vulgaris alba (latifolia) Inst. R. H. 201

ACEA Iaceæ Babilonicæ maximæ similis, floribus paniculatis
D. Sherard. Raii Hist. Tom. 3. 207

2. Iacea montana foliis latis & subrotundis
3. Iacea vulgaris laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 443
4. Iacea montana incana laciniata, flore purpureo
5. Iacea montana saxatilis atrovirens tenuifolia lutea Michel. H. Pif.
6. Iacea cinerea laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 444
7. Iacea sive Serratula alpina, foliis subrotundis minus laciniatis, flore purpureo
8. Iacea nemorensis, quæ Serratula (maior) Inst. R. H. 444. * *Cerretta & Serretta Cæsalp. Solidago Sarracenicæ Lon.*
9. Iacea alpina nigra humilis foliis cichoraceis in amplas, & angustas laciniâs usque ad costam divisâs & nonnihil ad margines crispis, flore purpureo coronato, squamis ad extremitatem nigricantibus & pennatis, seminibus nudis
10. Eadem capitulis tenuioribus, squamis in longiusculum nigricantem & pennatum apicem desinentibus
11. Iacea montana, purpurea (maior) foliis laciniatis viridibus & asperis, squamarum capitulorum aciebus pennatis & nigricantibus (floribus coronatis, semine nudo) Michel. H. Pif.
12. Eadem minor
13. Iacea montana incana erecta, foliis laciniatis, flore purpureo coronato, calyce cum squamis ad extremitatem acutis nigricantibus & pennatis, seminibus marginalibus nudis, discoideis vero papposis
14. Iacea maritima supina incana purpurea, foliis laciniatis, capitulis parvis H. Pif.
15. Iacea (annua) foliis cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Inst. R. H. 444
16. Iacea pratensis caule atropurpureo, foliis cichoriaceis omnibus ample laciniatis. * *Hæc & sequentes Iaceæ species pro Stæbe Offic. usurpari possunt*
17. Eadem foliis imis integris, cæteris laciniatis
18. Eadem foliis saturate virentibus ac plerumque integris
19. Eadem caule viridi, foliis cichoriaceis angustioribus, laciniatis, & non laciniatis
20. Eadem præalta, caule viridi, foliis cichoriaceis omnibus integris
21. Iacea maritima supina purpurea, integro rigido nigricante folio, squamarum capitulorum aciebus fuscis & pennatis Michel. H. Pif.
22. Iacea humilis incana pratensis, folio integro Ambros. 295
23. Iacea angustifolia, flore purpureo coronato, semine nudo, calyce crassiori, squamis nigricantibus perangustis acutis & magis pennatis. *Iacea supina, incana, purpurea Bot. Par.*

IACOBÆA Senecionis folio incana perennis Raii Hist. 285

2. Iacobæa montana, Senecionis folio Barr. Obs. 97
3. Iacobæa Senecionis folio tenuiter laciniato, flore luteo, semiflosculis integris
4. Iacobæa, an Cineraria Lampsanæ foliis Hort. Cathol. Supplem. 3
5. Iacobæa maritima Inst. R. H. 486. * *Cineraria Cæsalp. 500*
6. Iacobæa vulgaris Raphani folio. * *Herba S. Iacobi Fuchs.*

7. *Iacobæa alpina*, foliis subrotundis ferratis Inst. R. H. 485

IACOBÆA vide *DORIA*

IALAPA flore purpureo Inst. R. H. 129. * *Gelsimum rubrum* Cæsalp. 154. *mirabilis Peruviana* Ger. *Solanum Mexiocanum* C. B. Gelsomin della Notte vulgo
2. *Ialapa* flore ex purpureo & luteo mixto Inst. R. H. 129

IASMINOIDES aculeatum, salicis folio, flore parvo ex albo purpurascente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. Fig. 1. * *Rhamno primo* Matth. 177. Spina da Crocifissi vulgo

2. *Iasminoides aculeatum humile*, Halimi minoris folio, flore maiori violaceo, fructu crassiore per maturitatem flavescente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. fig. 2. * *Rhamnus Palæstinus* H. Mauroc.

IASMINVM Alexandrinum, Citri folio, flore pleno Barr. Obs. 123. Icon. 63

2. *Iasminum* sive *Sambach* Arabum folio acuminato, flore stellato maiore (semipieno) albo odoratissimo, vulgo Mugarino H. Mauroc. & H. Pis. Tab. 31.

3. *Iasminum Azoricum* flore albo Inst. R. H. 597

4. *Iasminum vulgare* flore albo Inst. R. H. 597. * *Iesiminus* Marc. 40. *Gelsimum* Cæsalp. 153. *Gelsomino* Matth. 95. *Gelsimum* & *Iasminum* Offic. *Gelsomin salvatico* vulgo

5. *Iasminum Hispanicum*, flore maiore externe rubente Inst. R. H. 597. * *Gelsimini genus humilium primum* Cæsalp. 153. *Gelsomino* di Catalogna vulgo

6. *Iasminum Indicum*, flavum, odoratissimum Ferr. Flor. Cult. 393

7. *Iasminum* sive *Gelsimum luteum* Inst. R. H. 597. * *An Iesiminus luteus* Marc. 40. *Gelsomin Giallo* vulgo ut & sequens

8. *Iasminum luteum*, vulgo dictum, bacciferum Inst. R. H. 597. * *Gelsimini genus humilium alterum* Cæsalp. 153. *Polemonium* Gesn. *Ruta Capraria* quorundam. *Ruta baccifera* Tabern. *Trifolium fruticans* Dod.

IMPERATORIA maior (semine minore) Inst. R. H. 317

2. *Eadem rugosioribus foliis*, semine duplo maiori. * *Hæ duæ Imperatoriæ species promiscue usurpantur pro Imperatoria & Ostrutio* Offic.

IRIS Florentina, flore minore, tribus petalis inferioribus violaceis latis ac brevibus, cæteris dilute cæruleis. * *An Iride domestica* Matth. 18

2. *Iris Florentina latifolia*, flore maiore purpuroviolaceo. * *Iris* vulgo *Lilium purpureum* Cæsalp. 421. *Ghiaggiuolo* Ric. *Giaggiuolo* vulgo

3. *Iris Florentina latifolia*, flore albo, petalis angustis. *Iris alba Florentina* Inst. R. H. 358. * *Iris cuius flos ex toto candidus* Cæsalp. 421. *Irios*, *Ireos*, & *Iris Florentina* Offic. ut, & superior

4. *Iris Susiana*, flore maximo ex albo nigricante Inst. R. H. 358

5. *Iris fœtidissima*, seu *Xyris* Inst. R. H. 360. * *Xiride* Matth. 1044. *Spatula fœtida* Cæsalp. 442. *Gladiolus fœtidus*, *Xyris Dioscoridi* C. B. *Ricot-taia* vulgo

6. *Iris angustifolia fœtida*, foliis procumbentibus. *An Iris pratensis angustifolia*, folio fœtido Inst. R. H. 360

7. *Iris*

7. Iris palustris lutea Inst. R. H. 360. * *Acorus sive Iris palustris Cæsalp.* 422. *Acoro falso Matth.* 24
8. Iris maritima humilis, foliis latis, flore luteo dilutiore, Lillii convallium odore
9. Iris montana humilis, foliis latis, flore pallido inodoro, cum tribus petalis inferioribus lineis luridis distinctis. *Iris flore pallido Cæsalp.* 421
10. Iris angustifolia, Prunum redolens, minor Inst. R. H. 361

ISATIS sativa vel latifolia Inst. R. H. 211. * *Isatis sativa Marc.* 155. *Glastum vulgo Guadam Cæsalp.* 358. *Glasto domestico Matth.* 669. *Guado vulgo*
 2. Isatis; an sylvestris vel angustifolia Inst. R. H. 211. *Glasto salvatico Matth.* 630. *Isatis quæ sponte in arvis nascitur Cæsalp.* 358

- IVNCOIDES nemorosum villosum latifolium maius, flore minore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 1
2. Iuncoides nemorosum villosum angustifolium minus, flore maiore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 2
 3. Iuncoides Alpinum medium villosum latifolium, panicula sparfa, capitulis seminum longiusculis

- IVNCVS acutus, capitulis Sorghi Inst. R. H. 246
2. Iuncus acutus maritimus Anglicus Park. Theatr. 895
 3. Iuncus acutus, panicula sparfa Inst. R. H. 246
 4. Iuncus parvus cum pericarpis rotundis Inst. R. H. 247
 5. Iuncus foliis articulosis erectis, radice repente crassiori Michel. Nov. Plant. Gen. 38. num. 3
 6. Iuncus foliis articulosis, floribus umbellatis Michel. Nov. Plant. Gen. 18. n. 6
 7. Iuncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum utriculis Inst. R. H. 247

- IVNIPERVS media foliis liratis, baccis rubris (mediæ magnitudinis) Michel. H. Pis. * *Iuniperus montanus fructu flavo Cæsalp.* 137. *Ginepro rosso vulgo*
 2. Iuniperus vulgaris, fruticosa (baccis rotundis) Inst. R. H. 588. * *Ginepro Matth.* 135. *Ginepro, & Ginebro Ric. & vulgo. Iuniperus Offic.*
 3. Eadem baccis oblongis
 4. Iuniperus vulgaris, foliis longioribus, baccis maioribus compressis
 5. Iuniperus minor montana, folio latiore, fructuque longiore Inst. R. H. 589
 6. Iuniperus maior arborefcens, sive vulgaris sterilis & mas Flor. Altdorf.

ALI maius cochleato semine Inst. R. H. 247

2. Kali spinosum villosum annuum, foliis crassioribus & brevioribus, calyce membranaceo, semine cochleato
3. Kali hirsutum annuum, foliis teretibus crassis, floribus in foliorum alis nascentibus, calyce aculeato ac transverse oblongato, semine ferri equini figuram mentiente. *An Chenopodium Sedi folio minimo, Kali facie, hirsutum, & candidum Zannich. Ist.* 64. num. VII. *An Kali*

Kali parvum hirsutum I. B. 3. 702. *Kali minus, villosum* C. B. Pin. 289. Prodr. 133. *Chenopodium Sedi foliis teretibus* Buxb. Cent. 1. pag. 21. Tab. XXXI. fig. 1

4. *Kali annuum villosum parvum*, Sedi folio, calyce membranaceo, semine ferri equini figuram præferente. *Kali species vermicularis marina arborefcens* I. B. 704. * *An frutex tertius in maritimis asperis* Cæsalp. 155

5. *Kali minus album*, semine splendente C. B. Pin. 289. * *An Salsola quædam in maritimis* Cæsalp. 170

6. *Kali album foliis angustioribus*, semine splendente

KETMIA Syrorum quibusdam Inst. R. H. 99. * *Alcea arborefcens Syriaca* C. B.

2. *Ketmia Syrorum*, flore purpuroviolaceo Inst. R. H. 99

3. *Ketmia Sinensis*, fructu subrotundo, flore simplici Inst. R. H. 100. * *Rosa della China vulgo*

4. *Ketmia peregrina*, Populi folio subtus incano, flore amplissimo flavescente, umbilico sanguineo

5. *Ketmia palustris foliis latis subrotundis & inferna parte molli ac subcinerea lanugine infectis*, flore purpureo magno. *Aristalthea Plinii* Cæsalp. in *H. Sicc.* pag. 245. num. 697. *Malva sylvestris caule altiori, folio Altheæ candicante*, flore specioso roseo in *Op.* pag. 561. *Ketmia palustris maior folio subtus incano, flore magno purpurascente, fructu acuminato* Zannich. 154

6. *Ketmia vesicaria vulgaris* Inst. R. H. 101. * *Hypecoo Matth.* 1117. *Hypecoum* Cæsalp. 576. *Alcea vesicaria* Dod.

KETMIA vide PENTAGONOCARPOS

ACRYMA IOB Inst. R. H. 532. * *Lacryma, & Lacryme Iob.* Cæsalp. 181. *Lithospermum arundinaceum forte Dioscoridis & Plinii* C. B.

1. LACTUCA montana latifolia laciniata, flore cæruleo Inst. R. H. 474. * *Sonchus cæruleus & Soncho Cichorium* Cam.

2. *Lactuca sylvestris murorum*, flore luteo I. B. 2. 1004. Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1721. pag. 260. * *Lactuca sylvestris Scariola & Serralia, vocata* Cæsalp. 516. *Scariola, Endivia salvatica Ric. Hæc & sequentes in Officinis promiscue appellantur Lactuca sylvestris, Lactuca agrestis, Scarriola, Scariola & Seris*

3. *Eadem foliis multum laciniatis*

4. *Lactuca sylvestris media*, non amara, caule lævi ramoso, ramis simplicibus surrectis, foliis latis brevibus & usque ad spinosam costam in plures lacinias eleganter dissectis, flore maiore, intus dilute luteo, extus purpureo

LAMIVM alba linea notatum Inst. R. H. 183. * *Milzadella, Vrtica mortua, & innoxia* Cæsalp. 449

2. Idem

2. Idem floribus candidis
3. Idem minus, flore purpureo
4. Lamium Paretariæ facie Inst. R. H. 183
5. Lamium vulgare album, five Archangelica flore albo Inst. R. H. 183
6. Lamium Garganicum subincanum, flore purpurascente cum labio superiori crenato Michel. H. Pis.
7. Lamium purpureum fœtidum, folio subrotundo, five Galeopsis Dioscoridis Inst. R. H. 183. * *Vrtica non mordax & fœtida Clus. Dolcimele vulgo*
8. Lamium montanum saxatile ferme glabrum, flore amplo purpureo cum labio superiori crenato Michel. H. Pis.
9. Lamium folio caulem ambiente, minus Inst. R. H. 184

LAPATHVM folio acuto plano, ramis surrectis. * *An Lapathum seu Rumex Cæsalp. 164. Hæc, & sequens in Officinis vocantur Lapathum acutum, Oxylapathum, Rumex, & Romice vulgo*

2. Idem ramis expansis. * *An Oxilapathum Matth. 473. Lapathum sylvestre Cæsalp. 164*
3. Lapathum folio acuto rubente Inst. R. H. 504. * *Lapathum sanguineum Cam. Sanguis Draconis Herba Gesn.*
4. Lapathum folio acuto crispo Inst. R. H. 504
5. Lapathum pulchrum Bononiense, folio sinuato, viride
6. Idem rubrum
7. Lapathum folio rotundo, alpinum Inst. R. H. 504. * *Lapathi genus quoddam in montibus Cæsalp. 164. Hippolapathum, Pseudo-Rba Lob. Rbarbarum monachorum C. B. Lapathum rotundum Ang.*
8. Lapathum maius, foliis subrotundis, ramis surrectis, staminulis florum flavescens, capsularum seminalium alis a basi usque ad medium crenatis & quandoque etiam barbatis *An Lapathum sylvestre, magnum, vulgare I. B. 2. 983. Hippolapathum sylvestre Tabern. Icon. 436. Hippolapathum salvatico Matth. 477*
9. Lapathum aquaticum, minus Inst. R. H. * *Hydrolapathum minus Lugd.*

LAPPA maior, Arctium Dioscoridis Inst. R. H. 450. * *Hæc & sequens in Offic. vocantur Bardana, Lappa Bardana, Lappa maior, & Personata*

2. Lappa maior capitulis parvis glabris Raii Synops. Ed. 3. 178. num. 3. *Lappa maior seu Bardana foliis maximis Cæsalp. 336. Lappa Eiusdem H. Sicc. pag. 102. num. 258. Lappa maior Italica, capitulis parvis Michel. H. Pis. * Personata maggiore Matth. 1213. Lappa Bardana Ric.*

LARIX folio deciduo, conifera Inst. R. H. 586. * *Larix Offic.*

LASERPITIVM foliis latioribus lobatis Inst. R. H. 324

2. Laserpitium alpinum minus, Peucedani folio, semine nonnihil crispo

LATHYRVS latifolius Inst. R. H. 395. * *Ervilium vulgo Rubilium Cæsalp. 233. Climeno Matth. 1022. Roviglia vulgo*

2. Lathyrus sylvestris luteus, foliis Vicie Inst. R. H. 395

LAVANDVLA latifolia Hispanica tomentosa Inst. 198

2. *Lavandula latifolia* Inst. R. H. 198. * *Nardo Italiano* Matth. 34. *Pseudonardus Cast.* Spigo vulgo
3. *Lavandula latifolia* altera
4. *Lavandula angustifolia* Inst. R. H. 198. * *Lavandula* Matth. 34. *Spica Italica Lavanda vulgo* Cæsalp. 459. *Spica Nardi* Cam. Spigo salvatico vulgo

LAVROCERASVS fructu turbinato Michel. H. Pis. *Laurocerasus* Clus. Hist. 4. I. B. 1. 420. *Cerasus folio laurino* C. B. Pin. 450. *Laurocerasus* Thal. Tab. XXIII.

2. *Laurocerasus* fructu rotundo Michel. H. Pis. * *Lauro*, *Lauro regio* & *Lauro di Trebisonda vulgo*, ut & superior

LAVRVS mas & fœmina, foliis latissimis planis & utrimque acuminatis. *Laurus latifolia* *δαυρινα* Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia mas*, & fœmina Tabern. Icon. 951. *Laurus latifolia maior* Park. Theatr. 1488.

2. Eadem foliis planis, duas uncias cum dimidio longis, unciam latis, partim utrinque acuminatis, partim retusis, fructu subrotundo. *Laurus* Trag. 1063
3. Eadem foliis utrinque acuminatis, quatuor uncias longis sexquunciam latis, & ad oras undulatis, fructu oblongo. *An Laurus vulgaris folio undulato* Inst. R. H. 597
4. *Laurus vulgaris* flore pleno Inst. R. H. 597. * *Hæ Lauri species usurpari promiscue possunt pro Lauro* Offic. & *Alloro Ric.*

LEONTODONTOIDES alpinus glaber, Erysimi folio, radice crassa fœtida Michel. Nov. Plant. Gen. Part. 1. 31. Tab. 28

LEONTOPETALON foliis costæ ramosæ innascentibus Coroll. Inst. R. H. 49. * *Leontopetalon* Matth. 862. *Leontopetalon* Cæsalp. 270

LENTICVLA palustris maior, inferne magis convexa, fructu polyspermo Michel. Nov. Plant. Gen. 15

2. *Lenticula aquatica trifulca* C. B. Pin. 362. * *Lenticula quadam palustris in Auxeri fluvio* Cæsalp. 612. *Hederula aquatica*, seu *palustris* Tabern.
3. *Lenticula palustris quadrifolia* C. B. Pin. 362. * *Semprevivo minore* Matth. 1174

LENTICVLARIA maior polyrhiza, inferne atropurpurea Michel. Nov. Plant. Gen. 16

2. *Lenticularia minor monorhiza*, foliis subrotundis, utrinque viridibus Michel. Nov. Plant. Gen. 16. * *Lenticula palustris* Cæsalp. 612
3. *Lenticularia omnium minima arhiza* Michel. Nov. Plant. Gen. 16

LENTISCVS vulgaris Inst. R. H. 580. * *Lentiscus* Cæsalp. 77. *Lentisco* Matth. 122. *Ric.* 48. *Lentistio* & *Dentistio vulgo*

LEPIDIVM latifolium Inst. R. H. 216. * *Lepidium vulgo* *Herba Piperis* Cæsalp. 364. *Lepidio di Paolo e di Plinio* Matth. 643. *An Lepidio* Ric.

2. *Lepidio di Dioscoride* Zann. 118
3. *Lepidium humile incanum arvense* Inst. R. H. 216. * *Draba* Matth. 602. & *Cæsalp.* 365. *Arabis* Cam.

4. *Lepidium humile minus incanum Alepicum* Inst. R. H. 216
5. *Lepidium maius non repens*, foliis imis Scabiosæ, cæteris integris, floribus albis exiguis, fructu minimo lanceolato. *Lepidium gramineo folio*, sive *Iberis* Inst. R. H. 216. * *Iberide* Matth. 315. *Lepidio di Dioscoride* Eiusd. 642
6. *Idem minus*

LEVCANTHEMVM Americanum ramosum altissimum & ferotinum, foliis acutis dentatis, flore maximo. *Bellis Americana procerior ferotina ramosa*, flore amplissimo Herman H. L. Bat.

2. *Leucanthemum alpinum maius*, folio rigido & altius dentato, flore maximo 34. circiter semiflosculis composito. * *Hoc, & sequentes, Bellis maior, Bellis ramosa, & Consolida media vulnerariorum in Offic. vocantur*

3. *Idem folio leviter dentato*, flore minore 24. circiter semiflosculis composito

4. *Idem folio leviter dentato*, flore maximo 24. circiter semiflosculis composito

5. *Idem foliis imis laciniatis*, cæteris altius & raro dentatis, flore maximo 24. circiter semiflosculis non ita latis composito

LEVCOIVM hortense incanum, folio non sinuato, flore purpureo maiore simplici & habitiori * *Leucoio porpureo* Matth. 924

2. *Idem folio sinuato floribus purpurascens*. * *Viola alba & matronalis, floribus rubentibus* Cæsalp. 368

3. *Idem flore pleno, maculis albis notato*

4. *Idem foliis sinuatis, floribus albis*. * *Leucoio bianco* Matth. 924. *Viola alba & matronalis, floribus candidis* Cæsalp. 368

5. *Leucoium luteum vulgare* Inst. R. H. 221. * *Leucoio giallo* Matth. 925. *Viola alba & matronalis lutea ramosior* Cæsalp. 368. *Viola gialla* Ric. Cheiri. *Leucoium luteum. Viola lutea* Offic.

6. *Leucoium luteum pleno flore* Inst. R. H. 222

7. *Leucoium maritimum sinuato folio* Inst. R. H. 221

LICHENAGARICVS terrestris digitatus niger, apicibus alborufis, feminibus griseis undique conspersus, radice membranacea longissima varie divaricata & implexa Michel. Nov. Plant. Gen. 104. num. 4. Tab. 54. fig. 4

LIGVSTICVM alpinum, foliis Cicutæ tenuioribus & glabris, radice brevi Michel. H. Pis. Tab. 39. fig. 2

LIGVSTRVM Inst. R. H. 596. * *Ruvisticum* Marc. 58. *Ligustrum* Cæsalp. 95. *Ligustro* Matth. 187. *Luisitico & Ruistico vulgo*

LILAC Inst. R. H. 601. * *Ligustrum Orientale* Cæsalp. 120. *Lilac e Gbianda Vnguentaria* Matth. 1237. *Syringa carulea* C. B.

2. *Lilac flore albo* Inst. R. H. 601. * *An Lilac flore albo non descriptum* Donn. Cat. H. Flor.

3. *Lilac laciniato folio* Inst. R. H. 602. * *Agem Lilac Persarum* Corn.

LILIOASPHODELVS phœniceus Inst. R. H. 344. * *Liliago maior* *Aphodelo affinis* Cæsalp. 410

LILIONARCISSVS luteus autumnalis maior Inst. R. H. 386. * *Narcissus autumnalis* Cæsalp. 414

LILIVM album vulgare Inst. R. H. 369. *Giglio* Matth. 870. *Lilium* Cæsalp. 418. *Lilium album* Offic. *Giglio bianco* & *Giglio vulgo*

2. *Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente* Inst. R. H. 370. * *Martagon* Matth. 871. *Lilium sylvestre vulgo Martagon colore purpureo, si-ve potius carneo* Cæsalp. 419

3. *Lilium bulbiferum angustifolium* Inst. R. H. 370

4. *Lilium purpurocroceum maius* Inst. R. H. 369. * *Hemerocalle* Matth. 921

LILIVM CONVALLIVM album Inst. R. H. 77. * *Lilium Convallium* Matth. 923. & Cæsalp. 224. *Mughetto vulgo*

LIMONIVM maritimum maximum Italicum, Cynoglossi aut Glaſti folio pediculo longiori fulcō, caule nudo, floribus cæruleis paniculatim nascentibus, calyce stellato. * *Limonium folio Rumicis, floribus purpureis* Cæsalp. 166. *An Limonium maximum, folio latissimo* D. Sberard. *Rati T. III.* 247. * *Been rosso Ric. Beben Rubrum* Offic.

2. *Limonium minus perenne, Bellidis folio, floribus cæruleis, calyce stellato.* *Limonium alterum exiguum* Cæsalp. 166. *An Limonium maius* I. B. 3. 877.

3. *Limonium minus, Bellidis folio, flagellis fœniculaceis* Inst. R. H. 342. *Limonium minus densa caulium fœniculacea veluti coma* Læl. *Triumph. ap. Fr.* 65. *Pluk. Phytogr. Tab. 42. fig. 5.* *An Limonium minimum comatum elegans* *Rati Hist. Tom. 3.* 246

4. *Limonium maritimum minus perenne & patulum, Bellidis minoris folio, ramulis pinnatis hirsutis densissime ramificatis & magis intortis, floribus cæruleis* Michel. H. *Pif. Limonium parvum Bellidis folio, caulibus subhirsutis ramosioribus, flore cæruleo, petalis cordatis* Zannich. *Opusc. Botan.* 27. *An Limonium reticulatum, supinum* Bocc. *Rar.* 82. Inst. R. H. 342

5. *Limonium lignosum gallas ferens* Inst. R. H. 342

LINARIA vulgaris lutea, flore maiore Inst. R. H. 170. * *Osfride* Matth. 1262. *Linaria* Cæsalp. 350. *Osfyris* & *Linaria* Offic.

2. *Eadem flore albo, rictu aureo*

3. *Linaria erecta sempervirens glauca, foliis imis verticillatis, cæteris alternis, floribus purpureis parvis & inodoris.* *An Os Leonis in montibus similior* *Linaria* Cæsalp. 351

4. *Linaria alpina tetraphylla, floribus violaceis parvis.* * *Fruticulus quidam in Collibus saxosis* Cæsalp. 326

5. *Linaria Hederaceo folio glabra, seu Cymbalaria vulgaris (annua)* Inst. R. H. 169. * *Cimbalaria* Matth. 1182. & *Ric. An Cimbalaria* Cæsalp. 266

6. *Linaria Hederaceo folio glabro, seu Cymbalaria maior (perennis) flore candido, rictu pene pallido* Michel. H. *Pif.*

LINGVA CERVINA Officinarum Inst. R. H. 544. * *Pbillitide* Matth. 864. *Lingua Cervina* & *Scolopendria* Cæsalp. 594. *Pbyllitis* Gesn.

2. *Lingua Cervina multifido folio* Inst. R. H. 545

LINVM montanum perenne, Iuniperi folio, floribus umbellatis albis cantilla rubedine infectis

LITHOSPERMVM maius, erectum Inst. R. H. 137. * *Lithospermum* Marc. 216. *Lithospermo minore* Matth. 960

2. *Lithospermum minus repens latifolium* Inst. R. H. 137. * *Ambarum harum Lithospermi specierum semina in Officinis Lithospermum, Milium Solis, & Milium soler vocantur*

3. *Lithospermum alpinum palustre latifolium*, flore cæruleo maiore, umbilico luteo

4. *Lithospermum palustre minus*, flore cæruleo Inst. R. H. 137

5. *Lithospermum arvense minus* Inst. R. H. 137. * *Ecbium Scorpioides* C. B.

LONCHITIS aculeata maior Inst. R. H. 538. * *Hæc, & sequens in Officinis Filix mas vocantur*

2. *Lonchitis aculeata latioribus pinnulis* Inst. R. H. 538

LOTVS villosus altissimus, flore glomerato Inst. R. H. 403. * *Lotus Lybica Dalecampii*

2. *Lotus villosus maior & erectus*, flore albo glomerato, siliquis brevibus obefis. *An Lotus pentaphyllos siliquosus villosus* Inst. R. H. 403

3. *Idem minor & procumbens. An Lotus bemorrhoidalis humilior & candidior* Inst. R. H. 403

4. *Lotus palustris maior rotundifolia glabra. Lotus palustris maior glabra* D. Vaillant. *An Lotus pratensis, maior glaber Eiusd. in Bot. Par.* 120

5. *Lotus minor lutea glabra*, caulibus longissimis procumbentibus, foliis angustioribus. *An Lotus pentaphyllos minor glabra, foliis longioribus & angustioribus* Inst. R. H. 402

6. *Eadem caulibus nonnihil surrectis*, foliis longioribus & angustioribus

7. *Lotus pratensis prorsus glabra & procumbens*, foliis rotundioribus. *An Lotus sive Melilotus pentaphyllos minor glabra* Inst. R. H. 402. *Melilotum vulgo Cæsalp.* 244

8. *Eadem maior foliis ad margines tantum pilosis*

9. *Eadem maior villosa. An Lotus corniculata hirsuta minor* I. B. 2. 356. *Inst. R. H.* 403

10. *Lotus alpina hirsuta minor angustifolia procumbens*, caulibus brevioribus, floribus minoribus luteis nonnunquam externe rubescentibus

11. *Lotus angustifolia, flore luteo purpureo ex Insula S. Iacobi* H. Amstel. *Tom.* 165

LVNARIA maior annua, siliqua rotundiore. *An Lunaria maior, siliqua rotundiore* Inst. R. H. 218. * *Hæc & sequens promiscue vocantur Viola Lunaris, Lunaria Græca, & Bulbonach*

2. *Lunaria maior (perennis) siliqua longiore* Inst. R. H. 218

LVPVLVS mas Inst. R. H. 535. * *Lupulus Cæsalp.* 157. *Lupulo* Matth. 1273. *Lupus salictarius, & Lupulus Offic. Luppolo vulgo*

LVTEOLA herba salicis folio Inst. R. H. 423. * *Struthio falso* Matth. 619

2. *Luteola fativa atque spontanea minor*

- LYCHNIS hirsuta, flore coccineo, maior Inst. R. H. 334. * *An Oculus Christi Cæsalp.* 253. *Flos Constantinopolitanus Dod.* *Scarlattea vulgo*
2. Lychnis hirsuta, flore incarnato, maior Inst. R. H. 334
3. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente Inst. R. H. 334. * *An Lychnide Matth.* 868. *Lychnis Coronaria flore rubente Cæsalp.* 252. *Hæc, & tres sequentes promiscue vocantur Iovis Flos Theophrasti Gesn.*
4. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa, flore dilute rubente Inst. R. H. 334
5. Lychnis coronaria sativa multiplex Inst. R. H. 334
6. Lychnis coronaria Dioscoridis sativa alba Inst. R. H. 334. *Lychnis coronaria flore albo Cæsalp.* 252.
7. Lychnis silvestris alba simplex Inst. R. H. 334. * *Ocimoide Matth.* 1151. *Basilicum sylvestre Cast.*
8. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, quæ sterilis Michel. H. Pis. *Lychnis sylvestris alba simplex, semine vidua Bot. Par.*
9. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato Michel. H. Pis. Tab 41. fig. 1
10. Lychnis perennis viscosa noctiflora subhirsuta, Ocymastri facie, flore parvo leucophæo extus luteoviridi, petalis bifidis cum apendicibus
11. Lychnis montana viscosa noctiflora hirsuta latifolia alba, floribus absque apendicibus Michel. H. Pis.
12. Lychnis noctiflora angustifolia odorata Inst. R. H. 335
13. Lychnis silvestris, sive aquatica, purpurea simplex Inst. R. H. 335
14. Lychnis arvensis hirsuta parva & procumbens, Ocymastri facie, flore rubro hilari, petalis bifidis cum apendicibus, calyce ventricoso
15. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo Inst. R. H. 306. * *Saponaria Cæsalp.* 256. *Viola Agrestis Trag.* *Struthium Plinii Fuchs.*
16. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo, flore albo Inst. R. H. 336
17. Lychnis sive Saponaria flore pleno Inst. R. H. 336
18. Lychnis pratensis, flore laciniato simplici Inst. R. H. 336. * *Odontides Cæsalp.* 259. *Odontitis Plinii Flos Cuculi Gesn.*
19. Lychnis pratensis, flore laciniato pleno minore Inst. R. H. 336. * *Margheritine vulgo*
20. Lychnis silvestris, quæ Behen album vulgo, elatior, foliis longis angustis & sensim in acutum apicem productis, flore minore, petalis cordatis bifidis absque apendicibus, sectionibus latis in exteriori margine crenatis. * *Hæc, & tres sequentes, Polemonium, Beben album, Papaver spumeum Offic. & Been album Ric. promiscue vocantur*
21. Eadem foliis longis peracutis, flore maiusculo
22. Eadem foliis latioribus
23. Eadem alpina humilis, lato breviorique folio, floribus albis maioribus petalis cordatis bifidis cum apendicibus, sectionibus latis
24. Lychnis multiflora elatior, Linariæ folio, parvo flore Inst. R. H. 338
25. Lychnis viscosa altissima, flore muscoso, Ocymastri facie Triunf. Prælus. 58
26. Lychnis maritima non viscosa glabra atrovirens, Bellidis folio, floribus muscosis viridibus in spicis partialibus & heteromallis dispositis, petalis capitilaceis integris deorsum reflexis
27. Lychnis silvestris hirsuta annua, flore minore carneo Inst. R. H. 337
28. Lychnis silvestris alba, spica reflexa Inst. R. H. 338

LYCOPERSICON Galeni Inst. R. H. 150. * *Pomi d' oro* Mattb. 1136. & vulgo. *Malum insanum depressius & latius* Cæsalp. 28. *Poma amoris*. Dod. *Mala aurea* Cast.

2. Lycopersicon fructu Cerasi rubro Inst. R. H. 150. * *Solanum arbore- scens* Cæsalp. 215

LYCOPVS palustris glaber (foliis altius, & acute dentatis) Inst. R. H. 191. * *Siderite* I. Mattb. 1056. *Marrubium aquaticum* Trag. *Lancea Christi* Gesn.

2. Idem foliis brevioribus parum & rotunde crenatis

3. Lycopus foliis in profundas laciniis incisus Inst. R. H. 191. * *Verbenacæ alterum genus foliorum scissuris ad medium nervum accedentibus* Cæsalp. 451

LYSIMACHIA lutea maior, quæ Dioscoridis, foliis ternis (& quaternis) caule rotundo tenuiore, flore maiore Michel. H. Pif.

2. *Lysimachia lutea maior*, quæ Dioscoridis, foliis ternis (flore minore) Inst. R. H. 141

3. *Lysimachia rotundifolia lutea*, foliis quaternis, flore profus luteo & duplo maiori

4. *Lysimachia lutea minor*, foliis (latioribus & brevioribus) nigris punctis notatis Inst. R. H. 141

5. Eadem fundo floris subrufo

6. *Lysimachia Orientalis minor*, foliis glaucis annuentibus, flore purpureo H. Pif. Tab. 40. fig. 1

7. *Lysimachia humifusa*, folio rotundiore, flore luteo Inst. R. H. 141. * *Numularia* Cæsalp. 261. *Centimorbia* Gesn. *Numularia* Offic.

ALVA vulgaris, flore maiore, folio sinuato Inst. R. H. 95 * *Malva sylvestris*, & *Malva* Offic. *Malva vulgo*, ut & 3. sequentes

2. *Malva silvestris maior erecta*, folio sinuato, flore albo subpurpureo mediæ magnitudinis, folliculo seu calycis involucro ampliore Michel. H. Pif.

3. *Malva vulgaris*, flore minore, folio rotundo Inst. R. H. 95

4. *Malva annua erecta glabra*, foliis carnosis ad latera magis dilatatis, floribus perexiguis ex albo purpurascens & in foliorum alis glomeratim aggestis sine pediculis

5. *Malva ulmifolia* femine rostrato Inst. R. H. 96

6. *Malva Hispanica* foliis mollibus undulatis in margine, superius micis sulphureis ad Solem lucentibus donatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 523. n. 14

7. *Malva rosea humilis ramosa*, caule punctis purpureis inscripto, foliis inferioribus angulosis, superioribus vero ficulneis, flore dilute rubro, fundo luteo, amplo. * *Malvone*. *Malva Rosa vulgo* ut & sequentes

8. Eadem humilior, nonnihil ramosa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno rubro saturo

9. Ea-

9. Eadem humilior ramosa, caule viridi, foliis parvis subrotundis & parum angulosis, flore rubro
10. Eadem humilior, caule ex rubro punctato, foliis rotundis angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore
11. Eadem humilior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore carneo, fundo nonnihil saturatiore
12. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro faturo
13. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis ficulneis non ita profunde incisus, flore dilute rubente, fundo saturatiore
14. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno intenso rubro
15. Eadem elatior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro
16. Eadem elatior parum ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubente, fundo ampliore & saturatiore
17. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis ficulneis, lobis rotundioribus, flore roseo, fundo saturatiore
18. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis rotundis nonnihil angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore
19. Eadem vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore roseo, fundo nonnihil saturatiore
20. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis Althææ rugosis & magis angulosis, flore minore carneo, fundo saturatiore
21. Eadem altissima ramosa, caule viridi, foliis cucumerinis seu magis angulosis, flore carneo, fundo saturatiore
22. Eadem humilis non ramosa, caule viridi, foliis inferioribus angulosis, superioribus vero ficulneis, flore luteo amplo
23. Malva arborea sempervirens, Alchimillæ folio mollissimo, flore purpureo, striis & fundo intenso concoloribus, calyce exteriori amplo, interiori parvo. * *An Malva quædam arborefcens Cæsalp.* 561

MALVINDA Americana procumbens, Alcææ folio, flore phœniceo parvo

MANDRAGORA maior verna fœtida, foliis Lactucæ aut Brassicæ crispis & glabris, floribus parvis ex albo subcæruleis, fructu rotundo amplo luteo & graviter odorato. *Mandragora fructu rotundo Inst. R. H.* 76. *Mandragoras Cæsalp.* 215. * *Mandragora mas vel alba Cam.*

2. Mandragora maior autumnalis, foliis longis subasperis crispis & ad oras undulatis, floribus violaceis vel ex cæruleo purpurascens, fructu
An Mandragora tertia ex Sicilia circa Æquinotium Autumni germinans & florens, Lactucæ foliis, fructu turbinato ut parvi Sorbi Cæsalp. 216. * *Hæc & sequentes usurpari possunt pro Mandragora nigro, & fœmina Offic. & Mandragola vulgo*

3. Mandragora minor Autumnalis, foliis betaceis subasperis, flore maiore ex cæruleo purpurascens, fructu exiguo ovato & odorato

4. Mandragora minor brumalis, foliis betaceis crispis superna parte atrovirentibus & asperis, floribus uncialibus ex albo subcæruleis, fructu ovato exiguo odorato flavescens. *Mandragora florem purpureum circa brumam promens, folio brevior tamen & latiore Cæsalp.* 216. *Mandragora minor, aspera, flore parvo ex albo subcæruleo, fructu ovato exiguo H. Pis. Tab.* 43

MARRUBIVM album vulgare Inst. R. H. 192. * *Marrubio* Matth. 876. *Marrubium Cæsalp.* 447. *Præssio Ric. Marrubium album C. B. Præssium Ang.*

2. *Marrubium album latifolium peregrinum* Inst. R. H. 192. *Marrubium candidum Dod. & Creticum Offic. ut & sequens*

3. *Marrubium album angustifolium peregrinum* Inst. R. H. 192

4. *Marrubium Hispanicum supinum*, calyce stellato & aculeato Inst. R. H. 192. * *Alysson Galeni Clus.*

5. *Marrubium annuum*, foliis subrotundis, calyculis aculeatis, flore vario

MATRICARIA vulgaris seu sativa Inst. R. H. 493. *Matricaria dicta a quibusdam Amareggiola sive Herba amara Cæsalp.* 492. *Matricale vulgo*

2. *Matricaria flore pleno* Inst. R. H. 493

3. *Matricaria hortensis minor glabra*, flore lacteo plenissimo

MEDICA maior erectior, floribus violaceis Inst. R. H. 410. * *Fœnum Burgundiacum Lob.*

MEDICAGO trifolia frutescens incana Inst. R. H. 412. * *Cytisus Cæsalp.* 113. *Citiso Matth.* 1223. *Lignum Rhodium, Cytisus verus Belli*

2. *Medicago perennis*, foliis ternis angustis in apice incisus, floribus luteis spicatis, siliqua falcata intorta (lævi) Michel. H. Pis.

3. *Eadem floribus e luteo pallescentibus*

4. *Eadem floribus e cæruleo virescentibus*

5. *Eadem floribus partim luteis partim violaceis*

6. *Eadem floribus violaceis*

MELANOSCHOENVS palustris angustifolius, Lithospermi semine Michel. Nov. Plant. Gen. 46. num. 1

MELIANTHVS Africanus Inst. R. H. 431

2. *Melianthus Africanus minor fœtidus Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. P. 1.* 300

MELILOTVS Officinarum Germaniæ Inst. R. H. 407. * *Loto domestico, Tribolo, Trifoglio Cavallino Matth.* 1221. *Lotus sylvestris vulgo Trifuli, & Tripuli flosculis luteis Cæsalp.* 241. *Trifolium odoratum Dod. Tribolo vulgo ut & tres sequentes*

2. *Melilotus perennis erecta glabra*, foliis oblongis serratis, floribus spicatis albis odoratis lineam longis, siliquis rotundis rugosis exiguis, semine singulari virescente. *Melilotus Officinarum Germaniæ flore albo C. B. Pin.* 331

3. *Eadem floribus sesquilineam longis*, siliquis maioribus rugosis obtusis monospermis

4. *Melilotus siliquis longioribus acutis* Inst. R. H. 407

5. *Melilotus Italica folliculis rotundis* Inst. R. H. 407

6. *Melilotus lutea minor*, floribus & filiculis minoribus spicatim & dense dispositis Inst. R. H. 407

7. *Melilotus capsulis reni similibus in capitulum congestis* Inst. R. H. 407

MELISSA hortensis Inst. R. H. 193. * *Melissa Matth.* 874. *Melissa vulgo Citronella Cæsalp.* 446. *Melissa Ric. Cedronella & Cedroncella vulgo*

2. Me-

2. *Melissa hirsuta* præalta, caule crispo, foliis amplioribus omnibus acuminatis, minus odorata, flore albo. *Melissa sylvestris hirsutior*, minus odorata *Raii Hist.* 571

3. Eadem humilior, caule aspero, foliis minoribus & rugosioribus, imis acuminatis, cæteris rotundioribus

4. *Melissa Pyrenaica* caule brevi, Plantaginis folio (flore violaceo) *Inst. R. H.* 193

5. *Melissa humilis latifolia*, maximo flore purpurascente *Inst. R. H.* 193.
* *Melissa adulterina* *I. B. Herba Sacra Lugd.*

MELONGENA fructu oblongo violaceo *Inst. R. H.* 151. * *Melanzana* *Matth.* 1134. *Pyrum insanum colore purpureo* *Cæsalp.* 210. *Malum insanum* *Dod.* *Petonciano vulgo*

2. *Melongena* fructu oblongo, albo *Inst. R. H.* 151. *Pyrum insanum candidum candore Eboris* *Cæsalp.* 210. *Vovo Turco vulgo*

3. *Melongena* fructu incurvo *Inst. R. H.* 152

MENTHA rotundifolia palustris, seu aquatica, maior *Inst. R. H.* 189.
* *Sisymbro salvatico* *Matth.* 515. *Mentha aquatica sive sisymbrica* *Lob.* *Sisymbrium Fuchf.* *Mentha rubra* *Brunf.* *Calamintha aquatica* *Gesn.*

2. *Mentha aquatica hirsuta*, partim verticillata partim spicata, foliis latis ad *Melissam* accedentibus, spica longa, verticillis crassioribus, floribus purpureis, staminulis longis

3. *Mentha aquatica nigra & glabra*, Ocimi odore, foliis oblongis, spica verticillata tenuiore, floribus parvis dilute purpureis, staminulis brevibus

4. *Mentha sylvestris angustifolia glabra atrovirens*, spica dilute purpurea verticillata, florum staminulis brevissimis

5. *Mentha sylvestris glabra*, foliis brevioribus assidue crenatis, verticillis florum binis vel ternis ex cæruleo purpurascens

6. *Mentha montana*, foliis amplioribus longioribus & rugosis, spica verticillata, staminulis brevibus

7. *Mentha sylvestris longiore folio* *Inst. R. H.* 189. * *Menthastrum* *Trag.* *Mentha Equina* *Brunf.* *Sisymbrium campestre* *Ang.* *Mentastro* *Ric.*

8. *Mentha aquatica seu Pulegium vulgare* *Inst. R. H.* 189. * *Puleggio* *Matth.* 742

9. *Mentha aquatica seu Pulegium vulgare*, flore albo *Inst. R. H.* 190

10. *Mentha aquatica seu Pulegium maius*, foliis rotundioribus ad *Nummulariam* accedentibus. *An Pulegium foliis Nummulariæ* *C. B. Pin.* 222. *Prodr.* 109

MENYANTHES palustre latifolium & triphyllum *Inst. R. H.* 117. * *Trifolium palustre* *Cord.*

MESPILVS Germanica, folio Laurino non ferrato, sive *Mespilus sylvestris* *Inst. R. H.* 641

2. *Mespilus aculeata* *Amygdali folio* *Inst. R. H.* 642. *Pruno gazzerino vulgo*

3. *Mespilus Apii folio sylvestris spinosa*, sive *Oxyacantha* *Inst. R. H.* 622.

* *An Oxyacantha* *Marc.* 57. *Spina alba*, *Spina acuta* *Ang.* *Spina Appendix Plinii* *Gesn.* *Marruca bianca vulgo*

4. *Mespilus folio rotundiore*, fructu nigro subdulci *Inst. R. H.* 642

MILLEFOLIVM vulgare album Inst. R. H. 496. * *Millefolium maius* *Cæsalp.* 482. *Achillea* *Lon.* *Stratiotes millefolia* *Fuchf.*

2. *Millefolium purpureum maius* Inst. R. H. 496. * *Millefoglio maggiore* *Matth.* 1200.

3. *Millefolium* sive *Ageratum umbella candida*, folio *Millefolii minoris*, rigidiore tamen *Lælii Triunf.* apud *Fratr.* 65

4. *Millefolium* quod *Tanacetum album*, *maritimum tenuifolium*, flore candido *Bocc. Mus. Part. 2.* 33. *Tab.* 25

5. *Millefolium minus tenuifolium*, *Tanaceti* odore *Barr. Obs.* 101

6. *Millefolium nobile* Inst. R. H. 496. * *Achillea* *Matth.* 1061. *Scopa Regia* *Plinii Dalech. Stratiotes* *Gesn.*

MIMOSA spuria di Pernambuco, detta Mimosa Italica Zannon. 151

MOMORDICA Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori Inst. R. H. 103

2. *Momordica vulgaris* Inst. R. H. 103. * *Balsamina* *Cæsalp.* 194. & *Matth.* 1349. *Charantia* *Dod.* *Balsimino vulgo*

MORVS fructu albo (foliis integris parvis) C. B. Pin. 459

2. *Morus* (foliis integris parvis) fructu albo minori ex albo purpurascen-
te Inst. R. H. 589

3. *Morus* fructu nigro minori, foliis eleganter laciniatis Inst. R. H. 589

MOSCATELLINA folio *Fumariæ bulbosæ* Inst. R. H. 156

MVSCARI arvense latifolium purpurascens Inst. R. H. 347. * *Bulbus syl-
vestris*, qui *Cepa Canina*, seu *Anguina*, primus *Cæsalp.* 402. *Hyacinthus co-
mosus*, & *Hyacinthus Dioscoridi* C. B. *Bulbus Ang.*

2. *Muscari* flore candicante, staminulis cæruleis

3. *Idem* staminulis carneis

4. *Muscari* arvense iuncifolium cæruleum minus Inst. R. H. 348. *Bulbus
sylvestris* *Cæsalp.* 401. *Hyacinthus racemosus* *Dod.*

5. *Muscari moschatum*, griseo obsoleto flore Inst. R. H. 348

MVSCOIDES squamosum maius atrovirens, foliis subrotundis Michel. *Nov. Plant. Gen.* 9. *Tab.* 6. *fig.* 3

2. *Muscoides* squamosum medium rotundifolium atrovirens Michel. *Nov.
Plant. Gen.* 9. *Tab.* 6. *fig.* 4.

3. *Muscoides* minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus
cucullatis, flore pediculo ferme carente Mich. *Nov. Plant. Gen.* 9. *Tab.* 6. *fig.* 6

MYAGRVM monospermon latifolium Inst. R. H. 211

MYOSOTIS incana repens Inst. R. H. 245. * *Ocymoides Lychnitis* I. B.

2. *Myosotis montana* perennis repens maior subhirsuta & subincana, *Li-
nariæ* folio, flore maximo, petalis angustis octo lineas longis, bifidis, aper-
tura non dilatata

3. *Eadem* ramulorum summitate viscosa, flore magno, petalis latis &
septem lineas longis

4. Eadem flore magno, petalis latis & cordatis
5. Myosotis alpina hirsuta latifolia perennis, parvo flore, calyce longiore
6. Myosotis alpina hyssopifolia, flore maiore
7. Myosotis alpina pumila repens, foliis brevibus ad margines simul cum caule pilosis, flore maiusculo
8. Myosotis alpina minor glabra repens angustifolia, flore parvo, petalis angustis
9. Myosotis alpina minor repens, Polygoni foliis superna parte simul cum caule pilosis, flore parvo, petalis bifidis
10. Myosotis Orientalis perfoliata, Lychnidis folio Coroll. Inst. R. H. 18

MYRRHIS perennis alba minor, foliis hirsutis, semine aureo Inst. R. H. 315

2. Eadem caule maculato
3. Myrrhis annua, semine striato lævi Inst. R. H. 315. * *Anthriscus Plinii* I. B. *Cherophyllum sylvestre* C. B. *Onofelinum* Tab.
4. Myrrhis trifolia Canadensis, Angelicæ facie Inst. R. H. 315. * *Angelica Canadensis trifolia Quorumdam*

MYRTVS latifolia Bætica I, vel foliis Laurinis Inst. R. H. 640. * *Mortella di Spagna vulgo*

2. Myrtus communis Italica (baccis nigris oblongis) Inst. R. H. 640. * *Myrtus fructu maturo nigro Cæsalp.* 127. *Mortella vulgo, ut & duæ sequentes*
3. Eadem baccis rotundis nigris
4. Eadem baccis oblongis ex rubro candicantibus * *Myrtus fructu ex rubro candicante Cæsalp.* 127
5. Myrtus minor vulgaris Inst. R. H. 640. *Myrti quoddam genus ex Hispania Cæsalp.* 127. *Mirto Tarentina Matth.* 249

ARCISSO LEVCOIVM pratense multiflorum Inst. R. H. 387. * *Narcissus aquaticus Cæsalp.* 413. *Leucoium bulbosum* C. B. *Leuconarcissolirion* & *Opition Theophrasti* Cam. in *Matth.* *Leucoium Theophrasti*, & *Viola alba Plinii* C. B.

NARCISSVS albus, circulo croceo vel luteo Inst. R. H. 353. *Narcissus primus Cæsalp.* 412. *Tazzetta vulgo*

2. Narcissus sylvestris minor, flore albo, calyce aureo, odore gravi Michel. H. Pif. * *Giracapo vulgo*
3. Narcissus sylvestris multiplex, calyce carens Inst. R. H. 357. * *Narcissi genus, cuius calyces multiplici complexu constant Rosarum instar Cæsalp.* 413
4. Narcissus latifolius albus medio aureus Inst. R. H. 357. * *Narciso vulgo*
5. Narcissus maior totus luteus, calyce prælongo Inst. R. H. 306
6. Narcissus sylvestris pallidus, tuba aurea, maior Barr. Obs. 67. n. 719. Icon. 930

7. *Narcissus iuncifolius*, oblongo calyce, luteus maior Inst. R. H. 335. * *Giunchiglia vulgo*

8. *Narcissus iuncifolius aureus multiplex*, *Anemones forma* Inst. R. H. 357. * *Giunchiglia doppia vulgo*

9. *Narcissus Illyricus liliaceus* Inst. R. H. 357

NERION floribus rubescentibus Inst. R. H. 605. * *Nerio* Matth. 1160. *Rhododaphne vulgo Oleandrum Cæsalp.* 113. *Rhododendron Bellon. Laurus Rosea Lob. Oleandrum Offic. Mazza di S. Giuseppe, Oleandro, Ammazza l'asino, & Alloro d'India vulgo*

2. *Nerion floribus albis* Inst. R. H. 605

3. *Nerion Indicum latifolium*, floribus odoratis plenis Inst. R. H. 605

4. *Nerion latifolium Indicum*, flore variegato odorato pleno Inst. R. H. 605

NICOTIANA maior latifolia Inst. R. H. 117. * *Tornabona Cæsalp.* 344

2. *Nicotiana maior angustifolia* Inst. R. H. 117. * *Hæ duæ Nicotianæ species, Nicotiana, Petum, Tabacum, Herba Regina, Hoscyanus Peruvianus, & Herba S. Crucis promiscue vocantur & Tabacco vulgo*

3. *Nicotiana minor* Inst. R. H. 117. * *Hiosciamo nero* Matth. 1121. *Tornabonæ congener Cæsalp.* 345. *Hioscyanus luteus* Dod. *Priapeia Gesn.*

NIGELLA angustifolia, flore maiore simplici cæruleo (petalis florum latis, & fructu habitiori) Inst. R. H. 258

2. *Eadem flore minore*, petalis angustis, & fructu non ita ventricoso. * *Hæ duæ Nigellæ species usurpari possunt pro Nigella Offic. & Pianta, che si usa per la Nigella Ric.*

3. *Nigella flore maiore pleno cæruleo* Inst. R. H. 258

4. *Nigella Orientalis*, flore flavescente, semine alato plano Coroll. Inst. R. H. 19

NYMPHAEA alba maior Inst. R. H. 260. * *Nimphaea bianca* Matth. 944. *Nymphaea vulgo Nenufarum flore candido Cæsalp.* 569. *Nenufaro Ric. Nymphaea alba, & Nemuphar album Offic.*

NYMPHOIDES aquis innatans Inst. R. H. 153

BELISCOTHECA *Hydrophylli folio*, lobis amplioribus Vaill. Nov. Plant. Gen. in A&C. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 426. n. 1

2. *Obeliscotheca Hydrophylli folio*, lobis angustioribus Vaill. Nov. Plant. Gen. in A&C. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 246. v. 2

OCIMUM caryophyllum Monachorum, sive Acinos Columnæ Inst. R. H. 203. * *Bassilico Gariofillato Ric.*

2. *Ocimum vulgatius* Inst. R. H. 204. * *Basilico mezzano* Matth. 563. *Ocimum tertium Cæsalp.* 469. *Bassilico Ric. Ocimum & Basilicon Offic.*

3. *Ocimum minus*, valde odoratum, *Origani folio plano*, & non ferrato, floribus albis, spicis brevibus & confertis
4. *Ocimum Citri* odore Inst. R. H. 204. * *Ocimum Citratum Cæsalp.* 469. *Basilico Cedrato Ric. & vulgo*
5. *Ocimum minimum* Inst. R. H. 204. * *Basilico minore Matth.* 564. *Basilicum nanum Cæsalp.* 469. *Basilico Pino vulgo*

OENANTHE maxima, bulbulis radicum crassissimis napaceis, foliis Apii Macedonici amplissimis & nigricantibus, caule altius striato, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis aut barbatis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis

2. *Oenanthe Asphodeli* radice, Apii folio, umbellis amplis patulis, primariis nudis, secundariis vero foliosis & proliferis, floribus maioribus simul cum staminulis albis, apicibus subluteis. *Oenanthe stellata, Cretica Alp. Exot. Raii Hist. Tom. I. 442. Oenanthe Cretica stellata Park. Theatr. 894*

3. *Oenanthe aquatica tenuifolia* maior, bulbulis radicum longissimis (immediate adherentibus, floribus albis, umbellis foliosis) Michel. H. Pis.

4. Eadem minor, bulbulis radicum longis & crassioribus, umbellis nudis, radiis brevioribus. *Oenanthe angustifolia aquatica recta vulgaris Mor. Hist. Part. 3. 289. Sect. 9. Tab. 7. fig. 7. Oenanthe angustifolia Lob. Icon. 729. An Filipendula Cast. 188*

5. *Oenanthe aquatica trifolia*, caulibus fistulosis Mor. Hist. Oxon. Part. III. 289. Sect. 9. Tab. 7. fig. 8. Raii Synopf. Ed. 3. 210. v. 2. *Oenanthe aquatica, minor Iuncoides trianthopporos Pluk. Alm. 268. Oenanthe aquatica minor Park. Theatr. 1233. Oenanthe sive Filipendula aquatica altera I. B. 3. Part. 2. 192. Inst. R. H. 313*

6. *Oenanthe Filipendulæ* radice, foliis inferioribus Apii Macedonici, cæteris Peucedani, umbellis albis primariis & secundariis foliosis

7. Eadem foliis inferioribus Apii tenuioribus & altius incis. *Oenanthe Apii folio, caule firmiore Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 288. Sect. 9. Tab. 7. fig. 3. Enantbe II. Matth. 915. Filipendula tenuifolia Tabern. Icon. 141*

8. Eadem maritima, foliis inferioribus minus incis, corymbis umbellæ sparsis. *An Oenanthe Staphylii folio aliquatenus accedens I. B. 3. Part. 2. 191. * Hæ Oenantes species in Offic. promiscue etiam vocantur Filipendula aquatica, vel palustris*

9. *Oenanthe Lusitanica* (humilis tenuifolia, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis) semine crassiore globofo Inst. R. H.

OLEA sylvestris, foliis angustis, fructu longiusculo tenuiori & intorto

ONAGRA latifolia Inst. R. H. 302. * *Lyfimachia lutea corniculata C. B.*

2. *Onagra latifolia flore dilutiore* Inst. R. H. 302

3. *Onagra angustifolia* Inst. R. H. 302

ONOBRYCHIS Italica perennis erecta, foliis Viciæ, floribus dilute rubentibus, fructu exiguo non echinato sed rugoso & cristato Michel. H. Pis.

ONOPORDON vulgare flore purpureo Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 193. num. 1. * *Acanthio Matth. 708. Hoc & sequens promiscue vocantur Acanthium, & Spina alba*

2. Idem

2. Idem foliis inferioribus altius incisif

OPVLVS Ruellii Inst. R. H. 607. * *Sambuco aquatico* Matth. 1332. *Sambucus in palustribus Pisanis nascens* Casalp. 92. *Sambucus palustris, seu aquatica* Offic.

2. *Opulus flore globofo* Inst. R. H. 607. * *Maggio & Pallone vulgo*

OPVNTIA maior erecta, folio lato oblongo spinis longis munito, flore femipieno, instar serici nitente, & ad æneum colorem tendente. * *Hæc, & sequentes Opuntia species vulgo vocantur Fico d'India*

2. Eadem folio longiore maioribus & crebrioribus spinis munito

3. *Opuntia supina latifolia, floribus luteis aut citrinis. An Ficus Indica, humilis* C. B. Pin. 458

ORCHIS, an magna, latis foliis, galea fusca vel nigricante I. B. 2. 759

2. *Orchis barbata, odore hirci, brevior latioreque folio* Inst. R. H. 433

3. *Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus candidis* C. B. Pin.

83. *Testiculus figura & colore apem flori insidentem referens* Casalp. 429

4. *Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus purpurascens* C. B. Pin. 83

5. *Orchis montana Italica, flore ferrugineo, lingua oblonga* Inst. R. H. 434. * *Spezie di Testicolo III. fig. 1. Matth. 930. Hæ Orchidis species promiscue usurpantur pro Satyrio, ac Testiculo* Offic. & *Satirii Ric.*

6. *Orchis palmata pratensis maculata, flore variegato* Inst. R. H. 434. * *Palma Christi* Casalp. 430. & *Offic.*

OREOSELINVM Apii folio maius Inst. R. H. 318. * *Dauco II. Matth.*

824. *Cervaria nigra & Libanotis nigra* Thal.

2. *Oreoselinum Apii folio minus alterum* Michel. H. Pis.

3. *Oreoselinum Apii folio minus, ad singulos nodos ramosum, & in summitate caulis plures umbellas in prælongis & foliosis pediculis proferens* Michel. H. Pis.

ORIGANVM silvestre, Cunila bubula Plinii Inst. R. H. 188. * *An Origano vulgare* Matth. 739. *Origanum Italicum vulgo Regamum* Casalp. 464. *Hæc, & sequens Origani species, Origanum vulgare, silvestre, & Onitis promiscue in Offic. audiunt, Regamo & Erba da Acciughe vulgo*

2. Idem foliis brevioribus subrotundis & acrioris saporis

3. *Origanum onites* Inst. R. H. 199. * *Scarsapepe, & Mencipepe* Casalp. 464. *Marum quibusdam Dod. Hyssopus genuina Græcorum* Lob.

4. *Origanum foliis & facie Maioranæ, floribus albis. * Maiorana Gentile* Matth. 766. *Persa Ric. Persia nera vulgo*

ORIGANVM vide DICTAMNVS

ORNITHOGALVM umbellatum medium angustifolium Inst. R. H. 378. *An Ornithogalo II. Matth. 572. Ornithogalum vulgo Lac Gallina* Casalp. 405

2. *Ornithogalum maius spicatum, flore albo* Inst. R. H. 379. * *Bulbus Ornithogalo similis* Casalp. 405

3. *Ornithogalum spicatum, flore viridi lactescente* Inst. R. H. 379

4. Or-

4. Ornithogalum spicatum, luteo pallefcente flore Pon. Bald. Lat. in 4.
97. * *Bulbus Ornithogalo similis, floribus luteis Casalp.* 405
5. Ornithogalum luteum Inst. R. H. 379
6. Ornithogalum exoticum, magno flore minori innato Inst. R. H. 379
7. Ornithogalum bifolium Germanicum cæruleum Inst. R. H. 380. * *Hya-*
cintbus stellaris C. B. Bulbus vomitorius Lon.
8. Ornithogalum autumnale minus, flore dilute purpureo Inst. R. H. 381
9. Ornithogalum cæruleum Lusitanicum latifolium Inst. R. H. 381. * *Hya-*
cintbus Peruvianus I. B.
10. Ornithogalum Lusitanicum flore albo Inst. R. H. 381
11. Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice rubra Inst. R. H. 381. *
An Marina Cepulla, an Pancration Marc. 148. 149. *Scilla Matth.* 638. *Scyl-*
la cuius bulbi color ruffus Casalp. 403. *Squilla Ric. Scilla Offic.*
12. Ornithogalum eriophorum Peruvianum Inst. R. H. 381. * *Eriophorus*
& *Bulbus eriophorus C. B.*
13. Ornithogalum eriophorum Orientale Inst. R. H. 381

ORNVS Italica excelsior latifolia, fructu longiore. * *Ornus Offic. Orni*
fructus ut ex Fraxini in Officinis promiscue vocantur Linga Avis

2. *Ornus vulgaris excelsior, racemis florum confertis, fructu longiore acu-*
to Mich. Nov. Plant. Gen. 223
3. *Ornus Italica, præcox, non ita excelsior, folio minori, racemis florum*
confertis, fructu ampliori acuto Michel. Nov. Plant. Gen. 223. *Tab.* 103. *fig.* 1

OROBVS alpinus, Galegæ foliis minus acutis, floribus purpurafcentibus
Michel. H. Pif.

2. *Orobus latifolius parvo flore purpureo Inst. R. H.* 393. * *Onobrychis al-*
tera Casalp. 249. *Galega Nemorensis I. B.*
3. *Orobus sylvestris, Viciæ foliis Inst. R. H.* 393
4. *Orobus sylvaticus, foliis oblongis glabris (radice tuberculosa) Inst. R.*
H. 393. *Bot. Par.* 155. * *Astragalus sylvaticus C. B.*
5. *Orobus angustifolius, Italicus, flore vario Inst. R. H.* 393

OSMVNDA vulgaris & palustris Inst. R. H. 547. * *Osmunda regalis,*
Filix florida Park. Filix palustris Dod. & Offic.

OXYS lutea Inst. R. H. 88. * *Oxytriphylon Trag. Luiula & Alleluia quo-*
rumdam. Hæc, & sequens Oxidis species promiscue usurpantur pro Acetofella,
& *Trifolio Acetoso Ric. & Offic.*

2. *Oxys erecta caulifera Nostras Michel. H. Pif. * An Oxys vulgo autem*
Alleluia Casalp. 564

AEONIA folio nigricante splendido, quæ mas Inst. R. H. 273.

* *Peonia masculina* Matth. 964. & Ric. *Peonia mas* Offic.

2. *Peonia communis* vel *fœmina* Inst. R. H. 274. * *Peonia fœmina* Offic.

3. *Peonia fœmina*, flore pleno rubro maiore Inst. R. H. 274

4. *Peonia* foliis latis subtus pubescentibus, flore simplici rubro octapetalo, petalis angustis

5. Eadem foliis prælongis. * *Peonia Cæsalp.* 588

6. *Peonia* foliis latis subtus incanis & lanuginosis

PALIVRVS Inst. R. H. 616. * *Rhamno terzo* Matth. 174. *Iuiaba sylvestris*, *spina Marruca Cæsalp.* 109

PALMA maior C. B. Pin. 506. * *Palma Cæsalp.* Palma da Palmizii vulgo

2. Palma minor C. B. Pin. 506. * *Palma quoddam genus humile Cæsalp.* 80. *Chameribes*. Cefaglioni, Palma di S. Pier Martire vulgo

PANICVM vulgare, spica simplici & aspera Inst. R. H. 515. * *Hoc*, & *sequens* vulgo. *Panicastrella* vocantur

2. *Panicum* vulgare, spica simplici molliori Inst. R. H. 515

PARIETARIA Officinarum & Dioscoridis Inst. R. H. 509. * *Helxine* Matth. 1170. *Helxine* vulgo autem *Parietaria Cæsalp.* 169. *Vetriola* vulgo

2. *Parietaria Alpina* procerior, caule duriore

PARNASSIA palustris & vulgaris Inst. R. H. 246. * *Gramen Parnassæ* Gesn. *Hepatica alba* Cord.

PARTHENIVM maius, Tanaceti folio, flore ampliori Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 1

2. *Parthenium*, quod *Matricaria Tanaceti* folio, flore maiore, semine umbilicato Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 2.

3. *Parthenium* foliis tenuissimis, *Achilleæ cæsuris* Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 6. Tab. 29

4. *Parthenium Buphtalmi* folio, floribus solitariis, semiflosculis albis & iuxta discum luteis

PASTINACA sylvestris latifolia Inst. R. H. 319. * *Elaphobosco* Matth. 820

2. *Pastinaca sylvestris altissima* Inst. R. H. 319. * *Pseudocostus* Matth. 60. *Herba costa Cæsalp.* 310. *Panax Costinum* C. B. *Panax Chironium Theophrasti* Cam. *Costus spurius* Lob.

PENTAGONOCARPOS palustris, *Althææ* folio angustiore virescente & subaspero, flore purpurascente parvo & patulo, longo pediculo infidente, fructu compresso pentagono. *An Althææ hortensis, sive peregrinæ Dodonæi, nomine insignita D. Sberard. Raii Hist. Tom. 3. 321. numer. 18.*

*Ketmia palustris minor, folio angusto, flore parvo purpurascente, fructu depresso pentagono Zannich Ist. * Pentagonocarpus est novum plantæ genus a*

Mi-

Michelio institutum in sua Appendice altera ad primam partem Novorum Generum Plantarum iam editam, Plantas quasdam complectens cum Ketmiis habetenus commixtas. Eius characteres sunt, flos quidem Ketmiae, sed fructus compressus, pentagonus, in quinque cellulas divisus Eponymi fructuum instar debiscens, in quarum singulis unicum semen reniforme continetur

1. PENTAPHYLLOIDES argenteum alatum, seu *Potentilla* Inst. R. H. 298. * *Potentilla* Matth. 1070. & *Cæsalp.* 557. *Argentina* Dod. *Anserina* Trag.
2. *Pentaphylloides palustre rubrum* Inst. R. H. 298. * *Quinquefolium palustre sive aquaticum* *Tabern.*

PERIPLOCA *Monspeliaca*, foliis acutioribus Inst. R. H. 93. * *Scammonia Monspeliaca* I. B.

2. *Periploca foliis oblongis* Inst. R. H. 93. * *Apocino Serpeggiante* Matth. 1156. *Periploca* *Cæsalp.* 119
3. *Periploca Americana scandens*, *Nummulariæ folio*, flore albo Inst. R. H. 493

PERSICA vulgaris, flore pleno Inst. R. H. 624

PERSICARIA *Orientalis*, *Nicotianæ folio*, calyce florum purpureo Inst. R. H. 38

2. *Persicaria Salicis folio*, *Potamogeton angustifolium dicta* (acida, non maculata) Inst. R. H. 509
3. *Persicaria mitis maculosa*, spicis crassioribus & tenuioribus (brevioribus potius) erectis Michel. H. Pif.
4. *Persicaria Florentina urens non maculosa*, spicis longis strigosis Michel. H. Pif. * *Persicaria Ric. Hydropiper* *Offic. ut & duæ superiores*

PERVINCA vulgaris latifolia, flore cæruleo Inst. R. H. 119

2. *Pervinca Italica latifolia subhirsuta*, flore magno violaceo H. Pif.
3. *Pervinca vulgaris latifolia*, flore albo Inst. R. H. 119
4. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore cæruleo Inst. R. H. 120. * *Clematide prima* Matth. 1006. *Provinca* *Cæsalp.* 336. *Vinca Pervinca* *Brunf. Chamaedaphne Eiusd. Clematis Daphnoides* *Dod.*
5. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore rubente Inst. R. H. 119
6. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore albo Inst. R. H. 119
7. *Pervinca angustifolia variegata* Inst. R. H. 120

PETASITASTRUM alpinum medium, floribus albis, flosculis inæqualibus, filamentis longis leviter capitatis. * *Petasitastrea a Petasitis distincta* *Michelius* eo quod prima (ni fallor) præter flosculos quibus capitulum componitur, semiflosculos exiguos habeant coronæ vices repræsentantes, sæcus ac accidit in *Petasitis*

2. *Idem* filamentis longis bifidis non capitatis
3. *Petasitastrum alpinum maius vulgare*, flosculis inæqualibus
4. *Petasitastrum*, quod *Petasites minor*, radice repente, crasso non anguloso folio Michel. H. Pif.
5. *Petasitastrum*, quod *Petasites monanthos rotundifolius glaber* *Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. pag. 403. num. 5

PETASITES maior vulgaris flosculis æqualibus Inst. R. H. 451. * *An. Tussilagine maggiore* Matth. 894. *Hæc, & sequens in Officinis promiscue vocantur Petasites, Tussilago maior, & Personata*

2. Idem staminum apicibus capitatis & ovatis

PHALANGIVM parvo flore non ramosum Inst. R. H. 368

PHASEOLVS Indicus cochleato flore Inst. R. H. 414. * *Caracollo, & Caracores vulgo*

PELLANDRIVM Inst. R. H. 306. * *Silaus Plinii Cæsaly. 291. Cicutaria palustris* Lob. *Cicuta aquatica* Gesn.

PHILLYREA, an latifolia spinosa Inst. R. H. 596. * *Vlivaastro vulgo ut & sequentes*

2. Phillyrea latifolia lævis Inst. R. H. 596. * *Mabalepum Serapionis* Tab.
 3. Phillyrea foliis longioribus læviter dentatis
 4. Phillyrea folio Ligustri Inst. R. H. 596. *Ilattrum aliis Litternum Cæsaly.*
74. *Lillatro vulgo*

PHLOMIS fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore Inst. R. H. 177. * *Verbasco III. ovvero salvatico* Matth. 1205. *Verbascum salvifolium* C. B.

2. Phlomis fruticosa Salviæ folio longiore & angustiore Inst. R. H. 177
3. Phlomis fruticosa, lutescente tomento obsita, Salviæ folio acuminato, flore luteo
4. Phlomis fruticosa Lusitanica, flore purpurascens, foliis acutioribus Inst. R. H. 178

PHYTOLACCA Americana maiori fructu Inst. R. H. 299. * *Solanum racemosum Indicum* H. R. Par.

PILOSELLA maxima non repens, utraque foliorum parte saturoviridi Raii Hist. Tom. 3. 147

2. Pilosella repens minor, caule erecto pedali, polyanthes, foliis angustis oblongis Raii Hist. Tom. 3. 147
3. Pilosella alpina minor repens glabra & multiflora

PIMPINELLA agrimonoides odorata Inst. R. H. 157

2. Pimpinella sanguisorba maior Inst. R. H. 156. * *Pimpinella maggiore* Matth. 1087

3. Pimpinella sanguisorba media, foliis inferne villosis & canescentibus, semine crassiore profunde rugato, ac quatuor amplioribus & crispatis alis munito

4. Eadem alpina alba seu pallide virens, floribus virescentibus, semine oblongo tetragono pene rugato & nonnihil alato, alis crassioribus integris

5. Pimpinella sanguisorba minor glabra, foliis maioribus, semine profunde rugato, ac quatuor crassioribus alis ferme integris aucto

6. Eadem foliis minoribus, semine quatuor membranaceis & crispatis alis aucto

7. Pimpinella sanguisorba minor rubra lævis, capitulo oblongo flore purpureo

8. Eadem hirsuta. * 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8. *Pimpinellæ species usurpari promiscue possunt pro Pimpinella, Sanguisorba, & Sorbastrella Offic.*

PINVS sativa (fructu acuto, squamis protensis acutioribus, officulis duris) Inst. R. H. 585. * *Pino domestico* Matth. 108. *Pinus Cæsalp.* 129

2. *Pinus sylvestris montana altera* Inst. R. H. 586

3. *Pinus sylvestris montana foliis triuncialibus latiusculis glaucis, conis albicantibus turbinatis habitioribus triuncialibus, squamis parvis copiosioribus. Pinus sylvestris foliis brevibus glaucis, conis parvis albenibus Raii Syn. Ed. 3. 442*

PLANTAGO latifolia maior crispa, non sinuata, caulibus erectis. *Plantago media* Matth. 236. Ed. 1571. *Valgrif. in 4. & pag. 507. Ed. 1585. Valgrif in fol. An Plantago vulgaris, latifolia* Matth. Lugd. 1254. *Plantago maior* Dod. *Pempt. 107. Tabern. Icon. 731. Arnoglossa, Plantago latifolia lævis* Lob. *Icon. 303. Plantago rubea* Trag. 225. *Piantaggine Cæsalp.* 340

2. *Plantago latifolia glabra, non sinuata, crispa* Michel. H. Pif.

3. *Plantago lato scabro pallido laciniato folio nostras.*

4. *Plantago latifolia laciniata, caulibus reclinatis* Michel. H. Pif. *An Plantago maior Brunf. Tom. I. 22*

5. *Plantago foliis latis oblongis pallidis, non sinuatis & utrinque acuminatis. An Plantago maior Fuchf. Hist. 38. * Hæ Plantaginis species promiscue usurpari possunt pro Agnoglossa, Arnoglossa, Plantagine, Quinquenervia, & Centonerbia Offic. & Piantaggine Ric. Petacciola vulgo*

6. *Plantago latifolia rosea, floribus quasi in spicam dispositis* Inst. R. H. 126. * *Plantago foliato caule Cæsalp.* 327

7. *Plantago latifolia incana* Inst. R. H. 126. * *Piantaggine maggiore* Matth. 508

8. *Plantago angustifolia maior* Inst. R. H. 127. *Piantaggine lunga* Matth. 509. *Lanceola maior Cæsalp.* 328. *Plantago Lanceolata, & Quinquenervia Offic.*

9. *Plantago alpina folio angusto longo & nigricante* Inst. R. H. 127

10. *Plantago angustifolia albida Hispanica* Inst. R. H. 127. * *Holosteum* I. B.

11. *Plantago maritima maior tenuifolia* Inst. R. H. 127

12. *Plantago gramineo folio maior* Inst. R. H. 127. * *Serpentina* Matth. 523. *Coronopus quedam in Montibus Cæsalp.* 330

13. *Plantago montana crasso glabro canaliculato tenuioreque folio, profundissime radicata* Michel. H. Pif.

PLATANVS Orientalis verus Inst. R. H. 590. * *Platanus* Marc. 54. *Cæsalp.* 41. *Platano* Matth. 148

PLUMBAGO quorundam Inst. R. H. 141. * *Glaflum sylvestre vulgo Herba S. Antonii Cæsalp.* 359. *Dentellaria* Rond. *Molybdena* Plinii Ang. *Flammula* Gesu.

POLEMONIVM vulgare cæruleum Inst. R. H. 146. * *Valeriana græca* Dod.

POLIVM Lavandulæ folio Inst. R. H. 206. * *Polio secondo* Matth. 889. *Polium montanum quibusdam Iva Aretica foliolis Rosmarini Coronarii Cæsalp.* 458

2. *Polium montanum incanum*, nunc erectum, nunc supinum, foliis ferratis, floribus albis, circa faucem macula sublucea notatis, capitulis subrotundis umbellatim compactis. *Polium montanum supinum alterum* Inst. R. H. 206. * *Polio* Matth. 888. *Polio montano* Ric.

3. *Polium maritimum subincanum ferotinum & supinum*, foliis ferratis, floribus albis, umbilico pallecente, capitulis maioribus in umbella rariore dispositis. *Polium maritimum supinum Venetum* Inst. R. H. 206

POLYACANTHA annua maior præalta latifolia, venis albis distincta, floribus purpureis. *Cnicus albis maculis notatus*, flore purpureo Inst. R. H. 450. * *Carduus lacteus*, *Bedeguar Arabum* Rauwolf.

2. *Polyacantha vulgaris altissima* Vaill. in Act. Ac. R. Sc. An. 1718

POLYGALA vulgaris lutea I. B. 3. 388

2. *Polygala purpurea* Inst. R. H. 174

3. *Polygala vulgaris floribus cæruleis* Bot. Par. 160

POLYGONATVM maius, folio lato rotundo, caule striato, flore maiore albo, pediculo brevi appenso. *Polygonatum latifolium*, flore maiore odore Inst. R. H. 78. * *Hæc*, & quatuor sequentes *Polygonati species in Officiis promiscue usurpantur pro Polygonato*, & *Sigillo Salomonis*

2. *Idem minus*, caule anguloso

3. *Polygonatum folio lato oblongo*, caule lævi rotundo, floribus minoribus angustioribus, ternis plerumque longo pediculo appensis

4. *Polygonatum latifolium vulgare* (caule rotundo, floribus pediculo brevi donatis) Inst. R. H. 78

5. *Polygonatum latifolium vulgare* (caule rotundo, floribus longo pediculo fulcitis) Inst. R. H. 78. * *Fraxinella* Cæsalp. 224

6. *Polygonatum angustifolium non ramosum* Inst. R. H. 78. * *Polygonaton angustifolium* Cæsalp. 224

POLYGONVM latifolium Inst. R. H. 510. * *Poligono Mascchio* Matth. 1001. *Polygonum vulgo Centinodia flosculis candicantibus* Cæsalp. 168. *Hæc & sequentes Polygoni species usurpari possunt pro Polygono maiore*, *Centinodia*, & *Corrigiola* Offic.

2. *Polygonum maritimum Hispanicum*, caulibus longissimis, calyce florum albo Inst. R. H. 510

3. *Polygonum maritimum latifolium* Inst. R. H. 510. * *Polygonum tertium in maritimis* Cæsalp. 281

4. *Polygonum oblongo angusto folio* Inst. R. H. 530

POLYPODIVM Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Inst. R. H. 540

2. *Polypodium vulgare* (pinnulis undulatis) Inst. R. H. 540. * *Hæc*, & sequens *Polypodii species usurpari promiscue possunt pro Polypodio* Offic. & *Polypodio Quercino* Ric.

3. *Idem pinnulis altius ferratis*

4. *Polypodium maius*, acuto folio Viterbiense Inst. R. H. 540

5. *Polypodium angustifolium*, folio vario Inst. R. H. 540

POPVLAGO maior præcox, Cacaliæ foliis dilute virentibus, flore luteo non splendente, petalis uncialibus subrotundis. *An Populago flore maiore*, Inst. R. H. 273. * *Farfarugio* Matth. 895. *Caliba palustris* Offic. ut & *sequentes*

2. Populago flore pleno Inst. R. H. 273
3. Populago flore minore Inst. R. H. 273
4. Eadem petalis acutis

POPVLVS nigra Inst. R. H. 592. * *Popolo nero* Matth. 153. *Populus nigra* Cæsalp. 120. *Albero Ric.* *Albero & Pioppo vulgo*

2. *Populus alba* maioribus foliis Inst. R. H. 592. * *Popolo bianco* Matth. 152. *Populus alba*, vulgo *Albarus vocata* Cæsalp. 120. *Farfarus antiquorum* Cord. *Gattice vulgo*

3. *Populus tremula* Inst. R. H. 592. * *Popolo Libico* Matth. 154. *Populus quæ in Alpibus nascitur*, *nigriori aspectu* Cæsalp. 120

PORTVLACA latifolia five sativa Inst. R. H. 236. * *Portulaca domestica* Matth. 502. *Portulaca latioribus foliis* Cæsalp. 263. *Portulaca* Offic. *Porcellana domestica vulgo*

2. *Portulaca angustifolia* five *sylvestris* Inst. R. H. 236. * *Portulaca salvatica* Matth. 503. *Portulaca angustioribus foliis* Cæsalp. 263. *Porcellana Ric.*

POTAMOGETON alpinum, Plantaginis folio Inst. R. H. 233

2. *Potamogeton foliis crispis*, five *Lactuca Ranarum* Inst. R. H. 233

PRIMVLA veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, maioribus, simplicibus Inst. R. H. 125. * *Hæc & sequentes pro Primula veris*, & *Paralyfi* Offic. *usurpari possunt*

2. Eadem foliis multiplicibus
3. *Primula veris* floribus ex singularibus pediculis, purpureis maioribus
4. *Primula veris montana incana* (umbellata) lutea Inst. R. H. 124

PRVNVS silvestris, fructu maiore cerasiformi cæruleo dulciore ac suaviore

PSEVDODICTAMNVS acetabulis Moluccæ Inst. R. H. 188

2. *Pseudodictamnus Hispanicus*, amplissimo folio candicante & villoso Inst. R. H. 188

3. *Pseudodictamnus Hispanicus*, amplissimo folio nigricante & villoso Inst. R. H. 188

4. *Pseudodictamnus verticillatus inodorus* Inst. R. H. 188. * *Dittamo falso* Matth. 745. *Quædam ex Creta ad nos allata pro Pseudodictamo* Cæsalp. 440. *Dittamo falso*, & *Pseudodittamo* Ric. 35

PSEVDORVTA Patavina, floribus luteis umbellatis Micheli Nov. Plant. Gen. Part. 1. pag. 22. Tab. 19

PSEVDOSPONGIA crustacea fluviatilis Michel. Nov. Plantar. Gener. Part. 2. Tab.

* *Planta hæc aquis perpetuo submersa, parietes piscinae in centro horti sitae vestit Byssorum & Lichenum crustacearum in morem. Structura spongiis simi-*

similis est, e filamentis nempe ramosis virescentibus varieque implicitis contexta, quibus ad basim numerosi adhaerent fructus exigui lutescentes, hinc complanati ac excavati, inde vero globosi, seminibus minutissimis referti. Plantæ superficies viridis est, pluribus fossulis radiatim distincta. Haec autem melius patebunt in Icone quam ante multos annos Michelius æri incidi curavit, & in secunda Parte eius Novorum Generum Plantarum inter Submarinas proponetur

PSEVDOSTACHYS montana nigra maior, Betonicæ folio longiore, flore variegato, calycibus admodum villosis

PSYLLIVM maius erectum Inst. R. H. 128. * *Pfillio* Matth. 1122. *Pfillium* Offic. *Pfillio* Ric. ut, & sequens

2. *Psyllium* maius supinum Inst. R. H. 128. * *Pfillio* II. Matth. 1723

PTARMICA, quæ Ageratum (maius) foliis ferratis C. B. Pin. 221. * *Eupatorio di Mesue, Canforata, Erba Giulia, Santonico* Ric. ut & sequens

2. *Ptarmica*, quæ Ageratum (minus) foliis ferratis C. B. Pin. 221. * *Canforata* Cæsalp. 480

3. *Ptarmica alpina*, foliis profunde incisus Inst. R. H. 497

4. *Ptarmica incana*, *Linaricæ* foliis angustioribus cristatis & quasi *Coronopi* cæsuras mentientibus, floribus luteis

5. *Ptarmica Linaricæ* folio angustissimo, cum margine peculiariter dentato & veluti squamoso, floribus albis

6. *Ptarmica incana* pinnulis cristatis Coroll. Inst. R. H. 37. * *Assenzo Scriphio di Egitto* Matth. 726

7. *Ptarmica Orientalis*, foliis *Tanaceti incanis*, semiflosculis florum pallide luteis Coroll. Inst. R. H. 37

PVLMONARIA Italorum ad Buglossum accedens Inst. R. H. 136. * *Vn'altra Polmonaria* Matth. 1094. *Pulmonaria* Cæsalp. 434. *Symphytum maculosum* C. B. *Pulmonaria* Offic. ut & sequentes

2. *Pulmonaria maxima*, foliis quasi saccharo incrustatis Raii Hist. Tom. 3. 266

3. *Pulmonaria* foliis magis maculatis, maculis albis

4. *Pulmonaria* foliis latis acutissimis, maculis albidis magnis undique infectis

5. *Pulmonaria maculosa*, maculis rarioribus & minus apparentibus

6. *Pulmonaria* foliis minoribus & minus acutis, maculis parvis

7. *Pulmonaria alpina*, foliis prælongis utrinque acutis, maculis rarioribus parvis & vix apparentibus notatis

8. *Pulmonaria* (alpina minor,) viridi subrotundo (molli) non maculato folio Inst. R. H. 137

PVNICA flore pleno maiore Inst. R. H. 336. * *Punica sterilis, sed peregrina in Italia* Cæsalp. 141. *Balausti* Ric.

2. *Punica silvestris* Inst. R. H. 636. * *Punica cuius fructus succus acidus* Cæsalp. 141. *Melagrane forti* Ric. & vulgo

VAMOCLIT Americana, folio Hederæ flore coccineo Boerh.
Ind. Alt. H. L. Bat. I. 247

QVINQUEFOLIVM erectum maximum, flore pallide luteo, petalis cordatis

2. Quinquefolium alpinum erectum latifolium hirsutum (caule patulo, & dichotomo) flore luteo parvo, petalis angustioribus cordiformibus Michel. H. Pif.

3. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis subrus incanis, amplo luteo flore, petalis cordatis Michel. H. Pif.

4. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis profunde & eleganter incis, flore luteo, petalis cordatis Michel. H. Pif.

5. Quinquefolium erectum luteum Inst. R. H. 297

6. Quinquefolium folio argenteo Inst. R. H. 297. * *Pentafillo bianco* Matth. 1074

7. Quinquefolium, an minus repens alpinum aureum Inst. R. H. 297

8. Quinquefolium erectum minimum luteum, radice repente, vernum

9. Quinquefolium maius repens Inst. R. H. 297. * *Cinquefoglio* Matth. 1072. *Quinquefolium* Casalp. 554. *Pentaphyllum* & *Quinquefolium* Offic.

10. Quinquefolium repens maius alterum, foliis amplioribus. * *Cinquefoglie Ric.*

11. Quinquefolium alpinum album ramosum, foliis amplioribus, in apice incis, utraque parte lanuginosis, petalis florum cordiformibus Michel. H. Pif.

ANVNCVLVS nemorosus luteus Inst. R. H. 285

2. Ranunculus phragmites albus vernus Inst. R. H. 285

3. Ranunculus nemorosus trifolius Inst. R. H. 285

4. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis maioribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanthos*, cærulea maior Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann. 1710. pag. 40. num. 5*

5. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanthos cærulea minor* Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann. 1710. pag. 40. num. 4*

6. Ranunculus vernus maior, foliis rotundis, per basim sinuatis, vel dentatis, non maculatis, aut maculis glaucis vix apparentibus interdum notatis, flore decapetalo luteo, extus luteoviridi

7. Idem foliis oblongis neque sinuatis neque splendentibus, sed secundum costam linea nigra notatis, flore luteo

8. Idem medius, foliis rotundis, læviter sinuatis, maculis albicantibus atque dilute viridibus vix apparentibus notatis, flore enneapetalo vel decapetalo intus luteo extus luteo viridi, calyce triphyllo. *Chelidonium minus* Trag. 113. *Cord. Hist. 121.* * *An Favagello vulgo, & Scrophularia minor* Casalp. 546. *Hæ tres Ranunculi verni species promiscue usurpantur pro Scrophularia minore, & Chelidonio minore* Offic.

9. *Ranunculus tridentatus vernus*, foliis amplioribus, maculis albis notatis, lobis rotundis, flore dilute purpureo maiore, petalis sex lineas longis & tres latis. *An Ranunculus tridentatus vernus, folio variegato Inst. R. H. 287*

10. *Idem* foliis minoribus non maculatis, lobis acutis, flore purpureo minore

11. *Idem* foliis minoribus maculatis, lobis acutis, flore minore dilute cæruleo. * *Hæ tres Ranunculi tridentati species promiscue vocantur Hepatica nobilis, Trifolium Hepaticum, Trinitatis Herba, & Trinitas*

12. *Ranunculus palustris echinatus* *Inst. R. H. 286*

13. *Ranunculus arvensis echinatus* *Inst. R. H. 289*

14. *Ranunculus Lusitanicus*, folio subrotundo, parvo flore *Inst. R. H. 286*

15. *Ranunculus Alepus*, grumosa radice, flore purpurofanguineo maximo *Inst. R. H. 288*

16. *Ranunculus Alepus*, grumosa radice, flore lineis rubris & luteis striato *Inst. R. H. 288*

17. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore sanguineo *Inst. R. H. 288*

18. *Ranunculus Romanus gigas*, miniato flore *Inst. R. H. 288*

19. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore pleno albo rubris striis distincto *Inst. R. H. 288*

20. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore pleno rubello, apicibus purpureis & roseis *Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 33. num. 50*

21. *Ranunculus lanuginosus*, Apii folio, *Asphodeli radice* *Inst. R. H. 289*

22. *Ranunculus chærophyllus*, *Asphodeli radice* *Inst. R. H. 289*

23. *Ranunculus rutaceo folio*, flore suaverubente *Inst. R. H. 289*

24. *Ranunculus alpinus Fumariæ folio* *Inst. R. H. 289*

25. *Ranunculus grumosa radice*, folio *Ranunculi bulbosi* *Inst. R. H. 291*

26. *Ranunculus pratensis erectus dulcis & maculatus*

27. *Ranunculus nemorosus*, *Vitis folio* non maculato, lobis in acutas lacinias incisus, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

28. *Ranunculus alpinus hirsutus serotinus*, foliis parvis non maculosis, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

29. *Ranunculus alpinus hirsutus*, foliorum sectionibus in acutas lacinias divisus, flore aureo, calyce non reflexo

30. *Ranunculus nemorosus*, foliis profunde sectis, fuscis & albopallidis maculis notatis

31. *Ranunculus rectus*, foliis pallidioribus hirsutis *Inst. R. H. 289*

32. *Ranunculus repens* flore pleno *I. B. 3. 420*

33. *Ranunculus pratensis repens*, foliis pallidioribus rugosis non maculatis & nonnihil pilosis, flore luteo. * *An Ranunculo II. Matth. 645*

34. *Idem* foliis parvis viridibus & maculis albis notatis

35. *Ranunculus alpinus pratensis*, repenti similis, sed minor *Micheli H. Pis.*

36. *Idem* foliis minoribus

37. *Ranunculus pratensis*, radice verticilli modo rotunda, minor hirsutus, foliis pallidioribus dumtaxat trilobatis, lobis contiguis acute incisus & ab exortu albida macula notatis, flore luteo splendente, calyce reflexo. * *An Ranunculus V. Matth. 648. Hic & tres sequentes Flammula aquatica in Officinis vocantur*

38. *Idem* foliis parvis atrovirentibus, lobis contiguis minus laciniatis, laciniis obture mucronatis & ad sinus albida macula notatis

39. *Idem*

39. Idem foliis in tres lobos divisis, lobis inferioribus in suprema basis parti admodum sinuatis, omnibus ad laciniarum exortum albida macula notatis

40. Idem maior & minus hirsutus, foliis trilobatis, lobis inferioribus ab intermedio longe distantibus, omnibus secundum margines nigricantibus, & laciniis secundariis minus laceratis

41. Ranunculus alpinus serotinus hirsutus non maculatus, foliis parvis

42. Ranunculus montanus Aconiti folio, albus, flore maiore Inst. R. H. 290

43. Ranunculus palustris Apii folio, lævis Inst. R. H. 291. * *An Ranuncolo I. Matth. 644. Ranunculus & Sardonias Dioscoridi C. B. Apiastrum Cord.*

44. Ranunculus arvensis annuus lævis, interdum hirsutus, foliis trilobatis lobis parum incisus, & ad exortum macula nigra notatis, flore luteo splendente, calyce reflexo, capitulo subrotundo, seminibus ad latera subasperis. *Ranunculus III. Matth. ed. Valgrif. lat. in fol. 458. & Ital. 646.*

45. Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore atrorubente Inst. R. H. 291. * *Flos Adonis Clus. Eranthemum Dod.*

46. Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore Inst. R. H. 292. * *Piantagine aquatica Matth. 510. Plantago aquatica Cæsalp. 552*

47. Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore Inst. R. H. 292

48. Ranunculus palustris (annuus) Plantaginis folio, humilis & supinu Inst. R. H. 292

RAPISTRVM maximum rotundifolium monospermon Inst. R. H. 211

RAPVNCVLVS spicatus albus Inst. R. H. 113

2. Rapunculus alpinus cæruleus, angusto raro & subinde dentato folio Michel. H. Pis.

RESEDA Plin. L. 17. cap. 12. *Reseda candida Lugd. 1199. An Reseda foliis Calcitrapæ, flore albo Inst. R. H. 423*

RHAMNOIDES fructifera, foliis falicis, baccis aureis Coroll. Inst. R. H. 53

RHAMNVS Catharticus Inst. R. H. 593. * *Spina infectoria Matth. 175. Spina Cervalis Cæsalp. 101. Spincervino Ric.*

RHAMNVS vide IASMINOIDES

RHVS Africanus trifoliatus, foliis non ferratis angustis & acutis H. Pis.

2. Rhus Virginianum Inst. R. H. 611

3. Rhus folio Vlmi Inst. R. H. 611. * *Rhu Matth. 233. Rhus obsoniorum Cæsalp. 77. Rhus Coriaria Dod. Sommacco Ric.*

RICCIA minima pinguis, foliis latiusculis ample fulcatis e glauco virentibus Michel. Nov. Plant. Gen. 107. num. 2. Tab. 37. fig. 4

RICINOIDES ex qua paratur *Tournesol* Gallorum Inst. R. H. 655. * *Helitropio minore Matth. 1364. Helitropium, Tricoccum Cæsalp. 381*

RICI-

RICINVS vulgaris Inst. R. H. 537. * *Phaselus Romanus* Marc. 29. *Ricino* Matth. 1310. *Ricinus* vulgo *Girasole* *Cæsalp.* 381

ROSA rubello flore maiore multiplicato sive pleno, incarnata vulgo I. B. 2. 36. * *Rosa* *Offic.*

2. Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo Inst. R. H. 639. * *Rosa* d'ogni Mese vulgo

3. Rosa centifolia Batavica Cluf. Hist. 113. * *An Rosa Centifolia Cæsalp.* 96

4. Rosa flore albo pleno (staminulis donato) Inst. R. H. 637

5. Rosa flore albo pleno (staminulis destituta) Inst. R. H. 637. * *An Rosa Anconitana* Marc. 60

6. Rosa rubicunda, saccharina dicta, Græcula Plinii Cam. Hort. *Bottoni di Rose* *rosse* Ric. *Rosa* *Offic.*

7. Rosa versicolor Inst. R. H. 637

8. Rosa lutea simplex Inst. R. H. 637

9. Rosa lutea multiplex Inst. R. H. 638

10. Rosa moschata simplici flore Inst. R. H. 637. * *Rosa Damascena* Marc. 60. *Rosa muscatula* *Cæsalp.* 96. *Rosellina* *Dommaschina* vulgo ut & sequens

11. Rosa moschata flore pleno Inst. R. H. 637

12. Rosa silvestris seu dumetorum scandens sempervirens, Myrti folio lucido, flore albo odorato (in umbellam disposito) fructu parvo rotundo, & hispido Michel. H. Pis. * *Hæc, & due sequentes pro Rosa Canina, Cynobato, & Cynorrhodo* *Offic.* usurpari possunt

13. Rosa silvestris repens, foliis parvis acuminatis glabris & simpliciter dentatis, flore albo odorato, petalis cordatis, fructu ovato lævi

14. Rosa alpina, foliis subrotundis molliter hirsutis & quasi canescentibus ac multipliciter dentatis, flore incarnato odorato, petalis cordatis novem lineas longis & tres latis, fructu rotundo hispido

15. Rosa spinosa pumila, foliis odoratis & pulchre dentatis, flore odorato, externe aureo, interne phæniceo, fructu rotundo Michel. H. Pis.

16. Rosa pumila spinosissima, caule non ramoso singulis annis pereunte, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo odore parvo, petalis cordatis, fructu pyriformi depresso glabro. *An Rosa pumila spinosissima* Inst. R. H. 638

ROSMARINVM spontaneum seu maritimum, foliis longioribus angustioribus & peracutis, flore cæruleo minore

2. Idem foliis angustis brevioribus & minus acutis

3. Idem latifolium, flore cæruleo maiore, cum labio inferiori fimbriato.

* *Hæc Rosmarini species Rosmarinus coronarius, Cassia Latinorum, Cassia nigra Theophrasti, Libanotis coronaria* *Offic.* & *Ramerino* Ric. promiscue vocantur

RVBEOLA alpina latifolia lævis, floribus purpurascens

2. Rubeola, quæ Aparine latifolia humilior montana Inst. R. H. 114

3. Rubeola rotundifolia glabra, floribus albis paniculatim nascentibus

4. Rubeola maritima quadrifolia, viticulis crassioribus (foliis ad radicem hirsutis latiusculis & rotundioribus) floribus purpurascens (aut albis) Michel. H. Pis.

5. Rubeola arvensis supina annua, floribus cæruleis quadripartitis, in parvis & foliosis umbellis dispositis, fructu coronato. *Rubeola arvensis repens*

cærulea C. B. Pin. 334. Prodr. 145. *Rubia parva*, flore cæruleo, se spargens I. B. 3. 719. *Aparine supina pumila*, flore cæruleo Inst. R. H. 114

6. *Rubeola arvensis erecta* flore cæruleo H. Pif.

RVBIA tinctorum sativa Inst. R. H. 114. * *Rubia domestica* Matth. 970. *Rubia* quam Officinæ *Rubia Tinctorum* vocant sativa Cæsalp. 323. *An Robbia da Tintori* Ric. *Erythrodanum*, *Rubia* Offic.

2. *Rubia filvestris* Monspensulana maior Inst. R. H. 114. * *An Rubia filvestris* Cæsalp. 323. *Rubia* Offic.

RVBVS vulgaris, sive *Rubus* fructu nigro Inst. R. H. 614. * *Rovo* Matth. 1063. *Rubus floribus subrubentibus* Cæsalp. 98. *Huius fructus* vocantur *Mora*, *Mora bati*, *Mora rubi*, *Vaccinia* & *More di Siepe* Ric.

2. *Rubus vulgaris spinosus*, flore plenissimo roseo H. Pif.

3. *Rubus* flore albo Inst. R. H. 614. * *Rubus floribus candidis* Cæsalp. 98

4. *Rubus vulgaris spinis carens* Inst. R. H. 614

5. *Rubus montanus repens*, sarmentis longissimis & rotundis, spinis tenuissimis exasperatis, amplo *Coryli* folio, flore albo, fructu nigro crassiore Michel. H. Pif.

6. *Rubus vulgaris repens*, sarmentis rotundis spinosis, flore albo, petalis subrotundis parvis. * *Ab Rubi genus alterum humilius* Cæsalp. 98

7. *Rubus spinosus*, foliis *Cotylaceis* subtus incanis, flore roseo, petalis oblongis

8. *Rubus repens*, fructu cæsius Inst. R. H. 614

RVSCVS myrtifolius aculeatus, fructu rubro Inst. R. H. 79. * *Rusco* Matth. 1274. *Ruscus* Cæsalp. 221. *Brusco* Ric. *Ruscus* Offic. *Pugnitopo vulgo*

2. *Ruscus myrtifolius aculeatus*, fructu ochroleuco Michel. H. Pif.

3. *Ruscus latifolius*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79

4. *Ruscus angustifolius*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79 * *Hippoglossa* Matth. 1254. *Bonifacia* & *Bislingua* Anguil. *Voualaria* Brunf. *Laurus Alexandrina* Tab. *Radix Idæa Dioscoridis* Column.

5. *Ruscus angustiore folio*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79

6. *Ruscus angustifolius*, fructu summis ramulis innascente Michel. H. Pif.

RVTA hortensis latifolia Inst. R. H. 257. * *Ruta* Matth. 775. *An Ruta* Cæsalp. 574

2. *Ruta hortensis altera* Inst. R. H. 257

ABINA folio Tamarisci Dioscoridis C. B. Pin. 487. * *Sabina senza Bacche* Matth. 138

2. *Sabina folio Cupressi (baccis rubris)* C. B. Pin. 487. * *An Sabina vulgaris Casalp.* 136. *Sabina con le bacche rosse* Matth. 136

3. *Sabina folio Cupressi (non fructifera)* C. B. Pin. 487. * *Hæc, & superior Sabinae species promiscue usurpari possunt pro Sabina, & Savina Offic.*

SALICARIA vulgaris purpurea, foliis oblongis Inst. R. H. 253. * *Vn tra Lysimachia* Matth. 1000. *Lysimachia quæ purpureum edit florem Casalp.* 261

2. *Salicaria Hyssopi folio angustiore* Inst. R. H. 253

SALICORNIA geniculata sempervirens Coroll. Inst. R. H. 51. *Salfolae genus multis ramulis fruticans, lignosum & grandius, perpetuum Casalp.* 171

2. *Salicornia geniculata, annua* Coroll. Inst. R. H. 51. * *Salfolae genus simplicius & brevius, dodrantali altitudine, rectum annum Casalp.* 171. *Hæc duæ Salicorniæ species pro Kali Arabum in Offic. usurpantur*

SALIX vulgaris alba arborescens Inst. R. H. 590

2. *Salix Tini folio utrinque glabro, inferne subcinereo, auriculato, & non auriculato* H. Pif.

3. *Salix folio subrotundo latiore, utrinque glabro, aurito*

4. *Salix arborescens, Mespili folio aurito & villoso*

5. *Salix alpina, foliis laurinis ample auriculatis, ad oras crispis & dentatis*

6. *Salix humilis, capitulo squamoso* Inst. R. H. 591

7. *Salix Orientalis flagellis deorsum pulchre pendentibus* Coroll. Inst. R. H. 41

SALVIA montana maxima, foliis Hormini, flore flavescente (punctato) Inst. R. H. 180. * *Melinum aliis Melligo Casalp.* 443. *Colus Iovis* Lob.

2. *Salvia Orientalis frutescens, foliis circinatis, acetabulis Moluccæ* Coroll. Inst. R. H. 10

3. *Salvia Orientalis latifolia hirsutissima viscosa pennata, flore & calyce purpureis, inodora* Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 167

4. *Salvia bifaurita, floribus ex cæruleo purpureis.* * *An Salvia minore, Matth.* 748. *Hæc, & sequentes Salviæ species promiscue usurpari possunt pro Salvia Offic.*

5. *Salvia foliis auritis & non auritis, floribus candidis*

6. *Salvia maior, foliis ex luteo & viridi variegatis* Inst. R. H. 180

7. *Salvia maior, foliis versicoloribus* Inst. R. H. 180

8. *Salvia latifolia maior (tota viridis) flore purpureo, verticillis florum foliosis* Michel. H. Pif.

9. *Eadem tota rubra vel purpurea.* *An Salvia nigra vel rubra* I. B. 3. 304

10. *Salvia maior incana, caule tomentoso, flore purpurascente parvo, calyce ventricoso*

11. *Eadem flore albo*

12. *Salvia foliis subrotundis undulatis & ferratis.* *An Salvia latifolia, serrata* Inst. R. H. 180

13. *Salvia foliis tenuissime ferratis, flore parvo violaceo*

14. *Salvia Hispanica angustifolia*, Lavandulæ odore (flore magno) Michel. H. Pif. * *Salvia di Spagna vulgo*

SAMBUCVS fructu in umbella nigro Inst. R. H. 606. * *Sambucus Cæsalp.* 91. *Sambuco Ric.*

2. *Sambucus laciniato folio* Inst. R. H. 606

3. *Sambucus humilis*, five *Ebulus* Inst. R. H. 606. * *Ebulus Cæsalp.* 209. *Ebulo Matth.* 1333. *Ebbio Ric.* *Ebulus Offic.*

4. *Sambucus humilis*, five *Ebulus folio laciniato* Inst. R. H. 606. * *Ebulus Creticus laciniatis foliis* Donn. *Cat. Hort. Flor.*

SAMOLVS Valerandi Inst. R. H. 143. * *Anagallis aquatica* C. B.

SANICVLA officinarum Inst. R. H. 326. * *Diapensia* ovvero *Sanicola*. *Matth.* 1073. *Sanicula Cæsalp.* 556. *Consolida quinquefolia* Tabern.

SANTOLINA non viscosa, glauca & glabra, foliis inferioribus angustis & vermiculatis, cæteris Holostei aut Pnyllii, capitulis maioribus aureis, flosculis erectis, ramulorum cacuminibus striatis. *An Santolina foliis Rorismarini*, maior Inst. R. H. 461. *An Abrotanum fœmina viridis* C. B. *Pin.* 137. *Mor. Hist. Part. 3. pag. 12. num. 22. Sest. 6. Tab. 3. fig. 22*

2. *Santolina viscosa glabra viridis*, foliis graveolentibus, imis vermiculatis, cæteris planis & ad latera cristatis, capitulis aureis maioribus, flosculis surrectis, ramulorum cacuminibus striatis. *Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ* Inst. R. H. 460. *Santolina foliis obscure virentibus, flore aureo* Eiusd. 461. *Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412*

3. *Santolina alpina humilis atrovirens* tota glabra & ferme inodora, foliis vermiculatis, capitulis maioribus albis, flosculorum tuba & vagina luteis

4. *Santolina Garganica glabra*, foliis obscure virentibus vermiculatis, caulibus canescentibus, capitulis maioribus albis, flosculorum tuba & vagina ochroleucis

5. *Santolina fruticosa erecta*, foliis vermiculatis, imis magis tomentosis & incanis, cæteris viridibus, & ferme glabris, capitulis maioribus luteis, flosculis reflexis. *Santolina flore maiore, foliis villosis & incanis* Inst. R. H. 460. *Polii altera species maior* Col. *Part. 1. 49*

6. *Santolina foliis vermiculatis, primariis incanis tomentosis brevibus cum denticulis dense congestis*, cæteris virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, floribus reflexis, cauliculorum summitatibus pilosis & striatis. *An Santolina tomentosa crispa Hispanica* *Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412. num. 5*

7. *Santolina viscosa*, foliis vermiculatis brevibus, imis viridibus vermiculis minus confertis, cum furculis canis & lanuginosis, cæteris vero pallide virentibus, capitulis luteis mediæ magnitudinis, flosculis reflexis. *An Santolina subviridis, glutinosa* *Vaill. Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412. num. 6.* *Santolina foliis minus incanis* Inst. R. H. 461. *An Abrotanum fœmina Hispanicum tenuifolium virens* *Barr. Obs. 91. num. 1020. Icon. 429*

8. *Santolina foliis vermiculatis, primariis subincanis cum caulibus canescentibus*, cæteris pallide virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, flosculis reflexis

9. *Eadem foliis superioribus viridibus, ramulis secundariis candidis & tomentosis*

10. Santolina foliis vermiculatis viridibus, caulibus canescentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, flosculis reflexis

11. Santolina foliis vermiculatis viridibus, caulibus novellis & secundariis incanis & tomentosis, capitulis sulphureis mediæ magnitudinis, flosculis reflexis. *An Santolina foliis obscure virentibus flore sulphurei coloris Inst. R. H. 461. An Abrotanum fœmina ex viridis semine degener, flore sulphureo Schol. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 12. sub num. 22*

12. Santolina foliis vermiculatis, primariis simul cum caulibus incanis & tomentosis brevibus cum vermiculis dense congestis, secundariis viridibus, capitulis parvis luteis, flosculis admodum reflexis

13. Santolina foliis vermiculatis subviridibus, vermiculis minus confertis, ramulis prælongis, primariis canescentibus, cæteris glabris, capitulis parvis luteis, flosculis nonnihil reflexis

14. Santolina foliis vermiculatis brevibus, vermiculis minus confertis, imis subincanis, cæteris viridantibus, capitulis parvis, flosculis luteis reflexis, tuba aurea

15. Santolina erecta, ramis novellis confertioribus & brevioribus incanis & tomentosis, foliis vermiculatis viridibus, vermiculis confertis, capitulis parvis luteis, flosculis non vel vix reflexis

16. Santolina parva repens, foliis vermiculatis, imis incanis & tomentosis, cæteris subincanis, capitulis parvis luteis, flosculis semper erectis, calyce turbinato. *An Santolina repens, & canescens Inst. R. H. 460. * Santolina species Abrotanum fœmina in Officinis vocantur, & Crespolina vulgo*

SATVREIA fativa Inst. R. H. 197. * *Satureia* II. Matth. 762. Santoreggia vulgo

SAXIFRAGA verna annua humilior Inst. R. H. 252. * *Sedum tridactylites tectorum C. B. Paronychia altera Dod.*

SCABIOSA montana latifolia non laciniata rubra & prima Inst. R. H. 464

2. Scabiosa latifolia, an rubra non laciniata fecunda Inst. R. H. 464

3. Scabiosa folio integro hirsuto (capitulo rotundo) Inst. R. H. 466. * *An Morsus Diaboli Matth. 658. Hæc & sequens usurpari possunt pro Succisa, & Morsu Diaboli Offic.*

4. Eadem minor, capitulo oblongo

5. Scabiosa fruticans angustifolia alba Inst. R. H. 464

6. Scabiosa Fraxinellæ folio Inst. R. H. 466

7. Scabiosa peregrina (glabra) capitulo oblongo nigricante, odore Zibethi Inst. R. H. 465

8. Eadem hirsuta

9. Scabiosa perennis Italica peregrinæ similis, capitulo oblongo odore nigricante. *An Scabiosa Lusitanica peregrinæ similis Inst. R. H. 465*

10. Eadem capitulo rubro

11. Eadem capitulo albo

12. Scabiosa, an altissima annua, foliis Agrimonix nonnihil similibus Inst. R. H. 464

13. Scabiosa maritima perennis minima tenuifolia laciniata subhirsuta, flore cæruleo, semine stellato Michel. H. Pif. *Scabiosa maritima parva Inst. R. H. 463*

SCANDIX femine rostrato, vulgaris Inst. R. H. 326. * *Pettine di Venere* Matth. 557. *Scandix vulgo Acicula* Cæsalp. 290

SCIRPOCYPERVS maritimus altissimus, caule rigido pallide virente, panicula ampliore sparsa, capitulis oblongis inter se distantibus ferrugineis Michel. Nov. Plant. Gen. 47. num. 1. Tab. 31

2. Scirpocyperus palustris, caule molli atrovirente, panicula sparsa minore, capitulis subrotundis pluribus simul iunctis Michel. Nov. Plant. Gen. 47

3. Scirpocyperus maritimus humilis, caule pallide virenti, panicula glomerata Michel. Nov. Plant. Gen. 47

SCIRPOIDES maritimum, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus foliis & scapo supra paniculam carinam ferentibus albicantem Michel. Nov. Plant. Gen. 52

SCIRPVS Equifeti capitulo maiori Inst. R. H. 528

2. Scirpus omnium minimus, capitulo longiori Inst. R. H. 528

SCLAREA Inst. R. H. 179. * *Sclarea* Matth. 939. *Sclarea aliis Scarleggia* Cæsalp. 442. *Gallitricum* Cam. Orwala Cast.

2. Sclarea maxima, foliis amplissimis subrotundis rugosioribus, coma purpurea odorata, floris labio inferiori albo, superiori subcæruleo. *Sclarea Syriaca flore albo* Inst. R. H. 179

3. Sclarea Asphodeli radice Inst. R. H. 179

4. Sclarea Italica (longifolia) maxima altius radicata, sanguineis maculis (interdum) notata, flore ex cæruleo purpurascente Michel. H. Pis.

5. Sclarea Italica præalta, flore albo parvo Michel. H. Pis. *Horminum sylvestre maius, flore albo, integris foliis* Barr. Icon. 187

6. Sclarea, quæ Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore cæruleo Coroll. Inst. R. H. 10

7. Sclarea, quæ Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascente Coroll. Inst. R. H. 10

8. Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo Inst. R. H. 179. * *Gallitricum vulgo, & Sclarea sylvestris appellata, ab aliis Chiarella* Cæsalp. 442

9. Sclarea folio Salviæ minor sive glabra (floribus violaceis parvis) Inst. R. H. 180

10. Sclarea folio Salviæ subtilissime dentato

11. Sclarea Italica pratensis, foliis in profundas lacinias & crenas incisus, flore cæruleo Michel. H. Pis.

12. Eadem folio subrotundo ampliori, in rotundas lacinias inciso, ac æstivo tempore viridi, brumali vero purpurascente

13. Sclarea Assisiana minor, foliis brevioribus profunde incisus, flore cæruleo

14. Sclarea minor angustifolia, Verbenæ laciniis, flore cæruleo dilutiore. *Horminum Verbenæ laciniis, angustifolium* Triumph. Obs. 66

SCOLYMVS Chrysanthemos perennis, folio venis lacteis simplicioribus & vix apparentibus notato, caule albicante

2. Idem foliis latis obscure virentibus, caule admodum alato, floribus rarioribus

3. Idem foliis obscure virentibus altius laciniatis, caule vix alato

4. Idem

4. Idem spinosior, foliis obscure virentibus profunde laciniatis ac lacteis venis & maculis notatis, floribus crebris

5. Scolymus foliis latis longioribus ac venis albis simpliciter notatis, caule albicante, flore aureo maiore & rariore, semine tribus dumtaxat aristis munito

SCORZONERA alpina angustifolia perennis, caule ramoso fistuloso, flore maiore suavepurpurascete inodoro, semine striato lævi octo lineas longo

2. Scorzonera latifolia sinuata Inst. R. H. 476. *Scorzonera* Matth. 569. & *Casalp.* 518

3. Scorzonera latifolia non sinuata, semine aspero * *Scorzonera* Offic. ut & *superior*

SCROPHULARIA flore luteo Inst. R. H. 166

2. Scrophularia fœtida, radice strumosa, foliis Vrticæ ad petiolum æqualibus. * *Scrophularia* Matth. 1188. *Scrophularia* & *Millemorbia* Offic. ut & *sequens*

3. Eadem foliis ad petiolum acutis

4. Scrophularia foliis Vrticæ nigricantibus altius incisus, incifuris dentatis, flore saturo rubro

5. Scrophularia subhirsuta, Vrticæ folio profunde dentato Michel. H. Pif.

6. Scrophularia hirsuta, Melissæ rugoso nigricante & altius dentato folio, ad petiolum Aristolochiæ Saracenicæ instar excavato, flore tres lineas longo, rubro, cum labello inferiori viridi, fructu pyramidato acuto. *An Scrophularia Melissæ folio* Inst. R. H. 166

7. Scrophularia Teucrii folio, glabra, flore parvo, superne saturorubro ad phœniceum tendente, labello inferiori viridi

8. Scrophularia aquatica maior (caule alato) Inst. R. H. 166. * *Betonica aquatica*, & *Scrophularia aquatica* Offic. ut & *sequens*

9. Eadem flore ochroleuco

10. Scrophularia palustris non fœtida seu aquatica minor Inst. R. H. 166. * *Scrophularia fœmina* Cam.

11. Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro Inst. R. H. 166

12. Scrophularia maxima Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso Inst. R. H. 167

13. Scrophularia Raphani folio, flore maximo phœniceo, fructu habitiori peracuto

14. Scrophularia, an Lusitanica frutescens Verbenacæ foliis Inst. R. H. 167

15. Scrophularia, seu Ruta canina maior, Ambrosiæ folio, flore partim saturate purpureo partim albicante, fructu crassiore acuto. *An Siderite* III. Matth. 1058. *Sideritis* III. Matthioli Lugd. 118. *Sideritis altera Dioscoridis* Tabern. Icon. 128

16. Eadem fructu crassiore rotundo. *Scrophulariæ affinis minor in montibus, foliis brevioribus, divisura ferme Rutæ Casalp.* 350. *An Herba mora* Lugd. 1339

17. Eadem folio tenuiter diviso, racemis florum longioribus & magis sparsis, fructu rotundo exiguo. *An Scrophularia minor Ruta Canina dicta.* Inst. R. H. 167

SECVRIDACA lutea maior Inst. R. H. 399

SEDVM maius arborefcens Inst. R. H. 262. * *Vn altro Semprevivo* Matth. 1179. *Semprevivi maioris alterum genus ex Sicilia Cæfalp. 577*

2. Sedum maius vulgare Inst. R. H. 262. * *Semprevivo maggiore* Matth. 1175. *Semprevivum maius Cæfalp. 577. Sedum & Semprevivum maius Offic. Sopravivolo & Semprevivo vulgo*

3. Sedum montanum tomentosum Inst. R. H. 262

4. Sedum Romanum pallide luteum, ramulis inflexis, maius (umbellis florum semper erectis) Michel. H. Pif.

5. Sedum alpinum minus teretifolium luteum non acre, umbellis & radiis florum semper erectis

6. Sedum minus luteum ramulis inflexis, foliis teretibus pallide virentibus, umbellis & radiis florum initio pendulis deinde erectis

7. Idem foliis tenuioribus glaucis acutis & expansis

8. Idem foliis crassis acutis glaucis & expansis

9. Sedum parvum acre, flore luteo Inst. R. H. 263. * *An Semprevivo minimo* Matth. 1177. *Aizoon acre Cord. Vermicularis sive Illecebra Ger.*

10. Sedum minimum luteum non acre Inst. R. H. 263

11. Sedum minus teretifolium album Inst. R. H. 262. * *Semprevivo minore* Matth. 1179. *Vermicularis & Illecebra maior Lob. An Vermiculare An Semprevivo Ric. Erba Pignuola & Pinocchiella vulgo*

12. Sedum montanum tetraphyllum floribus albis, foliis planis Michel. H. Pif.

13. Sedum echinatum vel stellatum, flore albo Inst. R. H. 263. * *Cotyledon stellata C. B.*

14. Sedum minus, folio circinato Inst. R. H. 263

SENECIO minor vulgaris Inst. R. H. 456. * *Senecio* Matth. 1191. *Cæfalp. 537. Erigeron I. B. Senecio Offic.*

SERIPHIVM maritimum Italicum incanum, foliis Lavandulæ, in furculis non floriferis partim integris partim multifidis, in floriferis vero integris, panicula surrecta contracta seu cupressina, capitulis bilinearibus erectis invicem appressis. *Absinthium maritimum, foliis superioribus in aliquot laciniis divisis C. B. Pin. 139. Inst. R. H. 458. Artemisia subincana, foliis inferioribus trifidis vel quinquefidis Bot. Par. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 375. n. 5. * An Assenzo Marino Matth. 725. Absinthium maritimum Offic.*

2. Idem foliis inferioribus multifidis, superioribus integris & ad Linariam accedentibus. *Seriphium Lavandulæ folio minus ramosum Zannich. Ist. 135*

3. Idem foliis ab imo ad medium laciniatis, in summitatibus vero integris & obscure mucronatis

4. Seriphium maritimum Italicum incanum, foliis multifidis, coma sparsa, capitulis cylindræis bilinearibus nutantibus & inter se distantibus. *Seriphium Lavandulæ folio Zannich. Ist. Tab. 156*

5. Idem montanum Italicum, foliis tenuissime divisis, capitulis angustioribus. *Absinthii alterum genus in collibus argillofis agri Senensis, brevius, odoris & saporis minus ingrati Cæfalp. 479. * Absinthium montanum Offic.*

SERPILLVM maius latifolium (glabrum, floribus albidis perexiguis) C. B. Pin. 220. *An Serpillo Matth. 763. An Serpillum Cæfalp. 465. Sermollino vulgo ut & sequentes*

2. Serpillum maius, caulibus hirsutis, foliis Maioranæ glabris, floribus maiusculis purpurascens, staminibus longis

3. Idem foliis Maioranæ longioribus, caulibus subhirsutis, spica interrupta, floribus exiguis ex albo purpurascens, staminibus brevioribus

4. Serpillum latifolium hirsutum, floribus purpureis maioribus. *An Serpillum latifolium hirsutum Inst. R. H. 197*

5. Serpillum glabrum, foliis minoribus subrotundis, flore purpureo maiusculo

6. Serpillum alpinum latifolium præcox glabrum, foliis Maioranæ, floribus purpurascens exiguis, in spicam brevem & densam congestis, staminibus brevissimis

7. Serpillum vulgare minus *Inst. R. H. 197. * Vn altro Serpillo Matth. 764. Serpillo Ric. Serpyllum Offic.*

8. Serpillum maritimum glabrum, Hyssopi folio, ferme inodorum & quasi insipidum, flore maiusculo purpurascens

SHERARDIA Dill. Nov. Plant. Gen. in Suppl. Floræ Gif. 96. *Verbena Nodiflora C. B. Prodr. 125*

SIDERITIS, an Orientalis, Phlomidis folio Coroll. *Inst. R. H. 12*

2. Sideritis frutescens, folio incano Oleæ Boerh. *Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 172*

3. Sideritis vulgaris hirsuta erecta, foliis oblongis, floribus albidis vel pallidis, circa faucem & in inferiori labio maculis & punctulis sanguineis notatis. *An Sideritis vulgaris hirsuta erecta C. B. Pin. 233. * Tetrabit Lugd. Sideritis Heraclea Cord. Ferruminatrix Lob.*

4. Sideritis vulgaris hirsuta, foliis brevibus subrotundis

5. Sideritis maritima procumbens, folio angusto crenato, flore maiore albedo vel ochroleuco punctulis sanguineis notato

SILIQVA edulis *Inst. R. H. 578. * Siliqua Marc. 70. Cæsalp. 110. Siliqua Matth. 257. Carrubbio Ric. Siliqua dulcis Alp. Ceratia Bellon. Ceratonia Dod.*

SILIQVASTRVM *Inst. R. H. 647. * Siliqua sylvestris Cæsalp. 111. Arbor Iudæ Bellon.*

SINAPI Indicum maximum, Lactucæ folio *Inst. R. H. 228*

SISARVM Germanorum *Inst. R. H. 309. * Sisaro Matth. 470. Sifer Germanicum Cæsalp. 314*

SISYMBRIVM aquaticum *Inst. R. H. 226. * Sifimbro aquatico Matth. 516. Sifymbrium aquaticum vulgo Crescione Cæsalp. 362. Sifymbrium aquaticum Offic.*

2. Sifymbrium palustre repens latifolium maius, foliis inferioribus Erythralis instar laciniatis, cæteris integris, floribus luteis, siliquis brevissimis

3. Sifymbrium aquaticum repens minus, foliis in profundas lacinias divisis, sectionibus pulchre dentatis, floribus luteis, siliqua brevi nonnihil incurva. *An Rapbanus minimus repens luteus, foliis tenuiter divis, seu Ra-*

phanus minimus repens luteus, Nasturtii vulgaris hortensis facie Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 236. Sect. 3. Tab. 7. fig. 1

4. Idem foliis in profundas angustas & acutas lacinias divisis. *An Raphanum aquaticum Tabern. Icon. 475. Rapistrum aquaticum Ger. Emac. 234 An Sisymbrio aquatico affinis prima Cæsalp. 362*

5. *Sisymbrium palustre minus, siliqua glabra Inst. R. H. 226*

6. *Sisymbrium Erucae folio glabro, flore luteo, maius, siliquis expansis*

7. *Idem siliquis ad caulem ferme contractis*

8. *Sisymbrium Erucae folio angustiori, in multos assiduos & non auritos lobos diviso, floribus luteis, petalis obtusis quatuor lineas longis ac decussatim positis, siliquis duas uncias cum dimidio longis crassioribus & expansis. Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis Raii Hist. Tom. 1. 809*

9. *Sisymbrium, quod Sinapi aquaticum Patavinum I. B. 2. 867*

10. *Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio Inst. R. H. 226. * Accipitrina Cæsalp. 361. Sophia Chirurgorum Dod.*

SISYRINCHIVM maritimum Apulum polyanthes

SIVM aquaticum ad alas floridum Inst. R. H. 308

2. *Sium (aquaticum) ad alas floridum, caule tenuiori, erectius & elatius Michel. H. Pis.*

3. *Sium, sive Apium palustre, foliis oblongis Inst. R. H. 308. * Sio vero Matth. 511. Laver, Crescione vulgo, & Herba Cannella Cæsalp. 300*

4. *Sium arvense sive segetum Inst. R. H. 308*

5. *Sium aromaticum, Sison Officinarum Inst. R. H. 308. * Sifone Ric. Anomum C. B.*

SMILAX farmentis aculeatis & non aculeatis, Aristolochiæ rotundæ folio plerumque lævi, flore subrubente H. Pis.

2. *Smilax folio hastato longissimo maculato. * Smilace aspra Ric.*

3. *Smilax aspera, Thamni folio minus aculeato, fructu rotundo rubro H. Pis.*

4. *Smilax spicata, Polygonati folio Inst. R. H. 654*

5. *Smilax unifolia, humillima App. Inst. R. H. 654. * Unifolium Dod.*

SMYRNIVM vulgare annuum, Angelicæ folio & facie, umbellis pallidis, primariis nudis, secundariis vero foliosis, semine crassiore nigro. *Smyrnum Inst. R. H. 316. * Smirnio Matth. 817. Olusatrum, vulgo Macerone Cæsalp. 303. Hippofelinum Dod.*

2. *Smyrnum Lusitanicum minus, Apii folio Inst. R. H. 316*

SOLANVM Officinarum acinis nigricantibus Inst. R. H. 148. ** Solatro Hortolano con le bacche nere Matth. 1127. Solanum minus, fructu in maturitate nigro Cæsalp. 213. Solatro Ric.*

2. *Solanum Officinarum acinis puniceis Inst. R. H. 148. * Solatro Hortolano con le bacche verdiccie Matth. 1187*

3. *Solanum Officinarum acinis e luteo virescentibus Inst. R. H. 148. * Solanum minus fructu in maturitate flavo Cæsalp. 213*

4. *Solanum scandens, seu Dulcamara Inst. R. H. 149. * Vite Salvatica Matth. 1345. Salicastrum Plinii Cæsalp. 20*

5. So-

5. Solanum pomiferum frutescens Africanum spinosum nigricans, flore Borriginis, foliis profunde laciniatis H. L. Bat. 572. * *Solanum spinosum perenne arboreescens non descriptum* Donn. Cat. H. Flor.

6. Solanum flore purpurascens, foliis parvis integris, baccis perexiguis rubris

7. Solanum tuberosum, esculentum Inst. R. H. 149. * *Arachidna Theophrasti, Papas Peruanorum* Clus.

8. Solanum Guineense fructu magno instar Cerasi, nigerrimo, umbellato Boerh. Ind.

9. Solanum fruticosum bacciferum Inst. R. H. 149. * *Strychnodendros I. B. Pseudocapsicum* Dod.

SOLDANELLA alpina rotundifolia Inst. R. H. 82.

SOLIDAGO palustris altissima, Salicis folio serrato & subtus incano. *Virgæ Auræ, sive Solidagini angustifoliæ affinis, Lingua Avis Dalecampii* I. B. 2. 1063. *Lingua maior* Lugd. 1037. *Conyza maxima serratifolia* Thal. Tab. III.

2. Eadem folio altius serrato, utriusque virente aut inferne dumtaxat subcinereo, & per basim auriculato. *An Consolida Palustris* Tabern. Icon. 555

SONCHVS lævis laciniatus latifolius Inst. R. H. 474. * *Soncho liscio* Matth. 526. *Cicerbita Ric. & vulgo. Sonchus lævis* Offic.

2. Sonchus asper laciniatus, folio Dentis Leonis Inst. R. H. 474. * *Soncho aspero* Matth. 525. *Sonchus alia in ruderibus* Cæsalp. 511. *Sonchus aspera* Offic. *Cicerbita vulgo*

3. Sonchus asper non laciniatus Inst. R. H. 474. *Sonchus quæ vulgo Cicerbita vocatur, & alicubi Crespinulus* Cæsalp. 511. *Intybus sylvestris, seu erratica* Offic.

4. Sonchus repens, multis Hieracium maius Inst. R. H. 474. * *An Hieracio maggiore* Matth. 808

5. Sonchus angustifolius maritimus Inst. R. H. 474

SONCHVS vide CREPIS

SORBVS fativa Inst. R. H. 630

2. Sorbus aucuparia Inst. R. H. 634. * *Sorbo salvatico* Matth. 283. *An Sorbus sylvestris in Alpibus* Cæsalp. 145. *Fraxinus Bubula* Dod. *Fraxinus aucuparia* Gesn.

SPHONDYLIVM, an maius, sive Panax Heracleum quibusdam Inst. R. H. 320. * *An Panace Heracleo* Matth. 783. *An Panax Herculeum vulgo a nostris Panacea* Cæsalp. 311. *Panace Herculeo di Dioscoride* Ric.

SPIRAEA Hyperici folio non crenato Inst. R. H. 618

STACHYS maior Italica, foliis amplioribus undulatis

2. Stachys maior, Germanica Inst. R. H. 186. * *Stachi falso* Matth. 878. *An Salvia sylvestris a quibusdam Matrisalvia appellata* Cæsalp. 441

3. Stachys, an alba latifolia maior Barr. Obs. 26. n. 243. Icon. 297. *Stachys Cretica latifolia* Inst. R. H. 186. & *Voyag. du Levant. Tom. I. II. Tab. I*

4. *Stachys maior latifolia*, flore variegato, verticillis spinosis crassis & rarius dispositis
5. *Stachys maior Italica*, spica florum tenuissima, flore purpureo variegato, calyculis non pungentibus
6. *Stachys maior*, *Salviæ folio pyramidato* flore dilute purpureo variegato
7. *Stachys minor Italica* Inst. R. H. 186. * *Stachi Matth.* 877
8. *Stachys alba angusto Salviæ folio* Barr. Icon. 279
9. *Stachys incana*, *Salviæ folio*, floribus luteis, punctis purpureis notatis
10. *Stachys alpina omnium maxima*, *Viburni folio*, flore dilute purpureo variegato
11. *Stachys*, quæ *Galeopsis montana*, *Betonicæ folio angustiore*, flore variegato Michel. H. Pis.

STAPHYLODENDRON Inst. R. H. 616. * *Staphilodendro Matth.* 295. *Staphylodendron Cæsalp.* 120. *Nux Vesicaria* Frag.

STATICE Inst. R. H. 341

STOECHAS purpurea Inst. R. H. 201. * *Stecha Matth.* 736. *Spicæ Italianæ genus sylvestre Stichados vulgo vocatum Cæsalp.* 459. *Stœchas Arabica* & *Stichas Offic.*

STRAMONIVM fructu spinoso oblongo, flore albo Inst. R. H. 119. * *Solanum somniferum Bellon.* *Solanum Manicum Col.* *Datura Turcarum Eyst.*

2. *Stramonium Ægyptiacum*, flore pleno intus albo foris violaceo Inst. R. H. 119
3. *Stramonium ferox* Inst. R. H. 119

STYRAX folio Mali Cotonei Inst. R. H. 598. * *Stirace Matth.* 100. *Arbore simile al Melo Cotogno, del quale è Gomma lo Storace Calamita Ric.* 68

SVBER latifolium perpetuo virens Inst. R. H. 584. * *Pbellos Dod.* *Sughero vulgo*

2. *Suber perpetuo virens*, cortice tenuiori, Cerri folio, glande maiore cylindracea obtusa, cupula crinita H. Pis. * *Pbellodrys C. B.* *Cetrosughero vulgo*

SYLIBVM albis maculis notatum, flore purpureo Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 219. num. 1. * *Cardo Santa Maria. Herba del Latte Matth.* 702. *Cardui sylvestris aliud genus Lac Divæ Mariæ appellatum Cæsalp.* 527

2. *Sylibum non maculatum*, flore purpureo Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 219. num. 2

SYMPHYTVM *Consolida maior*, flore purpureo, quæ mas Inst. R. H. 138. * *Consolida maggiore da fiori porporei Matth.* 1012. *Consolida Cæsalp.* 434. *An Consolida maggiore Ric.*

2. *Symphytum Consolida maior*, flore variegato Inst. R. H. 138
3. *Symphytum Consolida maior*, flore albo vel pallide luteo, quæ scemina Inst. R. H. 138. * *An Consolida maggiore da fiori gialli, e bianchi Matth.* 1012

4. Symphytum maius, tuberosa radice Inst. R. H. 138. * *An Consolida altera minor Cæsalp.* 435. *Consolida Ric. Consolida tuberosa vel nodosa. Symphytum tuberosum Offic. ut, & sequens*

5. Symphytum, an minus, tuberosa radice Inst. R. H. 138

6. Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo Inst. R. H. 138

SYRINGA alba, sive Philadelphus Athenæi Inst. R. H. 617. * *Siringæ Cæsalp.* 95. *Salindia vulgo*

AMARISCVS Germanica Inst. R. H. 661

2. Tamariscus Narbonensis Inst. R. H. 661. * *Myrica Cæsalp.* 126. *Tamarix. Tamariscus Offic. Tamerigia vulgo*

TAMNVS racemosa, flore minore luteopalescente Inst. R. H. 103. * *An Vite nera Matth.* 1348. *An Tamarum vulgo, aliis Cerasiola Cæsalp.* 206. *Bryonia nigra Offic.*

TANACETVM vulgare luteum Inst. R. H. 461. * *Tanaceto Matth.* 958. *Tanacetum Cæsalp.* 479. *Athanasia Lac. Artemisia Dioscoridis Tab. Tanacetum Offic.*

2. Tanacetum foliis crispis Inst. R. H. 461

3. Idem maius

TANACETVM vide BALSAMITA

TAXVS florifera, & non fructifera H. Pis. * *Taxus vulgo Nassus vocata, foscucos amentaceos ferens interfolia sine fructu Cæsalp.* 134. *Smilax arbor Cam. Albero della morte & Nasso vulgo*

TELEPHIOIDES Græca humifusa, flore albo Coroll. Inst. R. H. 50

TEREBINTHVS vulgaris Inst. R. H. 579. * *Terebinto Matth.* 125. *An Terebinthus Cæsalp.* 78

2. Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Inst. R. H. 580. *Pistacchi Matth.* 294. *Pistacchio vulgo*

TEVCRIVM supinum perenne palustre Apulum glabrum, foliis laciniatis, flore albo Michel. H. Pis. Tab. 49. fig. 1

THALICTRVM maius, siliqua angulosa aut striata Inst. R. H. 270. * *Ruta sylvestris altera humilior Cæsalp.* 371. *Saxifraga lutea, & Ruta pratensis Gesn.*

2. Thalictrum maius flavum, staminulis luteis, vel glauco folio Inst. R. H. 270

3. Thalictrum minus, Adianti folio, floribus pendulis, staminulis glaucis, seminibus crassioribus bilineraribus striatis

4. Tha-

4. *Thalictrum alpinum* præcox, caule purpurascente, foliis *Aquilegiæ*, staminulis florum albis cum apicibus citrinis, fructu trilatero acuto quinquelineari
5. Idem staminulis florum purpurascens, fructu dense collecto
6. Idem serotinum, caule subpurpureo, foliis atroviridibus minoribus & quasi complicatis, apicibus pallidis
7. Idem caule viridi, *Aquilegiæ* foliis minoribus quasi complicatis, staminulis florum purpurascens, apicibus subpallidis, fructu obtuso semunciali
8. Idem serotinum foliis minoribus, apicibus subluteis, fructu obtuso semunciali
9. Idem humile, foliis minoribus & rotundioribus ac parum incisus, fructu habitiori semunciali
10. Idem humile, caule viridi, foliis rotundioribus rugosis, floribus purpurascens, apicibus citrinis, fructu brevi obtuso, pediculo longo appenso

THAPSIA sive Turbith Garganicum, semine latissimo Inst. R. H. 322.
 * Turpetum ex Gargano Apuliæ Monte de Thapsie radicibus concinnatum Garz.
 2. *Thapsia montana* omnium maxima, foliis lobatis (umbellis luteis) Michel. H. Pis.

THLASPI alpinum fruticosum sempervirens, foliis carnosis sesquiunciam longis & duas latis, floribus albis, petalis latiusculis inæqualibus. *Thlaspi Alpinum fruticosum sempervirens album, foliis angustioribus carnosis* Michel. H. Pis.

2. *Thlaspi fruticosum* sempervirens, foliis biuncialibus lineam latis, floribus albis spicatis, petalis angustis inæqualibus. *An Thlaspi e Racusa non descriptum* Donn. Cat. Plant. H. Flor. 64

3. *Thlaspi Creticum* quibusdam, flore rubente & albo Inst. R. H. 213.
 * *Thlaspi III. Matth. 600. Thlaspi Creticum Cæsalp. 367*

4. *Thlaspi arvense* siliquis latis Inst. R. H. 212. * *Thlaspi II. Matth. 598. Thlaspi Cæsalp. 366. Thlaspi Ric. 69*

THLASPIDIVM fruticosum, Leucoii folio, semperflorens Inst. R. H. 214

2. *Thlaspidium Apulum* spicatum Inst. R. H. 215

THYMBRA altera vulgaris, radicibus tenuibus sparsis H. Pis. * *Saffragia vera di Dioscoride* Matth. 1028

THYMELAEA Lauri folio, sempervirens, sive Laureola mas Inst. R. H. 595. * *Laureola & Mezereon Arabum Offic.*

THYMVS vulgaris, folio tenuiore Inst. R. H. 196. * *An Pepolina ab aliis Piperella Cæsalp. 466. Thymo Ric. 69*

2. *Thymus vulgaris* subincanus, foliis lanceolatis, floribus subpurpureis

3. *Thymus vulgaris*, repens vel supinus, vix aut nequaquam incanus, Serpilli folio angusto, floribus purpurascens. *An Thymus supinus candicans odoratus* Inst. R. H. 196

4. *Thymus virens*, odore Hirci, Italicus Barr. Obl. 29

TILIA fœmina folio maiore Inst. R. H. 611. * *Tilia* Marc. 58. *Tilia fœmina* Matth. 191. *Tilia fœmina* Cæsalp. 41. *Tilia* Offic. *Tiglia vulgo*
 2. *Tilia fœmina* folio minore Inst. R. H. 611

TINVS prior Inst. R. H. 607
 2. *Tinus* alter Inst. R. H. 607
 3. *Tinus* tertius Inst. R. H. 607
 4. *Tinus* sive *Laurus sylvestris*, semine rotundo H. Pis. * *Laurus sylvestris* Offic. ut, & superiores & *Lentaggine vulgo*

TITHYMALVS silvaticus, lunato flore Inst. R. H. 85
 2. *Tithymalus caracias* Cæsalp. 373
 3. *Tithymalus latifolius*, *Catapucia* dictus Inst. R. H. 86. * *Lathiri* Matth. 1321. *Catapucia* Cæsalp. 377. *Catapucia*, & *Lathyrus* Offic.
 4. *Tithymalus palustris fruticosus* Inst. R. H. 87. * *Tithymalus palustris* Cæsalp. 374. *Efula maior* Offic.
 5. *Tithymalus myrsinites latifolius* Inst. R. H. 86. * *Tithymalo* *Mirsinite* Matth. 1312. *Tithymalus Myrsinites* Cæsalp. 376
 6. *Tithymalus* sive *Efula exigua* Inst. R. H. 86. * *Tithymalo leptifillo* Matth. 1317
 7. *Tithymalus montanus*, non acris Inst. R. H. 85
 8. *Tithymalus cyparissias maior*. * *Hæc*, & due sequentes *Tithymali* species usurpari promiscue possunt pro *Efula minore*, & *Tithymalo Cyparissia Ric.*
 9. *Tithymalus cyparissias* Inst. R. H. 86. * *Tithymalus Efula* in Officinis vocatus Cæsalp. 374
 10. *Tithymalus cyparissias* Matth. 1315
 11. *Tithymalus palustris repens*, *Salicis folio*, caule punctis sanguineis notato H. Pis.
 12. *Tithymalus repens*, folio *Efulæ minoris Dodonæi*, glauco tamen, & elatior *Lel. Triumph. ap. fratr. 65*
 13. *Tithymalus repens elatior*, *Salicis* aut *Oleæ folio glauco*, umbella amplissima, fructu ad angulos verrucoso
 14. *Tithymalus arboreus altissimus*, folio *Salicis*, caulibus rubescentibus *Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Parc. 1. 255.* * *Tithymalus arboreus* Cæsalp. 376
 15. *Tithymalus*, an folio longo glauco, caule rubente, seminibus verrucosis *Raii Syllog. 249*
 16. *Tithymalus nemorosus*, acutiori folio, dulcis *Barr. Obs. numer. 24. Icon. 834*
 17. *Tithymalus saxatilis*, glauco folio, umbella lutea, altius radicans
 18. *Tithymalus maritimus*, glauco folio. * *Tithymalo Paralio* Matth. 1313. *An Maritimus Tithymalus* Cæsalp. 375
 19. *Tithymalus arboreus linifolius* Inst. R. H. 87
 20. *Tithymalus Lini folio*, maior, *Italicus* *Barr. Icon. 821*
 21. *Tithymalus* (annuus) *argenteus maritimus leptophyllos* *Lel. Triumph. ap. fratr. 65*
 22. *Tithymalus Helioscopius* Inst. R. H. 87. * *Tithymalo Helioscopio* Matth. 1314. *Tithymalus Helioscopius* Cæsalp. 378
 23. *Tithymalus rotundis foliis non crenatis* Inst. R. H. 87. * *Peplo* Matth. 1322. *Peplus* Cæsalp. 378. *Efula rotunda Ric.*

24. *Tithymalus exiguus glaber*, Nummulariæ folio Inst. R. H. 87. * *Cbamaesyce* Offic. ut & *sequens*

25. *Tithymalus exiguus villosus*, Nummulariæ folio Inst. R. H. 87

TORDILIVM *Italicum*, minus Michel. H. Pis. *Seseli Creticum maius* C. B. Pin. 161

TORMENTILLA *maior erecta*, foliis altius crenatis. *An Tormentilla sylvestris* Inst. R. H. 398. * *Tormentilla* Matth. 998. & *Ric. Hac*, & *sequentes promiscue usurpantur pro Tormentilla*, & *Heptaphyllo* Offic.

2. *Tormentilla minor procumbens*, foliis læviter crenatis

3. *Eadem gracilior*, foliis angustioribus

TOXICODENDRON *triphylon glabrum* Inst. R. H. 610. * *Hedera trifolia Canadensis* Corn.

TRACHELIVM *azureum umbelliferum* Inst. R. H. 170

TRAGOPOGON *pratense luteum maius* Inst. R. H. 477. * *Tragopogono* Matth. 567. *Tragopogon vulgo Sassefrica* Cæsalp. 517

TRAGOSELINVM *maius*, umbella candida Inst. R. H. 309. *Pimpinella saxifraga* Matth. 1086. *Saxifraga Hircina maior* I. B.

2. *Tragofelinum minus subhirsutum*, foliis *Apii* tantum circa radicem, caule nudo altiori & ramosiori, umbellis albis primariis & secundariis non foliosis, semine candicante

3. *Tragofelinum minus foliis inferioribus Sanguisorbæ*, cæteris *Millefolii*, umbella alba

4. *Idem foliis superioribus Oenantes*, umbella nuda, semine glabro

TRIBVLVS *terrestris*, *Ciceris* folio, seminum integumento aculeato Inst. R. H. 266. *Tribolo terrestre* Matth. 1026.

TRIFOLIASTRVM *pratense corymbiferum maius repens*, folio subrotundo duabus falcatis maculis insignito, quarum maior albida altera ferruginea, capitulis suave rubentibus, siliquis

2. *Trifoliastrum pratense corymbiferum repens minus*, folio subrotundo macula alba sagittata minima, siliquis tetraspermis Michel. Nov. Plantar. Gen. 27. num. 11

3. *Trifoliastrum annuum corymbiferum album & procumbens*, folio cordato subtus atrovirente splendente, siliqua tetrasperma inferne falcatim discriminata Michel. Nov. Plant. Gen. 27. Ord. 2. n. 2. Tab. 25. fig. 6

4. *Trifoliastrum arvense sive Lupulinum minus*, folio cordato, partim supinum partim erectum, capitulis florum crassioribus initio e luteo virescentibus postea albicantibus & tandem fulvis, pediculis semiuncialibus & uncialibus insidentibus, siliqua compressa monosperma Michel. Nov. Plant. Gen. 29. Ord. 6. n. 5

TRIFOLIVM *bitumen redolens* Inst. R. H. 44. * *Trifoglio Asphaltite* Matth. 882. *Trifolium bituminosum* Cæsalp. 242. *Hoc*, & *sequens Trifolium promiscue in Officinis vocantur Trifolium Asphaltite*, seu *Bituminosum*

2. Tri-

2. Trifolium bitumen redolens, angustifolium Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 32.
3. Trifolium pratense (præcox) flore monopetalo Inst. R. H. 404. * Hæc, & sequens Trifolii pratensis species promiscue in Officinis usurpantur pro Trifolio vulgari, & vulgo Trifoglio vocantur.
4. Trifolium pratense (serotinum) flore monopetalo Inst. R. H. 404.
5. Trifolium pratense hirsutum maius (foliis oblongis retusis & nonnihil abscissis) flore (monopetalo) albosulphureo seu ochroleuco Raii Synops. Ed. 2. 193. & Ed. 3. 328. num. 3.
6. Trifolium montanum, spica longissima rubente Inst. R. H. 405. * Cytisus Trag. Pes Milvi Pandectarum.
7. Trifolium montanum purpureum maius Inst. R. H. 404.
8. Trifolium montanum, foliis oblongis ad margines pilosis.
9. Trifolium Fragiferum nostras purpureum folio oblongo Inst. R. H. 406.
10. Trifolium arvense humile spicatum, sive Lagopus Inst. R. H. 405.

TVLIPA præcox lutea Inst. R. H. 373. * Hæ Tulipæ species Lilionarcifus quibusdam vocantur.

2. Tulipa præcox rubra Inst. R. H. 373. * Narcisso V. Matth. 1305.
3. Tulipa præcox alba Inst. R. H. 373.
4. Tulipa minor lutea Italica Inst. R. H. 376. * Lonchitis Casalp. 412.
5. Tulipa variegata Persica Inst. R. H. 376.

TVRRITIS Inst. R. H. 223. * An Accipitrina quedam cauliculo simplici Casalp. 361. Turrilis Lob. Turrita Clus. Vaccaria Tabern.

2. Turrilis foliis inferioribus Cichoriaceis, cæteris Perfoliatæ Inst. R. H. 224.
3. Turrilis vulgaris ramosa Inst. R. H. 224. * Pilosella siliquata Tbal.

TVSSILAGO vulgaris Inst. R. H. 487. * Tossilaggine Matth. 893. Tussilago, quæ vulgo Farfara, ab aliis Vngula Caballina vocatur Casalp. 490 Bechium, Vngula Caballina, Lactuca Vstularia, & Tussilago Offic.

- VALERIANA hortensis, Phu folio Olusatris Dioscoridis Inst. R. H. 132. * Valeriana Marc. 12. Phu maggiore Matth. 43. Valeriana Casalp. 48. Phu verum, vel maius. Valeriana optima. Carpesium Offic. Valeriana Domestica, o maggiore Ric.
2. Valeriana silvestris maior Inst. R. H. 132. * Phu minore Matth. 44. Valeriana silvestris Casalp. 148. Hæc, & sequens promiscue usurpantur pro Valeriana silvestri, seu minore Offic. & Valeriana salvatica e minore Ric.
 3. Eadem foliis angustioribus, floribus prorsus albis.
 4. Valeriana alpina prima Inst. R. H. 131. * An Valeriana inodora Casalp. 150?
 5. Valeriana rubra Inst. R. H. 131. * Valeriana tertia inodora Casalp. 150. Beben rubrum Offic.

6. Valeriana alpina Nardo Celticae similis Inst. R. H. 131.

VERATRUM foliis glabris, caule simplici virescente, floribus parvis atropurpureis in spicis hinc inde ad caulem dispositis. *An Veratrum flore atrorubente Inst. R. H. 273. An Ellebori albi alterum genus Casalp. 580?*

2. Veratrum flore subviridi Inst. R. H. 273. * *Elleboro bianco Matth. 1274. & Ric. Elleborus albus Casalp. 580. Veratrum album, & Elleborus albus Offic.*
3. Veratrum alpinum parvum præcox.

VERBASCUM tomentosum ramosum latifolium maximum, & minus incanum, foliis ferratis (per basim laciniatis) caule non alato, flore luteo magno Michel. H. Pis.

2. Verbascum mas (annuum tomentosum) latifolium luteum (caule alato, foliis non ferratis, flore parvo) Inst. R. H. 146. * *Verbascum primo Matth. 1202. Verbascum. Tapsus barbatus Offic. Tasso Barbasso vulgo.*

3. Verbascum nigrum latifolium annuum, pulvisculo candidissimo undique obductum (caule rotundo) flore luteo parvo, staminulis croceis lanugine alba præditis Michel. H. Pis. * *An Verbascum Lichnide Matth. 1206.*

4. Verbascum montanum annuum tomentosum lutescens, caule non alato, foliis non ferratis, spica compacta, floribus parvis luteis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *Verbascum montanum tomentosum luteum, unica florum spica densissima H. Pis. Tab. 50. fig. 1*

5. Verbascum nigrum perenne, folio cubitali crenato, caule non alato, flore luteo parvo, staminulis concoloribus, & lanugine alba (purpurascens potius) præditis Michel. H. Pis.

6. Verbascum maritimum perenne incanum & tomentosum, caule rotundo simplici, foliis angustis ferratis, flore luteo parvo, staminulis cum lanugine purpurascens.

7. Verbascum perenne glabrum, angusto & viridi subtus incano folio (caule non alato) flore luteo parvo, staminulis croceis & lanugine alba tectis Michel. H. Pis.

8. Verbascum annuum præaltum, Mandragoræ folio læviter serrato inferne subincano, caule præalto ramoso & striato, floribus parvis albis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *An Verbascum Lychnitis flore albo parvo Inst. R. H. 147.*

9. Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati Inst. R. H. 147. * *Vn altro Verbascò Matth. 1207.*

VERBENA communis cæruleo flore (foliis dissectis) Inst. R. H. 200. * *Verbena Casalp. 450. * Hæc, & sequens promiscue usurpantur pro Verbena, Herba Sacra, Hierobotane, Herba S. Ioannis, & Berbena.*

2. Eadem foliis non, vel parum dissectis * *Verbenaca Matth. 1107.*

3. Verbena Vrticæfolia Canadensis Inst. R. H. 200.

4. Verbena Vrticæfolia Canadensis, foliis incisis, flore maiore Inst. R. H. 200.

VERONICA minor (frutescens, caule rotundo) foliis imis rotundioribus (superioribus oblongis & acuminatis, floribus purpureis vel saturate cæruleis) Inst. R. H. 144. * *Teucrium pratense Chamædryoides Lob.*

2. Eadem foliis profunde & eleganter incisis, floribus amœne cæruleis.

3. Ve-

3. Veronica mas supina & vulgatissima Inst. R. H. 143. * *Veronica Mafchio* Matth. 730. *Veronica mas* Offic.

4. Veronica minor angustifolia ramosior & procumbens Inst. R. H. 144

5. Veronica maxima Inst. R. H. 144

6. Veronica, an pratensis serpillifolia Inst. R. H. 144

7. Veronica alpina glabra, rotundo Alsinis Plantaginis folio Bocc. Mus. Part. 2. 18. Tab. 7

8. Veronica aquatica minor, folio subrotundo Inst. R. H. 145. * *Becabungua*, *Anagallis aquatica*, *Veronica aquatica* Offic.

9. Veronica spicata purpurea erecta ramosa hirsuta & subincana (foliis brevibus leviter & rotunde crenatis, floribus compactis) Michel. H. Pis. *Auricula muris quarta in Pratis Casalp.* 336

10. Veronica spicata subhirsuta erecta, foliis acutis, rarioribus crenis incis, floribus cæruleis parvis non compactis

11. Veronica spicata erecta ferme glabra, foliis rarius dentatis, floribus majusculis rarius dispositis

12. Veronica spicata ferme glabra, foliis imis rotundioribus ferratis, cæteris angustis & a medio ad summum leviter crenatis, floribus cæruleis rarius dispositis

13. Veronica spicata erecta angustifolia

14. Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra Romana Inst. R. H. 144

VIBURNVM Inst. R. H. 607. * *Viburno* Matth. 235. *Lantana* Casalp. 76

VICIA maxima dumetorum Inst. R. H. 397

2. Vicia multiflora Cassubica frutescens, Lentis siliqua Breyn. Prodr. 1. 45

3. Vicia, an sylvestris multiflora maxima Raii Hist. 913

4. Vicia annua glabra, foliis latis ex rotunditate acuminatis, floribus pallidis amplioribus ad singulos nodos quaternis, siliquis fuscis glabris, semine parvo variegato subamaro

5. Vicia supina, latissimo folio non ferrato Inst. R. H. 397. * *Fava salvatica* Matth. 446

VIOLA martia foliis nitidis, flore pleno purpureo. *An Viola Martia, multiplici flore purpureo* Inst. R. H. 419. *Viola Mammola doppia vulgo*

2. *Viola martia purpurea, flore simplici odoro* Inst. R. H. 419. * *Viole porporee* Matth. 1239. *Viola purpurea vulgo Mammola* Casalp. 391. *Viole, & Vivuole Mammole Ric. Viola & Viola purpurea, Offic. Viola Mammola vulgo*

3. *Viola martia inodora silvestris, an foliis maioribus & rotundioribus* Inst. R. H. 419

4. *Viola martia alba* Inst. R. H. 419. * *Viola purpurea vulgo Mammola candida* Casalp. 393

5. *Viola alpina rotundifolia lutea* Inst. R. H. 420

6. *Viola martia silvestris caulifera, foliis mucronatis, flore violaceo inodoro*

7. *Viola martia glabra, foliis mucronatis, viticulis longis, flore dilute cæruleo inodoro*

8. *Viola martia arborescens purpurea* Inst. R. H. 420

9. *Viola arvensis annua erecta fruticosa, foliis crenatis, imis rotundioribus, cæteris longis & angustis, omnibus per basim pulchre auriculatis, flore minimo tricolore* * *Suocera e Nuora vulgo ut & sequentes*

10. Eadem flore albo, & luteo
11. Eadem flore luteo, & cæruleo
12. Eadem flore luteo
13. Eadem flore albo

VIRGA AVREA vulgaris latifolia Inst. R. H. 484. * *Virga Aurea Cæsalp.* 503. *Virga aurea Offic.*

2. Virga Aurea, foliis longioribus ferratis subhirsutis & nonnihil crispis, floribus luteis, semiflosculis plerumque septenis perangustis & utrinque acuminatis

3. Virga Aurea, foliis minoribus ferratis glabris & non crispis, floribus luteis, semiflosculis plerumque quinis obtusis & tricuspatis. *An Virga aurea latifolia ferrata Zannich. Tab.* 271

4. Virga aurea foliis Laurininis asperis & non ferratis, semiflosculis obtusis & tricuspatis

5. Virga aurea Canadensis hirsuta, panicula minus speciosa Inst. R. H. 484

6. Virga aurea Limonii folio, panicula uno versu disposita Inst. R. H. 484

7. Virga aurea maior, foliis glutinosi, & graveolentibus Inst. R. H. 484.

* *Conyza mas Theophrasti, maior Dioscoridis C. B. Cespita & Ceppita vulgo*

8. Virga aurea angustifolia, minus ferrata, flore albo Inst. R. H. 484

9. Virga aurea Virginiana annua Inst. R. H. 484

VITEX foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis (non ferratis) Inst. R. H. 603. * *Vitice Matth.* 214. *Vitex vulgo Agnus Castus Cæsalp.* 128. *Agno, & Agno Casto Ric. Agnus castus Offic.*

VITIS quinquefolia Canadensis scandens Inst. R. H. 613

VLMARIA Inst. R. H. 265. * *Regina Prati Dod. Vlmaria Offic.*

VRTICA maior vulgaris urens perennis, foliis angustioribus. *Vrtica maior Fuchs. Hist.* 107. *Dod. Gall.* 98. *Brunf. Tom. I. pag.* 151. *Vrtica vulgaris maior I. B.* 3. 445

2. Eadem foliis amplioribus. *Ortica II. Matth.* 1184. *An Vrtica vulgaris urens I. Frag.* 2. *Vrtica sylvestris asperior Tabern. Icon.* 534. *Vrtica urens altera Dod. Pempt.* 151. *Vrtica urens Ger. Emac.* 706. *Vrtica media sylvestris Park Theatr.* 441. * *Vrtica Offic. ut, & superior*

3. Vrtica peregrina perennis non urens, amplo Coryli folio, racemis florum magis sparsis, semine cordato. *An Vrtica racemosa Americana, amplo Coryli folio Inst. R. H.* 535. *An Vrtica maxima racemosa Canadensis Eiusdem Ibid.*

4. Vrtica annua minor magis urens, foliis subrotundis, racemis florum longissimis purpurascens, seminalibus vero brevibus & viridibus. *Vrtica minor annua magis urens, foliis subrotundis, floribus purpurascens H. Pis. Vrtica tertia, flosculis purpurascens Cæsalp.* 157. *An Vrtica in eodem caule racemulis floriferis, & fructiferis Raii Meth. Plant.* 19

5. Eadem racemis florum viridibus. *Vrtica minor annua magis urens, foliis subrotundis, floribus subviridibus H. Pis.*

6. Eadem minus urens, foliis altius & eleganter incisus & fere splendentibus, racemis florum purpureis

7. *Vrtica minor annua urens* (viridis) foliis subrotundis, fructifera & non florifera H. Pif. *Vrtica urens minor* C. B. Pin. 232. *Vrtica minor annua* I. B. 3. 449. *Vrtica minor acrior* Lob. Icon. 522. *Vrtica urens minor* Dod. Pempt. 152. *Vrtica* 3. Matth. 1185. *An Vrtica quarta flosculis candicantibus* Cæfalp. 157

8. Eadem rubra, foliis simpliciter dentatis, spicis brevissimis, *Vrtica* III. Matth. 1185. Lugd. 1244. C. B. in Matth. 790. *Vrtica minor acrior* Lob. Icon. 522. *Vrtica urens minima* Dod. Pempt. 152

9. Eadem foliis oblongis. *Vrtica minor* Park Theatr. 441

10. *Vrtica Florentina annua urens minor* & eleganter (foliis oblongis parvis, altius & simpliciter dentatis, spicis brevibus florem fructumque simul ferentibus) Michel. H. Pif. *Vrtica minor* Brunf. Tom. I. 154

VVLNERARIA pentaphyllos Inst. R. H. 391. * *Trifolium Halicacabum* sive vesicarium I. B.

ANTHIVM album, fructu crassiori creberrimis spinis in apice hamatis munito. *Xanthium* Inst. R. H. 439. * *Xanthio* ovvero *Lappa minore* Matth. 1263. Hæc, & subsequens *Xanthii* species promiscue usurpantur pro *Xanthio*, *Lappa minore*, *Bardana minore*, & *Strumaria* Offic.

2. Idem rubrum, fructu angustiori rarioribus spinis in apice hamatis munito
3. *Xanthium Canadense* maius, fructu aculeis aduncis munito Inst. R. H. 439

4. *Xanthium Lusitanicum* laciniatum, validissimis aculeis munitum Inst. R. H. 439

5. *Xanthium Creticum* præaltum, fructu subrotundo validioribus aculeis munito D. Sesler

XIPHION angustifolium violaceum Inst. R. H. 364. * *Iris Bulbosa* C. B.

VCA foliis Aloes C. B. Pin. 91

2. *Yuca Indica* arborea, radice non tuberosa, foliis Aloes rigidis ferratis & atrovirentibus, floribus albis

* *Ad duodecim* quandoque *spithamarum* altitudinem assurgit hæc *Yuca* hiemis rigoribus invicta. Caudex *spithamam* crassus ab imo ad medium usque lævis est, superne vero scaber & foliorum marcidorum reliquiis muricatus. Summitas in plura capita dividitur, quorum unumquodque densa stipatur congerie foliorum (fig. I.) robustiorum ac crassiorum quam *Yucæ* foliis Aloes C. B. Pin. saturatius virentium, marginibus dense minutis-

nutissimeque serratis, & in oblongum ac validum aculeum abeuntium. Ex horum foliorum sinu quotannis erumpit elegans spica ramosa floribus (fig. 2.) cernuis onusta, structura, odore, & colore floribus supradictæ Yucæ foliis Aloes similibus, magis tamen carnosus ac sectionibus nonnihil angustioribus. Pistillus singulorum florum, sive embryo, abit in fructum (fig. 3.) per maturitatem nigropurpureum, propendentem, fructibus Aloes Americanæ a Thobia Aldino in Horto Farnesiano depictis pag. 96. similem, sed per omnia quadruplo maiorem. Tribus hic latis laminis auctus videtur, quæ marginibus foliaceis non congruentibus sulcos tres latos constituunt, adeo ut fructus sex veluti alis & tribus sulcis per longitudinem distinguatur. Præterea ad petioli insertionem circulo prominente seu corolla instructus est, sex armata dentibus, qui staminum reliquæ sunt. Semina (fig. 4.) ex rotunditate in acumen desinentia compressa dura & cortice nigro rugoso tecta, in sex cellularum (fig. 5.) seu loculamentorum series universam fructus longitudinem (fig. 6.) excurrentes digesta sunt. Quoniam vero cellularum singulorum ordinum plana non in eadem præcise linea disposita sunt, fit ut horizontaliter secto fructu (fig. 5.) tria tantum appareant semina, quæ nempe in eodem Plano superiori collocata sunt, at in tribus aliis intermediis ordinibus vix ullum appareat seminis vestigium, nisi tantillum adhuc eadem directione secetur fructus. Tunc enim & hæc quoque inferiora conspectui se præbent superioribus jam fere oblitteratis omnino similia. Pulpa parietum & septorum mollis est, nigropurpurea, sapore dulci, levi aromatico vinosoque admixto, per siccitatem vero pulpæ Cassiæ solutiæ quodammodo similis. Huius Yucæ arbor satis procera conspicitur in prædio quodam prope Regiam Villam Castelli, Alia insuper in Horto Nosocomii Senensis in Horto Pisano, & in Horto Nostro. Yuca foliis Aloes C. B. licet communis Nobis sit, & quotannis floreat, nunquam tamen (quod sciam) fructum edidit

ANNICHELLIA palustris maior, foliis gramineis acutis, flore cum apice quadricapsulari, embryonis clypeolis integris, & vasculo non barbato, capsulis seminum ad costam dentatis Michel. Nov. Plant. Gen. 71. n. 1. Tab. 34. fig. 1

ZIZIPHVS fativa, fructu rotundo H. Pis. * *Iujuba* Offic. Giuggiolo tondo vulgo

F I N I S

IO. TARGIONII TOZZETTI
A P P E N D I X

A D

PETRI ANTONII MICHELII
CATALOGUM PLANTARUM
HORTI CAESAREI FLORENTINI

Qua PLANTAE a MICHELIO descriptae
illustrantur,

*Pluresque aliae vel ab eo praetermissae, vel post
eius obitum in Hortum inlatae recensentur.*

IO. TARGIONI TOZZETTI

A. P. P. E. N. D. I. X.

AD

PETRI ANTONII MICHELLI

GATALOGUM PLANTARUM

HORTI CAESAREI FLORENTINI

Quae Plantae a MICHELLO describuntur

illustrantur.

Plurimae aliae vel ab eo praetermissae, vel post
eius obitum in Hortum salutaris receptae.

IO. TARGIONII TOZZETTII
A P P E N D I X.

Pag. 1.

ABROTANI speciebus praefige.

ABIES Taxi folio, fructu sursum spectante Inst. R. H. 585. Abies Offic.
2. Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo Inst. R. H. 585. Picea, &
Abies rubra Offic. Priorem e Monte Baldo attulit Michelius; posteriorem ex
Alpibus nostris Vallis Umbrosae deferri curavi.

ABROTANO 1. subiunge.

Hujus speciei flores in spicas laxas triunciales distributi sunt duodecim, vel
ad summum viginti: constant autem flosculis exiguis duplicis formae, quod &
tribus insequentibus speciebus contingit. Calycis squamae in prima hac specie
albicantes, nonnihil lanuginosae, margine foliaceo auctae, dorsum compressum,
& ferme complanatum habentes, Capitulum totum vestiunt. Thalamus (quem ad-
modum & in insequenti specie) tenuissima, ac brevissima lanugine obductus est.
E Gargano Appuliae Monte olim attulit Michelius.

ABROTANO 2. subiunge.

Corymborum basis, & discus latus est, & fere complanatus: squamae calycis
adeo breves sunt, ut dimidiam tantum Capituli molem vestiant; duplo item la-
tiores sunt, quam in praecedenti specie, & margine foliaceo auctae; dorsum prae-
terea gibbosum habent, & valde prominentem. In quibusdam Agri Florentini
locis sponte provenit.

ABROTANO 3. subiunge.

E Glandulis per universam Plantae superficiem sparsis & intra villos latentibus extillat, diebus praesertim siccioribus, Balsamum quoddam pellucidum, Camphorae odorem spirans, quod magni usus in Medicina esse posset. Nostri certe Agricolae ad contusiones, & ecchymoses resolvendas felici cum successu utuntur Oleo Olivarum, in quo huius Abrotani folia diebus Canicularibus infusa Solique exposita diu fuerint.

ABROTANO 5. subiunge.

Capitula habet rotunda, nutantia, quorum singula duodecim circiter flosculos perfectos, seu vagina staminea instructos, & sex imperfectos continent. Placenta villis omnino destituta est, sed papillis quibusdam exasperatur, quibus adhaerent flosculi; quod & Absinthio Pontico tenuifolio incano Inst. R. H. contingit.

Pag. 2.

ABSINTHIO 2. subiunge.

Ex seminibus a Michelio in ultimo suo Itinere collectis nata est Absinthii Pontici, seu Romani Officinarum species, cuius folia profundius incisa sunt, divisaque in praetenuas, & acutas lacinias: talem vero se constanter haecenus exhibuit. Duae praecedentes species capitula lata, compressa, & nutantia proferunt, flosculos luteos duplicis formae (non secus ac superiores Plantae) thalamo villis obsito adhaerentes, & semina glabra.

ABUTILI speciei, adde sequentes.

2. Abutilon Althaeodes, flore carneo, fructu globoso H. Eltham. 1. Tab. 1.
3. Abutilon Lavaterae flore, fructu cristato H. Eltham. 3. Tab. 2.
4. Abutilon vesicarium crispum, floribus Melinis parvis H. Eltham. 6. Tab. 5.
5. Abutilon perenne, molle, & incanum, flore roseo, non descriptum, ex Providentiae Insula D. Dillenii, qui huius, & superiorum specierum semina nobiscum perhumaniter communicavit.
6. Abutilon repens Alcaeae foliis, flore helvolo H. Eltham. 5. Tab. 4. quod Michelius in hoc ipso Catalogo Pag. 62. appellaverat Malvindam Americanam procumbentem, Alcaeae folio, flore phoeniceo parvo.

Descriptioni ACACIAE 2. adde sequentia.

Flos accuratius observatus conicus apparuit, ore in sex partes, quales descripsi, ad medium usque diviso, quae rotatim complanantur Alaterni florum instar. Ex angulis quos sectiones istae efficiunt, perpendiculariter surgunt stamina villis pellucidis ad basim obsita. Nullum embryonis rudimentum in masculinis hisce floribus videre licuit: nec vero femininos, seu fecundos, qui in celsiore arboris parte proveniunt, in tot florum exiguorum chiliadibus dignoscere facile est. Anno 1740. siliquas tres protulit ab ea quam pingi curaveram nonnihil aberrantes: breviores siquidem, latiores, magis complanatae, acutiores, & tortuosiores erant; adeo ut perbelle referrent siliquam Acaciae Americanae Abruae foliis triacandae, sive ad axillas foliorum spina triplici donatae Pluk. Mant. 2. cuius icon exhibetur Tab. 21. Catalogi Plantarum tum exoticarum, tum domesticarum, quae in Hortis haud procul a Londino fitis in venditionem propagantur.

pagantur: Quinimmo totius Plantae facies ab illa non multum abludit, si validissimas, & triplices spinas excipias, quibus nostra prorsus caret. Pulpa parietum, & septorum siliquae flupposa est, initio acida, deinde resinosa, austera, ingrati, & fere urentis saporis: tandem siliqua sicca, & quassata strepit.

ACANTHI speciebus adde.

4. Acanthus mollis minor Asplenii folio:

Folia plerumque palmaria, atrovirentia in plures subrotundos lobos Asplenii vel Dentis Leonis in morem divisa sunt. Flos a prima specie non abludit: Calycis squama, seu valva superior integra, & linguata est; inferior in apice dentata, & foliolis duobus longis graminiformibus ad latera stipata; neutra vero spinosa est. Ex ultimo Michellii Itinere per Venetam Ditionem habemus.

ACARNA maior, caule folioso C. B. Pin. 379. Vaill. in Act Acad. R. Sc. A. 1718. Pag. 208. n. 1. Cnicus polycephalos canescens, aculeis flavescens munitus Inst. R. H. 451.

Pag. 3.

ACERI 5. subiunge.

Huius arboris flores petala decem, totidemque stamina habent.

ACETOSAE 1. subiunge.

Florifera & fructifera simul est. Eius fructus vestiuntur tribus alis membranaceis, quae tria calycis, seu floris folia interiora fuerant; exteriora enim, & minora in situ suo manent.

In speciei quintae, & duarum sequentium floribus animadversione dignum est, quod tria folia minora & exteriora calycis, quae pendula primum erant, dum embryo maturescit, eriguntur, & petiolo applicantur: tria vero interiora, & ampliora persistunt in eodem fere situ, & nullatenus embryonem vestiunt. Contra vero in speciebus 10. & 11. (de 12. enim certus non sum) quae individua alia florifera tantum seu sterilia, alia vero florifera & fructifera simul profertur, florum fecundorum tria folia exteriora pendula semper consistunt; tria autem interiora, & exigua embryoni ita exacte applicantur, ut capsulam, seu folliculum fructus quodadmodo constituent. Speciei 14. flos, seu calyx folia tria exteriora habet non dentata, sed Cochlearis instar excavata; tria vero interiora dentata, seu laciniata. Stamina quinque e centro attolluntur, inter quae sedet embryo trigonus, e cuius vertice acetabula, seu nectaria tria simbriata erumpunt, & calycis foliis interioribus applicantur, petiolo tenuissimo adnexa.

Pag. 4.

ALATERNO subiunge.

Huius Plantae flos non monopetalus, sed proculdubio rosaceus est, ut a Michellio quoque adnotatum repperi. Quinque enim segmenta, in quae dispartiri creditus est, sunt totidem petala pyramidata exigua, quae simul cum staminibus decem numero, brevissimis, pistillum stipantibus, adhaerent simbriae, seu

margini calycis: decidunt autem seorsim petala singula, ut in rosaceis floribus contingit, & calycem scutellatum relinquunt. Embryo globosus tuba trifariam scissa in apice munitus adnectitur fundo calycis, eoque ad medium usque vestitur, non secus ac Glandes Cupula.

ALCEAE species adde.

4. Alcea ferrata flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. 270.

ALCHIMILLAE species adde.

4. Alchimilla alpina Linariae foliis, calyce florum albo in foliorum aliis (ferme sine pediculis) Mich. H. Pil. Casiac lignae similis parvus frutex in Alpibus primus Caesalp. 155.

ALKEKENGII 2. subiunge.

Huius speciei flores a reliquis congeneribus abludunt; infundibuliformes enim, seu campanulati sunt, non rotati.

3. Alkekengi Indicum minimum, fructu virescente Inst. R. H. 151.

ALNO 1. subiunge.

Folia uncias quatuor longa sunt, tres cum dimidia lata: fructus 5. ferme lineas longus est, quatuor vero in ampliore diametro habet. In sicco solo colitur.

ALOES speciei 1. subiunge.

Planta haec ex America primum ad nos delata, climati nostro adeo adsuevit, ut non solum ubique frigoribus invicta perennet, & radicum ope propagetur ad ornatum summopere expetita; sed etiam pluribus in locis flores profert. Probe Liburnum circa Valetudinarium D. Iacobi quotannis id accidit. Apud Morronam etiam, apud Castrum Florentinum, & in Agro Imprunetano nuper floruit. Quinimmo in ipsa Urbe Florentia in interioribus Moenibus ad Hortum Sanctimonialium Annae Helenae quandoque Populo mirante floriferum caulem extulit. Anno 1739. floribus onustam videre mihi contigit in suburbano DD. Bellucciorum in Agro Quercetano. Nihil autem in ea diversum deprehendi a descriptione & icone proposita in Horto Farnesiano Thobiae Aldini, seu verius Petri Castelli Pag 95. Peculiarem huius ipsius Aloes varietatem a paucis annis in hoc Regio Horto colimus, quae scilicet folia eleganti pallido Margine venusta profert; non tamen hactenus compertum mihi est quo nomine a ceteris distinguatur.

ALOES speciei 3. subiunge.

Est Aloe Africana maculata spinosa maior H. Eltham 17. Tab. 14. Apud nos quotannis in aere libero floret, & fructus perficit. Caulis flores sustinens in tres vel quatuor ramos divaricatur. Neque haec tantum Aloes species in Horto nostro quotannis absque hypocausti auxilio flores producit; sed quinta etiam, & hae a Michelio omisae.

8. Aloe Africana erecta triangularis & viscosa Commel. Prael. 82. H. Amst. 13. Tab. 13.

9. Aloe Africana erecta rotunda, folio parvo, & in acumen rigidissimum exeunte Commel. Prael. 83. H. Eltham. 16. Tab. 13.

10. Aloe Africana margaritifera minor Commel. H. Amst. Part. 2. 27. H. Eltham 19. Tab. 16.

11. Aloe

11. Aloe Africana Margaritifera minima Commel. Prael. 43. H. Eltham. 20. Tab. 16.

Pag. 5.

ALSINANTHEMO 2. subiunge.

Fructus vasculosus in apice tantum debiscens, Lychnidis fructuum ad instar, ab *Alsines* speciebus has seiungit. Vaillantius in Bot. Par. novum Genus constituerat nomine *Lychnoidis*, quod nomen a *Rajo* T. 3. 489. alii plantis tributum fuerat.

ALSINE 3. subiunge.

Planta annua est, foliis *Hederaceis* vestita: Culyeis florum sectiones sesquilineam longae sunt; Petala vero quinque alta, duas tertias lineae partes longa sunt, quartam lata, & usque ad centrum bifida.

ALSINE 10. subiunge.

An *Alsine* *Spergulae* facie marina perennis, flore violaceo *Moris*. Hist. Oxon. part. 2. 551. *Alsine* *Spergulae* facie media *C. B.* Pin. 251. Bot. Monsp. 14. *Spergula* marina nostras *L. B.* 3. 722. *Spergula* marina *Lugd.* 1385. ex *Mich.* Rar. Petala sesquilineam longa sunt; margo seminum albicans, & fere pellucidus est. In *Maritimis* *Pisanis* abunde provenit.

ALSINE 13. subiunge.

Est *Alsine* Alpina saxatilis glabra perennis, folio capillaceo in externa parte tribus nervis instructo, flore pentapetalo albo, petalis subrotundis lineam longis, & indivisis, &c. *Mich.* Rar.

ALSINE 14. subiunge.

Annua est, proindeque diversa ab insequenti; glabra item, folio capillaceo, flore herbido tetrapetalo, petalis subrotundis vix conspicuis, fructu orbiculato: Ex *Mich.* Rar.

ALSINE 15. subiunge.

Petala florum ferme orbiculata sunt.

ALSINE 16. subiunge.

Est *Alsine* Alpina saxatilis glabra, caulibus longioribus, foliis perangustis deorsum reflexis, floribus pentapetalis albis, petalis angustis trilinearibus, & indivisis, semine reniformi nigro splendente. *Alsine alpina glabra foliis reflexis* *Pluk.* Phytogr. Tab. 75. fig. 5. saxifraga *Bavarica* *Ponae* *Bald.* Ital. 159. *Park.* Theat. 427. *Mich.* Rar.

17. *Alsine* maritima annua glabra, sive *Spergula* marina media, foliis longioribus angustis succulentis, floribus pentapetalis purpurascensibus ferme sine pediculo, petalis subrotundis integris lineam longis, semine exiguo non marginato *Mich.* Rar. In palustribus *Agri Liburnensis*, praecipue in vestigiis *Portus Pisani* inveni.

Quedam ad *ALTHAEAS* spectantia habes inferius in adnotatis ad *Malvae* spectes.

Pag. 6.

ALYSSEO 3. subiunge.

Petala florum alba sunt, & bifida: siliqua autem oblonga est, trilinearis.

ALYSSEO 4. subiunge.

Petala florum alba sunt, & integra. Ob siliquarum formam speciem hanc, & superiorem ad Camelinae genus revocavit Michelius Rar.

AMARANTHO 3. subiunge.

Planta annua est, foliis macula sagittata alba Persicariae instar distinctis ornata. Plures florum spicas ramosas profert, quarum medietas superior floribus masculinis, seu sterilibus tantummodo onusta est. Hi ad centrum usque dividuntur in quinque acutas sectiones cochlearis instar excavatas, in aculeum inerme desinentes, externe virides, intus vero candicantes, calycis Nymphaeae albae florum ad instar, & stamina quinque alba apicibus citrinis instructa in sinu gerunt. Inferiori spicae parti confertim adhaerent flores feminini, seu embryonem foventes, quorum perianthium dimidio minus est quam sterilium. Germen bovini cranii forma, album, hirsutum, duobus corniculatis tubis in apice munitur. Capsula horizontaliter dehiscit, & unicum semen nigrum splens includit.

AMARANTHO 5. subiunge.

Flores masculinos, seu steriles in hac planta nullos inveni; sed eorum vicem gerunt squamae coloratae cristam efformantes: feminini vero, seu fecundi calycem habent tribus linearibus, & acutis foliolis constantem, quorum duo corollam arte complectuntur; medium vero simul cum brevissimo pediculo florem sustentente erumpit. Corolla quinque, vel sex foliolis constat lineas duas cum dimidia longis, in acumen desinentibus, rubris, margine albo donatis. Stamina quinque sunt, capillaria, rubra, longitudine calycem aequantia, circa centrum coalita, & saccum globosum membranaceum efformantia, in quo Embryo nidulatur tuba exerta per foramen apertum in sacci summitate, quo loci stamina divaricantur. Apices carnei sunt, Tubae stigma simplex. Embryo crescens saccum descriptum distrahit, basin versus comprimit, talique via sibi facta erumpit, & abit in capsulam globosam lineari ferme diametro, filo sesquilineari in vertice donatam, transversa trifariam debiscentem, & 7. vel 8. semina splendentia fundo affixa continentem.

6. *Amaranthus caudatus* Phytanozaic. Tab. 59. *Amaranthus maior serotinus arborescens nutantibus roseis flagellis, semine carneo* Barr. Ic. 663. *Discipline vulgo.*

7. *Amaranthus tricolor luteus ruber viridis* H. Eyft. Aut. o 2. f. 6. f. 1. *Phytanozaic.* Tab. 94.

8. *Amaranthus tricolor luteus albus & viridis* Phytanozaic. Tab. 95.

De AMBERBOI speciebus V. adnotata ad Cyanum pag. 31.

AMBROSIAE subiunge.

Flores huius plantae in spicam digesti duplicis naturae sunt, alii nempe masculini, alii feminini: masculini superiori caulis, ramulorumque parti adfixi, calycem

calycem habent campanulatum in ore dentatum, Thalamo seu placentula in centro donatum, e qua erumpunt 35. circiter flosculi totam calycis cavitatem occupantes. Flosculi hi monopetali sunt, lutei, ad medium usque conici & solidi, deinceps ampliantur, concavique evadunt, rursusque coarctantur, ita ut ovales quodadmodo appareant quinquefariam in apice scissi sectionibus acutis. Ex horum fundo tuba surgit, quam stipantur quinque brevia stamina apices prae longos biventres, tubamque respicientes, gerentia, & in cuspidem lanceatam desinentia. Tandem singulorum ferme flosculorum basi adnascuntur filamenta quaedam peculiaria, succosa, tortuosa capreolorum instar, superficie scabra, seu verrucosa, quae longitudine flosculos nonnihil excedunt.

Pag. 7.

ANEMONI. 1. subiunge.

Huius flores petala duodecim proferunt unciam longa, lineas tres. vel 4. lata.

ANEMONI. 2. subiunge.

Serotina est; folia Aconiti profert coniugata; ramusculos item coniugatos. Flores calyce destituuntur, & sex vel septem petalis constant leucophaeis, externe hirsutis, interne glabris & concavis. Embryo fragaeformis, glaber, pluribus staminulis virescentibus stipatur, apice lanceolato instructis.

ANONIDI. 3. subiunge.

Est Cicer sylvestre Theriacaria vocatus Caesalp. 238. Ononis in montibus Senensibus Spigellii Isagoge in Rem Herbariam lib. 1. cap. 18. Planta annua est decem plerumque uncias alta, tenuibus, & fibrosis, lignosis tamen radicibus praedita. Ramulos plures quaquaversum emittit, & ferme in globum diffunditur. Universam eius superficiem, exceptis florum petalis, brevissimi, teretes ac pellucidi pili vestiunt, e quorum summitate erumpit exilissima guttula Balsami pellucidi, odoris medicati ad Theriacam accedentis. Balsamum hoc unice plantam odoratam facit, illo enim deterso, nullum alium nisi herbaceum odorem habebis. Extillare ipsum in maiori copia observavi in planta adulta, & tempestate sicca; Augusto vero mense, dum planta ferme effeta est, densius, & ferme cereum apparet, colorem lutescentem assumit, gravius olet, & plantae etiam siccae diu adheret, ut notavit Spigelius. Folia primaria terna ovalia sunt, novem lineas longa, quinque lata, in ambitu serrata, mollissima, Ciceris foliorum aemula, ut Caesalpinus recte adnotavit, & alternatim disposita, ad basim praeterea appendices duas habent acuminatas, quae conniventes nodum cingunt. Ex harum sinu ad angulum ferme rectum erumpit capreolus, seu pediculus teres, rectus, & sesquuncialis, in aculeum inermem, quem Caesalpinus appendicem vocat, desinens, qui ad decem linearum ab origine distantiam pediculum secundarium linearem emittit, cui flos pendulus adfigitur. Flos dilute luteus est, vexillo quatuor lineas longo, duas, dum expansus est, lato, alis sesquilinearibus. Calycis quinquesidi sectiones longae, & acutae florem quodadmodo occultant. Siliquae ferme cylindricae sunt, semunciam longae, sesquilinearum diametro, & ipsae pendulae, ac laeves. Semina tandem Aphacae similia sunt, rotunda, subflava. In Agro Florentino locis sterilibus abunde provenit: Rustici Millaghera, vel Erba bacacia vocant eius enim pulverem adversus Lumbricos

bricos exhibent felici, ut aiunt, eventu, quemadmodum animadvertit etiam Caesalpinus. Praestantiores tamen, ni fallor, in Medicina habere posset usus, praesertim in morbis Nervorum.

4. Anonis Asiatica frutescens, floribus luteis amplis Inst. R. H. 409. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. II. 34.

Pag. 8.

ANTHEMIDI 3. subiunge.

Aestate Anni 1744. semiflosculos coronales protulit, non flosculis discoideis concolores, nempe aureos, sed pallidos, albidosve, lingua lineari rotunda instructos.

ANTIRRHINI specierum nomina ita emendari debent.

1. Antirrhinum maius Italicum sempervirens, Leucoid silvestris folio angustiori, flore maiore rubro cum rictu ex albo pallido. *Antirrhinum I. Matth. 1255. Ed. Valgr. Ital. in fol. A. 1585. Os Leonis vulgo, Linariae folio, flore roseo Caesalp. 350. Mich. Rar. In moenibus Urbis nostrae in quibus Caesalpinus etiam observavit, copiose provenit & perennat. Folia inferiora tres uncias longa sunt, utrinque acuminata, quatuor lineas lata, & ferme rhomboidalia; superiora vero, & ramorum secundariorum, dimidio minora. Flores 15. lineas longi sunt, galea vero 8. lata. Calyx in quinque bilinearia foliola dividitur; fructus tandem lineas sex longus est.*

Huius varietas est Antirrhinum secundo loco descriptum, cuius synonyma ex Michellii Rar. sunt: Antirrhino II. Matth. 1256. Os Leonis vulgo Linariae folio, flore albo Caesalp. 350. Ex iisdem moenibus in quibus sponte provenit, in Hortum translatum est, simul cum insequenti.

Idem flore purpureo dilutiore, & fere albicante.

Species tertia florem purpureum saturatiorem profert, variatque rictus colore albo & aureo.

4. Antirrhinum maius Italicum brevioribus & latioribus foliis subhirsutis, amplo pallescente flore. *Os Leonis foliis brevioribus latiusculis subhirsutis, floribus pallescentibus Caesalp. 350. Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. Inst. R. H. 168. Antirrhinum latifolium pallido amplo flore Barr. Obs. 20. num. 190. Icon. 556. Bocc. Mus. part. 2. 49. Tab. 41. Inst. R. H. 168 Mich. Rar. Flos quatuordecim lineas longus est, pallescens, labio superiori bifido, interne venis rubris distincto; inferiori circa rictum aureo, quadrifariam scisso, cordato, villisque pellucidis obsito. Notari meretur flores antequam pateant foliolo cochlearis instar excavato occultari. A pluribus annis in Horto colitur; sponte autem, & latissime germinantem inveni circa Stazzemam Pagum Comitatus Petrasanctani.*

APARINE 3. subiunge.

Est Aparine annua minor foliis brevibus lineam circiter latis, spinis creberrimis deorsum spectantibus in margine munitis, floribus albis, seminibus asperis Mich. Rar.

Aparine 4. est Aparine annua minor foliis brevibus, spinulis rarioribus perexiguis fursum spectantibus in margine munitis, floribus albis, fructu verrucoso Eiusd.

5. Tandem est Aparine minima annua foliis tres lineas longis, semilineam latis, in margine spinulis sursum spectantibus munitis, floribus obsolete purpureis, fructu subspero Eiusd.

APHACAE subiunge.

2. Aphaca semine nigro Caesalp. 236. Aphaca Lob. Icon. 70. Inst. R. H. 399. Siliquas longiores, & graciliores quam superior profert.

Pag. 9.

APOCYNNO 4. subiunge.

Planta ferme arborea, si caudicem spectes, videri potest; truncus tamen per se non subsistit, sed varias arbores complectitur. Sarmenta vetustiora cinerea sunt, iuniora autem virentia, & foliis coniugatis subrotundis, seu potius cordiformibus vestita. Verno tempore in ramulis recentibus ex alis foliorum ramusculus prodit in quatuor alios subdivisus, quorum singuli quinos flores pediculis quinque linearibus fulctos sustinent. Flores campaniformes, multifidi fig. C. Tab. 20. Inst. R. H. similes, ad centrum usque scissi, segmentis lineas quatuor longis, lineam ubique latis, & in vertice rotundatis, candidi primum sunt, effeti vero pallescunt. In eorum centro embryonis exiguum rudimentum nidulatur pyramidatum, ex duabus siliquis invicem appressis constans, ad cuius basin quinque adnascuntur antherae lutescentes, & in apicem foliaceum desinentes. Stipantur haec staminulis quinque brevissimis, complanatis, pellucidis, in quorum summitate apices reperire nullatenus contigit: nullum propterea odorem spirant, & steriles sunt flores hi, nec unquam, quod sciam, fructum protulerunt, eo fortasse quia pro lubitu summa arborum fastigia conscendere Planta non potest. Idem prorsus accidit Periplocae foliis oblongis Inst. R. H. quemadmodum pluries observavi in nemoribus Agri Pisani, praesertim la Fagianaia, & le Calcine dictis; eae siquidem Periplocae plantae, quae celsissimas arbores conscenderant, folia amplissima ferme rotunda, flores innumeros, siliquasque plurimas Nerii similes proferebant; contra vero illae quae tali fulctura carebant, strigosae erant, steriles, & folia oblonga angustaque gerebant. Granadilla item descripta pag. 46. Bignonia Fraxini folio, Vitis Canadensis quinquefolia scandens; quinimmo plures aliae Plantae scandentes lacte non virent, & fructus nullatenus perficiunt nisi fastigia summa petierint, & libero aere perfruantur. Phaenomeni huius causas, & corollaria quae ad Agriculturam perficiendam peti inde possunt, Physicis relinquo, adnotare contentus Apocynum nostrum radicum repentium ope hactenus propagatum fuisse. Planta tota foetidissima est, & lac subpallidum inspidum vel levissima incisione fundit. Unde nam in Hortum translata fuerit, ignoramus, iam enim ibi colebatur An. 1718. quo Hortus Societati Botanicae datus fuit, & fortasse aliqua est ex plantis a Casabona delatis; eius namque sceleta observavi in quibusdam Herbariis saeculo superiori confectis. Plurimum accedit figurae & descriptioni Apocyni primi latifolii Clus. Rar. 124. Bauh. in Matth. 774. & descriptioni Periplocae Syriacae non repentis Caesalp. 119.

5. Apocynum Americanum foliis Androsacmi, flore Lillii convallium suaverubentis Par. Bat.

6. Apocynum ex Barbados nomine Radicis Indicae missum D. Dillenii.

AQUIFOLIUM, sive Agrifolium vulgo I. B. I. 114. Inst. R. H. 600.

De ARISARO 2. Vide inferius adnotata ad Arum, eique subiunge.

3. Arisarum flore in tenuem caudam abeunte Inst. R. H. 160. Arisarum minus proboscideum Bocc. Obs. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50. Arisarum latifolium minus repens cespitosum Bar. Obs. 19. n. 182. Icon. 1250.

ARTEMISIAE 3. subiunge.

Specierum harum flores, seu corymbi conici sunt, calyce squamoso muniti. Flosculi autem duplicis formae sunt; tres siquidem in quolibet capitulo includuntur perfecti, octo autem imperfecti, ut vocant, seu tubo unico donati, e quo embryonis stilus divaricatus erumpit. Thalamus conicus est, & nudus, cui flosculi immediate adherent nullis squamis seu dissepimentis intercedentibus.

ARTEMISIAE 4. subiunge.

Planta insipida est, & caules nitidos rubentes profert. Folia iuniora Verno tempora hirsuta sunt, & Abrotani maris similia; in Aestate vero atrovirentia, glabra, & quasi splendentia. Capitula profert exigua, pyramidata, erecta, in quibus flosculi duplicis naturae, quemadmodum in superioribus speciebus continentur.

5. Artemisia tenuifolia caulibus rubentibus Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1719. pag. 376. num. 7.

Pag. 10.

ARI speciei 1. subiunge.

Fructus protulit A. 1740. Ari vulgaris similes, sed maiusculos, acuminatos, & lutescentes. Flores odore non insuavi se commendant: An igitur est Arum Aethyopicum flore albo odorato Commel. H. Amstel. T. I. 95. Arum Aethyopicum flore albo odorato Moschum olente Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. 2. 74. Phytanozaic. Tab. 174.

ARO 2. subiunge.

In huius, & trium insequentium specierum flore adnotari meretur Spadicis graciliori parti adnasci series aliquot papillarum, quae crassiuscula hirsutiae pubescunt, & in oblongum, ac praetenuis filamentum terminantur, exiguo deinde intervallo succedere series aliquot apicum, seu corporum pyramidalium, quae quatuor tubis conoideis cavis invicem adnatis, & in apice perforatis constant; e quatuor autem foraminulis hisce erumpere pulvisculum seminale, qui in tuborum cavitate nidulatur; aequali deinde intervallo alias papillarum prioribus similium series spectari, quas immediate subsequuntur embryones imam spadicis, seu pistilli partem occupantes.

ARO 6. subiunge.

Saepius flores protulit, quorum structura a superiorum specierum floribus abludit. Spatha quidem Ari vulgaris facie est, sed crassior, ferme coriacea, & undulata, colore luteo extus saturo, intus dilutiore. Ex eius basi convoluta
erum-

erumpit penis exiguus acuminatus, caudae murinae similis, ochroleucus, cuius basi confertim adnascuntur plurimae series apicum, seu antherarum, quae constant quinque, sex, vel septem filamentis, vel tubis invicem connexis, in inferiori parte communi quodam brevique pediculo fulctis, in superiori vero excavatis & dilatatis, ut flosculum exapetalum quodadmodo referant. Has inter, & embryonum series spectantur aliquot, sed laxiores, series corpusculorum (quae Nectaria appellare possis) conicorum, ex angusta basi sensim crassescentium, & in haemisphaerium granulatum desinentium. Haec immediate consequuntur series embryonum, quibus admixta cernere est aliquot ex superius descriptis Nectariis. Embryones autem globosi, brevi stigmatate in summitate instructi, abeunt in baccam unilocularem exilibus, oblongis, ac ferme cylindricis seminibus fetam. Planta, utpote iuxta rivulos nasci solita, in siccilibus non perforatis, ac uberrime irrigatis colitur, & laetissime germinat; Hieme vero, quo tempore foliorum decore orbatur, & veluti mortua apparet, in hibernaculo adservatur, rariusque irrigatur.

7. Arum Scorzonerae folio Inst. R. H. 160. quod superius pag. 9. inter Arisari species num. 2. descriptum fuerat.

Pag. 11.

ASPARAGO 2. subiunge.

Folia capillaria sunt, lineas 7. longa. Flores plerumque duo, raro tres e singulis nodis pendent. Eorum pediculus capillaris lineas quatuor cum dimidia longus, duobus segmentis articulatis constat, quorum prius portio, seu ramulus plantae est, posterius autem, & trilineare, floris propago. Flos monopetalis potiore iure accensendus, pendulus semper est, lineas tres longus & quodadmodo cylindricus, lineari diametro. Petala ad basim coalita tria exteriora herbacea, seu lurida, & acutiora sunt, tria vero interiora latiuscula, in summitate dilatata, & alba. Stamina pariter alba e fundo floris egredientia, & petalis ad medium usque inserta, intra florem latent, & apices luteos subflinent pulvisculo aureo refertos.

ASPARAGO 3. subiunge.

Flos die 1. Maii observatus, strigosior quam subsequens speciei apparuit;

ASPARAGO 6. subiunge.

Flores fructusque protulit Vere Anni 1740. & eorum structuram in peculiari scheda adnotavi, quam nescio quomodo amisi; sed, ni male memini, ad Smilacis potius, quam ad Asparagi species plantam hanc referendam esse cognovi.

ASPHODELO 4. subiunge.

Aprilis initio flores profert in praelongis spicis digestos, Liliaceos monopetalos, in sex partes ad centrum usque scissos, quarum quinque erectae sunt, sexta vero & inferior pendula; omnes autem retro reflexae, luteae, nervo viridi utrinque conspicuo per medium distinguuntur. Stamina sex, & embryonis stilus in apice bifariam scissus, falcata pariter sunt. Speciem. 5. in Horto Elthamensi descriptam, & affabre pictam cernere est pag. 310. & 231.

ASTERI 10. subiunge.

Semina villosa & pappo instructa profert, thalamo cellulato affixa.

ASTERI 11. subiunge.

In singulis floribus duodecim, vel quindecim semiflosculos coronales gerit.

ASTERI 14. subiunge.

Annuus est, corona floris rosea, vel purpurea, disco aureo.

15. Idem corona candida.

16. Aster ramosus annuus Canadensis H. R. Blef. 236. Inst. R. H. 482. *Leucanthemum Bellidis facie, umbelliferum, semine papposo Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 108. num. 11. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. 1720. pag. 404. num. 45.*

17. Aster annuus flore papposo rubente: sub hoc titulo ex Sibiria missus D. Amman.

18. Aster maritimus Salicis folio longiore & angustiore peracuto, floribus caeruleis parvis, semiflosculis copiosioribus. *An Aster Salicis folio, flore caeruleo, radice repente Mor. Hist. Oxon. part. 3. sect. 7. Tab. 22. fig. 26. Amellus Virgilii Matth. 1734. Ed. Valgrif. 1585. in f. Tripolium Camerarii Hort. 179. Mich. Rar. ex Insulis Venetis adtulit Michelius.*

19. Aster montanus luteus, Salicis glabro folio. C. B. Pin. 266. *Aster Acticus alter in ruderibus Caesalp. 469.*

20. Aster montanus luteus subhirsutus nigrovirente folio Mich. Rar.

21. Aster palustris parvo flore globoso Inst. R. H. 483. *Aliquas ex his Asteris speciebus Vaillantius ad Helenii species revocavit in Actis Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 391.*

ASTEROIDI 1. subiunge.

Plantam hanc Michelius Rar. Vaillantium sequutus ad Asterisci genus revocavit, appellavitque: Asteriscus perennis, villosus, ferratus, imo calyce non folioso Vaill. in Act. Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 430. num. 10. Asteriscus calyce brevi, angustifolius Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 105. n. 10. Asteroides hirsuta latifolia Patavina Micheli H. Pis. Aster luteus maior foliis Succisae C. B. Pin. 266. Aster III. Austriacus Clus. Hist. XIII. In Planitie quae ad radices Collium Arquae in Agro Patavino est, invenisse se ait, & exempla etiam ex Agro Viennensi accepisse. In Adversariis autem alterius operis quibus paucis ante mortem mensibus incumberebat, diversam fecit ab Asterisco Vaillantii, eo quod illa squamas, quae semina ab invicem distinguunt aristatas proferat, hic vero partim aristatas, partim retusas, & veluti lacernas.

ASTEROIDI 2. subiunge.

Lin. 2. femilineam latis, corrige sesquilineam latis. In libro Rar. Michelius huic nomen fecit: Asteriscus Alpinus Salicis folio angusto, & subhirsuto, flore minore, calyce nudo, &c. Praeter Bocconii synonymon aptari hoc etiam ei posse suspicatur: Asteriscus alpinus simplici caule, floribus luteis Caesalp. 496. Folia

lia Mense Februario circa radicem renascentia angusta erant, hirsuta praefertim in margine, quaedam subinde dentata, sive verrucis vesiculisque Balsamo rubente repletis donata, non secus ac in Hyperici petalorum margine accidit. In Alpibus Petrae Apuanae sponte provenit.

ASTEROIDI 3. subiunge.

Semilineam circiter latis, corrige lineam circiter latis.

Hanc quoque ad Asteriscum revocavit Michelinus, aitque aptari illi posse iconem Asteris Montani flore luteo magno, hirsuti, quibusdam Oculus Christi I. B. 2. 1046. Folia prima Februario Mense observata maiora quam superioris sunt, ex angusto principio magis dilatata, hirsuta, & verrucis, vesiculisque similibus donata.

Pag. 13.

ASTRAGALO 6. subiunge.

7. Astragalus purpureus perennis spicatus Pannonicus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 106. Inst. R. H. 415.

8. Astragalus pumilus siliqua Epiglottidis forma Inst. R. H. 416.

9. Astragalus Orientalis altissimus, Galegae foliis amplioribus, flore parvo flavescente Coroll. Inst. R. H. 29.

ASTRANTIAE subiunge.

Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. 1718. pag. 217.

ATRIPLICI 4. subiunge.

Semen unicum in pericarpio quolibet continetur cochleatum istar seminis Kali Gramineo folio, seu Chenopodii maritimi semine splendente, inclusum folliculo lentiformi in basi tantummodo pervio, ac tuba bifurcata instructo: Flos hermaphroditus laciniis acutas habet.

ATRIPLICI 5. subiunge.

Flores profert unius tantum formae, hermaphroditos nempe. Calyx constat duobus foliolis virescentibus, cucullatis, ad basin coniunctis, & pelvin quamdam constituentibus, e qua embryo surgit ellipticorhomboidalis compressus, stylo ac stigmatibus laciniatis munitus: stipatur hic ternis ex utroque latere staminulis ad originem pyramidatis, & apices carneos substinentibus. Ambiunt haec petala, seu foliola duo elegantissima, candida, cochlearis instar excavata, quae initio expansa sunt Circaeae florum instar, deinde vero eriguntur, & invicem adpressantur, adeout embryonem maturescentem claudant, quemadmodum ceteris Atriplicis speciebus contingit.

6. Atriplex hortensis alba, sive pallide virens C. B. Pin. 119. Inst. R. H. 505. Spinacione vulgo. Duas huius varietates observasse me memini, unam nempe perianthio diphyllo floris feminei acuminato, alteram eo rotundo. Notari meretur ad floris feminei basin duos ex utroque latere flosculos hermaphroditos nasci, minimos, herbaceos, monopetalos rotatos, quinquefariam sectos, & staminulis quinque donatos apicem substinentibus, ac ex incisuris florum prodeuntibus. Flosculi hi plerumque steriles sunt; in nonnullis tamen embryo abit in fructum orbicularem depressum nigrum, quem lacinae florum arcte amplexantur.

Pag. 14.

AURANTIO 14. subiunge.

12. Aurantium foliis angustis ex flavo albo & subluteo variegatis, fructu subrotundo sessili luteo, costis virescentibus, cortice trilineari amaro, succo acido. An Aurantium virgatum angustifolium Inst. R. H. 620. Malus Aurantia angustioribus foliis, & fructu variegatis H. L. Bat. Aurantium virgatum multiformi folio, fructuque striato Clarici Istor. e Colt. delle Pianta 738. Arancio con frutto, e foglia variegata Wolkam Hesp. Norib. T. 2. 193. Arancio Turco vulgo Mich. Rar.

16. Aurantium Laurinis foliis H. Pis. Malum Aurantium Lauri angustis foliis Bocc. Rar. 3.

AZEDARACH subiunge.

Praecox est; floris item petala caerulea profert, & nectarium saturocaeruleum; proindeque distinguenda est ab insequenti specie, quae serotina est, petalaeque habet albida, vel dilute carnea, trilineararia, in acutum apicem desinentia, & externe nervo rubente notata; Nectarium tandem nigro purpureum.

2. Azedarach foliis ramosis amplioribus, flore albo, vel carneo. Pseudosycomorus H. Eyst. Aut. O. 1. f. 2. Tuber, quam vulgo falsum Sycomorum vocant Caesalp. 107. In pluribus Etruriae locis, ac praesertim in nemoribus Aucupariis lactissime ambae proveniunt, & folia vel hieme retinent, licet peregrinae sint.

BALSAMITAE 1. subiunge.

Flosculi integri & unius omnes formae sunt, invicem stipati, nullisque foliolis, seu squamis ab invicem distincti. Folia adulta alveolis quibusdam repleta conspiciuntur villo incurvo in margine munitis, in quorum fundo glandula haemisphaerica nidulatur, e qua Balsamum peculiare pellucidum exsudat, quod odoris plantae sedes est, & a Sole inspissatum lutescentem colorem assumit, resinaeque instar concrevit. Exsudat vero potissimum Aestatis initio, dum folia non nimis tenera ac succosa sunt.

BALSAMITAE 2. subiunge.

Flosculi similes superioribus sunt, verum ii qui floris peripheriam occupant, foliolis quibusdam imbricatis, & acuminatis ab invicem distinguuntur.

BARBAE CAPRAE 1. subiunge.

Flos sesquilineam longus petalis quinque constat ex angusto principio sensim dilatatis ac rotundatis, & cochlearis instar excavatis. Calyx stellatus est, sive in quinque acutas lacinias divisus. Dum haec fructus ad maturitatem perducit, sequens species flores suos explicat, qui petalis ferme ovalibus componuntur, & staminulis duodecim circiter albis, apice luteolo munitis, adeo exilibus ut vix a centro se attollant, & nudum oculum eludant.

Pag. 15.

BARBAREAE 2. subiunge.

Respondet figurae Eurucac Palustris Lugd. 650. & Herbae S. Barbarae Cast. 287. ut

287. ut adnotavit Mich. Rar. Petala florum cordata sunt, duas lineas longa, unam lata; siliquae autem unciam circiter longae sunt.

BARBAREAE 4. subiunge.

Eadem est cum *Sisymbrii* specie 8. per errorem descripta pag. 90. Ad hoc *Barbareae* genus pertinent aliae quoque *Sisymbrii* species ibidem descriptae sub numer. 5. 6. & 7.

BELLIDI subiunge.

2. *Bellis hortensis* flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. Inst. R. H. 491.

3. *Bellis hortensis* flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. Inst. R. H. 491.

BERMUDIANAЕ subiunge.

2. *Bermudiana Graminea* flore minore caeruleo H. Eltham. 49. Tab. 41. fig. 49.

BETONICAE 4. subiunge.

Odorem *Chamaedryos vulgaris* spirat. Folia utrinque acuminata sunt, uncias duas plerumque longa, lineas novem lata. Flores verticillatim digesti sunt, eorumque labium superius intus & extra candidum est, in margine autem circa fauces punctulis sanguineis notatum; inferius e luteo pallescit. In ceteris convenit cum descriptione *Raii Hist. T. 1. 566. Figura Alyssi maioris Tabern. Ic. 541. optima est.*

5. *Betonica maior Danica* Inst. R. H. 203.

6. *Betonica maritima* (*Salviae folio*) flore ex luteo pallescente Inst. R. H. 203. *Sideritis Heraclea latifolia Dioscoridis. Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. Bocc. Mus. 164. Mich. Rar.*

BIDENTI 1. subiunge.

Semina Sphondylii seminum similia sunt, duas lineas longa, transversim sita, & squamis canaliculatis in aculeum desinentibus ab invicem distincta.

Pag. 16.

BIDENTI 6. subiunge.

Semina lineas quatuor longa sunt, duas lata, aristis sesquilinearibus munita, circulariter disposita, & squamis foliaceis ab invicem distincta.

BIDENTI 9. subiunge.

10. *Bidens palustris annua*, caule anguloso, foliis oblongis ferratis, non divisis, flore parvo luteo minus specioso & erecto, semine binis aristis munito. *Bidens folio non dissecto Caesalp. 488. an Eupatorium Cannabinum femina Septentrionalium stellato & odorato flore Lob. Ic. 528? Mich. Rar.*

11. *Bidens palustris annua*, caule rotundo, imum versus nonnihil hirsuto, ac purpurascente, folio *Salicis* longiore & angustiore, nitido, semunciam lato, & nonnihil serrato, flore specioso aureo nutante, semine quatuor aristis armato. *An Eupatorium Cannabinum chrysanthemum Barr. Icon. 1209. ? Mich. Rar.*
Utram-

Utramque attuli A. 1742. e Palustribus Blentinensibus, in quibus laetissime proveniunt, floresque Octobri Mense explicant.

12. *Bidens palustris* annua foliis subrotundis, latioribus, imis plerumque trilobatis, ceteris integris, flore luteo minus specioso, semine binis aristis armato Mich. Cat. Plant. A. Flor. In salictis Arni fluvii prope Uniani Pagum repertam in Hortum olim transfudit Michelius, quum autem periisset, attuli ego A. 1743. e Paludibus inter Petramsanctam & Massam Rosam obviis, ubi copiose germinantem inveni simul cum sequenti.

13. *Bidens* quae *Verbefina palustris* annua, caule rotundo purpurascente, foliis *Salicis* coniugatis & serratis, flore luteo radiato, semiflosculis sterilibus. *Eupatorium aquatile* folio non diviso, flore aureis undique petalis radiato Lael. Triumph. apud Fratrem 63. Mich. Rar.

BLATTARIAE 1. subiunge.

Flores ampliores quam sequentium specierum sunt: stamina, & lanugo qua ipsa stipantur purpurea est, apices autem crocei. Villi quibus spicae florum in hac, & sequentibus speciebus vestiuntur, vascula excretoria sunt, e quorum summitate Verno & matutino tempore succus quidam pellucidus, & nonnihil glutinosus exsudat.

Pag. 17.

BLITO 2. subiunge.

3. *Blitum* totum purpureum, spicatum, latifolium, erectum, foliis *Betaceis* acuminatis, calyce pentaphyllo, semine spadiceo splendente. *Figurae Bliti* Cam. Epit. 233. & *Bliti maximi*, sive *Amaranthi maioris* I. B. 2. 968. huic perbelle aptari possunt. Mich. Post. Flores masculini lineares sunt, rubri, foliolis quinque ovatoacuminatis constantes, & staminulis quinque albis apices luteos sustinentibus instructi, nullo embryonis vestigio apparente. Inter acervos florum masculinorum feminini flores conspiciuntur; calyces nempe quinquefariam scissi, in quorum fundo embryo nidulatur, filamentis quatuor pennatis in apice instructus, qui deinde abit in fructum globosum Octobri Mense maturefcentem, bifariam horizontaliter debiscentem, valva superiori purpurea, inferiori constanter viridi, & semen unicum lentiforme erectum includentem. Haec florum sterilium & fecundorum differentia in superioribus etiam duobus *Blitis* obtinet; sed notari meretur ipsorum flores trifariam tantum, non vero quinquefariam divisos esse, ac masculinos seu steriles tribus staminibus donari; Embryonis item apicem tribus tantum filamentis instructum esse.

4. *Blitum fragiferum* maximum polyspermon Amman. Rarior. 166.

BOLETO subiunge.

Talem *Boleti* huius descriptionem ex Michelsanis schedis elicui. Pollices ferme quatuor longus est, quorum duos pileolus occupat. Pediculus interne cavus, non prorsus albus, sed leucophaeus, ad radicem ventricosus, & septem lineas in diametro habens, sensim deinde angustior fit, praesertim qua parte extremo pileoli margini subest. Pileolus autem subfuscus olivarem quodadmodo figuram induit; e margine siquidem collecto, pediculoque appresso, sensim dilatatur, & in acutum fastigium desinit, crebris per longitudinem costulis seu sulcis undosis distinctus, quos inter frequentes lacunae, seu cellulae conspiciuntur

ciuntur figura irregulari. Die 30. Martii in Arboreto Horti collegit Michelius.

BRYONIAE subiunge.

Fertilis, seu fructifera est. V. Pontad. Anthol. 280. Florum sectiones acuminatae lineas tres longae sunt, unam ferme latae, ex albo pallescentes; Tuba autem revoluta pelvisformis est, & quinquefariam scissa.

Pag. 18.

BUGULAE 4. subiunge.

Huius folia quandoque inferne purpurascunt; secundae autem speciei dum tenera planta est, viridia prorsus sunt, dum vero senescit Mense Iulio prorsus atrovirentia.

Bupthalmi species, quae in Horto coluntur sic aptius describentur. **BUPHTHALMUM** Tanaceti minoris foliis (flore luteo minore) C. B. Pin. 134. Inst. R. H. 495. Chrysanthemum in ruderibus Caesalp. 444. Buphtbalmo Matth. 959. Cast. 81. Mich. Rar.

2. Idem flore maiore Mich. Rar.

3. Bupthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo Inst. R. H. 495.

4. Idem maius. Chrysanthemum Tanaceti folio, flore albo, montanum Italicum Barr. Icon. 466. an Buphtbalmum alpinum flore candido Triumf. Obs. 79. Mich. Rar.

BUPLEUROIDI subiunge.

Plantae huius, quae hieme Anni superioris periit, florem procul dubio rosaceum, qualemque describit Boerhaavius observasse me memini, eiusque petala seorsim singula, non autem cohaerentia decidere.

Pag. 19.

CACHRYDI 3. subiunge.

Est Panacis Herculei alterum genus ex Sicilia Caesalp. 311.

CACHRYDI 4. subiunge.

Praecox est, foliorum lobos profert angustiores, nitidos, & quasi lucidos, serratos, umbellasque albas nudas.

CALAMINTHAE 3. subiunge.

Utraque foliorum iuniorum facies, praesertim inferna, nudo oculo inspecta apparet quodadmodum perforata, per microscopium vero alveolis rotundis excavata, in quorum fundo glandula nidulatur haemisphaerica laevis, assidue Balsamum pellucidum extillans, quod in guttulas coaceruat, & crassescit, plantamque odoratam facit: Reliqua foliorum superficies rarissimis villis vestitur.

CALAMINTHAE 6. subiunge.

Humilis Planta est, in plures ramulos divaricata: Folia lineas decem la-

sa profert, duodecim longa, raris pilis vestita, & glandulis odorosis undique conspersa. Verticilli florum lati & rarius digesti sunt, pediculi autem florum lineas ferme quatuor longi sunt, & calyces sesquilineam longi; flores tandem dilute carnei sunt, tubo quadrilineari instructi, ac labio inferiori macula circulari alba, punctulisque rubris variegato.

CALAMINTHAE 7. subiunge.

Est Thymbra flosculis candidis Dod. Pempt. 288. Satureia montana flosculis candidis C. B. Pin. 288. Satureia durior I. B. 3. 272. Thymum Italicum floribus candidis Caesalp. 460 Mich. Rar. Flos quandoque totus niveus est, quandoque circa rictum punctis carneis variegatus. Apices intio carnei sunt, deinde violaceum colorem induunt. In Montis D. Iuliani, & Montium Avancensium Agri Pisani facie meridionali ipsa etiam hieme tepida, in Alpibus item Lucensibus Auxeri Fluvio proximis, & in ipsis Petrae Apuanae iugis, licet frigori ferme perpetuo damnatis, laetissime in rupium fissuris germinat simul cum sequenti specie, seu majori varietate.

9. Calamintha frutescens Satureiae folio facie & odore, flore dilute purpureo. Satureia montana floribus purpureis C. B. Pin. 218. Thymbra flosculis dilute purpureis Dod. Pempt. 288. Thymum Italicum floribus modice purpurascens Caesalp. 461. Mich. Rar. Colore florum vel dilutiore vel saturatiore plurimum variat. Utraque autem species odorem suavissimum & vivacem spirat, cuius sedes est Balsamum, quod larga satis copia e Glandulis per totam foliorum superficiem conspicuis exsudat.

CALCITRAPAE subiunge.

2. Calcitrapa Officinarum flore purpurascens Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1718. pag. 209. num. 1. Carduus stellatus, sive Calcitrapa Inst. R. H. 440.
3. Calcitrapa Officinarum flore albo Vaill. Ibid. Carduus stellatus, sive Calcitrapa flore albo Inst. R. H. 440.

CALCITRAPOIDI 3. subiunge.

Flosculi bifformes sunt; marginales nempe steriles, tuba destituti, quinque-riam & inaequaliter secti; discoidei vero integri, coronati, tuba vaginae instructi. Semina papposa non sunt, verum corolla lineari villosa ornantur, insidentque Thalamo villis vestito.

Pag. 20.

CALTHAE subiunge.

Planta perennis est, semperque virens, & fruticosa. E radice plures emittit caules lignosos ulnam ferme longos, procumbentes, & extrema tantum parte in altum sese attollentes; folia ipsos undique ornantia crassa sunt, valida, integra, ad oras undulata, aut crispata; iuniora item cuticula squamosa alba decidua in margine vestiuntur. Basis foliorum caulem dimidium amplectitur, eorumque costa per caulis superficiem tantillum propagatur. Flores e summis ramulis prodeuntes intus, & extra lutei, unciam lati, semiflosculis 23. coronabibus constant, lineas novem longis, tubo hirsuto, linguaque in tres acutas partes leviter scissa; flosculos item discoideos gerunt tubo pariter hirsuto donatos. In ceteris, ac praesertim seminum forma, a Caltha vulgari non abluat, si villos

los excipias densiores, quibus planta universa integitur, quique Balsamum non adeo glutinosum, nec graveolens ut in *Caltha aruensi*, & vulgari fundunt.

2. *Caltha vulgaris* flore pallido C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
3. *Caltha vulgaris* flore citrino C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
4. *Caltha vulgaris* flore rufo C. B. Pin. 275. Inst. R. H. 498.
5. *Caltha polyanthos maior*, flore aureo C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
6. *Caltha polyanthos maior*, flore melino C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
7. *Caltha prolifera maioribus floribus* C. B. Pin. 276. Inst. R. H. 498.
8. *Caltha prolifera maioribus floribus*, flore mellino H. R. Par. 35. Inst. R. H. 498. V. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1720. pag. 372. Fior rancio vulgo promiscue vocantur a colore *Mali Aurantii* corticem imitante.

CAMPANULAE 1. subiunge.

Foetida est, glabra, & lactescens, floribus caeruleis.

CAMPANULAE 2. subiunge.

Flores intus pilosi sunt, insidentque calyci patulo.

CAMPANULAE 13. subiunge.

14. *Campanula Alpina saxatilis*, foliis angustis ferratis subincanis & tomentosis, floribus parvis albis in capitulum sphaericum digestis. *Campanula Alpina sphaerocephalos* C. B. Pin. 94. Inst. R. H. 110. *Trachelium maius petraeum* Ponae Bald. in folio CCCXXXIII. I. B. 2. 801. *Trachelio maiori petraeo* Ponae simile, si non idem I. B. 2. 802. Mich. Rar. qui e Monte Baldo attulit.

CAMPHORATAE subiunge.

Calyx florum bilinearis est, ventricosus, ore angusto in quatuor tantummodo partes secto, quarum duae se invicem respicientes ceteris ampliores sunt. Semen oblongum est, ferri Equini figura, seu seminis *Kali hirsuti* simile; proindeque a caractere *Camphoratae Tournesortiano* abluat. In Littore *Liburnensi* inter Urbem Montemque Nigrum copiose fruticat.

CANNABINASTRO 4. subiunge.

Floris labium superius integrum est, & cochlearis instar excavatum; inferius autem in tria segmenta divisum, quorum medium longius est, & fimbriatum, lateralia vero exigua, obtusa, & prominentiis stiliiformibus circa faucem munita. Pistillus abit in quatuor semina pyramidata, quae nidulantur in calyce campaniformi.

5. *Cannabinastrum* campestre annuum foliis oblongis ferratis ad petiolum rotundatis, flore parvo albo, calycibus brevibus, radiis trilinearibus. Mich. Rar.

6. Idem flore rubente Eiusd. In Agro *Bargensi* in reditu *Bargam* a *Molendino* quod *Corsonae Fluvio* adiacet, copiosum utrumque inveni florens exeunte *Octobri*.

CAPRIFOLIO 3. subiunge.

Flores seni e quolibet verticillo seu acetabulo prodeuntes sesquunciales sunt, inter-

interne candidi, externe carnei, per senectutem flavicantes, odorati, quorum labium superius latius est, in quatuor rotundas lacinias eleganter divisum. Stilus, & stamina breviora sunt quam in praecedentibus speciebus. Semina rotatim posita, nullis squamis ab invicem distincta, ovata sunt, & eleganter coronata.

CARDAMINE 1. subiunge.

Radice repente donata est, floribusque albis.

CARDAMINE 5. subiunge.

Petala obtusa sunt, sesquilineam ferme longa, semilineam lata, & candida: Stamina item candida sunt, apices ochroleucos sustinentia.

CARDIACAE 2. subiunge.

3. Cardiaca foliis tenuius & profundius incisus, villosa Amman. Rar. 50.

CARDUO 2. subiunge.

3. Carduus moschatus flore amplo, capite reflexo Pluk Alm. 83. Carduus nutans I. B. 3. 56. Inft. R. H. 440. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 195. num. 1.

Cardui species duas in Catalogo descriptas Michelius Rar. ad Cirsii genus revocavit; Primam autem appellavit Cirsium palustre altissimum, Asphodeli radice, foliis lanceatis, caule alato, capitulis parvis confertis. Cirsium palustre lanceatum, caule alato, polyanthemum Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 202. num. 14. Alteram vero Cirsium parvum annuum, Acanthi folio, flore purpurascete.

Pag. 22.

CARLINAE 3. subiunge.

4. Carlina caulescens magno flore albicante C. B. Pin. 380. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 220. num. 3. In Alpibus Apuanis copiosam inveni, praesertim circa Mercurii Metalla Levitanensia, & Argenti Metalla vulgo il Bottino dicta.

Thalamus, seu fundus florum Carlinae duplici substantia constat, quae per senectutem facile disiungitur, quemadmodum in pileolis Suillorum accidit. Inferior enim Thalami pars carnosae est, & per senectutem fungosa; superior vero chartilaginea, & in plurimas cellas quadratas distincta, Onopordi instar. Cellulae singulae fundum concavum habent, & foramine ovali pervium, quo per arterias ab inferiori parte nutrimentum in semina distribuitur. Membranae quae cellulae parietes constituunt ab invicem disiunguntur, & in filamenta plura scinduntur eleganter capitata, flosculorumque tubas aemulantia. In unaquaque cellula nidulatur semen pappo instructum. Petala plana, seu squamae coronam constituentes, inferiori calycis parti adnectuntur. Non tantum quarta haec, sed etiam prima species, aestivo tempore, e foliis aculeatis calycem cingentibus copiosum Gummi fundunt, quod Ixia in Officinis vocatur. Radicum cortex Aromaticus est, & Saccharo conditus in quibusdam stomachi vitis cum successu adhibetur. Calycis florum pars carnosae a squamis, & lanugine purgata in cibum assumitur. Species 1. folia Onopordi vulgaris forma, ac binos, ternosque flores

flores amplissimos, Cinaræ sativæ instar, profert. Abunde autem provenit in Montibus Clusentinatibus la Confuma dictis; in Monte quoque Scalario in loco dicto la Casa al Monte germinantem inveni.

CARYOPHYLLO 2. subiunge.

Villi in centro floris siti per microscopium observati, colorem florum Amarantoidis exprimunt.

CARYOPHYLLO 5. subiunge.

Folia Graminea sunt, tenuissime serrata, & obtuse mucronata: Floris color ad roseum vergit. Petala lineas 14. longa sunt, septem lata, ad extremitatem rotundata, & altius serrata, & calyx inaequaliter dentatus, ac duobus foliis per basim circumdatus. Caeterum Caryophylli florem non polypetalum, sed monopetalum, in quinque vel plures lacinias ad centrum usque divisum esse, Michelius asserit in schedis.

Pag. 23.

CARYOPHYLLO 8. subiunge.

Petalorum pars inferior viridis est.

CARYOPHYLLO 9. subiunge.

Speciem hanc Michelius in Adversariis ita descripsit.

Caryophyllus minimus, erectus, subasper, caulibus palmaribus, ramis magis expansis, foliis tenuissimis, floribus purpurascens, solitariis, petalis cordatis integris tres lineas longis & unam latis, calyce costulato. *Betonica Coronaria*, sive *Tunica minima* I. B. 3. 337. *descript.* Caryophyllus Gramineo folio minimus Raii *Hist. T. 2. 1002. num. 4. Syll. 89.* In moenibus Florentinae Urbis sponte germinat.

CARYOPHYLLO 10. subiunge.

Repens est, & Polygoni folia perexigua habet. Petala quatuor sunt, circa umbilicum exalbida, lineas quatuor longa, & unam lata: cornicula brevissima sunt: calyces vero costulati, & duobus tantum foliis per basim circumdati.

11. Caryophyllus Sinensis supinus, Leucoidii folio, flore vario Tournef. in *Actis Ac. Sc. A. 1705. Boerch. Ind. Alc. H. Lugd. Bat. Part. 1. 219.*

12. Idem flore pleno Eiusd.

13. Caryophyllus, qui *Tunica ramosior*, flore candido cum corolla purpurea H. Eltham. 401.

CASSIDAE 5. subiunge.

6. *Cassida palustris, vulgaris* (repens, angustifolia, glabra) flore caeruleo *Inst. R. H. 182.*

7. *Cassida palustris minima* (repens, foliis angustis acutis & bifurcatis) flore purpurascens *Inst. R. H. 182. Mich. Rar. E Palustribus Blentinenfibus, & Pisanis attuli.*

CATARIAE subiunge

2. *Cataria Lusitanica erecta, Betonicae folio, tuberosa radice* *Inst. R. H. 202.*

3. *Cata-*

3. *Cataria maior* foliis oblongis, pyramidatis, acutis, ad petiolum aequalibus, spicis brevibus, floribus albis. *Mentha Cataria* J. B. 3. 225. *sed descript.* *Herba Gatta Cast.* 212. *Cattaria sive Mentha Catti* Lob. Ic. 511. *Herba Felis Matthioli* Lugd. 908. Mich. Rar.

CEDRO subiunge.

An Iuniperus Bermudiana H. L. 345. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 2. 208. *cuius elegantissima Icon. vivis coloribus expressa exhibetur Tab. 1. Catalogi Plantarum tum exoticarum tum Domesticarum, quae in Hortis haud procul a Londino sitis in venditionem propagantur.*

Ad hoc Cedri genus revocandae sunt Sabinæ species in hoc ipso Catalogo descriptae pag. 83.

CENTAURIUM MINUS annuum, glaucum, perfoliatum, foliis latioribus & brevioribus, acutis, floribus luteis polypetalis, calyce bilineari, denticulis angustissimis. *Centaurium luteum perfoliatum* C. B. Pin. 278. *Inst. R. H.* 123. *Centaurium minus perfoliatum luteum umbellatum* Bar. Icon. 515. n. 2. 1. *Centaurium luteum Camer. Epit.* 427. *Centaurium luteum alterum* Lugd. 12. 91. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

2. *Idem foliis angustioribus. Centaurium luteum perfoliatum angustifolium* C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum prius* Lugd. 1290. Mich. Cat. Plant. A. Flor.

3. *Centaurium minus, annuum, floribus purpureis in parvas rariores & minus compactas umbellas digestis. Centaurium minus flore purpureo* I. B. 3. 353. *Centaurium minus* Matth. 692. *Fuchf. Hist.* 386. Mich. Ibid.

4. *Idem floribus crebris, in parvas umbellas magis compactas digestis. Centaurium minus* Dod. *Pempt.* 336. *Ic. Cam. Epit.* 426. *Centaurium primum* Lob. *Icon.* 401. Mich. Ibid.

De Centaurii maioris speciebus V. inferius adnotata ad Rhapontici species.

CERASO 2. subiunge.

Calyx florum conicus, seu cyatiformis est, margine repando, & in quinque dentes divisio, flaminulisque obvallato: petala inter dentium, seu laciniarum calycis divisiones nascuntur, oblonga, & in extremitate rotundata.

CERATOSPERMO subiunge.

CERINTHE maior annua, Glasti folio maculato & spinoso, flore maiore luteo vel flavo, cum ore denticulato, denticulis deorsum reflexis. *Cerinthe quorundam maior, spinoso folio, flavo flore* I. B. 3. 606. *Inst. R. H.* 80. *Cerinthe flavo flore, asperior* C. B. Pin. 258. *Raii Hist. T.* 1. 506. *Cerinthe quorundam maior flavo flore* Clus. *Hist. CLXVIII.* Mich. Rar.

2. *Eadem flore ima parte rubro, summa vero luteo* Ejusd.

CHAEROPHYLLO subiunge.

2. *Chaerophyllum sylvestre alterum, geniculis tumentibus* *Inst. R. H.* 314.

Pag. 24.

CHAMAECERASO 2. subiunge.

3. *Chamaecerasus Alpina fructu gemino rubro, foliis longioribus acutis* Mich. Rar.

De Chamaedry 4. vide sis adnotata ad Teucrium pag. 93.

CHAMAEDRY 6. subiunge.

Ad Teucryi Genus revocavit Michelius Rar.

Superior foliorum facies villis rarioribus, ac brevioribus obsita est, inter quos plurimae exiguae glandulae sitae sunt, e quibus extillat Balsamum pellucidum: in inferna etiam parte, in adulta Planta, intra villos longiores & magis implicatos, glandulae similes latent, e quibus Balsamum odore acutiore praeditum extillat.

CHAMAEDRY 8. subiunge.

Annua est, & hirsuta: folia oblonga serrata profert, & flores albos. Notari meretur Plantam hanc singulis octo, vel decem annis sponte per Horti solum variis locis nasci. Idem contingit Ricinoidi ex qua paratur Tournesol Gallorum Inst. R. H. 655. & Tithymalo argenteo maritimo leptophyllo Lael. Triumphetti. Sexdecim sane annorum spatio Chamedryn hanc, & Tithymalum semel tantum, Ricinoidem vero ter renatam vidi. Talis miraque seminum incorruptibilitas Physicis, & Agriculis opportuna corollaria ministrabit.

9. Chamaedrys palustris, canescens, fruticosa, Cretica, flore purpureo, quam Michelius ex ultimo suo itinere advexit, sibi a Cl. Leonardo Sesler, ut puto, communicatam.

CHENOPODIO 1. subiunge.

Planta ad trium spithamarum mensuram attollitur. Flores in spicis ramosis digesti sunt, quique spicae summitatem occupant, primitus expanduntur. Calyx in quinque subrotundas partes sectus est, cochlearis instar excavatas, intus candicantes, extus in medio virides, margine foliaceo candicante auctas. Stamina quinque sunt, pellucida, calycis squamis duplo longiora, apices citrinos didymos, & Malvae Moschatae similes subfluentia. Centrum floris occupat Placenta orbicularis, depressa, viridis, in summitate filo rubro bipartito brevi instructa, & mucco quodam glutinoso per totam superficiem illita. Flore nondum expanso singulorum staminum apices glutine isto implicati placentaef firmiter adhaerent, & calycis squamis invicem appressis integuntur; affluente vero apicibus, staminibusque novo nutrimento, sensim ipsi turgescunt adeo ut intra calycis squamas latere amplius non possint; quinimmo eas ab invicem distrahunt, & hiare cogunt. Recluso igitur, expansoque flore, Solis calor gluten, quo, ut diximus, Placenta, seu Embryonis calyptra inficitur, eneruat, aut exsiccat, fibrasque staminum rigidiores ita efficit, ut stamina ipsa a glutinis vinculis soluta elateris vi quadam erigantur, expandantur, & calycis squamas superpositas deorsum distrahant. Idem ferme accidit si cultro apices a glutinis nexu liberaveris. Placenta, seu Embryo abit in fructum involucro rubro, punctulis seu alveolis pellucidis affabre distincto, tectum, & unico semine nigro splendente fetum. Barrellerii Icon rudis admodum est, nec plantae faciem exprimit.

CHENOPODIO 2. subiunge.

Flos, seu Calyx ad medium usque sectus est in quinque partes tenuissime in summitate laciniatas. Stamina quinque habet brevissima, apicem biventrem subfluentia, & embryonem stipantia, qui pyramidalis est, trigonus, basi, vel parte ampliore sursum elevata, tribusque capillamentis in summitate donatus, ac unico semine nigro splendente reniformi, seu in basi rostrato, fetus. Calyx fructum non vestit.

CHENOPODIO 3. subiunge.

Flores a prima specie non abluunt, si filamenta, seu stilos embryonis longiusculos rubros excipias. Pulvisculus albus, quo universa Plantae superficies vestitur tamquam si cinere adpersa esset, ut adnotavit Caesalpinus, per microscopium visus, nil aliud apparet esse, quam vesiculae minimae, oviformes pellucidae, plantae cuti adfixae.

CHENOPODIO 6. subiunge.

Planta haec Mexicana climati nostro adeo adsuevit, ut sponte, & frigoribus invicta in Arni ripis, & salictis molesta copia nascatur. Ceterum haec, & superior semen proferunt nudum, seu mavis calyptra non involutum; easque ad Botryos Genus revocavit Michelius Rar.

CHENOPODIO 8. subiunge.

Folia glauca, obtusa, & carinata profert, semenque rostratum. Hoc & sequens Michelius Rar. ad Kali genus revocavit.

CHENOPODIO 10. subiunge.

Flores herbaceos profert, semenque cochleatum; proindeque Michelius ad Kali Genus revocavit Rarior.

11. Chenopodium altissimum Botryoides Amman Rarior. 165.

Pag. 26.

CHRISTOPHORIANAE subiunge.

Calyx floris nondum expansi sphaericus est, constatque quinque foliolis; duobus nempe exterioribus subviridibus, & admodum cucullatis, quae tria folia pariter cucullata, sed maiuscula, & candida includunt. Petala quatuor tantummodo sunt, lineas duas longa, & tertiam lineae partem lata, candida, e quorum centro surgit pistillus facie vitis semen referens, obtusus, 44. staminibus ad basin stipatus, quae apices lanceatos & biventres sustinent.

CHRYSANTHEMO 3. subiunge.

4. Chrysanthemum foliis Matricariae C. B. Pin. 134. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. p. 1. 105.

5. Chrysanthemum folio Matricariae, flore luteo pleno Eiusd.

6. Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. Eiusd.

7. Chrysanthemum folio Matricariae, flore albo pleno H. C. Eiusd.

8. Chrysanthemum folio Matricariae, floris radiis sulphureis, disco aureo Eiusd.

9. Chrysanthemum folio Matricariae, flore magno bullato fere nudo Eiusd.

CHRYSOCOME subiunge.

Est Conyza Linariae folio Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1719. pag 397. num. 3. A Conyzae tamen Genere sciunxit Michelius Rar. & Chrysocome restituit, eo quod flores e solis flosculis hermaphraditis consistunt, non autem semiflosculis quoque, ut Conyzae maiori vulgari C. B. contingit. Thalamus praeterea, cui flosculi insident, cellulatus est, Onopordi instar, eiusque cellula-
rum

rum anguli in limbum angulosum elevantur, nullis tamen foliolis, seu squamis munitur, quibus flosculi ab invicem distinguantur, quemadmodum in eadem *Conyza* maiore. Semina longo pappo instructa sunt. Calyx coni inversi figura squamis longis constat, acuminatis, & in summitate reflexis.

2. Eadem minor. In collibus argillofis secus viam Regiam Pisanam, praesertim di San Romano, & della Rotta dictis, nec non in Ericetis Aquae Tettuccianae prope Montem Catinum Vallis Nebulae copiosam inveni. Licet autem humilior, & gracilior superiori specie sit, flores profert maiusculos, & amplioribus flosculis ornatos. Quidam ex his per senectutem colorem mellinum, vel rubentem elegantissimum assumunt.

CICHORIO 3. subiunge.

4. *Cichorium silvestre*, folio angusto simpliciter laciniato, flore caeruleo maiore Mich. Rar.

5. *Cichorium silvestre*, *Erysimi* folio, flore caeruleo. An *Cichorium silvestre*, *Picris* Dod. Pempt. 635. *Seris Picris silvestre* Fuchs. 679. Mich. Rar.

6. Idem flore minore. *Cichorium silvestre angustifolium* Lugd. 577. *Cichorium folio valde angusto* Caesalp. 507. *Cicorea Salvatica* Matth. 532. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CICUTAE subiunge.

2. *Cicuta minor* Petroselino similis C. B. Pin. 160. Inst. R. H. 306.

CINARAE 5. subiunge.

In collibus argillofis secus viam quae ab Urbe Volaterrana Salinas ducit, le Moie di San Giovanni, detorto a Muria nomine, vocatas, Octobri Mense germinantem inveni *Cinarae silvestris* speciem, quae folia angustissima, multifariam laciniata, *Acanthi aculeati* quodadmodo similia, & aculeis flavescens in loborum summitate instructa profert. Caules effeti, aridique pedales erant, calycemque sustinebant oblongum, cuius squamae in validum aculeum desinebant. In Hortum translata caulem floriferum nondum emisit: num igitur est *Cinara silvestris spinosa* Raii Syllog. 289 vulgo *Sgalera*? quam *Michelius* Rar. per planitiem *Crassetanam* abunde nasci testatur?

CIRSIO 6. subiunge.

7. *Cirsium Creticum altissimum*, *Cardui lanceolati* folio Coroll. Inst. R. H. 32. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 201. num. 1.

8. *Cirsium Acanthoides* in foliorum ambitu spinis mollibus creberrimis hirtum, flore flavescente. *Carduus alpinus* *Carlinae* folio & facie, flore flavescente D. Michaeli Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 203. numer. 21. Mich. Rar.

9. *Cirsium Asphodeli radice*, foliis magnis incanis. An *Cirsium maximum Asphodeli radice* Inst. R. H. 447. Mich. in Advers.

10. *Cirsium tuberosum capitulis squarrosis* H. Eltham. Semina ab ipso D. Dillenio accepi.

Pag. 27.

CITREO 3. subiunge.

4. *Citreum*, quod *Malum Citreum* flore pleno, & fructu prolifero Flor. Norimb. 117. Cedro di Fiore, e Frutto doppio.

R

CLE-

CLEMATITI 1. subiunge.

Petala florum lineas quinque longa sunt, sesquilineam lata, utrinque acuminata; apices autem pallefcunt.

CLEMATITI 2. subiunge.

Floribus tum onusta apparet, quum fequentis speciei flores omnes deciderunt; petala autem profert anguliffima.

CLEMATITI 4. subiunge.

Petala plerumque quatuor gerit, quandoque autem quinque, femuncialia, fequilineam longa, utrinque acuminata; ftamina vero alba, & apices pallidos.

CLEMATITI 8. subiunge.

Ad fingulos nodos polyphylla eft, & geminis capreolis donata. Flores albos folitarios profert, calyce monophylla mitrato inftuctos.

CLEMATITI 11. subiunge.

Hanc & fequentem speciem ad Viticellae genus cum Dillenio revocavit Micheliu Rarior.

CLINOPODIO 2. subiunge.

3. *Clinopodium perenne Pulegii odore, Maioranae folio, Patavinum Bocca. Muf. part. 1. pag. 60. Tab. 45.*

4. *Clinopodium Canadense fistulofum, foliis dilute virentibus & hirsutis Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bart. part. 1. 158.*

Pag. 28.

COMELINAE subiunge.

Eft Comelina procumbens annua, Saponariae folio H. Eltham. 92. Tab. 78.

In CONVOLVULI 2. nomine pro nigris & angulatis fcribe magis angulatis.

CONYZAE 1. subiunge.

Huius Plantae flores, quemadmodum adnotavit etiam Micheliu, non e foliis flosculis componuntur; verum & veris quoque femiflosculis fimplici tuba inftuctis, qui peripheriam corymborum occupant, & flosculorum numerum excedunt. Praeterea thalamus, qua parte femiflosculi ipfi fiti funt, foliolis quibusdam anguliffimis ornatur, quae femiflosculos ab invicem diftinguunt. Talis autem character nulli e ceteris Conyzae speciebus haftenus notis communis eft.

CONYZAE 2. subiunge.

Ad Eupatorii Genus revocavit Micheliu Rarior. Corymbos cylindracoos profert, quorum calyx non squamofus eft, fed paucis fimplicibusque foliolis aequalibus, unaque ferie digeftis conftat. Intra calycem fiti funt flosculi unius omnes formae, hermaphroditi nempe. Semina pappo inftucta oblonga funt, compreffa, angulofa, feu costulata, & in acumen terminata, quod nervi breviffimi ope adnectitur foramini papillarum quibus thalamus nudus fcetet.

Pag. 29.

CORIARIAE subiunge.

Flos femininus petala quinque gerit, quae conspicua potissimum sunt in flore effeto; tunc enim duplo ferme maiora calycis squamis adparent. Mich. Advers.

CORONAE SOLIS 4. subiunge.

Caules lignosos profert; folia autem aspera & coniugata. Semiflosculi ovati sunt, lineas novem longi, quatuor lati, tubo nigro, nulla tamen tuba instructi: flosculi autem tuba bifida, & vagina, tubaque purpurea muniuntur, ac squamulis quibusdam ab invicem separantur. Semina nuda sunt, seu duabus tantummodo squamulis in summitate ornata.

CORONOPO 3. subiunge.

4. Coronopus silvestris, perennis, hirsutus, foliis humistratis, modo latis, modo angustis, cum appendicibus modo magis, modo minus laciniatis. Coronopus, seu Herba stella silvestris, foliis profunde laciniatis Erucae similitudine Caesalp. 329. An Coronopus silvestris hirsutus laciniatior H. Cathol. Rait T. 3. pag. 434. Mich. Rar. Per Viam Regiam Pisanam, in sabuloso colle circa veterem Arcem Montis Lupi germinantem inveni.

COTINO subiunge.

Siccissima Aestate, Augusto exeunte, e minimis corticis fissuris extillabant guttulae Terebinthinae cuiusdam pellucidae, lentae, quae odore & sapore Laryngam adamussim referebat.

2. Cotinus floribus, fructibus, & capillamentis ex albo flavescentibus. Scotanum vulgo Caesalp. 75. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In caeduis sylvis per Montem Maurillum Florentiae proximum sponte provenit.

CRAMBI subiunge.

Florem profert luteum in spicas digestum; petala autem cordata, fructusque asperos, non ita facile per se debiscentes, & in tria inaequalia loculamenta divisos, in quorum singulis unicum semen nigrum nidulatur.

Pag. 30.

CRATAEGO 2. subiunge.

3. Crataegus folio oblongo, serrato, utrinque virente Inst. R. H. 633.

CROCO 3. subiunge.

Flos sativo minor, inodorus est, dilute carneus, tantillo livore infectus, nisi quod tria petala exteriora, atque ampliora, lineis quibusdam purpurocaeruleis ornantur. Filamenta lutea sunt, brevissima, & inutilia. A. 1743. dum lustrarem vestigia veteris Pisani Portus prope Liburnum, Croci huius plantas aliquot ipso Ianuario Mense floridas repperi: Plurimas autem obvias habui Mense Martio A. 1745. dum Aluminis fodinas in Agro Montis Rotundi Orae Martimae Senensis inspicerem.

CRUCIATAE 2. *subiunge.*

Viticuli ab imo ad medium hirsuti sunt, superiori parte glabri.

CRUCIATAE 3. *subiunge.*

Est Cruciatia palustris alba, foliis glaucis in eadem planta nunc binis, nunc quaternis, modo latis, modo angustis, interdum brevibus, interdum longioribus, floribus exiguis paniculatim nascentibus, fructu Coriandri forma Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CUCUMERI 2. *subiunge.*

CUMINOIDES vulgare Inst. R. H. 300.

Pag. 31.

CYANO 3. *subiunge.*

Haec & sequentes species a Vaillantio in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 230. ad Amberboi Genus revocatae fuere, primumque appellata Amberboi flore incarnato odorato. 2. Idem flore albo 3. Idem flore luteo odorato.

CYANO 5. *subiunge.*

6. Cyanus montanus angustifolius purpureus Barr. Obs. 964. Sc. 1323. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1718. pag. 234 num. 9.
7. Cyanus alpinus capite pennato Inst. R. H. 445. Vaill. Ibid. num. 10.

CYTISO 1. *subiunge.*

Est Cytisus glaber, viridis, foliis in rotunditate acuminatis, cauli immediate adhaerentibus, floribus luteis spicatis, calyce brevissimo, filiquis latis nitidis Mich. Rar.

CYTISO 2. *subiunge.*

Folia inferna villosa sunt.

CYTISO 8. *subiunge.*

Est Cytisus spicatus flore purpureo Inst. R. H. 648. Cytisus praecox spicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 19. ex Mich. Rar.

Pag. 33.

DENTI LEONIS 1. *subiunge.*

Folia cubitalia, inaequaliter laciniata, & subhirsuta profert.

DIGITALI 6. *subiunge.*

7. Digitalis peregrina glabra, foliis coniugatis non serratis, floribus villosis dilute purpureis. *Dracocephalus latifolius glaber Lysimachiae luteae foliis Mor. Hist. Oxon. part. 3. 417. Selt. II. Tab. 21. fig. 2. Mich. Rar. Quod proinde Morisonii synonymon pag. 34. huius Catalogi delendum est.*

DIMORPHOTHECA foliis incisif, ovariis minoribus. *Caliba Africana* flore intus albo, foris violaceo Inst. R. H. 499. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1720. pag. 361. num. 3.

DISPACO subiunge.

Folia, caulis, & foliola circa capitula spinosa sunt.

2. *Dispacus silvestris non perfoliatus, foliis ferratis per basim in duas lacinas plerumque divisif, capitulis rotundis exiguis albis, squamis latis ad oras aculeatis.*

3. *Dispacus silvestris capitulo minori, vel Virga Pastoris minor Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 133. Mich. Rar.*

DORIAE 3. subiunge.

Hanc ad Solidaginis Genus revocavit Michelius Rarior.

Pag. 34.

De **DRACOCEPHALO** vide sis superius adnotata ad Digitalem.

ECHIO 5. subiunge.

6. *Echium lato Plantaginis folio, Italicum (annuum, flore magno purpureo) Barr. Obl. 16. num. 143. Lycopsis Plantaginis folio Italica Eiusd. Icon. 1026. Echium annuum latis Buglossi foliis H. Pis. Echium Alcibiadis maximum, foliis Buglossae maioribus & asperis, floribus caeruleis magnis Mentz. Pug. Echium latissimo folio, Lycopsis dictum, flore dilute purpurascente H. Lugd. Bat. Echium purpureo campanulato flore, folio subrotundo H. Catbol. App. 3. Anchusa maior Caesalp. 435. Lycopsis C. B. Pin 255. Lycopsis Dioscoridis quibusdam I. B. 3. 584 Cynoglossa vera Matt. 1248. Mich. Rar. In ipsa Pisarum Urbe, in Prato inter Primatiale Basilicam, & splendidissimum Coemeterium sito nascitur.*

ELICHRYSO 7. subiunge.

Capitula, seu corymbos profert Cylindricos, lineas quinque longos, in diametro duas cum dimidia latos, qui squamis pluribus circumvallantur angustis, foliaceis, acuminatis, subinde decrescentibus, non splendentibus, & e viridi albicantibus. Flosculi duplicis formae sunt, qui enim circa floris peripheriam siti sunt, unico cylindro coronato, & tuba munito constant; qui vero interiori floris partem occupant, lineas tres cum dimidia longi sunt, tubulati, angustissimi, circa medium nonnihil ampliati, vagina flaminea, & tuba bifida praediti, ore in quinque exilissimos dentes dilute aureos, & complanatos scisso. Insident hi summitati seminum vix semilinearium, angustorum, cinereorum, quae pappis longitudine flosculos aequantibus instruuntur. Thalamus nudus est, & favi, vel Onopordi florum Thalami instar cellulatus. Non autem haec tantum Elichrysi species flosculis duplicis naturae praedita est, sed & aliae omnes hic descriptae.

8. *Elichrysum obtusifolium capitulis argenteis conglobatis, H. Elcham.*

9. *Elichrysum silvestre angustifolium capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. Inst R. H. 453. Chrysocome in Moeniis Pisanis, foliis Elichrysi rarioribus, capi-*

capitulo singulari in ramulorum cacumine Caesalp. 485. Mich. Rar. Non solum in Moenibus Pisanæ Urbis inter Aquæductus Castellum, & Portam Calcensem vulgo delle Piagge dictam, ubi Vigna in Theophr. nasci asserit, sed & in Montibus Pisanis, præsertim prope Balnea D. Iuliani, & prope Laromias Oliveti in rupium fissuris inveni.

10. Elichrysum spicatum Inst. R. H. 453. Chrysocome alia in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis Caesalp. 485. Mich. Rar.

ELMINTHOTHECA hispida perennis & vulgaris Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1721. pag. 269. num. 6. Hieracium asperum maiori flore in limitibus agrorum Inst. R. H. 469.

2. Elminthotheca hispida, vulgaris, annua Vaill. ibid. Hieracium Ecbiodes capitulis Cardus Benedicti Inst. R. H. 471.

3. Elminthotheca Alpina, perennis, aspera, Buglossi folio Mich. Rar. Tres hæc Plantæ in hoc ipso Catalogo inter Hieracii species descriptæ fuerant sub num. 9. 10. 11.

EPHEDRAE 1. subiunge.

Masculina Planta est; flores siquidem tantummodo steriles profert Mense Maio e nodis ramusculorum, quales Cl. Linnaeus describit Gen. 766. sequens autem species flores femininos tantummodo gerit.

ERICAE 2. subiunge.

Est Scopa floribus albis Caesalp. 104. Flores odorati sunt.

ERICAE 3. subiunge.

Ineunte Autumno florum rudimenta profert herbacea, quæ non nisi Februario Mense expandi incipiunt, ac per totum Maium durant. Bilineares bi sunt, conici, seu ampullæformes, coriacei, dilute purpurei, ore in quatuor dentes scisso. Staminula gerunt quinque candida, apices atropurpureos subistentia. Stylus oblongus est, flori item concolor. Calyx quadrifariam divisus flori item concolor, & albicantibus maculis infectus, petiolo bilineari appenditur, cui circa medium parvulæ duæ laminulæ adnascuntur albicantes, quæ florem tenellum amplectuntur.

4. Erica alpina, procumbens, prorsus glabra, foliis Juniperinis ex adverso quaternis, longioribus, angustioribus, & veluti marginatis, ac costâ donatis, floribus dilute purpureis, bilinearibus, uno versu dispositis, calyce longiori Mich. Rar. In Alpibus Petrae Apuanæ secus viam quæ Barga Stazzemam ducit, inter Furnum Volastrum & Stazzemam, in rupium marmoris Lunensis fissuris abunde provenit.

5. Erica foliis Corios multiflora I. B. 1. 356. Inst. R. H. 602. Erica 2. Matth. 170. An Scopa flosculis purpurascens Caesalp. 104. Mich. Rar. In Montibus Liburnensibus sponte provenit.

Pag. 36.

ERIOCEPHALO 6. subiunge.

7. Eriocephalus capite oblongo maximo, flore albo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 204. num. 3. Cardus tomentosus capite maiore C. B. Pin. 382. Cnicus lanceolatus validissimis aculeis munitus Inst. R. H. 450.

8. Erio-

8. *Eriocephalus parvus lanceatus*, capitulis exiguis pyriformibus purpureis Mich. Rar.

ERUCAE 3. *subiunge.*

Glabra est, foliis latis in amplas lacinias usque ad costam divisis, lobis Cornu Cervi diviſuras aemulantibus, & plerumque alternis, siliquis planis, semine subrotundo cinereorufa.

ERUCAE 4. *subiunge.*

Est Eruca silvestris, fruticosa, perennis, glabra, foliis latis in amplas lacinias divisis, lobis longis, angustis, non ferratis, & quasi invicem oppositis, flore luteo, siliquis strictioribus, semine ovato Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

ERUCAE 5. *subiunge.*

Ramulos subasperos gerit.

ERYNGIO 4. *subiunge.*

5. *Eryngium maritimum rotundifolium caeruleum Mich. Rar. In Arenoso litore ad ostium Caecinae fluvii, prope Castrum ab Ampl. Viro D. Carolo Ginorio recens extructum, simul cum superiori nascitur.*

6. *Eryngium montanum Amethyſtinum C. B. Pin. 386. Inst. R. H. 327.*

EVONYMO *subiunge.*

2. *Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. Inst. R. H. 617.*

Pag. 37.

FAGOPYRO 2. *subiunge.*

3. *Fagopyrum erectum, fructu aspero Amman. Rarior. 168. cuius semina ipse D. Amman. mecum perhumaniter communicavit A. 1737. nomine Fagopyri Sibirici, erecti, semine aspero, floribus parvis: climati autem nostro adeo illud adsuevit, ut non solum laete germinaverit, sed fructus fecundos protulerit.*

FAGO *subiunge.*

Duas huius varietates in Horto colimus, quas Michelius Rar. ita distinxit.

1. *Fagus fructu rotundo. Fagus Latinorum, Oxya Graecorum I. B. I. 117.*

2. *Fagus fructu oblongo. Fagus Lob. Icon. 160.*

FICOIDI 1. *subiunge.*

Est Mesembryanthemum crystallinum, Plantaginis folio undulato H. Eltham. 231. Tab. 180. Aeri nostro adeo se accomodavit, ut vivacissima sit, & importuna ferme evaserit.

FICOIDI 2. *subiunge.*

Foliis perbelle refert Mesembryanthemum acinaciforme, flore amplissimo purpureo H. Eltham. 282. Tab. 211. fig. 270. & Tab. 212. fig. 271. Flores autem nondum protulit.

FILICULAE 1. *subiunge.*

Huius Plantae flores die 6. Maii observavit Michelius: hi autem, quem admo-

admodum in *Adversariis* adnotavit, nil aliud sunt, quam filamenta exigua alba, seu pellucida, globulis quatuor, vel quinque invicem superpositis constantia, sitaque in superficie caulium, seu pediculorum foliorum e terra erumpentium, ac nondum expansorum, inter squamulas plures reticulatas. Polytrichi flores similes hisce sunt, & inter pinnularum divisuras nascuntur. Similes quoque sunt flores *Linguae Cervinae*, & *Polypodii*; verum ramosi sunt.

FILIPENDULAE subiunge.

Petala florum ovata sunt & integra, quandoque tamen in summitate cordata; staminaque lutea.

2. *Filipendula maior* foliorum tarsis angustis, & usque ad costam divisis Mich. Rar.

Pag. 38.

FOENUI GRAECO subiunge.

2. *Foenum Graecum silvestre*, *Meliloti* facie *Corol. Inst. R. H.* 28.

3. *Foenum Graecum silvestre alterum* polyceration *C. B. Pin.* 348. *Inst. R. H.* 409.

FRAGARIAE 7. subiunge.

Planta humilis est, cespitosa, perennis, cuius folia trilobata, & argute dentata, glauca lanugine pubescunt. Flores Mense Februario erumpunt circa radicem ex alis foliorum, & e sinu laminarum trium villosarum, albescens, tenuium, bilinearium, e lata basi in acumen productarum, quibus alae foliorum undique vestiuntur. Terni autem plerumque flores communi, hirsuto, brevique pediculo sustentantur, carneique primum sunt, praesertim circa petalorum unguis, & costulas; tractu autem temporis candidi evadunt, brevique marcescunt. Calyx externe hirsutus est, scutellatus, ferme pentagonus, fundo utrinque rubente, oreque in lacinias decem aequales, acutas, petalis longiores scisso, & ferme repando. Margini calycis adnascuntur, brevi tamen intervallo setuncta, petala quinque bilinearia, ex angusto principio dilatata, & in summitate leviter cordata. Singula Cyati pentagoni latera tribus linearibus staminulis candidis, anguli vero uno tantummodo ac minori staminulo obvallantur. Stamina autem haec omnia apices parvos luteos substinentia embryoni ita apprimuntur, ut ipsum foventia pyramidem quodadmodo basi pentagona constituent. Embryo abit in fructum *Ranunculi pratensis*, aut *Quinquefolii* fructus imitantem, pluribus seminulis fetum compressis, rugosis, tuba brevissima candida instructis, ad basin villosis, confertis, & placentae cuidam virenti ac pulposae adfixis. Ad *Comaroidis* proinde genus a *Cl. Pontaderio Antbol.* 290. institutum revocanda videtur haec *Fragariae* species, quam sponte germinantem inveni in maceris prope *Butium Oppidum Montium Pisanorum*, & prope *Stazzemam Pagum Alpium Apuanarum*.

Pag. 40.

Est *Gallium Alpinum saxatile*, pumilum, caule semipalmari, erectum, foliis latiusculis a medio ad summum tenuissime denticulatis, floribus albis, sectio-

sectionibus in praetenuem pilum abeuntibus. *Rubeola Alpina saxatilis* Bocc. Mus. Part. 2. 145. Tab. 101. Mich. Rar.

GALLIO 4. *subiunge.*

Est *Gallium* Alpinum, saxatile, pumilum, erectum, ima parte villosum, foliis angustis, floribus albis, sectionibus in longiusculum pilum abeuntibus Mich. Rar.

GALLIO 6. *subiunge:*

Caulis, anguli, & foliorum margines denticulis tenuissimis, & vix apparentibus exasperantur. Flores solitarii sunt, & in ramusculorum summitate uno versu dispositi: variant autem colore saturatiore, vel dilutiore. In alpinis *Petrae Apuanae*, praesertim a *Furno Volastro* eundo *Stazzemam*, copiosum inveni.

GENISTAE 2. *subiunge.*

Folia margine, seu fimbria quadam diaphana ornantur.

GENISTAE 6. *subiunge.*

Est *Genista tinctoria* Florentina maior, siliquis villosis Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

GENISTAE SPARTIO 2. *subiunge.*

3. *Genista Spartium Italicum*, minus, Linifolium, floribus luteis, siliquis brevissimis, villosis, & obtusis, seu frontatis Mich. Rar.

4. *Genista Spartium Italicum*, non spinosum, iunceum & triphyllum, foliis & ramis coniugatis, floribus luteis in capitulum congestis, siliquis brevioribus hirsutis. *Genista radiata*, sive *stellaris* I. B. I. 399. *Inst. R. H.* 643. *Genista Ilvensis* Lugd. 174. *Spartium triphyllum* C. B. Pin. 396. *Spartium montanum triphyllum* Col. part. 1. 295 Mich. Rar. quod proinde a *Genistae* speciebus, inter quas num. 7. descriptum fuerat seiungendum est.

GERANIO 4. *subiunge.*

Est *Geranium* Alpinum radice longa, foliis coniugatis ad *Saniculam* accedentibus, flore odorato purpuroviolaceo, petalis integris, calyce globoso rubente, fructu brevi &c. Mich. Rar. *Flos patulus* est, petalis circinatis.

GERANIO 5. *subiunge.*

Flores uno versu dispositi sunt, petalisque donantur angustis, utrinque acuminatis, externe albidis, interne purpureis.

GERANIO 7. *subiunge.*

Radice tuberosam profert; folia coniugata, tenuiter & eleganter divisa, florem purpureum ampliorem, petalis semunciam longis, lineas quatuor latis, cordatis & altius incis, fructumque brevem. Ex Mich. Rar.

GERANIO 8. *subiunge.*

Perenne est; folia parva profert usque ad centrum in tenuissimas lacinias divisa; floremque purpureum, petalis cordatis, lineas quinque longis, & quatuor latis. Ex Mich. Rar.

GERANIO 9. subiunge.

De hac, & duabus insequentibus speciebus V. H. Eltham.

Pag. 44.

GERANIO 12. subiunge.

Folia crebro & eleganter divisa profert.

GERANIO 14. subiunge.

Annuum est: folia gerit coniugata, circinata, tenuiter divisa; flores pediculis longis insidentes, purpurorubentes, petalis tres lineas longis, unam latis; calycem amplum; semenque reticulatum. Ex Mich. Rar.

GERANIO 15. subiunge.

Differt a superiori, eo quod maior sit, petala florum cordata gerat, lineas duas longa, fructumque brevem.

GERANIO 16. subiunge.

Petala florum profert trilinea, lineamque lata, linguaeformia, ex angusto principio sensim dilatata, & in apice rotundata. Calycis folia in brevem aristam abeunt.

GERANIO 18. subiunge.

Flores umbellati sunt, ex incarnato rubentes, petalisque inaequalibus Violae instar praediti. Haec autem florum structura obtinet etiam in Geraniis 17. 19. 20. 21. & 22.

GERANIO 24. subiunge.

Petala florum rhomboidalia sunt, obtuse mucronata, quinque lineas longa, tres lata.

GERANIO 25. subiunge.

Flores petala purpurea gerunt, ferme ovalia, & in extremitate complanata.

GERANIO 26. subiunge.

Est Geranium annuum, foliis coniugatis quinquepartitis, sectionibus altius divisis, floribus rubris, petalis integris, fructu brevi, semine rugoso, &c. Mich. Rar.

GERANIO 27. subiunge.

Annuum est; Coriandri folia profert; flores autem umbellatos, purpuroviolaceos, petalis angustis integris, lineas quatuor longis; fructumque triunciale; ex Mich. Rar.

GERANIO 28. subiunge.

Planta annua est, folia inferiora Sii familia gerens, flores autem umbellatos, purpurocaeruleos, petalis integris: eius quoque varietatem colimus, quae e glandulis in superficie foliorum sitis Balsamum fundit Moschi odorem spirans

pirans; esque Geranium Cicutae folio Moscatum C. B. Pin. 319. Inst. R. H. 268.

GERANIO 29. *subiunge.*

Annuum est: folia inferiora Pimpinellae similia gerit, lobis acutis, altius dissectis; flores purpurocaeruleos in umbellas longissimo petiolo fultas digestos, petalis integris; fructumque sesquiuncialem; ex Mich. Rar.

GERANIO 30. *subiunge.*

31. *Geranium Batrachioides Bohemicum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham. 159. Tab. 133. Florem violaceum parvum profert.*

32. *Geranium Chium vernum, Cariophyllatae folio Coroll. Inst. R. H. 20.*

33. *Geranium Columbinum Carolinum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham.*

GEO *subiunge.*

Est potius Geum rotundifolium maius, foliis ad petiolum magis sinuatis, floribus albis, petalis angustis, punctulis rubris notatis Mich. Rar. e nostris enim Alpibus in Hortum transtulit Michelius, in quibus numquam observavit Geum rotundifolium maius Inst. R. H. quod folia ad petiolum minus excavata profert, & in Germania oritur.

GLAUCIO 1. *subiunge.*

Petala per basin externe dumtaxat nigro ungue, seu macula notantur, ac circa centrum floris stris pellucidis ornatur.

GLAUCIO 3. *subiunge.*

Duas huius varietates in Horto colimus, quarum una petala profert exiguo ungue nigro in externa dumtaxat parte notata; altera vero unguibus nigris saturatioribus intus & extra conspicuis.

GLOBULARIAE 2. *subiunge.*

In fissuris rupium Marmoris Lunensis per Alpes Apuanas laetissime germinat.

3. *Globularia fruticosa semper virens, folio Myrthi tridentato, capitulis globosis, flosculis caeruleis oblongis ad extremitatem tripartitis. Bellis montana fruticosa in Ilva Caesalp. 494. Mich. Rar.*

GLYCYRRHIZAE 2. *subiunge.*

Flores in spicis, erectis digesti sunt, quatuor lineas longi, vexillo albo tantillo violaceo perfuso, alis & carina prorsus violaceis. Siliquae rubrae sunt, glutino, seu therebinthina quadam scatentes, qua tota plantae superficies illata est. In collibus argillosis Certaldensibus sponte natam observavi; in magna autem copia germinat circa Campiliam oppidum Orae maritimae Volaterranae, quo loci e radicum contusarum decoctione succus inspissatur in usum medicum. Vires potissimas succo isti conciliat Balsamum, seu Therebinthina, qua planta universa scatet.

Pag. 42.

GRAMINUM *speciebus praesige.*

Graminis has species Michelius distribuit, plerumque iuxta methodum a

Vaillantio servatam in Bot. Paris. pag. 80. non vero iuxta eam, quam ipse excogitavit, & in altera parte Novorum Generum Plantarum anecdota fusius exposuit. Quum igitur plura hic immutanda essent, satius fore putavi nihil ex eis attingere, nec crebris adnotationibus Lectori taedium creare.

Pag. 46.

GRAMINI dactylo Indico esculento, &c. subiunge.

Est Dactyloides Indica perennis, spica articulata Ponted. Anthol. 196.

Pag. 47.

GRANADILLAE 1. descriptioni subiunge.

Foliola duo, e quorum sinu capreolos, & folia prodire dixeram, lunata quidem sunt, sed uno latere productiora, & in mollem aculeum abeuntia, ac praeterea in ambitu variuscule dentata. Adde folia non omnia prorsus e sinu foliolorum istorum erumpere, sed in quibusdam ramulis nuda, & solitaria prodire. Folia similia sunt foliorum Clematidis Passionalis pentaphyllae Phytanozaic. Tab. 395. Flores autem magnitudine aequant flores Clematidis Passionalis pentaphyllae foliis angustioribus Eiusd. Tab. 396. nisi quod filamenta albocerulea non totam floris aream occupant, sed dimidiam tantummodo. Petala costulis virentibus externa parte distinguuntur. Acetabuli calycis os triplici, non autem duplici, ut adnotaveram, corolla, seu sepe obvallatur. Illarum extima constat duplici serie mollium filamentorum lineas novem longorum, in basi atrorubentium, in medio alborum, a medio ad extremitatem usque caeruleorum: interior vero unico, quandoque duobus vel tribus ordinibus filamentorum semilinearium alborum, capitulo crassiusculo ferrugineo, vel nigricante, exiguos clavos aliquatenus repraesentantium: intima tandem unica serie filamentorum ciliis instar, ac dense digestorum, non teretium, sed in basi latiorum, & compressorum, adeo ut ex duobus in unum coaluisse videantur. Ad exortum candida haec sunt, in summitate vero nigropurpureo colore perfusa: semper autem columnae clavos & apices sustinenti appressa sunt, eoque pacto abscondunt patinam, quam eadem columna efficit, & e cuius limbo eleganter intorto, ac quandoque rubente prodeunt. Mel quod intra acetabulum patina clausum larga copia stagnat ab Insectis mellivoris tutum, assidue extillat e vasis excretoriis quibusdam per limbi memorati superficiem, & per acetabuli fundum sparsis. Elegantem huiusce floris figuram non ita pridem observavi in Richard Bradley new Improvements of Planting and Gardening, &c. sec. Edition. London. 1718. Part. II. pag. 53. Tab. 2. Passion Flower & fruit.

GRANDILLAE 2. subiunge.

Ramusculi, & pediculi foliorum birsuti sunt. Fructus uvaeformes, semina sex plerumque rugosa, & calyptra non obvoluta continent.

GROSSULARIAE 2. subiunge.

Folia brevissimis villis pellucidis pubescunt.

GUAIA.

GUAIACANAE subiunge.

Folia semipedem longa, lineas 33. lata sunt, in acumen desinentia, superne saturoviridia, inferne dilutiora.

Pag. 48.

HELIANTHEMO 2. subiunge.

Ex Insulis Venetis An. 1722. Michelius attulit, ab eoque tempore cultum in scitili, iuxta Heliantemum vulgare, constanter diversum ab hoc apparuit, ob caules nonnihil crassiores, validiores, & erectos; ob folia nonnihil hirsuta, quae Ledi, vel Rorismarini folia perbelle referunt, & ob florem, qui non aureus, sed luteus est, & petala profert angustiora ac breviora; stamina item pauciora ac breviora. Tale prorsus est & illud quod Michelius An. 1736. ex iisdem Insulis rursus advexit. Vulgare Helianthemum N. I. descriptum, cui Venetum hoc comparui, in Italia, ac praesertim in Agro Florentino frequentius occurrit: ceterum qualis nam sit vera Chamaecistus vulgaris C. B. Pin. 465. non ita facile decerni potest, quum Baubinus plures Helianthemum diversas species sub eodem capite comprehendat, quemadmodum Michelius observat Rarior. V. H. Eltham. Tab. 145.

HELIANTHEMO 3. subiunge.

Petala florum candida sunt, bilinearia, in summitate nonnihil cordata, circa unguem tantillo aureo infecta. Calyx triphyllus est, stamina autem, & apices lutei sunt.

4. Helianthemum Salicis folio Inst. R. H. 249.

5. Helianthemum Ledi folio Inst. R. H. 249 Flos exiguus est & pallidus, petalis sesquilinearibus, ex angusto principio sensim dilatatis. Ex seminibus a D. Dillenio mecum perhumaniter communicatis simul cum superiori crevit An. 1738.

6. Helianthemum Plantaginis folio perenne Inst. R. H. 250. Tuberaria nostras I. B. 2. 12. Tuberaria maior Myconi Eiusd. ibid. Cistus folio Plantaginis C. B. Pin. 465. Chironiae alterum genus Caesalp. 397. Mich. Rar. E Montibus Pisanis attuli An. 1742. in quibus frequens occurrit, ac praesertim in Orientali facie prope dirutam S. Agathae Arcem, & Ecclesiam Sancti Christophori de Lupeta, inter plantas Stoechadis purpureae; in ipsis nempe locis in quibus D. Rentzius collectam Io. Baubino communicavit.

7. Helianthemum saxatile perenne, foliis & caule incanis, oblongis, floribus albis Apennini Montis Mentz. Pug. Tab. 8. Inst. R. H. 249. In cacumine Montium Pisanorum, qua parte Butensem Vallem respiciunt inventi An. 1742.

8. Helianthemum perenne, erectum, luteum, prorsus glabrum, foliis Coridos alternis, longioribus, surrectis, & quasi ad caulem contractis. An Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore I. B. 2. 18. Inst. R. H. 249. Chamaecistus Ericae folio, luteus, elatior C. B. Pin. 466. Mich. Rar. In Montibus Pisanis prope Ascianum, ad Fontium Pisanorum originem lacte provenit.

HELLEBORO 1. subiunge.

Folia palmata sunt, ad petiolum sinuata Dracunculi maioris polyphylli inflar. Rami floriferi mollissima lanugine pubescunt. Flores quos plurimos gerunt, cernui sunt & globosi, prodeuntque ex alis foliorum singularium, albicantium, mol-

molliorum, in extremitate nonnihil incisurum, ac a primariis plantae aberrantium. Petala quinque sunt ferme trigona, in summitate rotundata, crassiuscula, lineas 7. vel 8. ampla, cochlearis instar excavata, interne viridia, externe dilutiora. Petala inter staminaque observantur rotatim disposita octo circiter nectaria, seu cornicula virescentia, per senectutem nigropurpurea, petiolo brevissimo adnexa, duas cum dimidia lineas longa, unam lata, curva, facie qua stamina respiciunt compressa, adversa vero gibba, ore non scisso, sed tenuissime denticulato, unoque latere excavato. Microscopii auxilio nectaria eadem per longitudinem striata apparent, diaphragmatis, lacunisque pellucidis reticulata, & interne succum melleum continentia. Adde floris effecti limbum colore atrorubente infici, nullumque odorem in eo depræbendi, nisi illum toti Plantae communem, qui ad Anagryridem foetidam quodammodo accedit.

HELLEBORO 3. subiunge.

Ad pedalem altitudinem plerumque assurgit, & statim ex ipsa radice emitit ramulos, seu caules plures perennantes, qui ad semipedis altitudinem divaricantur, uno latere emittentes folia, pauloque superius rursus & tertium divaricantur. Flores paucos gerit pentapetalos, qui solitarii ex adverso foliorum quinque lobatorum secundae & tertiae divaricationis, eorumque ex alis prodeunt, ac ex bilineari pediculo pendent. Petala crassiuscula sunt, lineas 14. longa, 11. lata, ex rotunditate nonnihil acuminata, seu rhomboidalia, ipsi pediculo non adfixa, sed continuata, proindeque non decidua, ochroleuca, extus dilutiora, intus saturatiora, venis pellucidis per longitudinem distincta, & in margine pallidiora. Stamina viridia sunt, & apicibus pallidis suaviter odoratis Muscari instar prædita. Ad Pistilli basin rotatim sita sunt Nectaria 9. vel 10. florum labiatorum similia, trilineararia, petiolo lineari appensa, viridia, in duo labia conniventia ad medium usque scissa, extimo longiore, curva, qua parte semina respiciunt cava, qua vero petala gibbosa: substantia constant crassiuscula, guttulamque mellis inspidi Olei Olivæ colore in sinu claudunt: brevi item marcescunt, & ante stamina decidunt.

HELLEBORO 5. subiunge.

Folia, ramulosque plures tenellos ex ipsa radice emittit. E summitate horum ramulorum, & e sinu duarum tenuium laminarum prodeunt flores speciosi supra foliorum comam sese attollentes. Petalis hi constant quinque, initio mollissimis, intus albis vel candidis, extus roseis, ferme ovalibus, lineas 10. longis, sex autem latis. Senescente flore petala eadem ampliantur nonnihil, & crassescunt, album roseumque colorem amittunt, ac viridem induunt, nec unquam decidunt. Pistilli basi adnascuntur nectaria 9. vel 10. trilineararia, viridia, brevissimo petiolo adnexa, conica, & incurvata, rarius sulcata, ore, cuius diameter linearis est, inaequaliter lacero, & qua parte petala respicit, productiore.

6. Helleborus niger tuberosus Ranunculi folio, flore luteo Inst. R. H. 272. Piè di Gallo vulgo. Flor sex petalis ornatur luteis, lineas 8. longis, duas cum dimidia latis, & ex rotunditate acuminatis. Pistilli basi rotatim adnascuntur nectaria sex lutea, cyatiformia, ad medium usque in duo labia divisa, quorum exterius linguatum & bifurcatum, interius eleganter cordatum est.

Pag. 49.

HERNIARIAE 2. subiunge.

Folia minutissima sunt.

HESPE.

HESPERIDI 9. subiunge.

Hieracioides (pratensis, annua) vesicaria, Cichorei folio Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1721. pag. 246. num. 3. *Hieracium Cichoroides vesicarium* Inst. R. H. 471.

2. Hieracioides vulgaris (annua, hirsuta, foliis laciniatis) foetida Vaill. ibid. pag. 247. num. 5. *Hieracium Amygdalas amaras olens, seu odore Apuli suaverubentis* Inst. R. H. 469.

3. Hieracioides minor, annua, Endiviae folio leviter inciso, flore minimo Vaill. ibid. pag. 250. num. 26. *Hieracium annuum folis leviter incisis, floribus luteis exiguis, initio pendulis, deinde erectis* Micheli H. Pis.

HIERACIO 9. subiunge.

Hanc, cum duobus insequentibus speciebus superius ad Helminthothecae genus revocavi.

HIERACIO 12. subiunge.

13. *Hieracium Alpinum pratense, Cichorei folio, hirsutum, & peramarum, caule fistuloso, flore aureo, calyce nigricante ventricoso* Micheli H. Pis.

HIPPOCASTANO subiunge.

Petala circa basin luteis maculis inficiuntur: eapropter esse posset Hippocastanum vulgare, flore maculis flavis picto Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. B. part. 2. 230.

HORMINO 2. subiunge.

3. *Horminum Orientale, amplo Bugulae folio, flore dilute caeruleo.* A Cl. Leonardo Sesler Medico & Botanico Veneto, in cuius Horto colebatur, accepit Michelius. *Planta universa raris villis inficitur. Folia inferiora laciniata sunt, eaque simul cum superioribus colore rubente Bugulae instar inficiuntur. Verticilli florum variis ab invicem distant.*

HYACINTHO 1. subiunge.

Hyacinthum hunc Cl. Heisterus Boerhaavium secutus in Indice Plantarum Horti Helmstadiensis ad Tuberosae genus revocavit.

Pag. 50.

HYDROCOTYLI subiunge.

Hydrocotyle Italica Ranunculi folio, floribus in capitulum sphaericum congestis Micheli H. Pis. *Ranunculus aquaticus umbilicato folio* Col. Part. 1. 315. *Ranunculus repens, Cotyledonis folio* Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1719. pag. 48. num. 2. Mich. Rar. *Larga copia germinantem inveni in fovea quae secus radices Montis D. Iuliani a Latomitis Marmoris albi Pisani, Caldaccolin usque protenditur. In foveam hanc influunt aquae Thermarum D. Iuliani, pluresque e fundo ipsius foveae erumpunt aquarum calidarum venae, praesertim versus Caldaccolin, cuius loci nomen corruptum ab antiquo Calidae Aquae suspicari licet. Certum quippe est Latinos Thermas naturales Aquas per antonomasian, vel Calidas Aquas appellare consuevisse, adiecto vel regionis, vel inven-*

inventoris, aut instauratoris nomine, ut ab invicem distinguerentur. Pisanarum Aquarum mentio fit apud Plinium Hist. Nat. L. 2. cap. 103. his verbis Patavinorum Aquis calidis herbae virentes innascuntur, Pisanorum Ranae. Phenomenon tamen hoc, quod memoratu dignum Plinio visum est, in omnibus Aquis Thermalibus, quas Annis 1742. & 1743. observavi, & quae 60. circiter sunt, obtinet, praeterquam in Lacunis per Agrum Volaterranum sparsis & horribili fragore ebullientibus. Quinimmo incolis compertum est Ranas in calidis Aquis viventes, ceteris pinguiore, & suaviori esse. Nomen autem Aquarum calidarum Pisanarum aptari non potest Thermis, quae in Collibus Cascianae sunt, vulgoque appellantur il Bagno a Acqua, eo quod nimium a Pisanarum Urbe distent, & ad Volaterranae Coloniae Agrum fortasse antiquitus pertinerent; nec praeterea antiquorum aedificiorum reliquiae circa eas supersint, quae magnificae circa Caldaccolin observantur, veluti rudera Aquaeductus, ut de coeteris taceam.

HYOSCYAMO 3. subiungo.

4. Hyosciamus albus, vulgaris, annuus, latifolius, flore ochroleuco lineis purpurascens reticulatis infecto, semine cinereo. *Hyoscyamus vulgaris*, vel niger & annuus, semine cinereo H. Pis. Micheli Rar.

HYPERICO 4. subiungo.

Ramosissimum est, floremque parvum pallidum profert. Universa harum specierum superficies utriculis pellucido Balsamo plenis referta est. Petala floris, & squamae calycis praeter hosce utriculos, alios habent Balsamo purpureo plenos: sequentis autem speciei flores bis carent.

HYPERICO 5. subiungo.

Est Hypericum foetidum frutescens minus H. Eltham. 182. Tab. 151.

HYPERICO 7. subiungo.

Est Hypericum Alpinum, humile, latifolium, non perforatum, caule rotundo duabus appendicibus vix apparentibus armato, flore magno punctato. *Androsaeum Caesalp. H. Sicc. pag. 228. num. 636. Mich. Rar.*

HYSSOPO 1. subiungo.

Flores uno versu dispositos; folia autem lata profert. Eius varietatem etiam colimus, quae folia gerit angusta.

Pag. 51.

IACEAE 1. subiungo.

Flosculos duplicis naturae profert, marginales scilicet in tres angustissimas lacinias divisos, tuba & vagina destitutos, insidentes semini tribus quatuorve brevissimis villis in summitate munito. Qui vero centrum floris occupant, in quinque lacinias divisi sunt, tuba & vagina instructi, insidentque semini praelongis villis seu pappis instructo. Thalamus villis confertis obvallatur. Calycis squamae integrae sunt, & quandoque in aculeum tenuissimum desinunt.

IACEAE 4. subiungo.

Est Iacea montana, supina, purpurea, incana, & tomentosa, foliis tenuiter

ter dissectis, squamarum capitulorum aciebus pennatis, & nigricantibus (femine brevissime coronato) Micheli H. Pis.

IACEAE 7. subiunge.

Hanc & sequentem Vaillantius in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. ad Serratulae genus revocavit.

IACEAE 11. subiunge.

Flosculos marginales albidos profert, eos vero qui centrum floris occupant, purpureos: semen brevi pappo instructum est. Calycis squamae non striatae, neque pyramidate sunt, sed in extremitate tantillum dilatatae, & nigricantes.

IACEAE 14. subiunge.

Folia tenuiter laciniata sunt; capitula purpurea parva; calycis squamae ad extremitatem acutae, nigricantes, & leviter dentatae; semen tandem brevissimum barbatum. Fortasse est Papaver spumeum Caesalp. 539.

IACEAE 23. subiunge.

24. Iacea candidissima, laciniata (lobis integris) flore luteo magno Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 233. num. 25. Iacea Epidaurica candidissima & tomentosa Inst. R. H. 445.

Ceterum de his Iaceae speciebus consule inferius adnotata ad Rhaponticoidis, & Rhapontici species.

Pag. 52.

IACOBAEAE 7. subiunge.

Ad Solidaginis Genus revocavit Michelius Rav.

8. Iacobaea Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Olden. Inst. R. H. 487. Iacobaea annua Senecionis folio, floribus suaverubentibus Flor. Norimb. 215. Aster Africanus annuus, Senecionis folio H. Amst. 259. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 385 num. 28.

9. Iacobaea maritima, sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. Inst. R. H. 486. Item Iacobaea Graeca maritima, foliis superne virentibus, incanis Coll. Inst. R. H. 36. Vaill. ibid. 386. num. 40.

10. Iacobaea foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Blef. Inst. R. Herb. 486. Vaill. ibid.

IALAPAE 2. subiunge.

3. Ialapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato Inst. R. H. 129.

IASMINO 3. subiunge.

Flores, quos Autumno profert, odorem Lili convallium spirant. Nonnulli ex his fructum perficiunt, baccam nempe viridem cerasiformem, quae per totam hiemem persistit, ac per maturitatem mollis & nigropurpurea fit, clauditque semen unicum, vel duo Coffeae similia. Non autem haec tantummodo Iasmini species apud nos fructus procreat; sed & septima quoque, & octava. Prioris sunt baccae nigropurpureae olivaeformes; posterioris autem baccae nigrae Piperis granorum magnitudine.

IASMINO 6. subiunge.

Est Gelseminum Indicum arborescens semper virens, flore luteo ac suavissime odorato, descriptum a Ferrario, Gasendi in Vita Peirescbii pag. 234. Iasminum semper virens Americanum Munting. Phytogr. 55. Flores odorem florum Genistae Iunceaee aemulantur; eorumque tubus decem lineas longus est, sectiones vero lineas quatuor longae sunt. Notari meretur huius Iasmini varietatem in Horto coli, quae flores prorsus inodoros gerit.

IRIDI 3. subiunge.

Haec vera est Iris Florentina Officinarum, quae in moenibus Urbis nostrae larga satis copia olim germinabat, & fortasse Lilio (Fleur de Lis) albo vetusto Florentiae insigni originem dedit. Modo autem rarior ibidem observatur, & in eius locum succedere species 1. & 2. quarum radices mundatae, & siccatae promiscue usurpantur, & extra Etruriam deferuntur pro Irido, vel Iride Officinarum.

Pag. 53.

IUNCOIDI 3. subiunge.

4. Iuncoides Montanum, nemorosum, villosum, latifolium elatius, capitulis florum candidis & splendentibus Micheli N. P. G. P. 1. 42.

IUNIPERO 1. subiunge.

Frugifera est, a Michelio e Collibus Imprunetanis allata. Plurimas ego ex his Iuniperis observavi in Montibus Camporenae, seu S. Vivaldi, & secus viam quae a Salinis Volaterranis Quercetum ducit, ubi ad mediocris arboris altitudinem assurgunt. Individua masculina, seu quae Amentos floriferos tantummodo gerunt, facile a femininis dignoscuntur: in ampliorem siquidem, globosamque comam sese spargunt, ramis longioribus, gracilioribus, ac propendentibus; folia item proferunt longiuscula, minus conferta, & molliora. Individua autem feminina caudice crassiore fulciuntur, comamque in conum collectam proferunt, constantem ramis validioribus, ternis e quolibet nodo prodeuntibus, & erectis, qui, simul cum ramusculis secundariis brevissimis, vestiuntur foliis rigidioribus, confertis, baccisque plurimis e sinu foliorum prodeuntibus onerantur; tandem Resinam, seu Sandrach e corticis fissuris in magna copia fundunt. Baccarum figura admodum variant, vel enim rotundae sunt, vel compressae, vel ovae: plurimum item variant figura & numero squamarum, seu appendicum, quibus externe ornantur. Veris initio prodeunt, nec nisi anno insequenti ad maturitatem perveniunt, quod & in Sabinae, aliarumque nonnullarum resiniferarum arborum fructibus observatur. Dum maturescere incipiunt e viridi in flavum colorem degenerant (ex quo deceptus est Caesalpinus fructum flavum huic Plantae tribuens) ac ultimo prorsus rubrae evadunt, & mollescent. Pulpa ipsarum gustui suavissima est, e dulci, acidulo, ac balsamico odore permixta. In seminum superficie deprehendi vesiculas oblongas Therebintbina quadam peculiari plenas. Memini tandem Patrem meum optimum An 1737. peculiare Rob, seu Sapam suavissimam Baccarum huius Iuniperi confecisse. Selegit quippe maturiores ac saniores, decoxit in Aqua fontana, pulpam per saccum transmisit, ac dein lento igne inspissatam in peculiaribus vasis reposuit.

suit. Paucarum hebdomadam spatio massa haec concrevit, Conservae alicuius Officinarum formam assumens, eiusque superficiei accrevit crusta saccharum purum putum referens. Talis Rob eximii usus esse posset in Medicina; suavior siquidem Rob Iuniperi vulgaris est, odore minus acuto, proindeque minus excitulans nervos.

KALI 1. subiunge.

Flores in foliorum alis siti sunt. Calyx constat foliis quinque cucullatis, & calcari in summitate donatis: centrum occupat embryo cepaeformis, stilo bifido munitus, & staminulis quinque stipatus. Semen cochleatum duplici involucro vestitur.

KALI 3. subiunge.

Quamvis species haec maritima semen cochleatum, seu serpentis instar convolutum non proferat; facies tamen Plantae, & forma calycis, inter Kali species annumerari eam sinunt. Flores in alis foliorum nascuntur plures simul iuncti, constantque foliis vel quinque vel sex, tribus scilicet maioribus & acuminatis, tribus vero minoribus & rotundatis, omnibus tamen cucullatis, & trianguli in formam dispositis. In eorum sinu inter 5. stamina iacet embryo ovalis figurae, sacco membranaceo inclusus, qui fructu maturo decidente perforatus apparet qua parte calyci adhaerebat, & ea sola porta exitum permittit semini ferri equini figuram mentienti.

Pag. 54.

KETMIAE 6. subiunge.

Per caulem & petiolos foliorum observantur verrucae minimae, e quarum summitate erumpunt tres quatuorve spinulae, seu villi rigidiusculi, pellucidi, stellae instar, seu radiatim dispositi, qui plantam tactu asperam reddunt. E costis item calycis, seu vesicae, erumpunt verrucae rubentes, quae tribus quatuorve similibus villis, at longioribus, & gracilioribus in summitate ornantur, e quorum centro guttulae liquoris cuiusdam pellucidi erumpunt.

7. Ketmia Syrorum flore albo Boer. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. I. 271.

8. Ketmia Aegyptiaca semine moschato Inst. R. H. 100.

9. Ketmia Indica folio hastato, fructu duro Inst. R. H. 100.

LACTUCAE 3. subiunge.

Est Lactuca silvestris Sonchi folio multum laciniato, flore luteo pallescente Mich. Rar.

LACTUCAE 2. subiunge.

5. Lactuca silvestris Italica, costa spinosa, sanguineis maculis adpersa Par. Bat. Inst. R. H. 413.

Pag. 55.

LAMIO 9. subiunge.

LAMPSANA foliis crispis Petiv. AD. Amman semina accepi. Floris diameter linearis est: flosculi in summitate complanati, & levissime incisi sunt, tubasque virentes habent.

LAPATHO 9. *subiunge.*

10. *Lapathum Chalepense* folio acuto, feminum involucris profunde dentatis H. Pis. 93.

11. *Lapathum Aegyptium* annuum *Parietariae* folio, capsula feminis longius barbata H. Pis. 93.

Pag. 56.

LAVANDULAE 4. *subiunge.*

5. *Lavandula foliis crenatis* Inst. R. H. 198.

LEONTOPETALO *subiunge.*

LEONURUS perennis *Africanus Sideritidis* folio, flore phoeniceo maiore Breiu. Prodr. 2. Inst. R. H. 187.

LENTICULAE 2. *subiunge.*

Flos, seu fructus, quem unum, & una tantum vice observare mihi contigit, die scilicet 20. Februarii An. 1732. inter prima Rei Herbariae tyrocinita, Michelio plaudente, a *Lenticulae* Genere plantam banc excludit. Summitati plantae is adhaerebat, &, ni male memini, unum ex foliis ipsis erat, sed obsolete virens, fructuum Orni, vel Fraxini simile, nempe ad medium usque ventricosum, ac in summitate linguatum & retusum, intus cavum, includensque racemum vesicularum minimarum pellucidarum 5. vel 6. communibus petiolis appensarum, eo fere pacto, quo *Dactyli* in *Palmae* spatula nidulantur. Nusquam alias autem similes seu flores, seu fructus, reperire contigit, licet Michelius egoque avidissime ipsos conquiverimus.

LENTICULAE 3 *subiunge.*

Haec quoque a *Lenticulae* genere excludenda est, & ad novum peculiare revocanda, ob floris fructusque formam a Mappo accuratissime descriptam in *Historia Plantarum Alsaticarum* pag. 166. Copiose germinantem inventi in ampla fovea Agri Pisani, a *Capucinatorum* Coenobio cundo *Castagnolum*.

Pag. 57.

LIGUSTICO *subiunge.*

2. *Ligusticum alpinum* multifido longoque folio Inst. R. H. 324. *Daucus alpinus* multifido longoque folio, umbella candida, qui in Baldo nascitur, sive foliis brevioribus compactioribus C. B. Pin. 150. *Daucus Creticus* Camer. Epit. Matt. 536. *Daucus Creticus* verus Eiusd. Hort. *Daucus alpinus* Cretico similis Park. Theat. 896. *Daucum Creticum* Caesalp. 286. (non vero *Daucum montanum* Eiusd. ut credidit C. B. Pin. semen etenim lanuginosum est) an legitimus *Daucus* Clus. R. Hist. CXXVII. & *Daucus Creticus* eiusd. Pann. 700. Mich. Rar. E Monte Baldo attulit Michelius. Caules, radii umbellae, & semina lanugine incana pubescunt: semina autem lineas tres cum dimidia longa sunt, & in ventre diametrum habent ferme linearem.

Pag.

Pag. 58.

LIMONIO 1. subiunge.

Flores Autumno profert digestos in spicas, seu radios Heliotropii forma umbellam laxam & amplam constituentes, & in summitate ramulorum supra foliorum comam sese altius attollentes. Numerantur autem 22. circiter flores in unaqualibet spica, & bini ac bini prodeunt e sinu squamarum quarundam minutarum herbacearum, quarum extima brevis, intima longior, florentque unus ante alium. Calycem habent bilinearem membranaceum purpureum petalis dilutiorem, conicum, ore in quinque dentes laceros scissum, & in fundo subirsutum. Petala quinque sunt, lineas quatuor longa, extra calycem subrotunda, coclearis instar excavata, & in summitate leviter cordata: nec vero ita facile decidunt, sed potius maturescente fructu corrugantur, & intra calycem conglobantur. Praeterea ad exortum, seu qua parte embryoni adhaerent, nectario exiguo e viridi rubente instruuntur. Stamina 5. pariter sunt altitudine petala aequantia, apicibusque bicapsularibus pallidis munita. Embryo in 5. capsulas filamentis singulas albo praeditas dividitur.

In Limonii 2. synonymo I. B. pro maius, corrige minus, & subiunge.

Folia in extremitate rotundata profert, non vero acuminata, in quo differt a Limonio maritimo minore Oleae folio C. B. Pin. 192. Parvo Limonio Narbonense Oleae folio Lob. Icon. 295. Limonio minore Oleae folio Barr. Icon. 790. ex Mich. Rar. In Littore Liburnensi inter Urbem Montemque Nigrum abunde provenit, praesertim vero in cavernulis scopulorum prope valetudinarium D. Jacobi.

LIMONIO 3. subiunge.

Caules quandoque foliosos gerit.

LIMONIO 5. subiunge.

Convenit cum descriptione Bocconii Rar. 34. & Ic. 32. 33. Folia crassa sunt, sapore austero praedita. Universa Plantae superficies saccharo propemodum incrustata adparet, seu punctulis quibusdam candidis extuberantibus exasperatur, quae per microscopium massulae chrySTALLINAE sunt sub dentibus stridentes, sapore salso. Julio exeunte flores e sinu foliorum erumpunt pluribus calycibus muniti: exterius nempe foliolum est brevissimum complicatum; huic insidet foliolum aliud trilineare tubi ad instar complicatum, & ventricosum, crassitie, & duritie folia plantae aequans, ac punctulis iisdem albis variegatum. Huic rursus insidet calyx proprie nuncupandus, conicus, lineas 5. longus, substantia tenuissima pellucida, qua parte e secundo foliolo emergit tantillum rubens, oreque in quinque dentes secto. E calyce hoc erumpit flos speciosus, monopetalus fig. Q. R. S. Tab. 117. Inst. R. H. similis, lineas 11. longus, infundibuliformis, seu hypocrateriformis, & scissus in quinque lacinias ad extremitatem complanatas ac lineas quatuor longas, duas circiter latas. Initio hic laete rubet, nervo saturatiore utrinque in segmentorum medio apparente, effetus vero ad violaceum colorem vergit. Stamina quinque sunt floris tubo adnata, quorum apices, pulvisculum luteum fundentes vix e tubo egrediuntur. Embryo capillamentis 5. brevibus candidis instructus, ad basin munitur corolla, vel tubo membranaceo striato, constante nectariis 5. seu corpusculis semilinearibus oblongis melleum succum

succum fundentibus, & in summitate abeuntibus in laciniam, seu linguam linearem albopellucidam tubo floris adnatam. Gallas apud nos numquam protulit; nec mirum, siquidem, uti animadvertit Raius Hist. T. 1. 396. proprius huius plantae fetus non sunt, sed Insectorum quorundam nidi, uti Salviae quoque Creticae bacciferae contingit.

6. Limonium peregrinum foliis Asplenii C. B. Pin. 192. Inst. R. H. 342. Flores primo quidem aspectu monopetali apparent; verum pentapetali sunt, petalis angustis in extremitate nonnihil rotundatis, insidentque calycibus elegantibus caeruleis chartilagineis.

7. Limonium minus annuum, bullatis foliis, vel Echioides Bot. Monsp. Inst. R. H. 342. Flores minimi sunt, dilute caerulei, petalis in extremitate complanatis.

8. Limonium maritimum maius, folio longo, angusto, acutoque, costa in apicem seu aculeum inermem prolongata. Ex Insulis Venetis transmissit Michelius.

9. Limonium maius, angustifolium, geniculatum, rigidum, flore maiore caeruleo Zannich. Inst. 164.

LINARIAE 3. subiunge.

Elatior insequenti specie est: folia profert augusta, glauca, in ima caulis parte quaterna. Flores in praelonga spica digesti violacei sunt, labelli inferioris interna parte pilosa, & inodori. Fructus rotundus, exiguus, semen angulosum asperum claudit.

LINARIAE 4. subiunge.

Folia profert Antirrhini, flores inodoros, fructus rotundos, semenque triquetrum & rugosum.

LINGUAE CERVINAE 2. subiunge.

3. Lingua Cervina foliis costae innascentibus Inst. R. H. 545. In faucibus ingentium cuniculorum, antiquitus ad Ferri venam excavandam actorum, prope Stazzemam Pagum Apuanarum laete germinantem inveni An. 1743. & in Hortum transtuli.

Pag. 59.

LINO subiunge.

2. Linum silvestre annuum, gracillimum, non asperum, valde ramosum, flosculis luteis ramulorum geniculis quasi immediate adhaerentibus. Linum silvestre flosculis luteis Caesalp. 536. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

3. Linum silvestre annuum, foliis longis, angustis, acutissimis & asperis, floribus exiguis luteis umbellatim compactis Mich. ibid.

4. Linum silvestre angustifolium, floribus dilute purpurascens, vel carneis C. B. Pin. 214. Inst. R. H. 340.

5. Linum sativum latifolium Africanum, fructu maiori Inst. R. H. 339.

LINARIAE 1. subiunge.

Folia profert Urticae forma, sed ampliora; flores autem violaceos, vel subcaeruleos.

LUNARIAE 2. *subiunge.*

3. Lunaria Leucoii folio (incano, floribus luteis exiguis in spicam dispositis) filiqua oblonga maiori Inst. R. H. 218.

LUTEOLAE 2. *nomen ita corrige.*

2. Luteola fativa (atque spontanea) Salicis folio crispo, minor Mich. H. Pif. *An Luteola minima Polygalae folio Raii Syn. Ed. 3. 367. An Luteola Lusitanica pumila crispa Inst. R. H. 424. ? Ex Mich. Rar.*

Pag. 60.

LYCHNIDI 1. *subiunge.*

Variat Flore simplici, & plenissimo, quod & speciebus 2. 6. ac 7 contingit

LYCHNIDI 6. *subiunge.*

Aliam habemus flore minore ex albo pallescente.

LYCHNIDI 13. *subiunge.*

Petala bifida sunt, in extremitate denticulata, duabusque appendicibus circa umbilicum donata.

LYCHNIDI 24. *subiunge.*

Flos purpurascens est, petalis integris constans.

LYCHNIDI 26. *subiunge.*

Dantur huius speciei individua, quae flores tantummodo masculinos, seu steriles; alia vero, quae hermaphroditos, seu frugiferos ferunt. Hermaphroditorum calyx viridis est, conicus, in basi laevis, & crassior, superne turgidus, & costulatus, ore denticulato. Petala quinque sunt bilinearia, intra calycem alba, & trientem lineae lata, extra calycem vero e luteo virescentia, & dimidio angustiora, reflexa, nullisque appendicibus instructa. Embryo filamentis tribus vel quatuor longiusculis albis munitur. Stamina nulla, ni male memini, extra calycem apparent. Masculini flores e contra calyce angustissimo, seu tubulato constant, petalisque angustioribus; praeterea staminulis albis decem donantur, duplici serie digestis; quinque siquidem interiora sunt petalis duplo longiora, & citius erumpunt; cetera autem quinque exteriora breviora e floris calatbo non egrediuntur, apicesque crassiores substinent. Apicum omnium color primum luteus, deinde viridis est.

LYCHNIDI 28. *subiunge.*

29. Lychnis (annua) segetum rubra, foliis Perfoliatae (petalis florum angustis, pene cordatis, calyce vesicario alato) C. B. Pin. 204. Inst. R. H. 335.

30. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato D. Micheli H. Pif.

31. Lychnis Coronaria Dioscoridis fativa, floribus albis, lineis vel punctis rubris variegatis C. B. Pin. 203. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 210.

Pag. 61.

LYSIMACHIAE 1. subiunge.

Huius speciei flos lineas decem latus est; insequentis vero sex, vel 7. tantummodo.

LYSIMACHIAE 4. subiunge.

Flos totus luteus est, lineas 13. in diametro habens, sectionibus lineas tres latis, ac minus quam in insequenti specie acuminatis.

LYSIMACHIAE 5. subiunge.

Flos lineas 11. in diametro habet, eiusque sectiones lineas 2. cum dimidia latae sunt.

LYSIMACHIAE 6. subiunge.

Flores in cauliculorum summitate spicatum digesti sunt, carnei, bilineares, Cynoglossae potius quam Lysimachiae florum figuram aemulantes, nempe infundibuliformes, vel hypocrateriformes quinquefariam scissi, sectionibus sesquilineam longis, ex angusto principio sensim dilatatis, ac in extremitate complanatis. Stamina quinque sunt concoloria, tubo breviora, singulis sectionibus adnata, pulverem album ex apicibus fundentia.

LYSIMACHIAE 7. subiunge.

MAIORANA hortensis incana, & veluti sericea, valde odorata, foliis subrotundis non dentatis, floribus albis, capitulis oblongis compactis, squamis rotundis. Maiorana Gentile Matth. 766. Mich. Advers.

2. Maiorana hortensis minus incana, & minus odora, foliis oblongis pediculis infidentibus, capitulis ferme uncialibus Eiusd.

MALVAE 2. subiunge.

Fructus nonnihil rugosus est, & subirsutus.

MALVAE 6. subiunge.

Est Althaea frutescens Lusitanica, folio rotundiori undulato Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 269. Plantae superficies universa, nudo oculo, tomentosa apparet, tactui vero aspera; praeterea manus lentore quodam moschum olente inficit. Si autem microscopio examines, comperies superficiem universam excepta floris corolla, conspersam esse stellulis minimis crystallinis, villisque solitariis stellarum intervalla occupantibus. Stellulae constant cylindro, seu columella brevissima, quae in summitate sex vel septem rigidis villis pellucidis rotatim dispositis coronatur. In eadem summitate columellae, seu mavis in centro ipsorum radiorum stellulae sita est Glandula minima, e qua die 16. Iulii horis matutinis extillare guttatim vidi humorem pellucidum quemdam, ac lentum, ea copia ut manus & vestes madefaceret, plantaeque superficies veluti rore conspersa appareret. Liquor iste Moschum cum Zibetho permixtum olet, adeoque gravis est, ut si prope plantam a Sole meridiano excaesactam tantillum consistas, caput laedi sentias. Observavi praeterea hac illac sparsas per plantae superficiem massulas quasdam cereas, sulphureas vel lutescentes, & moschum

scum pariter olentes. Eas autem nil aliud esse suspicor, quam liquidi superius descripti partes terreas ac crassiores, quae Solis vi aquarum & tenuiorum partium consortio orbatae in talem resinam concreverint. Flores terni, vel quaterni petiolis lineas 14. longis fultti, prodeunt ex alis foliolorum duorum acutorum, duplicique calyce muniuntur, quorum uterque sensim ampliatur. Exterior calyx interiore minor trifariam sectus est, sectionibus ex rotunditate acuminatis, lineas novem longis, octo autem latis; at interior, & amplior quinquefariam ad medium usque scissus est in acutas lacinias unciales. Florum sectiones unciales pariter sunt, in summitate complanatae, & trifariam cordatae, purpurascens vel roseae, nervis rubris per longitudinem excurrentibus, & circa umbilicum numerosis villis pellucidis obvallantur. Stamina purpurascens ad originem coalita corymbum elegantissimum formant, ramusculis seu pedunculis bilinearibus substinentia apices albos reniformes inodoros. Apicum autem istorum structura per microscopium talis apparet. Superficie laevi nitente constant, lineaque alba per dorsi longitudinem notantur: iuxta lineam hanc debescunt; tuncque volva, seu tunica ipsorum apicum elateris vi repanditur, ac multifariam corrugata in conspectum praebet plurimos exilissimos globulos crystallinos, qui pedunculi tenuissimi ope eidem membranae seu tunicae adnectuntur; brevi dein tempore, arescente pedunculo, decidunt inter villos pistilli basin obvallantes. His delapsis volvae apicum exarescunt, vestigiaque ostendunt cellularum quibus globuli ipsi claudebantur. Globuli autem duriusculi sunt, & diffracti guttulam fundunt liquoris pellucidi, utriculi tunica seu acino vacuo remanente. Embryo abit in semina 15. vel 17. reniformia, nigra, munita membrana cinerea elastica, qua divulsa profiliunt. Superficie seminum & Thalami, margini item calycum villi simplices teretesque innascuntur, e quorum summitate guttulae liquoris pariter odorati extillant. Apices Ketmie Sinensis fructu subrotundo, flore pleno Inst. R. H. 100. hisce similes sunt, sed maiores.

MALVAE 8. subiunge.

Apicum seu testicularum pulvisculus per microscopium nil aliud apparet esse, quam globuli crystallini, albicantes, muricati quorundam Lycoperdi specierum ad instar.

Pag. 62.

MALVAE 23. subiunge.

Planta perennis est, caule procero fungoso in arbusculam sese attollens. Folia habent ampla mollissimis villis holoferici instar vestita. Inter hos autem observantur verrucae minimae tribus hirtis villis in summitate instructae, nec ullum liquorem fundentes. Floris calyx interior quinquesidus est; exterior vero trifidus. Floris purpurascens sectiones lineas 9. longae sunt, sex autem latae, & in extremitate cordatae. Plures ex his Malvae speciebus Boerhaavius aliique ad Altheae genus revocarunt.

De MALVIDA vide adnotata superius ad Abutilon.

MANDRAGORAE 1. subiunge.

Folia atrovirentia sunt, costis albicantibus. Fructus sphaeroides in diametro perpendiculari lineas 14. in horizontali vero sesquunciam habens, intus & extra aureus est, pulpa mollissima, odore tamen adeo gravi & viroso, ut caput laedat.

laedat. Folia floresque e terra erumpunt Mense Martio vel Aprili; fructus tamen ad maturitatem perveniunt exeunte Iunio.

MANDRAGORAE 3. subiunge.

Fructus aureus est. An Mandragora flore subcaeruleo, foliis undulatis non asperis, fructu ovato Boerh. Ind. Alt. Hort. Lugd. Bat. Part. 1. 270. Mandragora femina flore caeruleo Barr. Obs 1. Icon. 24. Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus violaceis Coroll. Inst. R. H. 1. ex Mich. Rar.

MANDRAGORAE 4. subiunge.

Fructus ovalis est, in maiori diametro decem, in minori sex lineas habens, coloris buxeti, odore gravi & viroso. Calyx in quinque acutas lacinias ad medium usque divisus fructum fere dimidium vestit. Novembri Mense ineunte folia, & flores e terra erumpunt; flores autem novi subinde semper ad Martii usque initium pullulant: fructus Iunio Mense maturitatem adsequuntur, quo tempore folia pereunt. Antiqua huius, & Pisani Horti planta est, ut adnotavit Michelius Rar. qui eandem esse suspicabatur cum Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus subalbidis Coroll. Inst. R. H. 1.

Pag. 63.

MARRUBIO 2. subiunge.

Flos candidus est, tubo tres lineas longo, lineam lato; labio superiori erecto, bifido, lineas tres longo, sesquilineam lato; inferiori vero trifido, lineas duas longo. Staminula virescunt, & e tubo floris non egrediuntur: apicum pulverisculus aureus est. Calycis os in quinque tantum segmenta acuminata divisum est, non vero in 10. vel 12. quod Marrubio albo vulgari contingit.

MARRUBIO 5. subiunge.

Planta tota hirsuta est. Radice nititur capillari, ramosque tripedales emit, graciles & humi procumbentes, folia Melissae similia, serrata, rugosa, lineas 15. longa, 12. lata. E verticillis foliosis prodeunt flores, quorum tubus lineas 3. longus est; labium superius quatuor lineas longum, album, & bifidum sectionibus inortis; inferius vero tres cum dimidia lineas longum, tripartitum, sectione intermedia ampliore, cordata, in fine lutescente, supra medium alba, & punctulis purpureis variegata. Stamina quatuor sunt, rubra, apices rubentes substinentia. Calyx conicus patulus, ore in quinque aculeos albos desinente, semina quatuor nigra & laevia fovet: Marrubiastru Generi potius adscribendum est.

MATRICARIAE 3. subiunge.

4. Matricaria hortensis flore simplici prorsus albo. Mich. Adv. Semiflosculi coronales (qui 10. vel 12. sunt) flosculi item discoidei prorsus albi sunt.

MEDICAE subiunge.

2. Medica marina Lob. Icon. 38. Inst. R. H. 410. In Littore Liburnensi, & in ipsis moeniis Urbis Pisarum inter Aqueductus Castellum, & Portam alle Piagge dictam inveni.

MEDI-

MEDICAGINI 2. subiunge.

Est Medicago silvestris floribus croceis Inst. R. H. 410.

MELILOTO 7. subiunge.

Est Medicago perennis humifusa trifoliata, floribus luteis perexiguis in capitulum congestis, siliquis minimis nigricantibus rugosis & monospermis Mich. Rar.

Pag. 64.

MELISSAE 5. subiunge.

Flos semuncialis est, purpureus, extus saturatior, interne dilutior, & lineis saturatioribus distinctus. Os in quatuor partes scissus est, quarum superior & inferior cordatae sunt, laterales vero alatae.

Pag. 65.

MILLEFOLIO 3. subiunge.

Ad Achilleae genus revocavit Michelius Rar. appellavitque Achillaea Alpina maxima Millefolii folio, pinnulis latiusculis eleganter incisus, floribus albis.

MILLEFOLIO 4. subiunge.

In Bocconi nomine pro maritimum scribe montanum.

Hoc pariter ad Achilleam revocavit Mich. nempe Achillaea Absintii Pontici folio, subhirsuta, floribus albis.

MIMOSAE subiunge.

Huius descriptionem accuratissimam vide sis in Zanonii Historia Rariorum Stirpium a Cl. Caietano Montio digesta, & locupletata pag. 162. cui pauca haec subiungere liceat, quae in commentaria retuli An. 1739.

Folia non expanduntur nisi quando a Sole irradiantur; eo enim occidente, vel nubibus obvelato, statim clauduntur. Petiolis ipsorum foliorum adhaeret glandula acetabuliformis, oblonga, rubra, liquidum quoddam pellucidum aestivo tempore fundens, quod Formicae avidè exsugunt, & quo propemodum incubriantur, adeo ut immotae diu maneant, ac veluti consopitae. Flos non monopetalus est, sed rotatus, vel potius caryophyllaeus: calycem habet companiformem, margine in quinque dentes diviso, Punicæ calycis instar. Huic insident petala quinque, figura ad folia Plantaginellae Mentzelii accedentia, & ad basin invicem coalita, quemadmodum in Caryophylli hortensis floribus accidit. In sinu horum petalorum sita sunt decem praelonga stamina, e quorum medio surgit pistillus in siliquam abiens.

MOLDAVICA Betonicae folio, flore caeruleo Inst. R. H. 184.

2. Moldavica Orientalis Betonicae folio, flore magno albedo Coroll. Inst. R. H. 11.

3. Moldavica Betonicae folio, floribus minimis pallide caeruleis Amman. Rar. 46.

4. Moldavica Orientalis Salicis folio, flore parvo purpureo Inst. R. H. 11.
5. Moldavica minor canescens, Chamaedryos folio Amman. Rar. 48.

MOLUCCA spinosa Dod. Pempt. 92. Inst. R. H. 187.

MOMORDICAE 2. subiunge.

MORSUS RANAE foliis circinatis, floribus albis Tournef. in Act. Acad. R. Sc. An. 1705. pag. 512. Tab. 4. fig. 1. *Nymphaea alba minima* C. B. Pin. 193. *Nymphaea minor*, sive *Morsus Ranae* I. B. 3. 773. *Morsus Ranae* Dod. Pempt. 583. *Microleuconymphaea* Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 282. In palustribus Agri Pisani, & Lucensis frequens.

MUSCARI 2. subiunge.

Est *Hyacinthus comosus albus cum staminulis caeruleis* I. B. 2. 584. *Bulbi sive stris alterum genus* Caesalp. 402. ex Mich. Rar.

Pag. 66.

MYRRHIDI 2. subiunge.

Caulis villosus est, maculatus, & ad genicula ventricosus.

NARCISSO 9. subiunge.

Est *Narcissus alter copioso flore* Caesalp. 417. Mich. Rar. *Flos ex albo pallescit. Molestia plerumque copia Agros circa Pisarum Urbem infestat, praesertim Portam Lucensem inter, & Calcensem alle Piagge nuncupatam. Odor florum adeo gravis est, ut caput laedat: propterea vulgus Giracapo nomen Plantae huic tribuit, quasi vertigines excitare potis sit.*

Pag. 67.

NICOTIANAE 3. subiunge.

4. *Nicotiana minor foliis amplioribus, rugosioribus* Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 230. *Floris tubus lineas 8. longus est, tres cum dimidia latus, sectionibus sesquilineam longis e viridi lutescentibus. Embryo ad basin minis colore inficitur. Hujus & superiorum specierum universa superficies villis mollissimis pellucidis obvallatur, quae vasa excretoria sunt, & e summitate fundunt Resinam, seu Balsamum quod folia virentia unctiosa efficit, siccis autem odorem conciliat, & pituitariam membranam irritat: hoc item Chimico artificio secretum veneficas vires assumit.*

NIGELLAE 3. subiunge.

An *Melanthium Damascenum flore pleno* Eyst. aest. 0. 2. f. 10. *Folia profert Foeniculacea; floremque multiplici petalorum serie ornatum, quae rhomboidalia ferme sunt, candida, plerumque in summitate laciniata, & caeruleo colore distincta.*

NYMPHAEAE subiunge.

In Paludibus Blentinensibus sponte provenit; in Lacum autem Horti nostri translata laetissime germinat, & flores multos venustissimos Tulipaeformes profert.

2. *Nymphaea lutea maior* C. B. Pin. 193. Inst. R. H. 261. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 281. In paludibus Ficeclensibus ac Blentinensibus abunde provenit, inque Lacu Horti nostri simul cum superiori germinat, sed flores nondum protulit; eos tamen ex ipsis Paludibus Blentinensibus obtinui, & in Musaeo Cl. Antonii Cocchii Praeceptoris Amicique summopere colendi examinavi. Folia quinque exteriora ovata, & in summitate nonnihil cordata, calycis vicem praestantia, colore aureo primum fulgent, maturescence autem fructu ampliantur, crassescunt, & e luteo virescunt. Fructus ficiformis minus turbinatus est quam Tab. 138. Inst. R. H. repraesentet. Eius cortex multifariam & irregulariter scinditur, ac in frusta per aquam dispergitur, adeo ut vinculis soluta pulpa, in 10. vel 12. segmenta peculiari membrana alba inclusa, loculamentorum Mali Aurantii similia, dividatur, & aquae innatet. Plena haec sunt muco quodam insipido nullis vesiculis, ceu in Malo Limonia, incluso, quod saponis vicem praestare posset in abluendis pannis, & Oleo Olivarum facile admiscetur. Semina tali muco immersa, Tritici granorum aemula, pulpam claudunt Anguriae seminum saporem referentem.

NYPHOIDI subiunge.

Foliorum superficies inferior vesiculis aere plenis contexta est, quarum auxilio aquae innatere possunt.

Pag. 68.

OLEAE subiunge.

Folia utrinque acuminata sunt, lineas 30. longa, quinque cum dimidia lata. Fructus octo ferme lineas longus est, quatuor vero in diametro habet, intortus, niger, pulpa tenui aridiuscula, & succo oleoso ferme destituta.

Duas alias Oleae silvestris, sive spontanae species in Hortum transtuli, repertas Ann. 1742. in Montibus Pisanis, praesertim prope Agnanum: sunt autem.

2. *Olea silvestris*, an minimo racemato fructu coracino H. Cathol. 155.?

3. *Olea silvestris* fructu racemoso grani Piperis magnitudine & forma Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

OMPHALODES Lusitana Lini folio Inst. R. H. 140.

ONAGRAE 3. subiunge.

4. *Onagra Bonariensis villosa*, flore mutabili H. Eltham. 297. fig. 286.

ONOBRYCHIDI subiunge.

2. *Onobrychis Florentina* perennis elatior & erectior, foliis Viciae, flore rubello striis saturationibus distincto, fructu compresso aculeato & vix cristato Micheli H. Pis.

ONOPORDO 1. subiunge.

Flosculos unius omnes formae profert, nempe hermaphroditos, tuba non bifida, & vagina instructos. Semina papposa sunt, insidentia Thalamo cellulato favi instar. Calyx constat squamis simplicibus validisque.

Pag. 69.

ONOPORDO 2. subiunge.

3. Onopordon spinosissimum incanum longius radicum, foliis angustis usque ad costam in acutas lacinias assidue divisis, caule praealto decem crispatis & angustis alis aucto, flore purpureo viscoso odore, calyce Cinarum. An Ritro, o Rutro Ang. 142. Polyacantha Theophrasti Tabern. Icon. 701. ? Mich. Rar. squamae calycis amethystinae sunt.

OPULO 2. subiunge.

In petiolis foliorum observavi appendices duas longas claviiformes, & octo vel novem glandulas acetabuliformes, e quibus incunte Aestate liquor pellucidus extillat.

OPUNTIAE 3. subiunge.

Humifusa, seu pendula est, foliis seu ramis oblongis, compressis, spinisque raris & longis exasperatis. Flos luteus est, monopetalus, Malvae instar ad centrum usque scissus, & totus simul decidens. Fructus ruber vinoso viscosoque succo turgens. Quamvis autem exotica planta sit, aeri nostro adeo assuevit, ut sponte oriatur variis in locis, praesertim in Collibus Imprunetae. Figura Ficus Indicae Matth 311. Plantae huic aptari posset, nisi quod erecta exprimitur. De duabus superioribus Opuntiae speciebus. V. H. Elisam. pag. 397. Tab. 295.

OREOSELINO 2. subiunge.

Est Sefeli Creticum in maritimis, & Collibus arenosis Caesalp. 295. Semina gerit quasi circinata ex Mich. Rar.

OREOSELINO 3. subiunge.

Est Sefeli Peloponense alterum Caesalp. H. sic. pag. 39. num. 98. Sefeli Creticum alterum in montibus, pluribus ab una radice caulibus Eiusd. in Op. 295. Mich. Rar.

Pag. 70.

ORNITHOGALO 4. subiunge.

Petala lineas 4. longa sunt, unam lata.

ORNITHOGALO 5. subiunge.

Folia bina e radice exeunt ferme palmaria, sesquilineam lata, & canaliculata, Amygdalarum sapore. Caulis inter haec erumpens Mense Februario, palmaris, rubens, in summitate folia duo gerit, quorum unum minus, lineas duas latum, ex adverso maioris quinque lineas lati prodit. E sinu istorum foliorum surgunt petioli duo nonnihil compressa, quorum unum altero longius, biunciale nempe, substinentia flores quinque vel sex umbellatim dispositos, constantes petalis sex acuminatis, externe virentibus, interne e viridi lutescentibus, lineas septem longis, ac sesquilineam latis. Pistillus trigonus, glaber, tuba

tuba hirsuta munitur, staminibusque sex luteis stipatur. Folia superiora, petiolo florum, ac pars petalorum inferior, praeterquam in margine, alba mollique lanugine pubescunt.

OSMUNDAE subiunge.

Flores, quemadmodum Michelius in Adversariis adnotavit, ad calcem ramulorum fructus substinentium rotatim nascuntur. Sunt autem filamenta ramosa, fistulosa, & nodosa Conseruae instar, nodis rubris, internodiis vero albis. Copiose germinantem, & ad humanam ferme staturam elatam inveni circa vetustas Vitrioli fodinas prope Stazzemam, secus torrentem il Canale delle Mulina dictum.

OXYDIS 2. nomen ita corrigendum.

Oxys lutea erecta, seu caulifera, nostras, &c. V. H. Eltham. Tab. 221.

Planta annua est, & radice nititur capillari. Caulis unicus hirsutus, ad exortum rubens, superne viridis, ad sesquipedis altitudinem assurgit. Ex eius nodis inferioribus folia solitaria, e superioribus vero terna prodeunt simul cum petiolo flores substinente. Folia Oxidis vulgaris similia sunt, nempe trilobata, cordata, & reflexa, margine & costis pilosis, petiolo item piloso, sensimque angustato. Petiolo flores substinentia triuncialia sunt, in summitate trifariam divisa, adeo ut ramulus intermedius florem unum substineat, laterales autem binos. Calyx florum sesquilinearis in quinque foliola acuminata ad centrum usque scinditur. Petalum campaniforme, patens, luteum est, interne saturatius, & splendens, lineas duas cum dimidia altum, ore in sectiones quinque oblique cordatas, & convolutas diviso: adnectitur autem fundo calycis ope ungitum quinque. Stamina duplici serie distribuuntur; quinque enim exteriora linearia, quinque vero interiora & ex adverso sita sesquilinearia sunt. Embryo tubis quinque instruitur, & punctulis rubris circa basin ornatur: ab ita per maturitatem in siliquas quinquangulares nonnihil incurvas, villis horizontaliter sitis indutas, lineam ferme in diametro habentes, sexque lineas altas. Semina rubentia & rugosa, calyptra crassiuscula alba elastica muniuntur. Sapor totius Plantae valde acidus est.

Pag. 71.

PAEONIAE 1. subiunge.

Est Paeonia mas flore purpureo Eyst. vern. O. 6. f. 10. Folia superne atroviridia, & splendentia sunt, lobis amplioribus inferne pubescentibus. Flores purpurei sunt, ampli, hennepetali. Ex Mich. Rar.

PAEONIAE 2. subiunge.

Foliorum lobi angustiores sunt, & nonnihil incisi: Flores autem minores quam superioris, rubri, & octapetali.

PAEONIAE 3. subiunge.

Est Paeonia polyanthos flore rubro Eyst. Vern. O. 6. f. 8.

PALMAE 2. subiunge.

Est Chamaeriphes tricarpus, spinosa, folio flabelliformi, Ponted. Anthol. 147. Per Montem Argentarium, & in Insulis Maris Tyrrheni, ceu Urgone, Planasia,

nasia, *Igilio*, & *Monte Christi* sponte nascitur. In Horto nostro *spathas floriferas tres vel quatuor singulis annis profert verno tempore, quales a Cl. Pontaderio describuntur. Spadicem autem, seu racemum fructuum observare semel contingit inter Maris repurgamenta collectum, qui figura ad Vitis Botrum quodammodo accedebat, proindeque Uva Marina a possessore nuncupabatur. Spadix erat colore buxco, compressus, validus, fibris, longitudinalibus constans, in ramos plures divisus, quorum summitati adhaerebant fructus e rotunditate acuminati, fructuum *Laurocerasi Thal. Tab. XIII. aemuli*, duri, laeves, nigri. In basi muniebantur tribus cartilaginibus brevibus obtusis, quae, ni fallor, calyx floris fuerant.*

PANICO 2. subiunge.

PAPAVER hortense semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. Inst. R. H. 237. Papaver album Offic.

2. Papaver hortense nigro semine, silvestre Dioscoridi, nigrum Plinio C. B. Pin. 170. Inst. R. H. 237. Papaver nigrum Offic.

PARNASSIAE subiunge.

PARONYCHIA Hispanica Clus. Hisp. 478. Inst. R. H. 507. Calyx linearis est, monophyllos, quinquefariam ad centrum usque divisus, sectionibus oblongis in extremitate cucullatis, gibbo in aculeum abeunte, extus hirsutis & viridibus, in margine & intus albis. Stamina quinque brevissima, alba, apices aureos substinent.

PASTINACAE subiunge.

PEDICULARIS Alpina altera, Asphodeli radice Inst. R. H. 173.

Pag. 72.

PERIPLOCAE 3. subiunge.

Calyx floris quinquesidus, & viridis est. Flos rotatus in quinque partes ad centrum usque dividitur, utrinque e luteo virescentes, superne autem lineis tribus purpureis ad umbilicum distinctas. Nectarium dentibus quinque acuminatis coronatum, album est, ac destillat succum quemdam lentum, cui pedibus implicatas, & veluti consopitas haerere observavi innumeras exiguas Muscas ex ἀνδροπῶν bipennium non favificantium classe, unam plerumque in quolibet flore. Haud aliter Cornutus asserit florem Apocyni sui maioris Syriaci recti lentore quodam extrinsecus obducti, quo fiat ut pedibus implicatae Muscae haereant, quae & odoris, & saporis gratia allectae frequenter advolant. Tale quidem Apocynum fournit un suc dont on fait du sucre en Canada: on ramasse la rosée qui se trouve dans le fond des fleurs, quemadmodum legitur in Memorabilibus Academiae Regiae Sc. An. 1730. pag. 90. Ita quoque Mel Asclepiadis Creticae suae Muscis perniciosum esse deprehendit Clusius Rar. CCLV. quandoquidem illas floribus insidentes enecatas repperit. Tandem florum quorundam Mel Apibus noxium esse satis constat.

PERVINCAE. 2. subiunge.

Est Herba Vinca in Etruria Marcelli Virgilii in Dioscoridem L. 4. cap. 140. au Pervinca Orientalis, villosa, flore magno violaceo Coroll. Inst. R. H. Mich. Rar.

Pag.

Pag. 73.

PHALANGIO subiunge.

Petala florum lactea sunt, striis pellucidis distincta: tria tamen exteriora ceteris angustiora sunt.

2. Phalangium alpinum palustre, Iridis folio Inst. R. H. 368.

PHASEOLO subiunge.

2. Phaseolus puniceo flore Corn. 184. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 2. 28.

3. Phaseolus Aegyptiacus nigro semine C. B. Pin. 341. Inst. R. H. 414. *Siliquae chartilagineae, ventricosae, buxuae, & semina nigra bilo amplo ni-veo praedita, figurae Phaseoli peregrini XIV. Leblab Clusii Rar. CCXXII. respondent: Planta tamen aborea non est, sed herbacea, & sarmentosa, Phaseoli hortensis in morem. Ad topiaria opera floribus elegantissimis sese commendat; qui Pisi, vel Latbyri flores magnitudine aequant, inque spicis erectis dispositi sunt. Duas huius Plantae varietates in Horto colimus, quarum una flores niveos, altera purpureos, alis tamen saturatioribus gerit.*

PHELLANDRIO subiunge.

Est Phellandrium palustre, tenuifolium, caule crasso, assidue ramoso, & ad nodos veluti umbellifero, umbellis parvis albis nudis, &c. Mich. Rar. Epaludibus Blentinensibus rursus attuli.

PHLOMIDI 3. subiunge.

Folia ceteris minora sunt, rugosiora, ad basim complanata, vel tantillum acuminata. Flos superioribus minor est, calyculorum angulis quodammodo barbatis.

PHYTOLACCAE subiunge.

Floris corolla, seu calyx persistens, & fructum maturentem amplectens, uno tantummodo, non autem quinque foliolis constat: scinditur enim in quinque partes, quae petala aliis, aliis Calycis sectiones visae sunt. Quamvis exotica Planta sit, aeri tamen nostro ita assuevit, ut in plerisque locis sponte proveniat, praesertim in saliculis Arni fluvii.

2. Pytolacca Mexicana baccis sessilibus H. Eltham.

PILOSELLAE 1. subiunge.

Repens est.

Pag. 74.

PIMPINELLAE 8. subiunge.

9. Pimpinella Canadensis spica longa rubente H. R. Par. Inst. R. H. 157.

PINO 2. subiunge.

Est potius Pinus silvestris, montana, & maritima, procerior, foliis palmari- bus crassis, peramaris, fructu angusto, pyramidato, spithamam longo, deor- sum

sum reflexo, cum squamis elevatis & cuspidatis. *Pinus maritima altera* Matth. Ic. 112. I. B. I. 258. *Pinus maritima* II. Tabern. Icon. 937. Lugd. 45. *Pinus silvestris in maritimis Senensibus*, fructu palmari pyramidato firmiter adhaerente Matth. Descr. 115. num. 20. & 30. *Pinus silvestris maritima conis firmiter ramis adhaerentibus* I. B. I. 257. sed Descr. *Pinastrer* I. Caesalp. 130. *Figura quam Matthioli exhibet omnium optima est.* Mich. Rar. In Montibus Pisanis abunde provenit.

PINO 3. subiunge.

Ex Alpibus Latobricis attulit Michelius.

4. *Pinus sativa* fructu pyramidato acuto, squamis protensis acutioribus, officulis fragilibus, & veluti deustis, calyptra seminum albicante. *Pinus Tarentina Plinii* Libr. 15. cap. 10. Mich. Rar. *Pino stiaciamane vulgo.*

PLUMBAGINI subiunge.

Caulium & calyculorum superficies vasculis excretoriis villiformibus vestitur, e quorum summitate extillat liquor quidam lentus. Dum ramulos huius Plantae sceletorum conficiendorum gratia exsiccarem, observavi eos chartam rubro colore infecisse. Varietatem tandem colimus flore dilutiore, eamque in paludibus Liburnensibus secus Stagni Pontes & Cauponam magna in copia repperi.

Pag. 75.

POLIO 2. subiunge.

Folia latiuscula profert a medio ad summum serrata. Est *Hyssopus Apulus Dioscoridis*, & *Serapionis* Col. part. 1. 67. *Polium montanum* ramulis dodrantalibus humi sparsis, foliis oblongis, angustis, leviter circum denticulatis, molli lanugine hirsutis, flosculis candidis *Caesalp.* 457. *Polium montanum Eiusd.* in *H. Sic.* pag. 129. num. 345. an *Polium montanum album serratum latifolium erectum maius Barr. Obs.* 34. num. 325. Icon. 1079. an & *Polium montanum album serratum latifolium supinum maius Eiusd.* 326. Icon. 1074. ? Mich. Rar.

POLIO 3. subiunge.

Folia angustiora quam superioris sunt.

POLYACANTHAE 1. subiunge.

Speciem hanc Michelius Rar. ita descripsit. *Polyacantha maior annua*, foliis Acanthi venis lacteis notatis, capitulis purpureis pluribus simul iunctis. An *Carduus leucographis purpureus*, capitulis acutissimis, ac ferocissimis spinis eminentibus subcircumdatis. *H. Cathol.* An *Polyacantha maior lanceolato folio*, flore purpureo *Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An.* 1718. pag. 199: num. 5. ? Eandem quoque habemus flore albo Mich. Rar.

POLYGONATO 1. subiunge.

Est *Polygonatum maius*, caule anguloso crassiore & minus procero, foliis amplioribus subrotundis, floribus albis maioribus, odoris, in perbrevis pediculo binis plerumque enascentibus. Mich. Rar. *Fructus rotundus est, lineas quinque in diametro habens.*

POLYGONATO 3. *subiunge.*

Fructus pyriformis est, lineas 4. longus.

POLYPODIO 3. *subiunge.*

Est Polypodium maius, pinnulis longis ad oras undulatis & ferratis. Polypodium maius serrato folio Barr. Obs. 116. num. 1264. Icon. 38. Mich. Rar.

POLYPODIO 5. *subiunge.*

POLYPODIOIDES vulgaris, foliis angustis partim ad terram reclinatis & sterilibus, partim erectis & seminiferis. *Polypodium angustifolium folio vario Inst. R. H. 540. Lonchitis minor C. B. Pin. 359. Lonchitis altera folio Polypodii I. B. 3. 744. Lonchitis aspera Dod. Pempt. 469. Mich. Rar. A Polypodii speciebus, inter quas n. 5. In hoc Catalogo relatam fuerat, seiunxit Michelius, & ad novum genus revocavit, eo quod in ramulis, seu foliis frugiferis pinnularum pars inferior unica seminali capsula oneretur. In Montibus Pisanis, ac praesertim in Valle Butensi inter aquarum stillicidia in ripa quadam secus viam quae Butium ducit abunde provenit.*

Pag. 76.

POPULAGINI 1. *subiunge.*

An Farfarugio Matth. 895. Populago maior Tabern. Icon. 750. ex Mich. Rar. Flores a dimidio Martio Mense, ad dimidium usque Aprilem profert.

POPULO 3. *subiunge.*

4. *Populus tremula foliis minoribus, & magis angulosis, marginulis ciliorum instar pilosis, pediculis brevibus appensis. Populus folio leviter serrato, inferne subbirsuto Caesalp. 121. Mich. Rar.*

PRUNO *subiunge.*

PSEUDOACACIA vulgaris Inst. R. H. 649.

PSEUDODICTAMNO 4. *subiunge*

Tomentum quo Plantae superficies universa vestitur, constat villis ramosis, nempe villulis alterne & rotatim in spiram dispositis, ac in summitate in stellulam terminatis, e cuius centro guttula Balsami pellucidi extillat: aliud item Balsamum extillat e glandulis ad basim villorum iflorum sitis. Stellulae memoratae si plantam naribus appresseris, facile divelluntur, membranamque olfactoriam vellicantes sternutamenta cient.

5. *Pseudodictamnus amplissimo Melissae folio crenato villosa & subincano, flore purpureo, calyce angusto infundibuliformi, Mich. Rar.*

PSEUDOSPONGIAE *subiunge.*

Plantae haec referenda est ad Badiagae Genus ab I. C. Buxbaum institutum in T. 2. Comment. Academiae Scient. Imper. Petropolit. An. 1727. Diversa tamen est a tribus speciebus quas Buxbaumius ibidem recenset.

Pag. 77.

PSEUDOSTACHYDI subiunge.

2. Pseudostachys Alpina nigra maxima, foliis amplissimis ad Viburnum accedentibus, flore ex albo purpurascente nonnihil variegato. *An Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.?* Mich. Rar. quae in hoc ipso Catalogo pag. 92. inter Stachydis species relata fuerat.

3. Pseudostachys montana nigra maior, Betonicae folio, flore variegato. *Galeopsis montana Betonicae folio angustiore, flore variegato Micheli H. Pis. Salvia silvestris altera nigricans Caesalp. 441.* Mich. Rar. Haec item inter Stachydis species num. 11. descripta fuerat.

Ad Pseudostachydis genus revocavit Michelius eas plantas, quae Stachydis quidem faciem praesferunt, at calyces florum campanulatos, non vero tubulatos gerunt.

PTARMICAE 1. subiunge.

Floresculi insident seminibus nudis, & ab invicem distinguuntur foliolis quibusdam oblongis, ciliis instar pilosis, Thalamo adfixis.

PTARMICAE 7. subiunge.

8. Ptarmica, quae Achillea tomentosa & incana, pinnulis cristatis, flore ochroleuco Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 418. speciei 6. varietas.

PULMONARIAE 8. subiunge.

PULSATILLA flore clauso obsoleto Helwingii Florae Campana pag. 65. Tab. 11.

Pag. 78.

QUINQUEFOLIO 1. subiunge.

An Quinquefolium minus flore pallide luteo Inst. R. H. 297.?

QUINQUEFOLIO 6. subiunge.

Est Quinquefolium minus erectum incanum & tomentosum, foliis tenuiter divisis superne viridibus, flore luteo parvo, petalis obtusis Mich. Rar.

QUINQUEFOLIO 11. subiunge.

Folia subtus incana sunt, & semina lanuginosa.

RANUNCULO 6. subiunge.

Folia subrotunda sunt, in basi dentata, vel sinuata. Petala lineas decem longa, tres cum dimidia lata, superne aurea & splendentia, ac in ungue nectario oblongo instructa sunt. Calyx tribus foliolis oblongis constat cochlearis instar excavatis, & ad exortum caudatis, foliorum Sedi vermiculati instar.

RANUNCULO 7. subiunge.

Folia superne secundum nervos profunde sulcata sunt. Petala florum unciam longa, lineas autem quatuor lata sunt.

RANUN-

RANUNCULO 8. subiunge.

Petala lineas novem longa sunt, tres autem lata.

RANUNCULO 14. subiunge.

Est Ranunculus Lusitanicus Autumnalis, Asphodeli radice, foliis subrotundis ferratis, caule simplici nudo hirsuto, flore parvo luteo odorato, &c. Mich. Rar.

RANUNCULO 46. subiunge.

Hanc & sequentem ad Alismae Genus revocavit Michelius Rar. primamque appellavit: Alisma aquatica maior, Plantaginis folio ampliore, floribus paniculatis ex albo purpurascens, fructu umbilicato, &c. Alteram vero: Alisma aquatica media, longo angusto Plantaginis folio, floribus paniculatis ex albo purpurascens, fructu umbilicato, &c.

Pag. 80.

RANUNCULO 48. subiunge.

49. Ranunculus Phragmites albus vernus I. B. 3. 412. Inst. R. H. 885. *Anemonoides vulgaris monanthos, flore albo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1719. pag. 39. num. 1.*

50. Ranunculus arvensis annuus hirsutus, flore omnium minimo luteo Mor. Hist. Oxon. part. 2. 440. Inst. R. H. 290.

RAPISTRO subiunge.

Semen globosum insidet basi conicae fungosae.

2. Rapistrum Pannonicum maius, Panacis Heraclei foliis, radice maxima esculenta D. Bassand. *Tataria Hungarica Clus. Hist. CXCI. Cl. Vir. Io. Bapt. L. B. De Bassand S. C. M. Augustissimi Romanorum Imperatoris Magnique Ducis Nostri Archiatrorum Comes An. 1738. Plantarum ferme omnium Pannonicarum & Austriacarum a Clusio descriptarum semina, sed vetusta nimis, & plerumque evanida, mecum perhumaniter communicavit, a se ante multos annos summo labore conquesta in gratiam Magni Boerhaavii. In his erant semina Tatariae Hungaricae collecta An. 1734 quae magnitudine, colore, & figura semina Coriandri Officinarum quodadmodo referebant; sed utrinque acuminata erant, costulis quatuor per longitudinem distincta, lacunis intermediis rugosis, Piperis granorum instar; nucleumque fovebant unicum, rotundum, acre, oleosum, cute nigricante tectum. Haec autem in Horto nostro terrae commissa germinarunt Maio Mense, quatuorque tantummodo folia e radice protulerunt ampla, qualia Clusius describit: adolescente vero aestate prorsus perierunt, antequam caulem floresque exererent.*

RAPUNCULO 2. subiunge.

Est Scabiosa Caesalp. H. Sic. pag. 31. num. 355. Folia graminea sunt & serrata; spica autem florum longa caerulea: ex Mich. Rar.

RESEDAE subiunge.

Est Reseda perennis glabra, foliis pinnatis, pinnulis densioribus crispis, floribus albis pentapetalis, staminibus luteis, capsulis quadrangulis. Reseda Pli-

Pbinii Hist. Nat. Lib. 17. cap. 12. Reseda candida Lugd. 1119. sed Deser. Reseda crispa Gallica Bocc. Rar. 77. Reseda Massiliensis, foliis latioribus crispis Pluk. Phytogr. Tab. 55. fig. 4. Raii Hist. tom. 3. 511. Mich. Rar. In moenibus & Agro Urbis Ariminensis sponte provenit, quemadmodum Plinius adnotavit.

2. *Reseda minor annua, Bellidis folio, floribus tripetalis albis, petalis bifidis, sectionibus digitatis, fructu crassiore trigono cernuo, semine granulato. An Reseda minor vulgaris, foliis integris Inst. R. H. 423.? Mich. Rar.*

RHAMNOIDI subiunge.

Species quae in Horto colebatur, at superiori hyeme perit, quemadmodum ex floribus, quos semel tantum protulit, cognovi, erat potius Rhamnoides florifera Salicis folio Coroll. Inst. R. H. 53. Flores ad basim ramusculorum foliosorum erumpebant mitrati, seu foliolo unico cinereo duplicato & connivente, mitrae, vel Atriplicis fructuum instar: singulis sectionibus duo brevissima stamina adhaerebant apicibus oblongis instructa.

RHAMNO subiunge.

Michelius Rar. Florem non in hac tantum, sed & in aliis Rhamni speciebus non monopetalum, sed rosaceum observavit.

RHAPONTICOIDASTRUM altissimum, caule non alato, Salicis folio amplo ferrato, subtus incano & tomentoso, capitulis rotundis purpureis parvis umbellatis, calyculorum squamis in latiore & tenuissimo apicem desinentibus Mich. Rar. Est *Serratula Virginica Persicae folio subtus incano H. Eltham. pag. 356. Tab. 264. Rhaponticoidastri genus a cognatis differt, eo quod thalamus florum nudus sit, villis nempe prorsus destitutus.*

RHAPONTICOIDES maxima alato caule, foliis amplissimis Cichorii instar divisis, glaucis, & glabris, floribus luteis. Iaceae *Babylonicae similis maximae, floribus paniculatis D. Sherard Raii Hist. T. 3. 207. Mich. Rar. quae proinde ab Iaceae speciebus inter quas superius pag. 51. primo loco descripta fuerat seungenda est.*

2. *Rhaponticoides maior, folio in amplas lacinias diviso Vaill. in Aët. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 227. num. 11. Centaurium maius, folio in lacinias plures diviso C. B. Pin. 117.*

3. *Rhaponticoides annua, foliis Cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Vaill. ibid. pag. 228. num. 20. Iacea talis in hoc Catalogo pag. 51. num. 15. descripta.*

4. *Rhaponticoides frutescens, Helichrysi folio, calyce cylindrato Vaill. ibid. pag. 227. num. 10. Iacea capitata Korismarini folio Inst. R. H. 455. Chrysocome alia in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis Caesalp. 539.*

RHAPONTICUM humile, capite magno Strobili Vaill. in Aët. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 224. num. 3. *Centaurium maius incanum humile, capite Pini Inst. R. H. 449.*

2. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Vaill. ibid. num. 1. Centaurium maius, folio Helenii subtus incano Inst. R. H. superius in hoc Catalogo pag. 23. num. 2. descriptum.*

3. *Rhaponticum luteum*, *Isatidis folio*, *alato caule* Vaill. *ibid.* num. 4. *Centaurium minus Orientale erectum*, *Glasti folio*, *flore luteo* Coroll. *Inst. R. H.* 32. *primo loco in hoc ipso Catalogo recensitum.*

4. *Rhaponticum tenuifolium laciniatum*, *calyculis argenteis*, *minus* Vaill. *ibid.* n. 5. *Iacea calyculis argenteis minor* *Inst. R. H.* 444. *Planta annua est*, *subaspera*, *caule anguloso*, *foliorum lobis plerumque integris*, *floribus purpureis.*

Praeterea ad hoc genus revocandae sunt Plantae in hoc Catalogo pag. 51. inter Iaceae species descriptae, sub numeris 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. 18. 19. 20. 21. & 23.

RICINOIDI subiunge.

Semina per plures annos in terra delitescunt, & bis tantummodo, quod memini, pluribus interiectis annis sponte germinarunt, ea copia ut aream Horti infestarent. In superficie foliorum observavi plures villos stellaeformes, similes iis quos in Malva 6. fusius descripsi.

ROSAE 5. subiunge.

Spinis crebris munitur. Folia subrotunda sunt, simpliciter dentata, superne glabra, inferne subhirsuta. Flos odoratus petalis constat plurimis, lineas 10. plerumque longis, & cordatis: staminum locum occupant petala quaedam minora, reflexa, & convoluta. Calyx, & fructus hispidi sunt.

Eius varietatem colimus foliis acutis praeditam.

ROSAE 6. subiunge.

Pumila est, spinis tenuissimis armata. Folia habet oblonga, acuta, utrinque glabra, ferrata, & ad petiolum cordata. Flos saturorubens, intus holofericeus, petalis octo usque ad sesquiunciam dilatatis, & unciam longis constans, stamina & apices aureos habet. Fructus rotundus simul cum calyce & pediculo hispida est.

Eius varietatem colimus flore purpureo.

Pag. 81.

ROSAE 7. subiunge.

Pumila est, spinis raris tanquam villis exasperata. Folia acuta sunt, non, vel vix crenata, superne glabra, inferne subhirsuta. Flos semiplenus, odoratus, petala habet lata, cordata, ex purpureo albo & rubro variegata, calycem vero & fructum subhispidum.

ROSAE 11. subiunge.

Erecta est, in arbusculam plerumque asurgit, & validis rarisque spinis armatur. Folia Myrti profert inferne nonnihil hirsuta, leviter & simpliciter dentata. Flores suaviter odorati pluribus petalis albis semuncialibus & cordatis constant. Fructus exiguus est, oblongus, & laevis.

ROSAE 12. subiunge.

Huius, & quarumdam aliarum Rosae silvestris specierum folia Balsamo quodam illita sunt, Glycyrrhizae foliorum instar.

RORIMARINO 2. subiunge.

Est Rosmarinus coronarius spontaneus in Ilva Caesalp. 458. An Rosmarino Coronario Matth. ed. Valgrif. in fol. An. 1585. pag. 833. Mich. Rar.

RUBEOLAE 4. subiunge.

Planta sarmentosa est, viticulis quadrangularibus procumbentibus. Folia quae ad singulos nodos rotatim nascuntur, rigidiuscula sunt, lineas 7. longa, semilineam lata. Flores sesquiunciam longi, Lilac instar quadrifariam scissi, extus carnei, intus albi sunt, sectionibus in extremitate eleganter cucullatis. Apices quatuor rubri sunt; semina vero bina, Bupleuri perfoliati similia.

RUBEOLAE 6. subiunge.

Est Gallium arvense flore caeruleo Inst. R. H. 115. Rubia caerulea erectior, & elatior I. B. 3. 719. Ex Mich. Rar. Planta annua est.

Pag. 82.

RUBIAE 1. subiunge.

Ramuli, seu viticuli quotannis pereunt (secus ac insequenti specie) radice vivida rubraque remanente. Flores herbacei sunt, quinquefariam scissi, sectionibus acuminatis, lineam longis, staminibus praediti quinque brevissimis, apices lutescentes sabstinentibus. Embryo tuba alba instructus abit in baccam pisiformem compressam.

RUBO 7. subiunge.

Sarmenta crassiora pentagona sunt, aculeis longis aduncis munita. Folia Corylacea, superne glabra & virentia, inferne incana & pubescentia, ad oras nonnihil undulata, & varie crenata sunt. Petala subrotunda, lineas septem longa, quinque lata, interne rosea sunt, externe albescunt.

RUBO 8. subiunge.

9. Rubus Idaeus spinosus C. B. Pin. 479. Inst. R. H. 614. Calycis squamae repandae sunt; Petala vero alba, lineas tres longa, sesquilineam lata simul cum staminibus erecta sunt, & Embryoni appressa. Fructus dulcissimi Lamponi vulgo vocantur, & ad Iulapia conficienda expetuntur ex Alpibus Pistoriensibus adlata.

In 5. & 6. Rusci speciebus Auctorum nomina Typographorum vitio permixta sunt. Prius itaque est. Micheli H. Pil. Posterius vero Inst. R. H. 79.

RUTAE 2. subiunge.

3. Ruta silvestris foliis tenuiter laciniatis, lobis rarioribus & brevioribus, flore luteo, petalis angustis, ad marginem villis longioribus praeditis Mich. Rar. In rupibus prope Stazzemam collegi, inque Hortum transtuli An. 1743.

4. Ruta silvestris maior, foliorum lobis ad extremitatem dilatatis, & interdum cordatis, flore luteo, petalis cordatis D. Cocchi Mich. Rar. Hanc Michelius olim accepit a Cl. Viro Anton. Cocchio Amico praecipuo, in praediis suis haud procul a Burgo S. Laurentii repertam: in Hortum autem nuper transtulit D. Manettius M. D. & Rei Herbariae Professor, qui Societatis

Botanicae iussu iter per Alpes Mugellanas instituit plantarum colligendarum gratia.

Pag. 83.

SABINAE 3. subiunge.

Ad Cedri Genus revocandae sunt hae Plantae, quemadmodum superius animadverti. Secundae speciei fructus baccas Iuniperi primo loco descripti aemulatur, sed duriusculus est, odoremque spirat magis resinofum; interne autem in tria loculamenta dividitur, in quorum singulis semina bina hospitantur.

SALICORNIAE 2. subiunge.

Quamvis hae duae Salicorniae species in Maris tantummodo littore nasci solitae sint, eas tamen simul cum aliquot aliis littoreis plantis An. 1743. repperi laete germinantes in alveo Rivuli il Salsero nuncupati, qui salsas aquas Balnearum Montis Catini in Nebulam fluvium derivat, quamvis ea loca triginta passuum millibus ad minus a Mari distent. Eae quidem Aquae marinas sapore aemulantur, si nauteam demas, rivulique memorati alveus Sale marino simili saturetur. Sed quo nam pacto e Mari tanto intervallo seiuncto Salicorniae, Asterum in hoc Catalogo pag. 12. num. 9. & 11. descriptorum, & Alines 10. pag. 5. semina antiquitus hoc delata esse credendum est? Et cur nam in pluribus rivulis haud absimilibus, qui Aquas salsas Salinarum per Agrum Volaterranum obviarum excipiunt, nullae plantae maritimae vegetant? quemadmodum in Itinere An. 1742. comperi.

SALVIAE 3. subiunge.

Inferna foliorum pars glandulis numerosis instructa est, e quibus Balsamum, seu Resina lutescens guttatim extillat, quae plantam tactui viscosam reddit. In speciebus 4. & 8. resina albida est.

Pag. 84.

SALVIAE 14. subiunge.

Flos quandoque violaceus, quandoque dilute caeruleus est, labio inferiori ex albo variegato. In utraque foliorum parte, inter nervos, lacunae seu alveoli plurimi observantur, superne convexi, inferne cavi, villis procumbentibus undique obsiti. Spatia intermedia glandulis minimis semiglobosis instructa sunt, e quibus guttatim extillat Balsamum fragrantissimum & viscosum, quod in globulos colligitur, & plerumque villis adhaeret, plantam tactui glutinosam reddens, & per senectutem ad luteum colorem vergit. Balsamum hoc unice plantam usui medico aptissimam facit, praesertim in capitis, ventriculi, & nervorum affectionibus nonnullis, in quibus decoctiones Theaeformes foliorum mirifice profunt. Aqua enim fervens foliis affusa Balsamum memoratum eliquat, sibi que admiscet, adeo ut in minima corporis nostri vascula penetrare queat. Ser. Cosmus III. M. D. Etr. An. 1718. e Malacae Hispaniae Urbis Agro in Hortos Pisanaum Florentinumque transferri curavit, quum prius folia tantummodo exsiccata ex Aragoniae maritimis in usus medicos expeterentur.

SAMBUCO 4. subiunge.

5. Sambucus humilis, sive Ebulus, foliis in longos & acutos lobos divisis, fructu maiore ovato. Magna copia germinantem inveni in Olivetis Petrasanctanis eundo vallem Castelli dictam.

SANTOLINAE 3. subiunge.

Flosculorum tuba bifida est, ipsi autem flosculi insident seminibus nudis, invicemque separantur foliis seu squamis quibusdam. In Alpibus Petrae Aquanae sponte nascitur in fissuris rupium marmorearum, quemadmodum observavi in editissimo iugo le Bocchette del Forno Volastro dicto.

Pag. 85.

SATUREIAE subiunge.

2. Satureia spicata foliis tenuissimis (spica densissima) C. B. Pin. 218. variet. Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia Sancti Iuliani quorundam I. B. 3. 275. Thymbra Sancti Iuliani, sive Satureia vera Lob. Icon. 425. Inst. R. H. 198. Clinopodium Caesalp. 454. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani, inque Montibus Oliveti, Avanae, & Filetuli prope Pisas in saxorum crepidinibus nascitur.

SAXIFRAGAE subiunge.

Saxifraga Sedi folio angustiore serrato Inst. R. H. 252.

SCABIOSAE 11. subiunge.

Apices rubri sunt.

Huius varietatem colimus flosculis ex albo & nigropurpureo variegatis.

SCABIOSAE 13. subiunge.

14. Scabiosa stellata, folio laciniato, maior C. B. Pin. 271. Inst. R. H. 465.

Pag. 86.

SCLAREAE 1. subiunge.

Figura huius Plantae quam Rivinus exhibet T. I. Hormini nomine, optima est. Universa Plantae superficies innumeris glandulis Balsamum extillantibus referta est.

SCLAREAE 4. subiunge.

Est Horminum silvestre, maius, haematode, glabrum, flore caeruleo, Italicum Barr. Obs. 25. Icon. 185. ex Mich. Rar.

SCLAREAE 14. subiunge.

Flos parvus est, labio superiori violaceo vix bifido, inferiori cochlearis instar excavato, & simul cum tubo dilute caeruleo, ac circa faucem lineis quatuor nigropurpureis distincto. Pistillus, stamina, & apices violacei sunt, pulvisculumque luteum fundunt.

15. Sclarea Pratensis minor, foliis longis, angustioribus, usque ad costam divisis, flore subcaeruleo. Varietas Hormini Verbenae laciniis angustifolii Triumf. 166. Mich. Rar. In Agro Pisano, praesertim secus Viam Regiam Florentinam, & Liburnensem inveni.

SCOLYMO 1. subiunge.

Semiflosculi tuba, & vagina instructi sunt, insidentque feminibus, quae aristis 5. vel 6. coronantur, sitaque sunt in folliculis, seu squamis thalamum totum occupantibus, marginatisque: squamae calycis interiores feminibus contiguas vaginae vicem praestant.

Pag. 87.

SCOLYMO 5. subiunge.

SCORPIUS maior arborescens, longioribus & validioribus aculeis munitus, foliis Iuniperi subtus nervosis, seu striatis, floribus luteis, florum calycibus, & semuncialibus siliquis villosis. Genista spartium maius, longioribus aculeis Inst. R. H. 646. Bot. Par. 78. Genistella spinosa maior, longioribus aculeis C. B. Pin. 294. Genistellae spinosae affinis, Nepa quibusdam I. B. I. 400. Scorpius I. Clus. Hist. 116. Spina Christi Caesalp. 117. Mich. Rar. quae in hoc Catalogo pag. 40. inter Genistae Spartii species primo loco descripta fuerat.

SCROPHULARIAE 2. subiunge.

Est Scrophularia Matth. 1188. Cast. 406. Dod. Pempt. 50. Scrophularia maior Ger. Emac. 716. Lob. Icon. 533. Scrophularia maior Matthioli Lugd. 1085. ex Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 3. subiunge.

Respondet figurae & descriptioni Scrophulariae maioris Brunf. T. 1. 213. Ocimasti alterius Trag. 184. ex Mich. Rar. Varietas superioris est: Ambae autem folia gerunt tenuissime ferrata, floremque rubrum labio inferiori viridi.

SCROPHULARIAE 4. subiunge.

An Scrophularia Marilandica, longo, profunde serrato Urticae folio Raii Hist. Tom. 3. 396. num. 14. ? ex Mich. Rar. Montana est: Flores profert lineas 4. longos, atro & sordide purpureos, labello inferiori viridi, fructumque crassiolem acuminatum.

SCROPHULARIAE 7. subiunge.

Folia nitida sunt, leviter incisa incisuris denticulatis. Flores lineas tres longi sunt: calycis sectiones margine cartilagineo decorantur.

SCROPHULARIAE 12. subiunge.

Est Scrophularia maior, hirsuta, foliis lobatis, crassis, ad Raphanum & Sinapi accedentibus, flore rubro octo lineas longo, cum labello inferiori viridi, fructu crasso, pyramidato, peracuto. An Scrophularia latifolia, laciniata C. B. Prodr. 113. Scrophularia foliis laciniatis Eiusd. Pin. 236. Raii Hist. 7663. Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 13. subiunge.

Est Scrophularia maior, glabra, foliis crassis, lobatis, ad Raphanum accedentibus, flore maximo rubro, cum labello inferiori sulphureo pendulo, capsula obesa, pyramidata, & mucronata. An Scrophularia peregrina altera Rark. Theat. 611. ? Mich. Rar. Flos octo lineas longus est.

SCROPHULARIAE 14. subiunge.

Est Scrophularia minor, perennis, glabra, foliis imis ad Atriplicem accedentibus, ceteris lobatis, flore trilineari ex rubro nigricante, cum labello inferiori viridi, fructu brevi acuminato Mich. Rar.

Pag. 88.

SEDO 2. subiunge.

Petala florum 11. circiter sunt, acuminata, inferne & in margine hirsuta, superne glabra, e purpureo & albo variegata: stamina 22. sunt, purpurea, apices substinentia purpureos, pulvisculo luteo fetos.

SEDO 3. subiunge.

Calyx florum scissus est in 10. squamas bilineares, angustas, hirsutasque. Petala decem sunt semuncialia, intra calycem angusta, dein ad sesquilineam dilatata, rursusque in acumen abeuntia, gibba, seu squamarum cavitati sese accomodantia, hirsuta, extus carnea, ac inferiore parte virescentia, intus rubra. Stamina lineas tres longa, rubra, apices rubros substinent. Embryo capsulis 10. constat.

SEDO 4. subiunge.

Caules pedales, glabri, glauci, seu pallentes, foliolis brevioribus subinde vestiti, in summitate in quatuor radios scinduntur, qui bifariam subdivisi umbellas constituunt Sedi vulgaris maioris in morem. Folia lineas 8. longa sunt, duas lata, cylindracea compressa, acuminata, glauca, succosa, sapore adstringenti. Flores petalis sex constant albis, duas circiter lineas longis, semilineam latis, in acumen desinentibus, cochlearis instar excavatis. Calyx viridis, crassiusculus, in sex partes subrotundas ad medium usque eleganter scinditur, quae intervallis petalorum respondent. Stamina alba sunt apices luteos substinentia, eorumque sex exteriora singulis petalis respondent, & in ipsorum curvitate hospitantur; sex autem alia interiora prodeunt ex intervallis petalorum, & calycis sectionibus respondent. Embryo capsulis sex corniculatis viridibus constat, quae petalis respondent, & primum unitae sunt, deinde vero expanduntur.

SEDO 12. subiunge.

Flores petala sesquilinearia gerunt, alba, costa subrubente donata; stamina autem decem alba. Fructus subhirsutus est, quinqucapsularis, capsulis in mucronem linearem desinentibus,

Pag. 89.

SERPILLO 8. *subiunge.*

Florum spicae subhirsutae sunt, flores autem bilineares.

9. Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. Inst. R. H. 197. *In pratis Alpium Apuanarum late se spargit, suavissimumque Citrei Florentini odorem conculcatus spirat, quemadmodum die 20. Octobris An. 1743. licet pluviosa, & frigidissima observavi. Odor autem hic promanat a Balsamo peculiari, qui e minimis glandulis in foliorum superficie sitis extillat. Notari meretur Plantam hanc ex Alpibus in Hortos translata, talem odorem amittere.*

SHERARDIAE *subiunge.*

Est Sherardia repens nodiflora Vaill. in Act. Acad. R. Sc.

SIDERITIDI 1. *subiunge.*

Planta perennis est, procera, Pblomidis facie, villosa, glutinosa, graveolens. Flores gerit parvos, initio albos, lineis purpureis notatos, mox ex albo pallentes, tandem obsoletos.

SIDERITIDI 5. *subiunge.*

Spica florum interrupta est: floris tubus lineas 4. longus, unam circiter in diametro habet. Labium superius trilineare est, cochlearis instar excavatum, in summitate tantillum scissum, pallidum, lineisque duabus purpureis circa faucem distinctum, externe simul cum tubo hirsutum: Inferius vero quinque lineas longum, reflexum, trifidum, cordatum, linea purpurea per medium, punctulisque purpureis notatum. Stamina quatuor sunt, punctis rubris adspersa, apicesque citrinos sustinent. Calyculorum radii angusti sunt, & in spinulam terminati.

SISYMBRIO 1. *subiunge.*

Foliorum lobos amplos, & rotundus gerit; flores albos, siliquas crassas, incurvas, pediculo longo insidentes.

SISYMBRIO 2. *subiunge.*

Folia superiora non laciniata sunt, verum serrata: siliquae autem crassiores, & nonnihil incurvae sunt.

Pag. 90.

SISYMBRIO 7. *subiunge.*

Minus superiori est.

De Sisymbrio 8. V. adnotata ad Barbarareae species.

SMILACI 2. *subiunge.*

Est Smilax aspera, spinosissima, aculeis latis deorsum tendentibus, foliis praelongis & acuris, maculatis, & ad petiolum magis excavatis, margine & tribus inferioribus costis spinosis, floribus albis, fructu rubro turbinato. An

Smilax

Smilax aspera foliis maculatis, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera* Cam. Epit. 931. Mich. Rar.

SMILACI 5. subiunge.

4. Flos, iuxta Michellii observationes, rosaceus est; calyce namque constat herbaceo, in sex oblonga & angusta foliola ad centrum usque scisso, intra quem sita sunt petala sex albicantia, utrinque acuminata; stamina item sex crassiuscula embryonem stipantia, qui conoides est, sulcis tribus per longitudinem distinctus, abique in baccam trilocularem *Asparagi* instar.

SMILACI 5. subiunge.

Flos monopetalus est, candidus, in quatuor partes reflexas sectus, quarum singulis unum stamen respondet. Embryo initio candidus abique in baccam globosam rubentem.

Pag. 91.

SOLANO subiunge.

Est *Solanum Africanum spinosum*, folio canescente undulato H. Eltham. 270. ni male memini; nec enim amplius ad manus est Hortus Elthamensis Aureum Cl. Dillenii Opus, ex quo plura ad Catalogum hunc illustrandum desumere potuissim.

SOLANO 9. subiunge.

Est *Solanum arborescens* Caesalp. 215. quod nomen per errorem superius pag. 61. *Lycopersico* fructu *Cerasi rubro* adscripseram.

SONCHO 5. subiunge.

6. *Sonchus laevis*, muralis, perennis, foliis inferioribus in lobos angulosos divisus, superioribus Polypodium aemulantibus, flore luteo. An *Sonchus laevis* C. B. Pin. 124. Prodr. 61. Inst. R. H. 475. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1721. pag. 257. num. 6. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In ipsis Urbis Florentinae moenibus laete germinat, praesertim prope Horreum publicum l'Uccello dictum, unde in Hortum transferri curavi.

7. *Sonchus laevis*, minor, paucioribus laciniis, C. B. Pin. 124. Inst. R. H. 475.

8. Idem flore intus pallido, extus albo. An *Sonchus laevis laciniatus*, flore albo Park. Theat. 806. Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

SPIRAEAE subiunge.

Flos petalis quinque albis rotundis constat.

Pag. 92.

STACHYDI 7. subiunge.

Est *Cocchia Italica* *Stachys* facie, candidissima, & tomentosa, flore luteo, spica magis interrupta. *Stachys minor Italica* C. B. Pin. 236. *Stachys* flore subluteo Cam. Epit. 575. *Stachys* Dod. Pempt. 90. *Stachys Lychnitis*, inca-

incana, angustifolia, flore aureo, Italica Barr. Obs. 27. Icon. 1187. Stachi Matth. 877. Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 12. Salvia silvestris tertia, candidior, lanuginosior, odorata, acrior Caesalp. 441. Mich. Rar. qui plantam hanc a Stachyos & Sideritidis Generibus seiunxit, & ad novum revocavit, quod iure quidem optimo denominavit ab Amicissimo suo Antonio Cocchio Urbis nostrae ornamento praecipuo.

SYLIBO 2. subiunge.

3. Sylibum albis maculis notatum, flore albo Eiusd. Ibid.

Pag. 93.

SYRINGAE subiunge.

TAGETES maior, flore luteo pallecente Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 407. num. 1.

2. Eadem flore monstroso Eiusd.
3. Eadem radiis florum fistulosis Eiusd.
4. Eadem radiis florum fistulosis, disco monstroso Eiusd.
5. Eadem flore aureo, varians non secus ac superior Eiusd.
6. Eadem flore melino, varians & ipsa quoque Eiusd.
7. Tagetes media, flore luteo pallecente Eiusd. Ibid. num. 2.
8. Eadem flore monstroso Eiusd.
9. Tagetes minor, flore luteo rubescente Eiusd. Ibid. num. 3.
10. Eadem flore monstroso Eiusd.
11. Eadem radiis florum fistulosis Eiusd. Puzzole vulgo vocantur, ob odorem ferme Castorei, quem folia spirant.

TEUCRIO subiunge.

Ad Chamaedryos genus revocavit Michelius Rar. Planta repens est, & radices e singulis fere nodis emittit. Quamvis autem glabra appareat, per siccitatem villos plurimos exerit. Folia conjugata sunt alterno situ. Florem unum ex ala cuiuslibet folii emittit, qui albus est, circa faucem & in superiori segmento maculis rubentibus notatus, staminulis albis, apicibusque rubris pulvere pallido fetis instructus. Calyx lineas duas cum dimidia longus, ore quinquefariam scisso, & patentissimo, semina quatuor continet, quae dum viridia sunt, vasculis plurimis excretoriis vesiculatis crystallinis repleta sunt.

2. Teucrium (folio subrotundo crenato) calyce tubulato, flore pallide luteolo Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 181. Teucrium multis I. B. 2. 290. Teucrium verum H. Eyst. Chamaedrys assurgens Dod. Pempt. 44. Chamaedrys frutescens, Teucrium vulgo Inst. R. H. 205. forte idem cum Chamaedry Alpina frutescente, folio splendente Inst. R. H. 205. Chamaedry Alpina lucida H. R. Par. Chamaedry duriore Alpina Broß. folia enim non raro splendentia profert. Mich. Rat. A. Chamaedryos speciebus proinde seiungendum est, inter quas num. 4. superius pag. 24. descriptum fuerat. In Montibus Pisanis frequenter obviam habui, praesertim inter Ascianum, & Balnea D. Iuliani, & observavi varietatem foliorum vel pallide virentium & hirsutorum, vel laevium obscure virentium, & splendentium, a soli & aetatis diversitate oriri.

TAPSIAE 2. subiunge.

Est Valdebonae nomine missa, Libanotidis secundae quorundam, seu Cervicariae nigrae species I. B. 3. part. 2. 167. Panax Rivin. Umbell. An. Ligusticum alterum in montibus, foliis latioribus, rotundioribus, caule crasso, proximo Ferulae, umbellis lutes, semine compresso, rotundo, candicante, Sphondylis minore Caesalp. 307. Mich. Rar.

THLASPIDIO 2. subiunge.

3. Thlaspidium montanum (annuum) hirsutum, angustiore folio, maius, calyce floris auriculato (fructu ampliore) capsulis oblongis Micheli H. Pis. Thlaspi quoddam genus in Monte S. Iuliani Caesalp. 366. Ionodraba Alyssoides, spicata, lutea, maior Barr. Icon. 1219. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani, & in ruderibus Arcis Verruculae Montium Pisanorum semina collegi An. 1742.

THYMELAEAE subiunge.

2. Thymelaea Lauri folio deciduo, sive Laureola femina Inst. R. H. Ex Alpibus Mugellanis D. Manettius attulit Autumno An. 1745.

3. Thymelaea Alpina, saxatilis, serotina, Oleae (Taxi potius) utrinque glabro, & virenti folio, flore albo Micheli H. Pis. In Alpibus Apuanis a Furno Volastro eundo Stazzemam repperi.

4. Thymelaea foliis Lini C. B. Pin. 463. Inst. R. H. 594. Cam. Hort. 169. Thymelaea Monspeliaca I. B. 591. Thymelaea Clus. Hist. 87. Herba Mora Matib. 1318. Thymelaea Anguill. 297. Mich. Rar. In Montibus Pisanis frequens occurrit, praesertim supra S. Ioannem ad Venam, & Cucilianam. Erba Corfa vulgo appellatur, eiusque foliis contusis & aquae immixtis utuntur ad necandos Pisces.

5. Thymelaea Linariae folio, vulgaris Inst. R. H. 594. Lithospermum Linariae foliis, Germanicum C. B. Pin. 250. Passerina Tragi I. B. 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. part. 1. 82. Polygonum erectum Barr. obs. 104. Icon. 560. num. 2. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

THYMO 2. subiunge.

Sapore acri est.

THYMO 4. subiunge.

Planta quam Michellius olim e monte quodam prope Terracinam in Hortum nostrum transtulit, nullum modo Hirci odorem spirat, sed facie & odore speciem primam prorsus refert: Ex Mich. Rar.

TITHYMALO 2. subiunge.

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, Salicis folio glauco, non ferrato, & mollissima lanugine vestito, florum sectionibus quaternis, reniformibus, atrorubentibus, fructu piloso. Tithymalus Characius Caesalp. 373. Ang. 297. Esula maxima Rivini: an Tithymalus characius lanuginosus. C. B. Pin. 290. Mich. Rar. In Montibus Pisanis frequens occurrit, ceu inter Agnanum, & Ascianum; in aliis item Montibus maritimis videlicet Petraesantiae, Ma-
ciuc-

coli, &c. A Sole meridiano percussus odorem gravissimum, caputque laedentem spirat. Matutino tempore villi densissimi quibus folia vestiuntur, minimis roris guttalis onerantur. Tandem plantas nonnullas per senectutem lanugine destitutas esse animadverti.

TITHYMALO 4. subiunge.

Est Tithymalus palustris, maximus, latifolius, glaber, florum sectionibus quaternis reniformibus, fructu verrucoso. *Tithymalus palustris* Caesalp. 374. An *Tithymalus palustris fruticosus* C. B. Pin. 297. Forte *Tithymalus maximus* Tabern. Icon. 588. Mich. Rar. In palustribus Pisanis, praesertim extra Portam Lucensem, saepius observavi.

TITHYMALO 5. subiunge.

Est Tithymalus montanus, Italicus, semper virens, totus cinereus, Myrthi folio ampliori, peracuto, florum sectionibus rubris, lunatis, & in cuspidate rotundatis, fructu trigono, crassiori, laevi, semine non aspero. *Tithymalus Myrsinites latifolius* C. B. Pin. 290. Inst. R. H. 86. *Tithymalus Myrsinites* I. B. 3. 674. Camer. Epit. 961. Matth. 1312. Mich. Rar. qui e Montibus Aprutinis olim detulit.

TITHYMALO 6. subiunge.

Est Tithymalus arvensis, annuus, minimus, foliis Lini angustissimis, acutis, flore perexiguo, sectionibus quaternis ovatis, aut reniformibus, lutescentibus, barbula longa concolore auctis, fructu trigono ad angulos verrucoso, semine laevi, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 7. subiunge.

Est Tithymalus nemorosus, dulcis, tuberosa radice, foliis longioribus, obtuse mucronatis, ac tenuissime serratis, floribus exiguis, sectionibus orbiculatis, atrorubentibus, fructu compresso trigono, ad angulos verrucoso, seminibus laevibus. *Tithymalus montanus non acris* C. B. Pin. 292. Inst. R. H. 86. Raii Hist. 870. *Tithymalus dulcis, tuberosa radice* Barr. Obs. 6. n. 45. Icon. 999. Bocc. Mus. part. 2. 50. *Tithymalus dulcis, tuberosa radice, Italicus* Eiusd. Tab. 44. *Tithymalus tuberosus Germanicus* C. B. Pin. 292. Mich. Rar.

TITHYMALO 8. subiunge.

Est Tithymalus repens, humilis, Cyparissias dictus, foliis Linariae, umbella florum rubente, florum sectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoso, semine laevi. *Tithymalus Cyparissias capitulo rubente* C. B. Pin. 291. Inst. R. H. 86. *Tithymalus strictophyllos* I. B. 3. 664. *Tithymalus flore atropurpureo* Mentz. Pug. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 9. subiunge.

Umbellam luteam profert, florum sectiones lunatas, fructumque ad angulos verrucosum, semine laevi fetum ex Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 10. subiunge.

Est Tithymalus repens, humilis, Cyparissias dictus, foliis Linariae tenuissimis, umbella lutea, floribus concoloribus, sectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoso. *Tithymalus Cyparissias* Matth. 1315. Lugd. 1644. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 11. *subiunge.*

Elatior est: umbellam profert amplam viridem, flores subluteos exiguos, sectionibus quaternis lunatis, fructumque oblongum ad angulos verrucosum seminibus laevibus nigricantibus fetum, ex Mich. Rar.

TITHYMALO 12. *subiunge.*

Est Tithymalus repens (quandoque non repens, radice crassa) elatior, Oleae folio glauco non serrato, radiis umbellae florum praelongis, foliorum sectionibus lunatis, & breviter caudatis, fructu & semine laevi. Tithymalus repens, folio Esulae minoris Dodonaei, glauco tamen, & elatior Lael. Triunf. apud Fratrem 65. Tithymalo Cyparissio affinis, lato Leucois folio, erecta, non ramosa, multicaulis Bocc. Mus. part. 2. 30. Tab. 15. An Esula minor Dod. Pempt. 374. ? Mich. Rar.

TITHYMALO 13. *subiunge.*

Flores exigui sunt, luteoli, sectionibus lunatis: fructus trigonus est, semenque laeve. In Salictis prope Florentiam, & Pisas crescit.

TITHYMALO 14. *subiunge.*

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, angusto Salicis non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso Mich. Rar.

TITHYMALO 15. *subiunge.*

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, Salicis angusto non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 16. *subiunge.*

Est Tithymalus semper virens, totus glaucus, foliis per basim caulem vaginae instar amplexantibus, florum sectionibus lunatis & testiculatis, fructu oblongo & semine laevibus. Tithymalus nemorosus, acutiore folio, dulcis Barr. Icon 834. An Tithymalus marinus, latifolius, Italicus Eiusd. Obs. 6. n. 42. Icon. 823 ? Mich. Rar. qui e Maritimis Castilionis Piscariae, & Crassetanis olim detulit.

TITHYMALO 17. *subiunge.*

Est Tithymalus montanus, saxatilis, longius radicans, Polygoni folio glauco, floribus luteis, sectionibus semicircularibus in anteriori parte barbatis, & plerumque non serratis, fructu oblongo laevi, semine non rugoso. Erba di Gabbreto vulgo Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In Collibus Imprunetanis praesertim loco dicto il Gabbreto nascitur, eiusque radice incolae pro Esula Officinarum utuntur ad Alvum movendam; sed memini vidisse me Agricola, qui e tali Hydragogo intempestive, vel largius sumpto, Tenesmo contumacissimo laboravit.

TITHYMALO 18. *subiunge.*

Est Tithymalus maritimus, semper virens, glaucus, foliis biuncialibus ad Polygonum accedentibus, neque serratis, neque auriculatis, flore luteo, fructu

fructu nonnihil rugoso, semine laevi Mich. Rar. In arenoso Littore Volaterrano ad Ostium Cecinae, prope novum Castrum a Viro Amplifs. Carolo Ginorio Riparbellae, & adiacentium Castrorum Dynasta &c. An. 1739. exaedificatum, parte Orientali, laete germinat, & ad bipedalem altitudinem assurgit.

TITHYMALO 19. *subiunge.*

An Pityusa Ang. 294. ? ex Mich. Rar. Florum sectiones reniformes sunt, sive in anteriori parte leviter sinuatae. In Littore Liburnensi inter Urbem & Vada Volaterrana abunde oritur.

TITHYMALO 20. *subiunge.*

Est Tithymalus perennis, non repens, Linariae foliis creberrimis & angustioribus, umbella virescente, sectionibus florum lunatis atque bicornibus, fructu oblongo ad angulos subsaepo, semine punctato, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 21. *subiunge.*

Est Tithymalus maritimus, annuus, admodum glaucus, & quasi argenteus, foliis crebris, tenuissimis, florum sectionibus lunatis & barbatis, fructu laevi, semine rugoso aut punctato. Tithymalus argenteus Leptophyllos Lael. Triumph. apud Fratrem 65. an Tithymalus Cyparissius Prosp. Alp. Exot. 64 ? Mich. Rar. Semina e Pineto Ravennate olim attulit Michelius, quae in Horto sata nonnisi plurium annorum intervallo vegetant, quemadmodum superius animadverti de Chamedry spinosa, & de Ricinoide agens.

TITHYMALO 22. *subiunge.*

Est Tithymalus arvensis, annuus, glaber, Bellidis folio ferrato, umbella ampla, floribus virescentibus, sectionibus quaternis ovatis, fructu laevi, semine rugoso, &c. Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 23. *subiunge.*

Est Tithymalus arvensis, annuus, foliis subrotundis non ferratis, floribus herbaceis perexiguis, sectionibus lunatis & longius barbatis, fructu trigono glabro, ad angulos membranulis duabus angustissimis aucto, semine rugoso, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

Pag. 96.

TITHYMALO 25. *subiunge.*

26. Tithymalus fruticosus semper virens, Salicis folio perangusto, acuto, & ferrato, flore luteo, sectionibus quaternis longius barbatis, fructu laevi exquisite triangulari, semine non rugoso Mich. Rar.

27. Tithymalus montanus, saxatilis, fruticosus, & caespitosus, humilis, caulibus lignosis, tenuiter & dense ramificatis, Hyperici folio glauco, florum sectionibus quinis, subrotundis, fructu verrucoso, semine laevi. Tithymalus Epithymi fructu Col. par. 2. 51. & Raii Hist. 872. Esula frutescens, seu Pityusa Romanorum Barr. Icon. 197. Esula minor frutescens, spinis longis horridis Mentz. Pug. Peplus altera species C. B. Pin. 292. Alypum Caesalp. 375. Alipo Matth. 1343. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani prope Balnea Pisana, & in Monte Neo Agri Volaterrani secus viam quae Quercetum ducit, inveni. Mentzelius ramulos vetustos & aridos spinas esse credidit.

TORDYLII nomen ita emendandum est.

Tordylium maius vulgare, seminibus limbo quasi laevi Moris. Umbell. 66.
Tordylium Italicum minus (maius potius) Micheli Hort. Pis. Sefeli Creticum
maius C. B. Pin. 161. *Caucalis maior*, semine minus pulchro, hirsuto I. B. 3.
part. 2. 85. *Pimpinellae Romanae* alterum genus silvestre Caesalp. 315. Mi-
chel. Rar.

2. *Tordylium Narbonense minus* Inst. R. H. 320.

TRACHELIO subiunge.

E Monte Baldo Michelius attulit. Figura quam proponit Barvellerius Icon.
683. nomine *Valerianae caeruleae Urticae folio*, omnium optima est. Flor li-
neas tres longus est, variatque colore intense vel dilute caeruleo.

TRAGOPOGONO subiunge.

2. *Tragopogon purpureum*, angustifolium, flore amplo, callyce brevi Mich.
Cat. Plant. Agri Flor.

TRAGOSELINO 2. subiunge.

Semen Anisi odorem & saporem refert:

TRAGOSELINO 3. subiunge.

Caulem glabrum gerit, folia inferiora *Pimpinellae minoris*, sed cristata,
superiora vero multifida, seu in angustas lacinias divisa; umbellas autem al-
bas, omnes nudas, & semen oblongum glabrum. An *Tragofelinum minus* Inst.
R. H. 309. ? Ex Mich. Rar.

Pag. 97.

TRIFOLIO 10. subiunge.

11. *Trifolium semen sub terra condens* H. R. Par. Inst. R. H. 406. In
Argillofis Collibus Vallis Herae, veluti inter *Palariam & Toianum*, semina col-
legi. Hirsutum est; folia gerit cordata, flores autem albos digestos in capitu-
la circinata, longis pediculis nixa, quae dum semina maturescunt, intra ter-
ram se condunt, adeo ut semina germinent, & radices agant.

TURRITIDI 3. subiunge.

In foliorum superficie verruculae minimae, tribus spinis stellatim positae in
apice ornatae, observantur, quod *Malvae Moschatae*, & *Ricinoidi* quoque
contingere adnotavi.

TUSSILAGINI subiunge.

Corona floris constat semiflosculis tenuissimis, qui in linguam ferme capit-
larem abeunt, insidentque seminibus pappo brevissimo, nec nisi per microscopium
apparente instructis: Flosculi autem discoidei insident seminibus ampliore pap-
po instructis. Thalamus favi instar cellulatus est.

VERATRO 1. subiunge.

Folia lata, glabra, & viridia profert. Caulis florifer in 30. circiter ramulos dividitur, in quorum singulis viginti plerumque flores siti sunt, qui dimidio circiter Augusto Mense explicantur, & partim frugifert, partim steriles sunt. Prodeunt autem e sinu squamae, seu folioli viridis, cavi, & petiolo nituntur bilineari hirsuto. Petala sex sunt splendentia, bilinearia, sesquilineam lata, in acumen desinentia: stamina lineam longa nigropurpurea sunt, simul cum petalis, & apicibus pulverem aureum fundentibus.

VERATRO 2. subiunge.

Est Veratrum serotinum, foliis utrinque glabris, flore subviridi maiore, seu petalis lineas quatuor longis, unam circiter latis Mich. Rar.

VERATRO 3. subiunge.

Est Veratrum foliis subhirsutis, & inferne candicantibus, flosculis herbaceis circa fastigium caulis. Helleborum album, foliis subhirsutis inferne candicantibus, flosculis herbaceis circa summum caulem nascentibus, cohaerentibus Caesalp. 580. Mich. Rar.

VERBASCO 1. subiunge.

Est Verbascum vulgare, flore luteo magno, folio maximo I. B. 3. App. 871. Verbascum album femina luteo flore Dod. Gall. 91. Verbascum Chabr. Sciagr. 493. Verbascum nigrum Fuchf. Hist. 848. Folia profert Helenii similia, rariora, rotunde crenata, imis per basim laciniatis, ceteris integris, & in duas alas secundum caulem breviter productas abeuntibus. Spica florum non stipata est, sed gracilis & foliosa. Flores biunciales sunt, in ambitu nonnihil crispis, lutes, flaminulis & apicibus concoloribus, & lanugine albicante ad staminum basim praediti, ex Mich. Rar.

VERBASCO 2. subiunge.

Est Verbascum foliis incanis, mas, latifolium, floribus luteis arcte caulibus adhaerentibus, sine foliis angustis inter flores emanantibus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 485. sect. 5. Tab. 9. fig. 1. Verbascum latius Dod. Pempt. 143. Verbascum, aut Phlomis vulgaris mas Dioscoridis, Thapsus barbatus Officinarum Lob. Icon. 561. Verbascum album vulgare, sive Thapsus barbatus communis Park. Theat. 60. Verbascum 1. Matthioli Lugd. 1298. Thapsus barbatus Ger. Emac. 778. Verbascum 1. Matth. 1202. Verbascum Cast. 468. Tomentosum & incanum est, foliis Helenii serratis, per basim in binas alas secundum caulem longius productas vix divisis. Spica florum densa est, non foliosa, floribus onusta parvis luteis, staminibus & lanugine concolore, apicibus croceis.

VERBASCO 3. subiunge.

Est Verbascum Lychnite Matth. 1206. Ger. Emac. 775. Tabern. Icon. 566. Phlomis Lychnitis Matthioli Lugd. 1303. Phlomis mas alter, Verbascum Lychnite Matthioli Lob. Icon. 562. Verbascum femina Lob. Obs. 303. Lugd. 1300. ex Mich. Rar.

VERBASCO 5. subiunge.

An Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 502. Verbascum nigrum Ger. Emac. 707. Verbascum VII. Caesalp. 347.? Ex Mich. Rar.

VERBASCO 6. subiunge.

Folia obtuse mucronata sunt.

VERBASCO 7. subiunge.

An *Verbascum mas angustioribus foliis, floribus pallidis* C. B. Pin. 239. Ex Mich. Rar.

VERBASCO 9. subiunge.

10. *Verbascum perenne, Conyzae folio leviter ferrato, floribus violaceis parvis, plerumque solitariis, ac longo pediculo fulctis. An Blattaria flore nigrae Violae, colore eleganti nitente* C. B. Pin. 241. Inst. R. H. 148. Mich. Rar. Circa Blentinam Ditionis Pisanae Oppidum inveni.

VERBENAE 2. subiunge.

Est *Verbenaca* Matth. 1107. Cam. Epit. 797. C. B. in Matt. 742. Mich. Rar.

Pag. 99.

VERONICAE 9. subiunge.

Caulis alba languine pubescit; flores autem caerulei sunt.

VERONICAE 13. subiunge.

Est *Veronica spicata, erecta, & elatior, caulibus ramosis, glabris, rubentibus, foliis longis, angustis, peracutis, a medio ad summum altius & acute dentatis, floribus caeruleis* Mich. Rar.

VERONICAE 14. subiunge.

15. *Veronica spicata, subhirsuta, ramosa, erecta, foliis angustis, acutis, a medio ad summum argute dentatis, spica caerulea, longissima, tenuiore. Veronica spicata, caerulea, hirsuta, erecta, caulibus rubentibus, flore maiore Micheli H. Pis an Veronica mas Ang. 244. Mich. Rar. In argilloso Colle secus Viam Regiam Pisanam, prope Cauponam la Rotta dictam, sponte crescit, indeque in Hortum transtuli.*

VIOLAE 1. subiunge.

In Hortis Pisanae Urbis vulgatissima est, floresque plurimos plenissimos dilute caeruleos, ac suaviter odoratos conflanter profert; in Hortos vero Florentinos translata, brevi vel perit, vel flores simplices tantum gerit.

VIOLAE 4. subiunge.

Folia acuminata sunt, quaeque primum erumpunt, undique, caetera superne tantum pubescunt. Calyx foliolis quinque acuminatis constat. Petala nivea sunt, quandoque circa unguem lutea, & externa parte purpurascencia, in summitate retusa, & tantillum cordata. Fructus crassior est, rotundus, & hirsutus.

VIOLAE 6. subiunge.

Viticulos palmares emittit, vestitos foliis latis, subrotundis, utrinque subhirsutis. Flores e sinu foliorum prodeunt petiolo sesquiunciali fulcti, dilute purpu-

purpurei, ferme inodori. Petalum inferius & repandum lineas quatuor cum dimidia longum est in basi albidum, lineis violaceis distinctum: reliqua lineas quatuor longa, duas lata; omnia vero retusa sunt, & in extremitate cordata. Ex his vero duo intermedia in basi lutescunt, & binis lineis violaceis notantur; duo alia & superiora in basi albescunt. Calyx quinque foliolis purpureis constat. Fructus globosus, trigonus, glaber, foliolis tribus circinatis & excavatis tegitur.

VIOLAE 7. subiunge.

E radice repente sarmenta plura procumbentia emittit, cubitalia, angulosa, laevia, alternatim vestita foliis sesquunciam longis, semunciam latis, ad petiolum cordatis, in margine serratis, in acumen abeuntibus, superne subbirsutis, inferne glabris & nitidis. Petiolo haec fulciuntur unciali, prodeuntque e sinu duorum foliorum angustissimorum crenatorum. Ex eodem sinu prodeunt flores petiolo unciali, duobus angustis foliolis in summitate aucto. Petalis hi quinque constant violaceis, retusis, quorum inferius lineas tres cum dimidia longum, sex latum, a medio ad imum albescit, purpureis venis, maculaque violacea notatum; cetera quatuor paullo angustiora in basi albescunt, & lineis purpureis villisque albis decorantur. Stamina petiolo proxima crassa sunt, calcari viridi intra calyptram latente instructa. Calyx foliolis quatuor lunatis constat: tandem fructus trigonus est, angustus, & semuncialis.

Pag. 100.

VIRGAE AUREAE 2. subiunge.

Planta tota pallide viret: folia minus serrata sunt, & complanata: semiflosculorum lingua lineas tres cum dimidia longa est, unam circiter lata, non sulcata, neque in extremitate scissa.

VIRGAE AUREAE 3. subiunge.

Planta tota atroviret: folia leviter serrata sunt: semiflosculorum lingua lineas duas circiter longa est, unam lata, & sulcata.

VIRGAE AUREAE 4. subiunge.

An Virga Aurea Alpina Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Mus. part. 2. 31. Tab. 16. Inst. R. H. 484. Ex Mich. Rar. Flores in panicula sparsa digesti sunt: semiflosculos coroneales septem gerunt, lingua duas lineas cum dimidia longa, unam lata, utrinque acuminata.

VIRGAE AUREAE 6. subiunge.

Foliorum superficies alveolis quibusdam minimis excavatur, intra quae sitae sunt glandulae liquidum quoddam fundentes, quod avidè surgunt minime quaedam Muscae nigrae alis longis praeditae, quarum copiosum examen aestivo tempore plantam obsidet.

VIRGAE AUREAE 9. subiunge.

Planta haec exotica climati nostro adeo assuevit, ut in diversis Etruriae partibus, praesertim secus Arnum Fluvium in maxima copia sponte germinet.

VITI subiunge.

Flores huius Plantae non in botros, sed in umbellas dispositi sunt. Calyce donantur exiguo, obscure quinquesido, intra quem sita sunt petala quinque e viridi lutescentia, seu herbacea, sesquilineam longa, semilineam lata, eleganter reflexa, in summitate retusa, & cucullata. Stamina quinque iis respondent, erecta, alba, linearia, capillaria, apices biventres substinentia, qui pulvisculum citrinum fundunt. Embryo pyramidalis est, seu conicus, & nonnihil sulcatus, abitque in baccam nigram, globosam retusam, Pisi magnitudine, parum succulentam, ingrati saporis, duobus seminibus crassis fetam.

2. Vitis Caroliniana. Elegantissimam hanc speciem Michelius ex ultimo suo itinere redux attulit, eoque nomine indigitavit: necdum autem compertum habeo cui nam dono accoepta referenda sit, & an descripta adhuc dum fuerit. Pumila est, semper virens, sarmentosque emittit graciles. Folia non simplicia sunt, sed e pluribus composita, aut lobata, Aquilegiae, vel Apii dulcis instar, lobis ferratis & laciniatis, triplicique serie digestis. Flores in umbellas latiusculas, ex pluribus minoribus compositas dispositi sunt, & antequam expandantur globosi apparent. Eorum calyx exiguus in quinque obtusos dentes dividitur. Petala quinque sunt stellatim posita, externe viridia, interne e viridi lutescentia, linearia, e lato principio in acutum desinentia, in margine contracta, seu cochlearis instar excavata. Petalis respondent totidem brevissima stamina curva, rubra, apices substinentia bicapsulares luteos, & stipantia Embryonem qui figura Ficum imitatur, estque viridis, lineam longus, limbo seu nectario per medium excurrente, e quo mel mucosum extillat. Delapsis petalis tuba in vertice Embryonis sita nonnihil prolongatur, Embryoque sensim crassescens abit in baccam superiori speciei similem, sed pyriformem.

ULMARIAE subiunge.

Petala florum candida sunt, linearia, rotunda, pedunculo donata; apices autem citrini.

URTICAE 3. subiunge.

Caulis striatus est; folia autem alterna, repanda, cava, & admodum rugosa sunt, spinulis praedita articulatis, tenuibus, non urentibus, pellucidis, intortis, & e verrucis quibusdam pellucidis erumpentibus. Ex alis foliorum trium inferiorum prodeunt singuli, vel bini florum masculinorum, seu sterilium racemi, qui in umbellam quodadmodo tortuosam & repandam sparguntur inter folia latentem. Flores in facie superiore racemi prodeunt, e sinu foliolorum duorum acutorum, pentapetali, petalis externe viridibus, & in cornu, Paronychiae petalorum instar, desinentibus: referantur autem vi & ope staminum quinque elasticorum apicibus albis didymis praeditorum, quemadmodum in Parietariae, Chenopodii, &c. floribus contingere diximus, nectariumque in centro fovent subrotundum ac viscosum. In summitate ramorum, & e sinu superiorum foliorum prodeunt ramusculi florum seminiferorum, haud absimilis iis, qui flores steriles tantummodo gerunt. Eorum extremitates abeunt in foliola plerumque linguiformia, costata, & cordata, e quorum incisura pendet calyx constans foliolis duobus exiguis amplexantibus Embryonem compressum semicirculare, munitum rostro incurvo & praelongo, qui tuba capillaris alba & cirrosa, sive pennata fuerat.

Pag. 101.

URTICAE 10. subiunge.

Flores femininos, & masculinos in una eademque spica gerit. Masculini, vel steriles, e summitate spicarum seu racemorum prodeunt singulares vel bini, petiolo exiguo donati, calyce constantes pelvisiformi in quatuor lacinias cucullatas secto: stamina quatuor fovent elastica, ferme articulata, ac Parietariae staminum prorsus similia, in quorum centro sedet nectarium columnatum, & in summitate concavum. Inferiorem spicae partem occupant 20. vel 25. flores feminini, seu Embryones ovati, compressi, tuba cirrosa instructi, clausi folliculo quodam mitrato constante foliolis duobus in basi cordatis, & calyci monophyllo naviculari adhaerentibus.

11. Urtica foliis profunde laciniatis, semine Lini, Amman Rarior. 173. Tab. 25. Semina ipse Cl. Ammanus mecum perhumaniter communicavit Ann. 1738. nomine Urticae Davuricae foliis laciniatis trifidis. Flores masculini similes florum Urticae superioris sunt, herbacei, pallidi, in spicas dispositi, quae e duobus tantummodo nodis, seu verticillis foliorum prodeunt in ima caulis parte, utrinque binae: e superioribus enim 12. nodis prodeunt spicae seminiferae tantum.

XANTHIO 1. subiunge.

Est Xanthium Dod. Pempt. 439. Lappa minor, Xanthium Dioscoridis C. B. Pin. 194. Xanthium sive Lappa minor I. B. 3. 572. Xanthium Fuchs. Hist. 579. Xanthio ovvero Lappa minore Mattb. 1263. ex Mich. Rar. Universa Plantae superficies albicans, vel dilute virescens est; sequentis autem rubra.

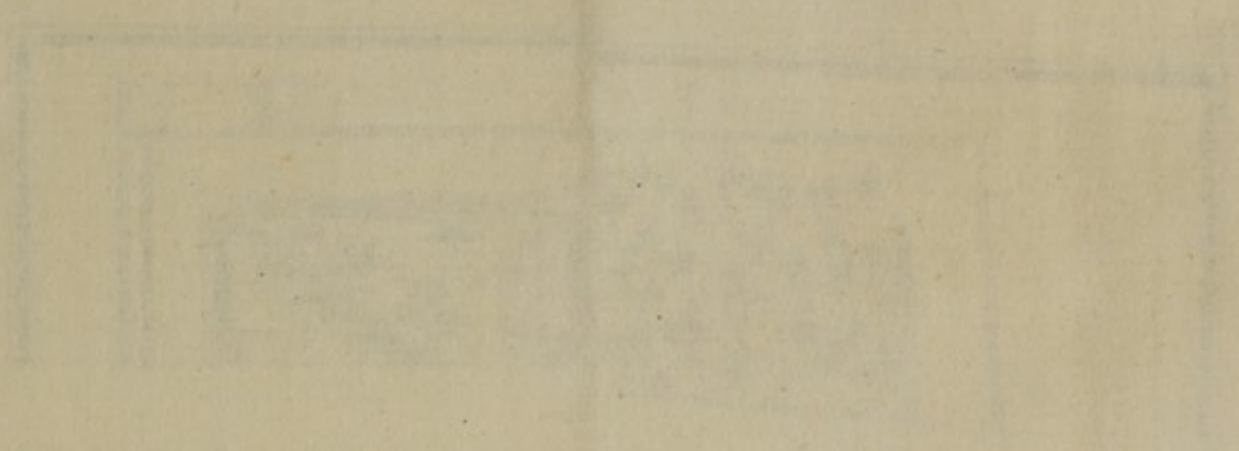
In Xanthii 5. nomine pro subrotundo validioribus, scribe subrotundo, crassiore, validioribus, &c.

YUCAE 2. subiunge.

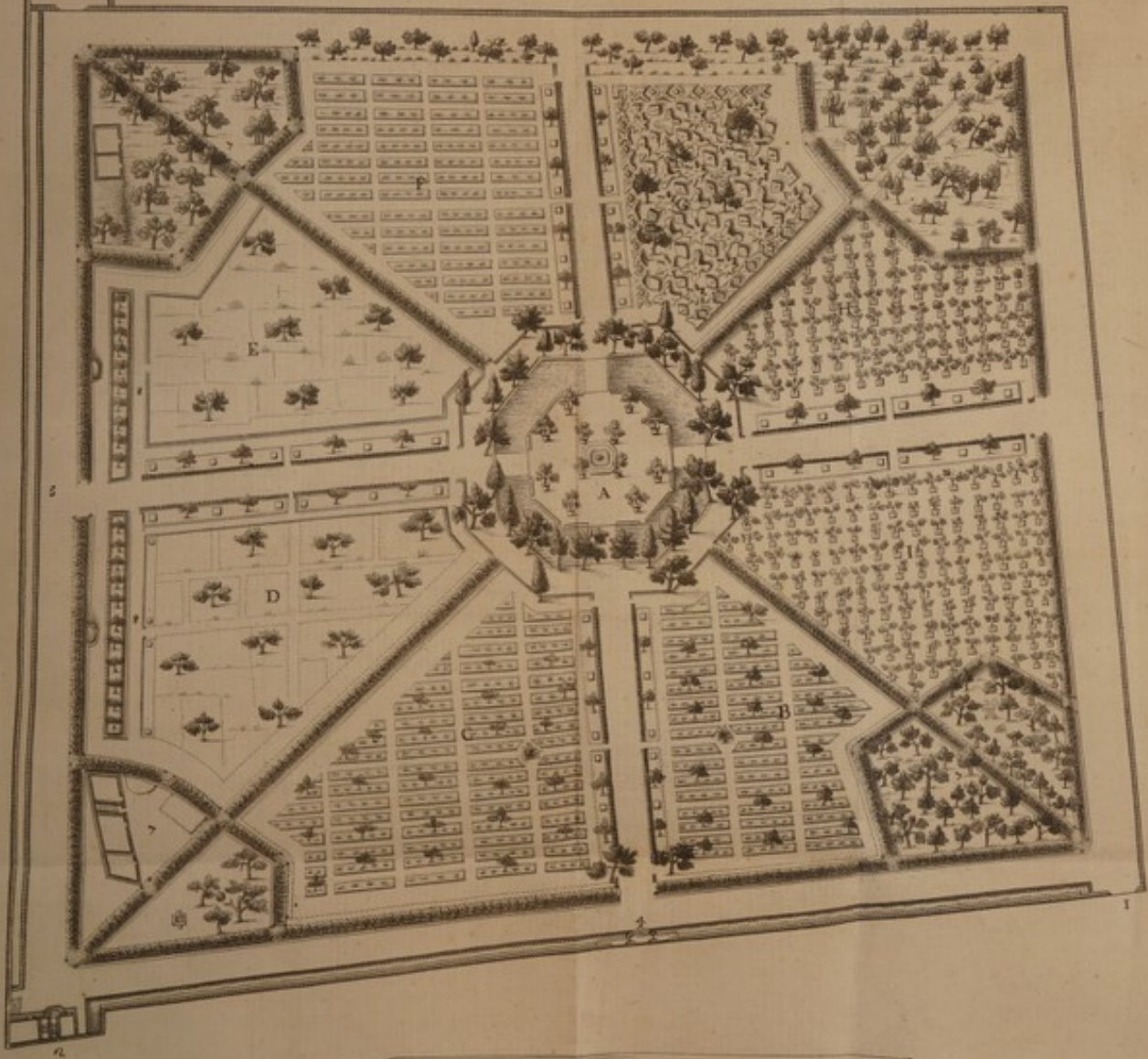
Tab. VII. Exhibet Plantae huius folia, flores, & fructus. Spica florifera venustissima, quam An. 1740. examinavimus 307. floribus onusta erat, in ramulos 33. distributis.

F I N I S.

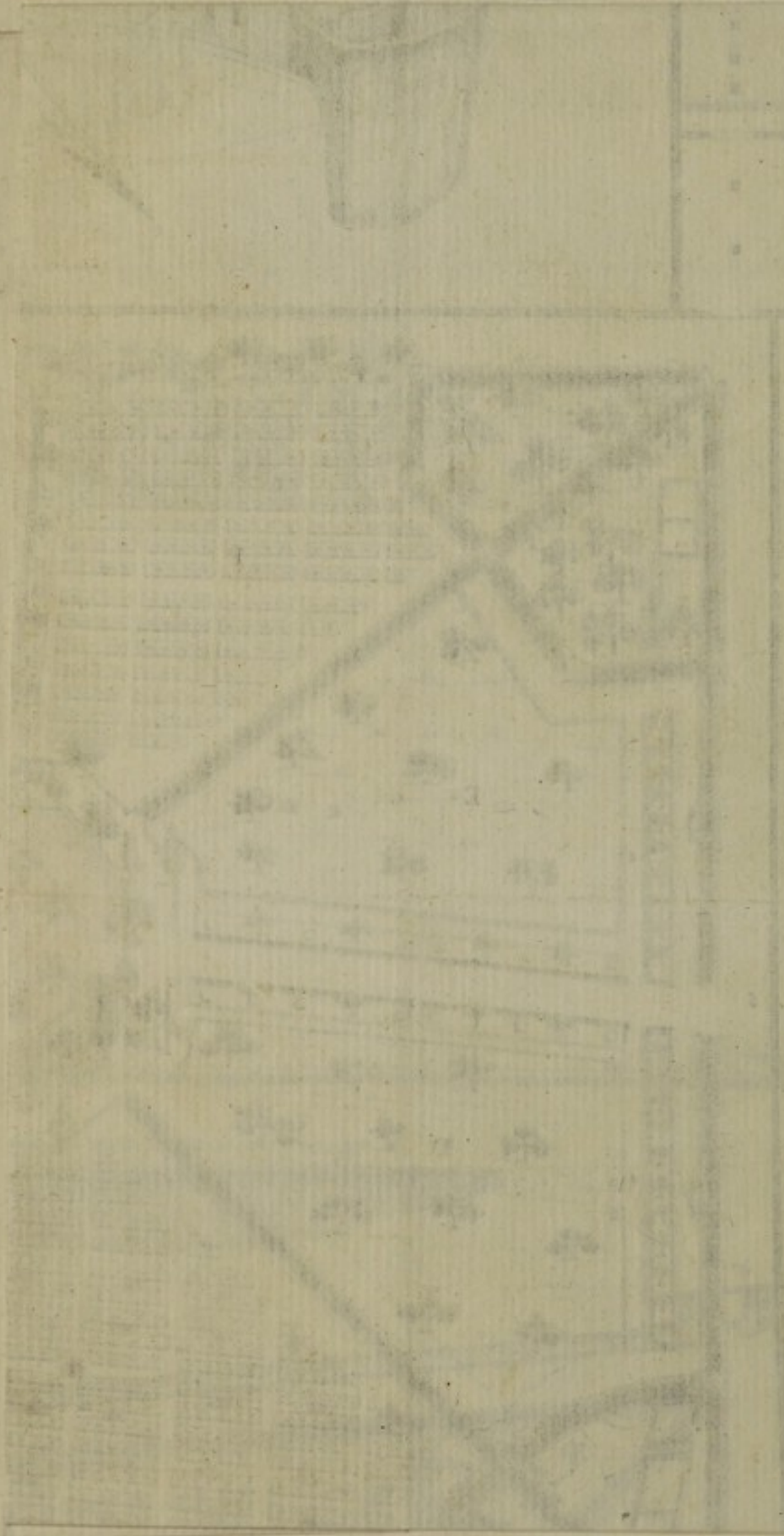

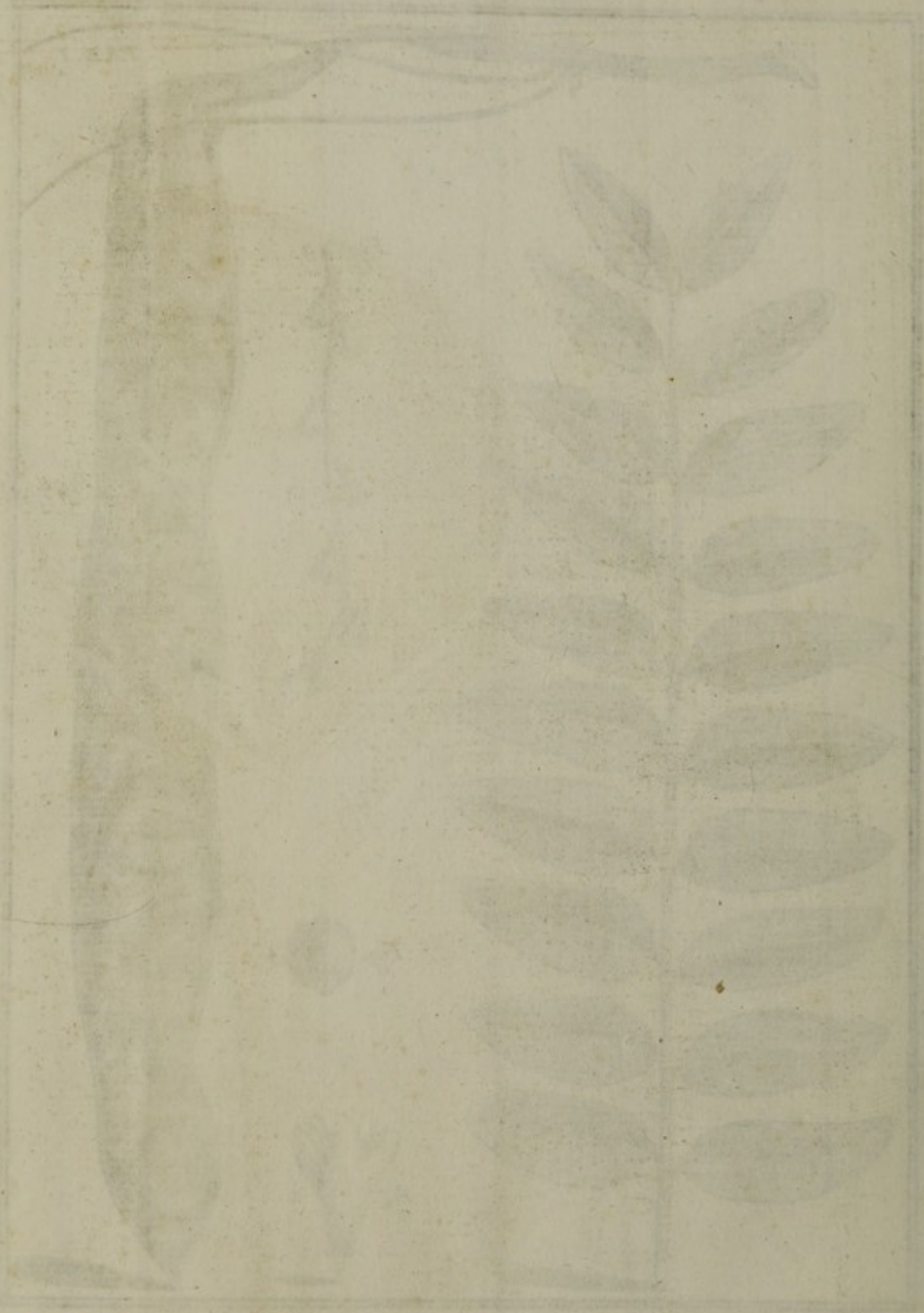
ICHNOGRAPHIA
HORTI FLORENTINI

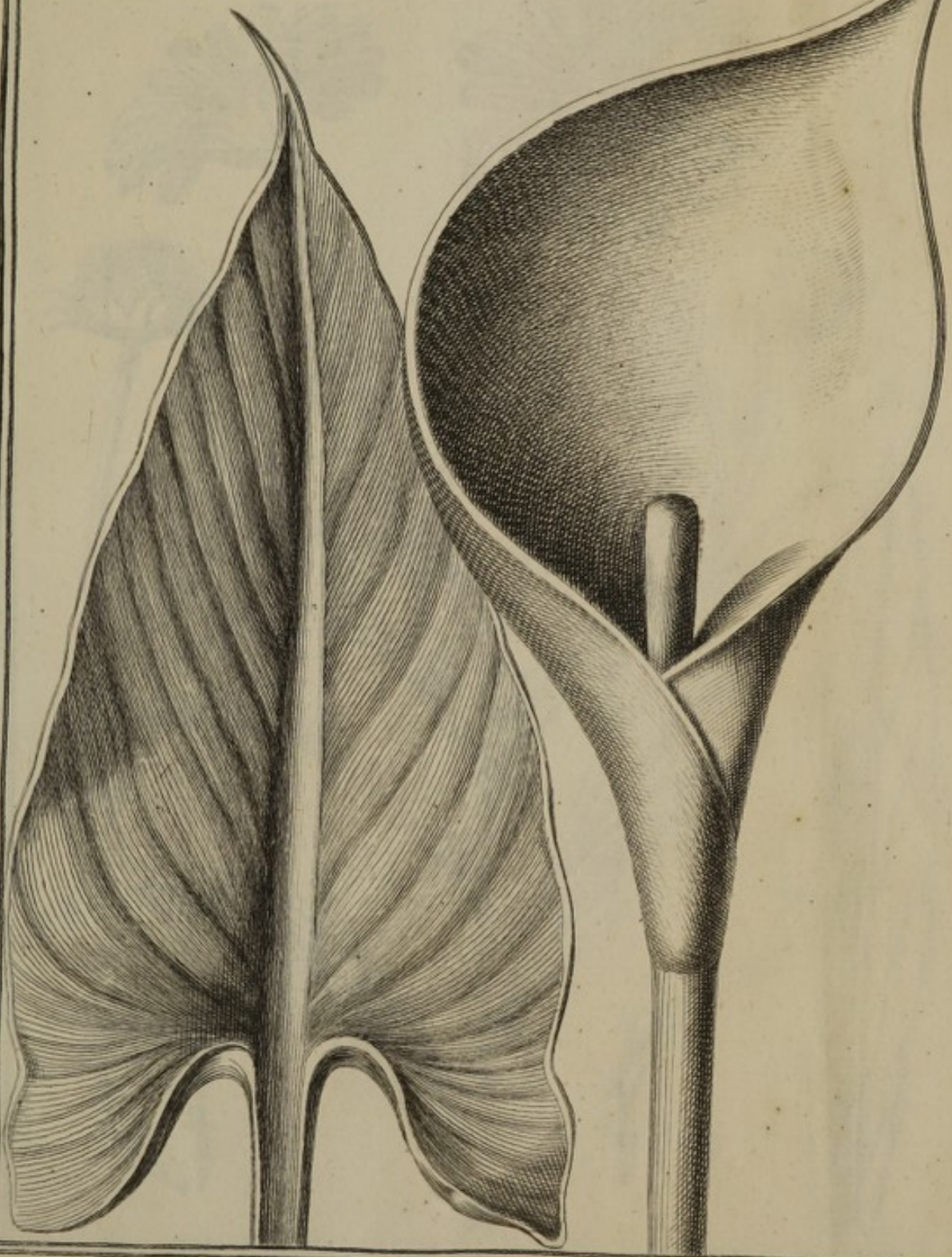
Modulus Cubitorum Florentinorum

TAB. II.

V. 87

TAB. VI.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

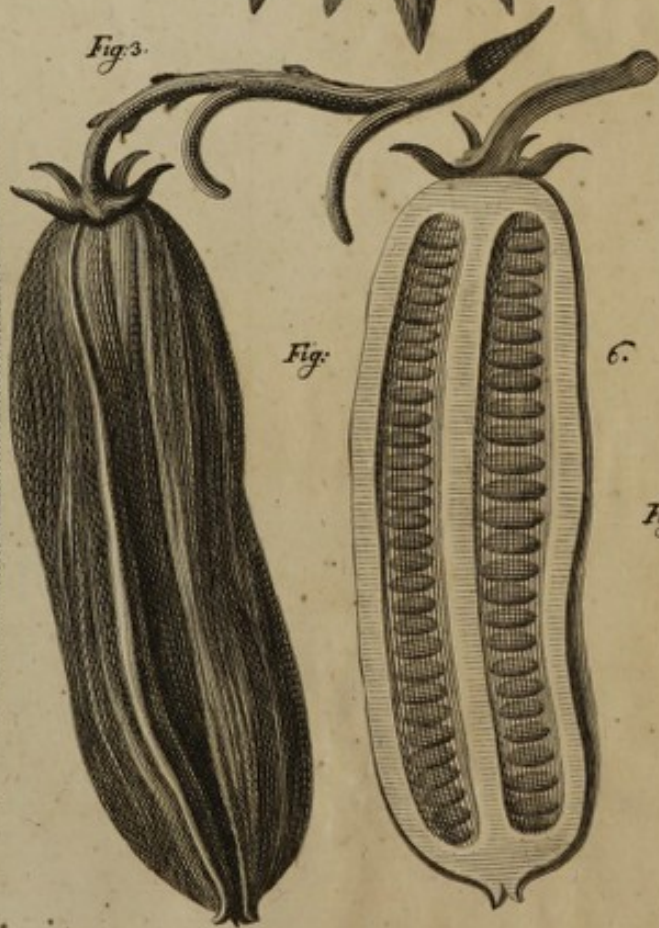

Fig.

6.

Fig. 4.

Fig.

5.

